

Giới thiệu Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh

Trong bộ truyện Nghịch Thiên Cải Mệnh Hệ Thống được xây dựng trên những thể loại đang được độc giả quan tâm nhất.

Ngoài ra truyện còn chứa đựng nhiều tình tiết hài hước cùng tào bạo cho độc giả chìm đắm trong thế giới của truyện.

Truyện xoay quanh nhân vật chính (Mục Vân) là người địa cầu xuyên không qua dị giới trong 1 lần bị tai nạn giao thông! Xuyên đến Đế Thiên đại lục nhập vào thân xác 1 thư sinh con nhà nghèo tự sát vì không đậu trạng nguyên! Nắm giữ hệ thống tối cao cùng thập đại mỹ nhân xông pha thiên hạ. Nghịch Thiên Cải mệnh cứu người yêu! Tay cầm tối thượng thần khí trăm thần thú diệt thần tiên!!!

Cảnh giới!

Nhất đoạn -> Cửu đoạn (phàm nhân)

Vũ sư - Linh sư

Vũ sĩ - Linh sĩ

Vũ tướng - Linh tướng

Vũ vương - Linh vương (Tu tiên)

Vũ hoàng - Linh hoàng

Vũ tôn - Linh tôn

Vũ thánh - Linh thánh

Vũ đế - Linh đế (Mỗi cảnh giới chia làm 9 bậc 1-9)

Công pháp vũ kỹ linh kỹ chia làm 4 bậc Thiên Địa Huyền Hoàng (Hạ - Trung - Thượng)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Trọng Sinh

22h17" New York

- Đồi còn là gì??.. A aaa tao hận chúng mày.

Píp píp píp píp.píp Âm âm

1 trận đau đớn kinh khủng từ hải não truyền đến.. Bóng tối bao trùm chẳng còn nhận thức được nữa!

Không biết bao lâu. Cố gắng mở thật to đôi mắt nhìn ngắm xung quanh 1 lúc lâu vẫn chưa giải thích được tại sao ta lại ở đây? Không phải ta đã chết sao lại ở chỗ này? Chỗ này là đâu? Bệnh viện không phải, nhìn cũng chả giống cái phòng tí nào? Nói đúng hơn thì là cái kho chứa đồ thì phải? Bỗng nhiên 1 trận đau đầu kinh khủng truyền tới.

- A a đau quá đi mắt cmn sao đau thế này? Ừa hình như có cái gì truyền vào thức hải. 1 giọng nói như người máy vang lên!

- Chào mừng ngài đến với hệ thống Nghịch Thiên. Xin vui lòng xác nhận hệ thống!

What the fuck cái quái gì thế này? Trong đầu lại có cái gì hệ thống hệ thiết gì đây? Chuyện này là sao? Âm thanh đó lại vang lên 1 lần nữa! Vui lòng xác nhận hệ thống nếu không sẽ cưỡng chế xác nhận trong vòng 3 2 1.... Hệ thống đang hoàn thành 1% 2%.....30% 40%...80 90 99..100% Hệ thống xác nhận thành công! Chủ nhân được nhận gói quà Nghịch Thiên tân thủ..... Hít sâu một hơi dài và cố gắng bình tĩnh để nhận biết chuyện gì đang xảy ra thì cuối cùng cũng tóm tắt được cái vấn đề này. Thứ nhất đã chết vào đêm hôm đó vì tai nạn giao thông và nhập vào thân xác của 1 tên thư sinh nào đó. Thứ 2 được 1 hệ thống tên là Nghịch Thiên. Thứ 3 nơi này không phải địa cầu mà là 1 vùng đất nào đó tên là Đế Thiên đại lục. Ở nơi này thực lực vi tôn, Có thực lực thì có tất cả, kẻ mạnh ức hiếp kẻ yếu. Dân thường chỉ là con kiến trong mắt cường giả và điều quan trọng nhất ở cái thế giới này là có thực lực lật sóng hoàng quyền. Nơi đây có 3 loại người: Phàm nhân - Võ giả - Tiên nhân. Có yêu thú linh thú và những tông môn cường đại được truyền thừa suốt hàng vạn năm.

Nói chung ta cũng hiểu đại khái về cái thế giới này rồi! Cơ mà có đọc mấy cái tiểu thuyết trên mạng thì thường nhận vật chính sau khi chết khi xuyên không vào thân xác của 1 thiếu gia hay là con của 1 vị hoàng đế nào đó và bị mọi người khinh bỉ phế vật bị từ hôn này nọ đủ kiểu con đà điểu rồi sau đó gặp đc kì ngộ lột xác thành cường giả đập xác những kẻ khinh bỉ. Thế méo nào lại xuyên vào thể xác của 1 tên thư sinh thế này? Nói đúng ra là tên cà lơ phất phơ này chết với 1 lý do thật xàm xí thật không thể chịu nổi! Cơ mà đổi lại có 1 cái hệ thống nghe tên có vẻ trâu bò đấy để xem cái hệ thống này có cái gì nào!

- Hệ thống Nghịch Thiên gởi quà tân thủ là cái gì vậy? Mở ra được cái gì không?

Xác nhận mở gởi quà tân thủ Nghịch Thiên nhận được 2 vật phẩm và 1 chức năng: Cầm nang hệ thống x1, 20 tích lũy, Thợ săn chức năng!

- Kí sinh: Mục Vân

Chủng tộc: Nhân loại

Cảnh giới: Nhất đoạn (Phàm nhân)

Tinh thần lực: 5

Linh lực: 0

Tích lũy: 20

Chức năng: Thợ Săn (Cướp đoạt)

Nhìn cái chỉ số mà thấy xót thương cho cái thân thể yếu đuối này. Nhất đoạn cảnh giới chả khác gì con kiến ở cái thế giới này cả! Mà thôi ngẫm lại thì có cái chức năng Thợ Săn này có vẻ giống như mấy cái game mình hay chơi đấy như kiểu giết quái lên lv rồi tuôn ra bảo vật..... Và một mục tiêu vĩ đại được hình thành!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Người mẹ khắc khổ

Ngoa Long Trấn

Là 1 trấn trực thuộc Ngoa Long Thành với tỉ lệ dân cư 10 vạn dân. Đa số phàm nhân chiếm tỉ lệ 9 phần vạn võ giả. Xung quanh Ngoa Long trấn được bao bọc bởi những cánh rừng rậm lớn âm u, nơi này có yêu thú linh thú thường xuyên trú ngụ, thỉnh thoảng vẫn ra khỏi bìa rừng tấn công nhân loại để ăn. Yêu thú Linh thú ăn nhân loại thì cũng giống như nhân loại săn bắt yêu thú linh thú. Trấn này có những dong binh đoàn chuyên vào rừng săn bắt yêu thú linh thú bán cho các tiệm buôn lấy kim tệ nuôi sống gia đình. Dong binh đoàn ở đây chỉ có 3 đội ngũ phân biệt là Ngưng Huyết dong binh đoàn, Sa Chi dong binh đoàn, Ngưu Lang dong binh đoàn. Thực lực võ giả nơi đây chỉ có tu vi linh sư là đẳng cấp cao nhất, yêu thú linh thú cũng chỉ nhất giai nhị giai yêu thú.

Tại 1 tú lâu tại trấn, một người phụ nhân đang chăm chỉ rửa 1 đồng lớn chén bát chất cao như đồng núi nhỏ. Người phụ nhân này trạc tuổi trung niên, gương mặt phúc hậu đôi mắt trong sáng, dáng người mảnh mai dễ vỡ. Đang cất lực làm việc thì bỗng có 1 tiếng la mắng sau lưng:

- Nhanh cái tay lên, hôm nay mà không xong cái đồng này thì đừng mong lấy được một đồng nào. Tiếng la mắng này là của quản gia tú lâu tên A Phúc. A Phúc là 1 tên tam đoạn (Phàm Nhân). Người phụ nhân luống cuống suýt nữa làm vỡ đồng chén bát, sắc mặt tái xanh nhợt nhạt vì làm việc quá độ hư nhược cơ thể. Đối với 1 phàm nhân như bà thì làm việc 1 ngày 17 canh giờ là quá sức rồi. Nghe được tiếng la mắng của quản gia bà vội về mặt sợ sệt nói:

- Đại nhân tôi đang làm việc mà, tôi không có lỗi biếng nên mong đại nhân đừng trách phạt. Người phụ nhân đã nói như vậy rồi nhưng tên quản gia vẫn gây khó dễ với bà. Được một lúc hần bỏ đi để lại bà với khuôn mặt đầy nước mắt, chỉ vì đứa con của bà mà bà phải chấp nhận làm công ở cái tú lâu này. Con bà vốn là thư sinh nổi tiếng cái trấn Ngoa Long này. Năm ngoái vì đi thi cử trạng nguyên tại Ngoa Long thành mà bị bệnh nặng khó có thể chữa. Vất vả 1 năm làm việc tại tú lâu chỉ để kìm vài đồng kim tệ lo bệnh cho con, thương con nên chịu khó làm lụng nhưng cái vị quản gia lúc này lúc nào cũng gây khó dễ với bà hồng cất tiền công. Trong thâm tâm bà chỉ luôn cầu mong con trai mình khỏe mạnh an lành là bà cảm thấy hạnh phúc rồi nhưng lão Thiên không cho bà toại nguyện. Suy nghĩ 1 lúc bà lại bận rộn với công việc của mình.

- Sau 2 canh giờ nghiên cứu cái hệ thống này thì Mục Vân cũng hiểu kha khá rồi. Hần bắt đầu đi dạo xung quanh xem thử ở đây có ai hay không? Đang loay hoay thì hần chợt nghe tiếng gọi: - A vân ca... huynh huynh khỏi bệnh rồi sao? Thật tốt quá đại thẩm sẽ không phải chịu khổ nữa rồi!

Hần xoay người lại thấy một cô bé tóc dài ngang vai, khuôn mặt non nớt nhưng đáng yêu, đôi mắt long lanh làm người khác nhìn vào đó thấy đó là một tâm hồn lương thiện. Đôi chân thon nhỏ xinh kết hợp dáng người nhỏ nhỏ trông rất đáng yêu, Cặp nhũ hoa mới nhú nhìn rất thích mắt. Nhìn cô bé này chắc tầm 14 15 tuổi gì đó mà thôi. Hần khó khăn mới dung hợp được trí nhớ của chủ nhân cái thân xác này nên mới biết được cô bé này tên Như

Tâm con của một người thợ săn lành nghề trong trấn. Khi chủ nhân cái thân xác này còn sống thì nha đầu Như Tâm này thường xuyên qua lại với hắn. Tối nào cô bé cũng qua nhà đòi học kinh sách đủ thứ trên trời dưới đất, mặc dù tính nghịch nhưng nha đầu này rất thiện lương. Nhìn thấy hắn ngăn người thì Như Tâm liền nhào đến trong ngực hắn, cái miệng chu lên nhìn mún cung chiều quá đi mất. A yaz ta sao lại có cái sở thích ấu dâm thế này nhỉ.. Tội lỗi.. tội lỗi, hắn đưa tay xoa đầu cô bé rồi hỏi: Nương ta đâu? Cô bé đáp lại bảo nương của hắn đang làm việc tại tu lâu trong trấn tối mới về được. Hắn gật gù rồi nói chuyện với cô bé một chút rồi viện cớ còn bệnh để đuổi cô bé về tránh phiền phức. Cô bé vừa khuất tầm nhìn của hắn xong thì hắn liền phi thân một mạch xuống trấn để xem nương hắn như thế nào? (nhà hắn gần trên núi) Đi được một đoạn đường hắn nghe được tiếng động nhỏ.. Nhìn xem xung quanh xem là vật gì thì đột nhiên một vật thể không xác định hướng thẳng hướng hắn mà ập đến. Tích tắc vật thể đó sắp chạm vào hắn thì hắn nhanh trí lùi sau rất nhanh để né cái vật thể không xác định đó. Định thần lại thì thấy đó là 1 con sói hoang (Áu), hắn không hiểu tại sao ở chỗ này lại xuất hiện sói cơ chứ? Mặc kệ nó làm sao xuất hiện ở đây trước tiên phải làm thật nó trước rồi tính tiếp! Nhận thấy Mục Vân né được cú tập kích vừa rồi, con sói nhảy tới vỗ trước ngực Mục Vân, Hắn nhanh trí né sang phải rồi dùng tay nắm thật mạnh vào bụng con sói. Con sói trúng quyền của Mục Vân cảm thấy nhức nhối và văng xa hơn 1 mét mới dừng lại. Không cho con sói có cơ hội trở mình Mục Vân lao đến dùng thủ trào của mình chụp lấy đầu con sói dùng sức vặn 1 cái..... Rắc Rắc... Con sói khí tuyệt bỏ mình ngay sau cú bẻ cổ vừa rồi. Âm thanh nhắc nhở hệ thống vang lên làm hắn giật thót cả tim - Mẹ nó có cần hù ta như vậy không chứ, hệ thống mất dạy hử. Tích tích:

- Chúc mừng chủ nhân hạ gục Sói Hoang (Áu) nhận được EXP 20, tích lũy 5
- Chúc mừng chủ nhân tăng đẳng cấp cảnh giới lên Nhị đoạn
- Chúc mừng chủ nhân diệt sát sinh vật đầu tiên nên hệ thống ban thưởng: Công Pháp hoàng cấp hạ phẩm Hỗn độn chi quyết 1 quyển

Kí sinh: Mục Vân

Chủng tộc: Nhân loại

Cảnh giới: Nhị đoạn (Phàm Nhân) Exp 0/50

Tinh thần lực: 10

Linh lực: 0

Tích lũy: 25

Công Pháp: Hỗn độn quyết (Hoàng Cấp Hạ Phẩm)

Chức năng: Thợ Săn (Cướp đoạt)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Tình Thân

Liếc nhìn chỉ số liệt kê làm Mục Vân có cảm giác mình là sinh vật bé nhỏ trên thế giới đầy xa lạ này vậy. À không trừ con sói hoang (Áu) vừa này!

Hình như được thưởng thêm bộ công pháp gọi là Hỗn Độn Chi Quyết để tra xem thuộc tính như thế nào đã!

- Hệ thống vang lên âm thanh nhắc nhở: Hỗn Độn Chi Quyết Hoàng giai hạ phẩm:
- Thuộc tính: Tất cả
- Yêu cầu: Người luyện có cảnh giới Tam đoạn
- Nguồn gốc: Không rõ
- Công dụng: Người luyện được hấp thu thiên địa linh khí tuần hoàn.
- Công năng: Đạt được tất cả thuộc tính!

Sau khi nghe được âm thanh của hệ thống giải thích thì Mục Vân hắn bùi bùi môi đầy khinh bỉ!

- Bà nội cha nó chứ tưởng được cái công pháp gì ngon lành cảnh đào cho lắm, hóa ra là gân gà không hơn không kém! Nghĩ vậy thôi chứ có gân gà còn hơn không có, cơ mà yêu cầu cảnh giới Tam đoạn, hắn mới thăng cấp Nhị đoạn cần phải kiếm thêm 50 Exp nữa mới đủ thăng cấp học bộ công pháp này được! Xem ra cái chức năng Thợ Săn (Cướp Đoạt) này mô phỏng theo game nhập vai ở địa cầu mình hay chơi nè! Giết quái tăng kinh nghiệm lên lever.. Haha đủ ngẫu đủ Nghịch Thiên..... Cười lớn như điên, hắn tiếp tục đi xuống trấn tìm nương của hắn mới được. Từ khi sống lại đến bây giờ

hắn mới gặp được Như Tâm, tiểu cô nương đáng yêu và con sói hoang (Áu) chứ hắn không nhận thức được hình dạng nương của hắn mất ngang mũi đọc ra sao cả. Trong đầu hắn đang tưởng tượng hình dáng của người mẹ kiếp này của hắn. Trông bà ra sao nhỉ? Mĩ nhân tuổi lớn hay bà lão tóc bạc? À mà làm gì có chuyện bà lão tóc bạc phơ được cơ chứ? Con của bà năm nay chỉ vừa tròn 20 còn trẻ chán. Bà cũng tầm 40 50 là cùng hà. Thôi trước hết phải tìm bà trước đã hoi đầu mà đoán già đoán non chứ!

- Đi bộ từ nhà ra trường ý lộn từ nhà ra trấn mất tầm 2 canh giờ, Hiện ra trước mắt hắn là dòng người tấp nập qua lại. Kê bán người mua như kiểu mấy cái khu chợ hay siêu thị ở địa cầu. Hỏi thăm người đi đường mới biết chỗ này chỉ có 1 túp lều duy nhất tên Phúc Nhĩ Đạt. Cái tên như tên của người Mông Cổ nhỉ? Mặc kệ tên Mông Cổ hay Mông Cả tìm được mới là trọng điểm. Dừng chân trước túp lều, đập vào mắt hắn là một cửa tiệm đầy khách đang ngồi ăn chõng chè ở bên trong! Khác xa với tưởng tượng của hắn là cái túp lều gì mà nhỏ như lỗ mũi ngựa thế này? Đáng lẽ độc nhất túp lều phải hoành tráng khang trang như nhà hàng 5 sao chứ? Nhìn đã thấy ngứa cmm mắt rồi chứ vào ăn? Cơ mà hắn tới đây tìm nương của hắn chứ có tới hưởng thụ đâu mà.. Với lại hắn làm gì có tiền mà ăn com, hay lại dựa vào chằm ngôn bí quá làm liều vào ăn giặt nhỉ.. Gạt bỏ ngay cái ý nghĩ ngu người đó đi! Đường đường Mộc Vân trạng nguyên (thì rót tự sát) nằm trong tay siêu cấp hệ thống nghịch thiên mà phải làm ra mấy cái chuyện mất mặt như vậy sao? Giả như cứ vào ăn giặt đi nữa thì thoát được thân thì không sao (ăn free là ăn mới ngon) chứ bị bắt một cái tội đầu trâu mặt ngựa nó và cho sắp mặt thì mới lòi cái ngu lâu năm mà gấu ra =)) Đang ngẩn ngơ thơ thẩn thì hắn nghe được giọng một người phụ nữ kêu tên của mình!

- Vân nhỉ? Sao con lại tới đây? Con có làm sao không? Con cảm thấy thế nào?..... Một loạt những câu hỏi thăm với giọng nói hết sức dịu dàng làm làm con tim hắn như tan chảy. Cảm giác được một người quan tâm lo lắng đã lâu rồi hắn chưa được nghe. Cảm xúc của hắn lúc này muốn bùng nổ nhưng hắn vẫn trấn tĩnh quan sát người phụ nữ trước mặt, gương mặt người phụ nữ mà hắn gọi là nương này đem lại cho hắn cảm giác thân cận nhất? Đặc biệt là đôi mắt của người phụ nữ này rất giống đôi mắt người mẹ của hắn kiếp trước. Dáng người gầy gò, làn da trắng thấy rõ những vết nhăn nheo trên tay, khuôn mặt của bà! Ngay lập tức hắn không tự chủ được bản thân liền ôm lấy người phụ nữ gầy yếu kia, một cảm xúc khó tả dâng trào trong thâm tâm của hắn.. Bật gọi bà một tiếng: - Nương! - Nương đây! Vân nhi con đã khỏe hẳn chưa vậy? - Con khỏe rồi nương ạ! Nương nhìn con bé nương nè! Hắn dùng sức bế người phụ nữ nhỏ bé kia lên cảm thấy thân thể hắn mạnh mẽ hơn lúc giết con sói hoang ấy. Thấy con trai của mình bệnh khỏi, người phụ nữ cảm tạ lão Thiên đã cho bà toại nguyện. Mọi cực khổ để cho bà gánh chịu một mình nhưng xin hãy cho con trai bà được sống mạnh khỏe là bà đã cảm thấy vui rồi!

- Vân nhi con có đói không để nương lấy ít mìn thầu cho con nhé?

- Dạ con không đói! Khi nào nương về?

- Một lúc nữa thôi, để nương làm xong rồi nương nấu những món con thích ăn nhất nhé!

Nghe bà nói vậy thì hắn lại cảm thấy ấm áp trong lòng và nguyện hứa với bản thân sẽ không bao giờ để bà ủy khuất và cho bà một cuộc sống sung túc hơn gấp vạn lần bây giờ.

Mục đích gặp người mẹ của hắn đã xong bây giờ hắn muốn thực hiện mục tiêu là làm cho mẹ hắn sung túc thì hắn phải cố gắng tu luyện thành cường giả mới có thể thực hiện được. Với thực lực bây giờ của hắn thì còn lâu mới làm được cho nên hắn suy nghĩ có nên vào rừng săn bắt yêu thú để thăng cấp hay không? Với lại da yêu thú linh thú bán được tiền nên hắn đắn đo một lúc liền cất bước vào hành trình cường giả của mình!!!

Helo các đọc giả! ta cần những ủng hộ của các người để ta có động lực up truyện cho các người cày cuộc nhé!!!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Bước đầu

Tại phía đông khu rừng Ngọa Long trấn. Một thanh niên chừng 19 20 niên kỉ thân mặc một bộ y sam nhìn cũ kĩ đang đối mặt với một con heo rừng (Áu) cao 1 mét, toàn thân đen kịt với bộ hàm răng sắc nhọn cùng tứ chi to khỏe. Cả 2 đang dò xét lẫn nhau, bỗng nhiên con heo rừng dùng thủ trào của mình lao vào Mộc Vân nhằm ý định xé toạc thân xác nhìn như nhỏ bé của hắn. Mộc Vân bình tĩnh vận dụng những chiêu võ công tại kiếp trước của mình đối kháng. Né được cú chụp đó, hắn xoay người hình vòng cung tung 1 đòn cước thật mạnh vào cái đầu đầy dử tợn con thú. Cảm nhận được sự khiêu khích của đối phương, con heo rừng rít gào dùng hàm răng sắc nhọn của mình cắn vào tay của đối phương bằng tốc độ chớp mắt. Sau cú cắn đầy đau đớn đó, Mộc Vân tức giận liều mình nhào lên trên không dùng 2 chân của mình kẹp vào đầu con thú quật 1 phát thật mạnh. Hắn nhanh tay rút 1 cây triển thủ dài 1 tấc đâm thật mạnh vào đầu. 1 thét rống kinh khủng truyền ra rồi con con heo rừng ngã xuống mang theo 1 âm thanh vang lên làm hắn kinh hi muốn phản

- Chúc mừng chủ nhân hạ gục heo rừng (Áu) nhận được 60 EXP

- Cảnh giới tăng lên Tam đoạn

- Kích hoạt thuộc tích ẩn tàng chức năng Thợ Săn bạo kích: + 120 EXP, Lưu Tinh Kiếm (Hoàng giai hạ phẩm cấp thấp) x1, Lưu Tinh Khải Giáp (Hoàng giai hạ phẩm cấp thấp) x1, điểm tích lũy: 50.

- Chúc mừng chủ nhân cảnh giới tăng lên Tứ đoạn

Thuộc tính bạo kích làm cho hắn bắt ngờ rất lớn, tự nhiên trên trời rơi xuống 120 EXP + 1 cây Lưu Tinh Kiếm và 1 bộ Lưu Tinh Khái Giáp. Hắn thẳm thân may mắn vì mình đã có 1 cây kiếm thật và 1 bộ giáp chắc chắn để đi săn bắt yêu thú. Cầm trên tay cây kiếm dài 2 tấc màu trắng trong suốt sắc bén, vung nhẹ một phát xuất ra kinh khí chém vào một gốc cây lớn phía trước để lại 1 đường chém vừa dài vừa sâu. Hắn bắt đầu cảm thấy cuộc đi săn của mình sẽ thuận lợi hơn khi có cây kiếm này. Mặc bộ khai giáp vào thân nhìn hắn như một tên chiến sĩ thực thụ với chút ít sát khí nhàn nhạt. Bộ giáp này có màu sắc trong suốt như tên của nó, nặng tầm 2 kg nên mặc vào rất thoải mái trong việc di chuyển.

Đạt tới Tứ đoạn, Mục Vân liền bắt đầu tu luyện công pháp đầu tiên trong kiếp này của hắn Hỗn Độn Chi quyết. Rất nhanh hắn cảm giác được một luồng khí ôn hòa chảy vào cơ thể làm hắn thấy rất thoải mái lạ thường. Chưa bao giờ hắn cảm thấy nhẹ nhõm như được bay thế này cả. Chẳng ngạc nhiên về cái cảm giác này vì hắn biết công dụng của bộ công pháp này là hấp thu thiên địa linh khí. Bây giờ hắn chưa đạt tới cảnh giới Vũ sĩ hay Linh sĩ nhưng hấp thu được thiên địa linh khí thì hắn đã là 1 võ giả trên mảnh đất này rồi.

Hấp thu linh khí 1 lúc lâu hắn nhận được 1 lượng kinh nghiệm, Mục Vân đứng dậy tiếp tục tìm yêu thú để săn bắt.

Kí sinh: Mục Vân

Tuổi: 20

Cảnh giới: Tứ đoạn 35/200

Chủng tộc: Nhân loại

Tinh thần lực: 30

Công pháp: Hỗn độn chi quyết

Vật phẩm: Lưu Tinh Kiếm, Lưu Tinh Khái Giáp

Tích lũy: 75

Chức năng: Thợ Săn (cướp đoạt, bạo kích: 10%)

Đi được một đoạn đường hắn gặp một bầy sói xám tầm 16 con. Biết rõ hiện giờ hắn không có năng lực diệt sát hết toàn bộ bầy sói nên hắn đang suy nghĩ cần kế 1 kế hoạch hoàn mĩ. Nghĩ một lúc hắn bắt đầu bố trí những cạm bẫy bắt thú mà hắn từng tham khảo trên mạng kiếp trước. Đào sẵn 1 cái hố to với bán kính đến 10 mét vuông, độ sâu hơn 3 mét. Phía trên hắn bố trí một cái cọc chống gai với đầy những chiếc gai nhọn dài tầm 1 tấc. Ngay trang cái bẫy xong xuôi hắn liền đi tìm đàn sói xám kia.

Đám sói bỏ đi đã một lúc lâu nên việc tìm kiếm rất khó khăn, đang có ý định bỏ cuộc thì bỗng nhiên hắn nghe được tiếng động lạ. Hắn trấn tĩnh phóng lên 1 cái cây cao gần đó để quan sát, chẳng mấy chốc ở dưới hắn xuất hiện 1 con gấu xám to lớn cao đến 3m, thân hình hùng tráng với bộ lông xám tro. Hắn giật mình khiếp sợ vì lần đầu tiên gặp con gấu to như vậy. Hắn thẳm hô may mắn vì nhanh chân thoát được chứ để hắn đánh với con gấu thì hắn chết chắc.

Hắn không biết con gấu mạnh thế nào nhưng bản năng hắn biết con gấu này có thể xé xác hắn ngay lập tức. Hình thấy con gấu bỏ đi hắn thở phào nhẹ nhõm như nhặt lại được cái mạng nhỏ của mình. Hắn trèo xuống tính quay về nhà khi mặt trời đã lặn tới chân núi thì bỗng nhiên hắn nghe được tiếng rống rất to mang theo kinh khí phát tán. 1 âm thanh quen thuộc vang lên làm hắn sững sờ ngây dại như thể không tin vào nhãn sinh nữa.

- Chúc mừng chủ nhân hạ gục Nhị giai trung kì yêu thú Yêu Hùng nhận được 3000 EXP

- Chúc mừng nhận được Vạn Lý Độc Hành thân pháp (huyền giai hạ phẩm)

- Chúc mừng nhận được Vạn Lý Ngọa (huyền giai trung phẩm)

- Giá trị tích lũy: 1000

- Chúc mừng cảnh giới đạt đến Ngũ đoạn... Bát đoạn

Phù.. phù thờ ra 1 ngụm trọc khí hắn cảm thấy sung sướng đến phát điên. Mẹ nó tăng đến 4 cảnh giới, vô địch cmn rồi. Tăng liền 4 cảnh giới nhỏ hắn cảm thấy bây giờ hắn có thể 1 mình làm thịt được đám sói lúc nãy mà không cần mưu kế gì cả. Nhưng tại sao hắn lại giết được Yêu Hùng chứ, hay cái bẫy rập mình bố trí để hạ đám sói kia. Nghĩ là làm hắn nhanh chân trở lại vị trí chiếc bẫy thì thấy 1 cái cảnh tượng rất kích thích. Dưới cái hố to là một con gấu lông xám bị ghim chết dưới rất nhiều gai nhọn. Huyết tinh của nó chảy ra nhiều đến mức có thể nhảy vào tắm trong đó. Chính là con gấu lúc nãy đã bị bẫy của hắn giết chết nên mới có âm thanh nhắc nhở của hệ thống. Đúng là buồn ngủ gặp chiếu manh mà khi không lại được thưởng cho miếng bánh ngọt, hahaaaaa.

Hiện tại cảnh giới hắn tăng mạnh nên việc hấp thu linh khí của hắn đương nhiên tăng một mảng lớn hơn. Cảm giác những luồng linh khí chảy ngược trong cơ thể làm hắn khoan khoái khó tả. Đang nghĩ buông tha đám sói hắn quyết định hôm nay phải hốt trọn đám sói kia mới được.. Lúc này hắn không biết một ý thức tà ác dần hình thành trong con người hắn.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nhịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Nghịch Thiên Tây Tủy Đan

Nhìn con Yêu Hùng toàn thân đầy lỗ thủng, Mục Vân nhủ mảy cảm thán: - Uống cho một bộ da gấu tốt à, Nếu không cũng bán được một cái giá cao để lo cho nương của mình bớt khổ rồi!

Cường giả ai ai cũng có mục tiêu của chính mình, người thì mục tiêu là võ đạo đỉnh phong, người cầu phú quý, người muốn trường sinh bất tử, người thích thê thiếp đầy đàn,... Còn hắc mục tiêu của hắc chỉ mong rằng hắc và mẹ của hắc sống bên nhau trọn đời. Bản thân hắc kiếp trước là cô nhi được nhận nuôi bởi 1 gia đình giàu có, bình thường ba mẹ nuôi của hắc bận trăm công ngàn việc lo làm ăn không có nhiều thời gian khắp mặt hắc cho nên những tình thương mà hắc được nhận khi còn bé đều không có. Hắc thêm được yêu thương được quan tâm như bao con người khác. Cũng chính vì thiếu tình thương của cha mẹ nên từ nhỏ hắc vốn sống khép kín tình cảm. Mãi sau này khi đi du học nước ngoài hắc gặp được người con gái ấy mà hắc chủ định là người hắc sẽ yêu thương và bảo vệ suốt cuộc đời này. Cuộc đời trở trêu thay khi vào cái đêm định mệnh hắc tận mắt chứng kiến người con gái hắc yêu thương chiều chuộng suốt 2 năm đang ăn nằm với 1 người đàn ông khác, không ai xa lạ chính là thằng bạn thân học chung đại học với hắc. Nhìn thấy cảnh tượng người mình yêu đang trong vòng tay kẻ khác thì hắc nổi cơn điên cuồng ra tay giết chết đôi gian dâm đó. Hắc lái chiếc xe của mình phóng vùn vùn trên đường cao tốc với 1 tâm trạng rối bời tuyệt vọng và điều gì đến sẽ đến. Chiếc xe mà hắc đang cái đâm mạnh vào một chiếc xe khác, hắc đã chết, hắc được giải thoát khỏi cái thế giới mà hắc không muốn tồn tại. Nhưng ông trời đã cho hắc sống lại 1 lần nữa, 1 lần sống lại và có một người mẹ hết mực thương yêu, hi sinh cả cuộc đời của mình lo cho hắc. Biết ơn, tự hào,... những cảm xúc làm hắc tràn đầy ý chí muốn thay đổi số phận cuộc đời của hắc. Hắc biết muốn thay đổi được số phận hiện tại của mình thì phải để bản thân hùng mạnh hơn nữa, nhưng muốn hùng mạnh thì phải dựa vào thực lực bản thân. Có sức mạnh mới bảo vệ được những người quan trọng nhất của hắc, và bây giờ người đó chính là người mẹ hiện tại của hắc.

Quyết tâm và cố gắng mới có thành tựu nên hắc không suy nghĩ thêm nữa mà lao đi thật nhanh trong khu rừng âm u đầy âm khí nặng nề!

Bành... bành...âm...âm

Suy...suy..xoạt xoạt.. những âm thanh phát ra từ cây Lưu Tinh Kiếm của hắc đang tước đi sinh mạng của những con sói xám mà hắc tìm thấy. 1 con 2con... rồi đến con cuối cùng gục ngã trên chính máu của nó. Hắc cảm thấy mình trở nên khác lạ hắc, xung quanh hắc 1 lượng lớn sát khí ngưng tụ làm linh khí nơi đây loãng đi rất nhiều. Mùi máu tanh tât từ làm thính giác của hắc khó chịu, rất nhanh hắc liền thích nghi được và tỉnh táo lại. Khi hắc đang tàn sát những con sói xám đó hắc cảm thấy mình như một ác ma chân chính. Sát phạt, quyết tâm, tàn ác, thủ tính đã bộc lộ lên tất cả. Và chính ngày khoảnh khắc đó hắc đã thay đổi, hắc không còn là hắc ngày xưa nữa rồi. Thay vào đó là một con người mưu mô, tàn ác, máu lạnh, hiểu chiến.

- Đình chúc mừng kí sinh diệt sát sói xám nhận được 200 EXP
- Đình chúc mừng kí sinh diệt sát sói xám nhận..... 200 Exp
- Đình chúc mừng kí sinh diệt sát sói xám Vương nhận đc 1200 Exp
- Đăng cấp tăng lên cửu đoạn
- Đình chúc mừng kí sinh vừa giết được sói xám Vương nhận thưởng Nghịch Thiên Tây Tủy Đan x1

Thờ ra 1 ngum trực khí hắc cảm thấy thoải mái khi cảnh giới hắc tăng lên, hắc tra xét vật phẩm Nghịch Thiên Tây Tủy Đan. 1 dòng phân tích xuất hiện trong thức hải của hắc:

- Vật phẩm: Nghịch Thiên Tây Tủy Đan (Tứ phẩm đan dược)
- Công dụng: Tây kinh phạt tùy cơ thể võ giả tăng thể chất cùng tinh thần lực, thanh lọc cơ thể.
- Kí sinh có phục dụng Nghịch Thiên Tây Tủy Đan không?
- Phục dụng.

Á a aa đau mẹ nó đau quá đau. Hắc thề đây là lần đầu tiên hắc chịu đựng nỗi đau đến tận xương tủy như thế này.. 1 luồng khí lạnh lạnh tiến vào cơ thể hắc làm những mạch máu lưu thông với tốc độ ánh sáng, gân cốt hắc vỡ vụn rồi nối lại với nhau. Nỗi đau thống khổ mà hắc đang chịu đựng truyền đến thức hải. Choáng váng say sẩm.. Bóng tối bao phủ, ý thức của hắc mờ hồ.....

Không biết trải qua đã bao lâu, hắc tỉnh dậy cảm thấy cơ thể mình biến hóa khác hắc.. Hắc thấy mình cao lên rất nhiều, khi đó hắc với 1 thân hình nhỏ bé với chiều cao 1m6 nhưng bây giờ hắc đã cao lên đến 1m9. Thân hình bảnh trướng nhưng không quá khổ, nhục thân cường tráng đầy sinh khí, khuôn mặt hắc giờ đây không được tuần tú khi xưa thay vào đó là những góc cạnh khuôn mặt sắc nét với đôi mắt sắc xảo lạnh lùng đầy tà ác. Cảm thấy biến đổi trong và ngoài cơ thể của mình hắc kinh hi!

- Đúng là đan dược Nghịch Thiên có khác! Với cơ thể này hiện tại ta có thể hoành hành trong khu rừng này rồi. Gặp Nhị giai yêu thú cũng có cơ hội trốn thoát à đúng hình như mình được một bộ thân pháp thì phải? Hệ thống điều tra thân pháp cho ta.

- Đinh thân pháp Vạn Lý Độc Hành (Huyền giai hạ phẩm)
- Yêu cầu: Cảnh giới vũ tướng linh tướng
- Công dụng: 1 bước vạn dặm
- Đinh Vạn Lý ngoa (huyền giai trung phẩm)
- Công dụng: Tăng Tốc độ di chuyển gấp 2 lần!

Ta kháo cmn chứ khó khăn lắm được 1 bộ thân pháp mà yêu cầu cảnh giới vũ tướng linh tướng? Mà cảnh giới vũ tướng linh tướng là trên cảnh giới vũ sư linh sư hay sao? Mặc kệ cảnh giới gì chỉ cần có Hệ Thống Nghịch Thiên này trong tay không cần phải lo lắng về cảnh giới. Vạn Lý ngoa tăng tốc độ di chuyển gấp 2 lần lần này kiếm bọn rồi ha ha ha.. Hắc lớn tiếng cười, tiếng cười của hắc tràn đầy kinh hi. Cường giả đỉnh phong ta đến đây!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Như Tâm câu dẫn

Sau khi thoát thai hoá cốt thân hình hắc trở nên cao lớn làm bộ y phục của hắc rách nát đến tàn tạ. Sắc trời đã tối dần hắc liền trở về nhà vì mẹ của hắc đang chờ hắc về ăn bữa cơm gia đình.

- Nương ơi ta đã về!
- Vân nhi về rồi đấy à nhanh vào đi con, hã con con sao lại thế này con khác quá làm ta nhận không ra! Người phụ nữ nhìn hắc mờ to đôi mắt đầy sự kinh ngạc!
- Nương à con đã trở về giả thoát thai hoá cốt nên thân thể phát triển! hắc mỉm cười trả lời một cách nhẹ nhàng.
- Con trở thành võ giả ư. Hức.. hức rút cuộc con của ta cũng đã trở thành một võ giả chân chính rồi. Ông trời cảm tạ ông, cảm tạ ông! Người phụ nữ nức lên tiếng khóc liên quy đôi chân mình xuống mà nói!
- Nương à đừng khóc nữa, con nhất định sẽ cho nương cuộc sống sung sướng nhất. Con nói được sẽ làm được nương hãy tin tưởng ở con! hắc vội đỡ mẹ của hắc đứng lên và nói
- Được rồi được rồi, nương chỉ cần con mạnh khỏe là được cuộc sống như thế nào nương không quan tâm! Mà con cũng lớn lắm rồi nhanh nhanh tìm cho nương một hiền thê đi nào. Nương thêm bế cháu lăm lăm rồi đấy. Người phụ nữ bỗng chốc thay đổi thái độ nhìn hắc ánh mắt triu mến miệng mỉm cười nhẹ giọng bảo.
- Nhất thời nghe được mẹ hắc bảo hắc lấy vợ sinh con hắc nhất thời lúng túng sắc mặt đầy bất đắc dĩ!
- Thôi thôi con chưa muốn cũng được nương cũng chưa có gấp nhưng con phải nhanh chóng tìm cho nương nhanh nhé. Nương cũng chẳng còn sống được bao lâu đâu! Thấy con trai bà thần sắc thất thần bà liền vội nói.
- Ân được ạ! Con sẽ tìm mà chuyện quan trọng bây giờ con phải tu luyện để trở nên mạnh mẽ mới được chứ bây giờ con chưa có ý định đó đâu!
- Thôi vào thay quần áo rồi ra ăn cơm cùng nương hôm nay nương nấu mấy món con thích đây này!
- Ân. Hắc gật đầu.

Buổi cơm hôm đó hắc ăn rất nhiều, mẹ hắc gấp cho hắc biết bao nhiêu là thức ăn. Nhìn đứa con trai của mình tràn đầy sức sống người phụ nữ tràn đầy niềm vui!

Mở mắt thức dậy, hôm nay là ngày thứ 2 hắc nhập định tại thế giới này! Nương của hắc đi làm tại tửu lâu từ sớm. Hắc bắt đầu khoan chân vận chuyển Hỗn Độn chi quyết hấp thu linh khí.

Ầm ầm lượng linh khí hắc hấp thu điên cuồng chạy vào cơ thể tỏa ra xung quanh cái kinh mạch của hắc. Bỗng nhiên hắc cảm thấy kinh mạch hắc một loạt lưu thông..... Ầm ầm suy suy... Đột phá bành..... Vũ Sư nhất trọng thiên.

Nguyên nhân hắc đột phá vũ sư là vì ngày hôm qua hắc chém giết đàn sói nhận được điểm kinh nghiệm tăng lên cảnh giới cửu đoạn. Chỉ còn một xiu nữa là đột phá bình cảnh tiến thẳng vào cảnh giới vũ sư. Sáng nay với tâm tình thoải mái không ưu phiền cộng với việc hắc vận chuyển công pháp Hỗn Độn chi quyết hấp thu linh khí nên mới thuận lợi đột phá tới vũ sư. Vũ vũ vũ.. Lượng linh khí trong cơ thể đang tăng lên không ngừng, cảm giác sức mạnh có thể đánh nát một cái cây to..

- Thoải mái... cmn thật thoải mái đi được. Lực lượng của ta bây giờ có thể đánh nát một tầng đá không nhĩ? Nghĩ vậy hấn liền ra ngoài thử sức!

Oành

Tầng đá đáng thương bị hấn nện một quyền uy lực làm nát vụn thành những mảnh nhỏ văng ra xung quanh. - Cảnh giới vũ sư thật mạnh, mạnh hơn lúc ở cảnh giới cửu đoạn rất nhiều! - Hệ thống hiển thị chỉ số!

- Đỉnh một tiếng âm thanh vàng lên và một màn hình hiển thị chỉ số của hấn ngay tại thức hải!

- Kí sinh: Mục Vân

- Tuổi: 20

- Chủng tộc: Nhân loại

- Cảnh giới: Vũ sư nhất trọng thiên

- Tinh thần lực: 300

- Công pháp: Hỗn Độn chi quyết

- Vật phẩm: Lưu Tinh kiếm, Lưu Tinh khải giáp, Vạn Lý ngọa

- Tích lũy: 2030

- Lực lượng: 1200 (cân)

- Chức năng: Thợ Săn (cướp đoạt, bạo kích: 10%)

- Nhìn chỉ số của mình hấn cảm thấy hài lòng. Mới có thời gian chưa đến 2 ngày hấn từ một người bình thường trở thành 1 vũ sư thì công lao lớn nhất phải nói đến cái hệ thống Nghịch Thiên này mới được.

- A Vân ca.... Như Tâm tới thăm ngươi đây! Một cô bé từ xa gọi hấn, hấn xoay người nhìn lại thì thấy Như Tâm là cô bé của người thợ săn lành nghề nhất vùng này đang chạy đến.

- Ân Như Tâm đây à? Sao nha đầu muội tới đây làm gì? Hấn nói với ánh mắt tràn đầy nghi ngờ nhìn cô bé.

- Xì... Người ta tới tìm huynh không được à? Muội tới thăm huynh! Cô bé chu miệng đáp trả.

- Nhìn cái cử chỉ chu miệng của Như Tâm làm hấn bật cười, cô bé này đáng yêu thật cơ mà nhìn tướng tá cũng phát dục ra đáng rồi có lẽ có lồm đây này!

- Thấy hấn không trả lời mà nhìn mình bằng cái ánh mắt dè dặt với nụ cười dè dặt của Mục Vân! Cô bé khuôn mặt ửng đỏ đến dễ thương tay chống cái eo mảnh mai của mình chỉ thẳng vào Mục Vân: - Vân ca dâm tặc Vân ca dâm tặc..... một câu được cô bé lặp đi lặp lại nhiều lần làm Mục Vân choáng váng không thể tưởng tượng nổi! Á đù tiểu yêu tinh này biết đọc tâm thuật hay sao? Suy nghĩ vậy thôi chứ cái môn công phu thượng thừa đọc tâm thuật này mà có trên thế giới này chắc không có một ai không muốn học cả như vậy thì cái thế giới này sẽ không có chỗ nghĩ chân của kẻ lừa đảo rồi!

- Như Tâm muội nói cái gì vậy? Hấn nghiêm mặt

- Như Tâm thấy hấn nghiêm mặt liền tò vò về sợ sệt như kiểu mèo con vô số tội trừng đôi mắt chớp chớp đáng thương nhìn mắt:

- Muội có nói gì đâu muội chỉ nói huynh dâm tặc thôi mà ahihi...

Nghe được câu nói đó hấn trợn mắt há mồm. What the fucker cái quái gì thế?

Như Tâm thấy hấn phun ra thứ ngôn ngữ kì lạ liền hỏi: - Huynh vừa nói cái gì vậy khó nghe chết đi hà! - À không huynh chỉ nói bậy bạ thôi không có gì đâu muội đừng để ý! Nhận ra mình hơi bị lố nên hấn giải thích.

- Huynh háo sắc thật đó! Mà huynh thấy muội có đẹp không? Cô bé không kiêng cử hỏi thẳng mặt hấn làm hấn trố mắt không biết trả lời thế nào. Trả lời là không đẹp thì sợ cái tiểu yêu tinh này giận, còn nói là đẹp thì tiểu yêu tinh này ảo tưởng thì chết đời trai mình rồi chứ đùa. Không biết thế nào hấn phun luôn một bãi nước dãi mà lăn ra cười ha ha! - Tiểu nha đầu hôm nay bị bệnh hay sao lại hỏi mấy câu ngớ ngẩn như vậy? Tất nhiên muội đẹp rồi mà muội đẹp nhưng còn nhỏ lắm làm sao huynh có thể háo sắc được đúng không nào?

- Nghe thấy hấn chê mình còn nhỏ ngay lập tức cô bé tay chống nạnh ưỡn đôi nhũ phong lên cao nhằm khiêu khích: - Huynh xem đây này, muốn lòi có lòi mún lồm có lồm nhé. Người theo đuôi muội xếp từ đây xuống bên kia kia! huynh có thích muội cũng không thêm đâu xì! Nói xong một tràng cô bé bỏ chạy bỏ lại hấn với khuôn mặt đen thui! Bà mẹ nó mình lần đầu tiên có người cự tuyệt mình. Mị lực của mình không đủ hay sao mà ngay cả một tiểu nha đầu còn không hấp dẫn được nhĩ? Bỏ ngay cái suy nghĩ ấu dâm đó ra khỏi não ngay mình không thể biến cmn thái như vậy được tội lỗi tội lỗi quá.....

Chương 7: Giết?

Từ lâu Phúc Nhĩ Đạt

Hôm nay hắn đến đây để dẫn mẹ hắn đi mua sắm ít vật dụng, tiểu nhị từ lâu là một tên có dáng người gầy gầy ốm với khuôn mặt ngăm đen, ánh mắt gian xảo nhìn hắn bước vào trong liên cất tiếng hô:

- Công tử lần đầu đến hay sao? Mời công tử ngồi xuống ạ! Hắn theo bản năng gật gù một cái chuẩn bị ngồi xuống thì nghe có tiếng chửi bới: - Mẹ kiếp, ả đàn bà dê tiện này, mày mắt mù hay sao làm hỏng cả bộ đồ của lão tử có hay không tin lão tử đánh chết mày? Tiếng chửi bới phát ra từ cái miệng dê tiện của một tên béo ú như lợn, vài tên như hộ vệ của gã đứng xung quanh người đàn bà xấu số vang lên tiếng cười ha hả, ánh mắt đầy khiêu khích lẫn khinh bỉ nhìn người phụ nữ vừa mới bị đánh ngã quay ra đất. Người phụ nữ nước mắt tràn lan trên khuôn mặt khắc khổ của bà cất lên giọng nức van xin: - Tôi không cố ý!! Mong đại nhân tha tội, tôi thật sự không cố ý. Vừa dứt lời bà liền bị một cước trúng ngay ngực vang ra xa 3 mét, cả người đầy bụi đất, khỏe mỗi chảy ra một ít máu huyết.

- Mẹ kiếp, còn lắm lời, chưa thấy quan tài chưa đổ lệ mà à không tội nhìn xem nó rơi lệ đầy cả 1 vùng rồi kia kìa haha. Tiếng cười chế giễu không ngại ngần phát ra từ những cái miệng dê tiện của bọn chúng. Ngay khi một tên hộ vệ đang tiến tới túm lấy người phụ nữ xấu số kia thì bất ngờ cảm thấy mình bị nhắc lên khỏi mặt đất, hắn quay mặt nhìn thì thấy một đôi mắt đang nhìn hắn tràn đầy lửa giận. Chưa kịp định thần lại thì tên hộ vệ này cảm thấy dưới bụng của hắn nhói đau dữ dội, hắn vắng xa đứng đến bức tường vững làm đổ nát không biết sống chết.

- Trở lại lúc hắn đang chuẩn bị ngồi xuống thì nghe được tiếng chửi bới đó hắn đưa mắt nhìn thấy người mẹ hắn thương yêu đang bị những tên cả lợ phát phơ chửi bới và đánh đập. Hắn phóng nhanh nhất có thể đến phía đó và nhận thấy có 1 tên đang định đánh mẹ hắn liền dùng bàn tay của mình chụp lấy cái cổ của tên kia rồi nhắc bổng lên rồi. Tên dê tặng luôn tên đó cú đấm như trời giáng của mình vào phần dưới bụng. Ánh mắt hắn giờ này đang rực lửa đầy sự căm hận. Bọn chúng dám ức hiếp người mẹ của hắn sao, muốn chết đây mà! Ngó nhìn xung quanh đám người này thì tên béo ú thủ lĩnh đám người bước lên phía trước đứng đối diện với hắn quát:

- Tiểu tử ngươi là người phương nào? Nhận ra người cũng có chút bản lĩnh ta khuyên ngươi đừng lo chuyện bao đồng! Tên béo ú vừa dứt lời thì suy.. xoay một vết cắt gọn gàng nằm ngay trên cổ tên thủ lĩnh béo. Hắn đổ ầm xuống trước khi nhận thức được điều gì xảy ra, vài tên hộ vệ thấy thủ lĩnh mình bị giết liền chia nhau bỏ trốn khỏi tên hình người tâm ma này. Nhưng chúng đã sai lầm khi đã ức hiếp người phụ nữ mà chúng không nên đụng vào. Từng đoạn kinh phong rít lên bắn về phía những tên đang bỏ trốn. Ầm.. Ầm.. Ầm từng cơ thể đổ sập xuống đất, trên khuôn mặt của những kẻ đó tràn đầy sự bất ngờ. Những việc trước mắt xảy ra quá nhanh chưa đến 2 phút đồng hồ nên mọi người khách đang dùng bữa tại đây mới ý thức được mình đang ở hiện trường của một vụ tàn sát đầy kích thích.

- Khuôn mặt lạnh tanh của hắn liếc mắt nhìn xung quanh, khi cái ánh mắt đó nhìn đến những người khách thì bọn chúng như thấy mình bị một con thú dữ khát máu nhìn chằm chằm như thể muốn ăn tươi nuốt sống bọn chúng. Bọn chúng sợ hãi hét vang bỏ chạy tán loạn nhanh nhất có thể.

- Hắn tiến lại đỡ mẹ của hắn, ánh mắt dịu dàng nhìn bà mà rơi lệ. Ai bảo máu lạnh là không có tình cảm, khi người đó đặt hết sự yêu thương của mình vào một người thì sẽ hiện ra rất rõ ràng. Giọng nói hắn ấm áp mang theo vài phần quan tâm vang lên: -Nương, nương có sao không? Con đến chậm!

- Nương không sao? Người phụ nữ đã nín khóc hắn thút thít nói. Hắn nghe được giọng nói của bà đầy sợ sệt, hắn cảm thấy rất hận đám người kia, chúng đáng chết và không xứng đáng chết lạnh lặn như thế. Hắn buông bà cầm thanh kiếm trên tay tiến lại gần mấy cái xác. Suy... xoay xoay.... Sau một hồi vung tay những cái xác chết dường như bị bấm vào thành những mảnh nhỏ. Vài con chó đói lang thang lao vào ngấu nghiến một cách ngon lành... Cảnh tượng này xảy ra trước mắt của những người hiếu kì xung quanh nhưng không một ai dám lại gần chỉ đưa mắt nhìn về phía đó. Mặc dù rất xa nhưng cảnh tượng máu me làm những người nôn mửa tại chỗ.

- Tên A Phúc quản gia từ lâu lúc này mới bước lại và quát mắng: - Tên súc sinh ngươi dám giết Tô đại nhân, Tô đại nhân là người của Sa Chi dong binh đoàn, là anh em kết nghĩa của Sa Chi đội trưởng. Ngươi cùng ả đàn bà này chết chắc rồi! Hắn vừa quát vừa đưa tay về phía trước, xoay.. cánh tay hắn rơi xuống mặt đất, con đau đớn truyền đến thốc hải của tên quản gia làm khuôn mặt hắn méo mó đến cực điểm. Ôm cánh tay đầy máu tươi của mình chưa kịp mắng chửi thì... Vút 1 cái đầu lâu bay lên cao trước ánh mắt lạnh lùng vô cảm của Mục Vân.

- Nói nhiều không tốt cho ngươi đâu! Hắn đưa mắt nhìn tên tiểu nhị đang núp cạnh một cái bàn ngoác ngoác đến. Tên tiểu nhị lúc này khuôn mặt đen dơ của hắn trắng bệch không còn một giọt máu lạnh lạnh tiến đến trong tâm trạng đầy sợ sệt. Bà mẹ tên ác ma này gọi mình tới làm gì chứ, biết trước lúc này trốn cho rồi!

- Sa Chi dong binh đoàn là sao? Nói cụ thể ngươi sẽ được sống! Hắn lạnh lùng liếc nhìn tên tiểu nhị mở miệng nói

- Dạ dạ đại nhân...

- Theo như lời báo của tên tiểu nhị thì hắn biết đại khái về số lượng cũng như thực lực từng tên đầu lĩnh. Dong binh đoàn này gồm có hơn 40 thành viên cùng 3 vị đầu lĩnh. Vị đội trưởng tên Sa Chi này thực lực ở cái trấn Ngọa Long này thuộc hàng đỉnh tiếm nhất, Nhị đội trưởng tên Lục Phong Nhĩ là anh

em của tên A Phúc quản gia từ lâu, thực lực hần sắp xỉ tên Sa Chi. Tên còn lại thì yếu nhất trong 3 tên nên mới xếp hàng lão Tam. Đội viên của chúng thì thực lực hần đoán cỡ từ Tam đoạn đến Bát đoạn là cùng, nhưng số lượng quá nhiều hần không thể không cẩn thận. Suy xét một lúc hần liền mang theo mẹ hần trở về nhà. Về đến nhà hần sơ cứu vết thương cho bà. Hần hiện tại đang suy nghĩ mình giết nhiều người như vậy sao không được điểm kinh nghiệm nào cả, hay là chỉ giết yêu thú mới được?

- Hệ thống tại sao ta giết người không được kinh nghiệm?

- Kí sinh giết chỉ là những người thường không tích tụ được linh khí trong cơ thể nên không nhận được kinh nghiệm. Chỉ khi chủ nhân giết người ở cảnh giới Vũ sư trở lên thì mới nhận được điểm kinh nghiệm tương đương cùng đẳng cấp của kí sinh!

- Vậy tại sao ta giết được con Sói hoang (Ấu) đó nhưng vẫn có kinh nghiệm đấy thôi? Hần nghi hoặc hỏi.

- Vì đó là sinh vật đầu tiên thí chủ diệt sát nên nhận được kinh nghiệm là đương nhiên! Âm thanh nghiêm túc trả lời.

- Thì ra là vậy, hần bây giờ hiểu được giết người cũng tăng kinh nghiệm nhưng phải là loại người tích tụ được linh khí hay còn gọi là võ giả tương ứng với đẳng cấp Vũ Sư trở lên.. Con đường đây máu đang trải ra cho hần tiến lên võ đạo đỉnh phong đã bắt đầu khi Sa Chi đội trưởng dong binh đoàn nhận được tình anh em kết nghĩa của mình bị sát hại tại ngay trong địa bàn hần quản hạt.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Sa Chi Dong Binh

Tú Lai sơn trang nằm trên địa hình của một ngọn núi có tên là Tú Lai được bao bọc bởi sương mù quanh năm suốt tháng. Nơi đây nồng nặc thiên địa linh khí hùng hậu hơn so với những nơi khác. Địa hình nơi đây khá hiểm hóc vì xung quanh sơn trang này được che chở bởi những ngọn núi nhỏ, đường ra vào chỉ có mỗi khe núi rộng khoảng 10 người đi ngang. Trong khuôn viên sơn trang rộng lớn có thể chứa cả mấy trăm con người sinh hoạt vẫn rộng rãi. Sơn trang có quảng trường rộng lớn với diện tích có sức chứa cả trăm người, những kiến trúc nhà ở phòng ốc được dựng liền kề nhau theo hình chữ Bá. Ở giữa những kiến trúc đó dựng nên một ngôi nhà khang trang, ngôi nhà này được xem là nơi tối cao nhất của sơn trang Tú Lai này.

- Bên trong nghị sự điện: Âm... Phúc xuy.. Một tên đội viên bị đánh bay đến đụng cái bàn làm tan nát, một ngụm máu tươi phun ra từ trong cái miệng của hần: - Đại đương gia tha mạng.. đại đương gia tha mạng! Mặc dù ới máu tươi nhưng hần vẫn phải quỳ xuống trước một người đàn ông đang ngồi chiếm trệ trên một cái ghế khắc họa một con Rồng (Long). Phía bên tay trái của hần là một nam tử trạc tuổi trung niên có một vết sẹo lớn trên khuôn mặt trông dữ tợn, hần là Tam đương gia tên gọi Khang Huy, hần nổi tiếng hung bạo và tàn ác. 1 năm hần bắt những cô gái trẻ đẹp dưới trướng để hãm hiếp, thỏa mãn thú tính của mình xong hần lại đem những cô gái ấy bán lại cho bọn buôn nô lệ. Phía tay phải là một tên trông rất lãng tử hào hoa, hần là Nhị đương gia tên gọi là Lục Phong Nhĩ, tên này võ công cực cao, không chỉ vậy hần còn là quân sư của Sa Chi dong binh đoàn, nằm trong lòng hần là một nữ tử trẻ trung xinh đẹp có đường cong quyến rũ, khuôn mặt ả ta trát lên cả đồng sơn phấn trông rất diễm dúa.

- Nắm trong tay 2 đường đệ văn võ song toàn, 1 tên đường đệ khác là Tô Đại Nham nắm giữ tài phú của dong binh đoàn của hần. Tiền tài thực lực điều có, hần đang chuẩn bị lên kế hoạch khai chiến với dong binh đoàn mạnh nhất vùng này đó là Ngưng Huyết cũng là đối thủ của cuộc đời hần. Thực lực Ngưng Huyết dong binh đoàn mạnh hơn hần nhưng tiền tài không bằng hần nên hần vẫn có cơ hội chiến thắng giành ngôi vị bá chủ trấn Ngọa Long này.

- Tuy nhiên hần chuẩn bị động thủ với Ngưng huyết thì thuộc hạ báo tin đường đệ Tô Đại Nham hần bị người giết chết. Mặc dù tên đường đệ của hần thực lực không mạnh nhưng hần có tài kinh doanh. Quản từ lâu Phúc Nhĩ Đạt chính là Tô Đại Nham mở và kinh doanh. Tô Đại Nham chết tương đương hần mất đi một cánh tay hải ra tiền đề duy trì dong binh đoàn của mình. Nếu có may mắn chiến thắng Ngưng Huyết thì cùng lắm là lưỡng bại câu thương, thời điểm đó hần rất cần tiền tài để hồi phục thế lực của mình! Nghe tin có người dám giết thuộc hạ của hần ngay trong địa bàn hần quản hạt, hần nổi trận lôi đình đem đánh bay tên thuộc hạ bẩm báo. Hần gầm giong, đôi mắt sắt đá nhìn chăm chăm vào tên thuộc hạ đang quỳ gối mà quát:

- Kẻ nào to gan dám giết người của ta?

- Dạ thuộc hạ không rõ, chỉ biết là một tên thanh niên niên kỉ không lớn khoảng 20, thân hình cao to. Nghe đâu thì hần là con của một ả đàn bà làm thuê tại từ lâu ạ! Tên thuộc hạ nom nớp lo sợ trả lời.

- Chỉ là con của một ả đàn bà thì tiện mà cũng dám vượt râu hùm? Tui bây thật là một lũ vô dụng! Lập tức triệu tập binh mã theo ta đi xử lý tên kia. Hần tức giận vỗ mạnh mặt bàn quát!

- Đại ca bình tĩnh đi đệ thấy chuyện này không đơn giản! Người lên tiếng là Nhị đương gia Lục Phong Nhĩ.

- Nhị ca lúc nào cũng lo này sợ kia, chỉ là 1 đứa tiểu tử mà thôi, bây giờ đệ sẽ dẫn người đi giết nó! Lão Tam lên tiếng chất vấn.

- Sa Chi suy nghĩ lại bởi vì hần biết Nhị đệ hần chưa bao giờ sai điều gì nên hần cũng vội hỏi: - Lão Tam im lặng nghe Lão Nhị nói. Khang Huy bực tức nhìn đại ca của hần rồi đứng dậy phui mông bỏ đi ra ngoài!

- Nhíu mày một lúc lâu Lục Phong Nhĩ cũng mở miệng nói chuyện: - Đệ cảm thấy chuyện này có gì đó kì lạ, thứ nhất từ đâu xuất hiện 1 tiểu tử lạ mặt

ngay cả thuộc hạ chúng ta cũng không biết? Thứ 2 tên này có thực lực cực cao mới có thể giết được nhiều như vậy hộ vệ. Thứ 3 là hắn biết hay không biết Trần Ngọa Long này thuộc địa bàn của chúng ta mà giết người? Đại ca có suy nghĩ kĩ hay không?

- Sa Chi hẳn cau mày suy nghĩ những lời phán đoán của lão Nhị nhưng rồi hắn vẫn phủ quyết: - Nhị đệ quá lo mà thôi, Con của một ả ti tiện làm thuê thì có bao nhiêu bản lĩnh cơ chứ? Chỉ là có một chút võ công ba kiềng không đáng lo! Để cho chắc chắn chúng ta sẽ tổng hợp hết lực lượng đi giết tên đó. Nhị đệ yên tâm được rồi.

- Vâng cứ theo ý kiến đại ca đi! Mặc dù Lục Phong Nhị hẳn không phản đối nữa nhưng hắn vẫn cảm thấy một nỗi lo lắng làm cho hắn cảm giác như một hồi tai họa sắp ập xuống đầu! Hắn ôm mũ nhân của hắn xoay người bước đi?

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Huyết Chiến

Lúc này Mục Vân đang khoanh chân tọa thiền vận chuyển Hỗn Độn Chi quyết hấp thu Thiên Địa Linh Khí. Hắn ở trong trạng thái tu luyện không biết từ khi nào? Linh khí tụ tập xung quanh người hắn đang bị hấp thu một cách điên cuồng và không có dấu hiệu dừng lại. Mặc dù hắn có hệ thống, giết người, giết yêu thú tăng cho hắn lượng kinh nghiệm rất lớn nhưng hắn cũng không thể lơ là việc tu luyện nâng cao trụ cột bản thân được. Cảnh giới tăng lên quá nhanh sẽ làm căn cơ hắn bất ổn, khi hắn giao đấu với người khác, lực lượng quá mạnh mẽ sẽ phá vỡ cân bằng nhục thân của hắn thì sẽ gây nên sai lầm dẫn đến nguy hiểm chí mạng ngay lập tức. Lúc giết những tên cận kề kia thì hắn cảm thấy thân thể hắn không thể chịu nổi lực lượng đó, hắn quyết định tu luyện thời gian ngắn để ổn định căn cơ nhằm mục đích đề thăng sức chiến đấu bản thân.

Hắn chợt nhớ hắn vẫn chưa hiểu hết những chức năng của hệ thống, lục lọi tìm kiếm một hồi lâu hắn phát hiện còn một cái cảm nang hệ thống mà hắn được nhận khi kích hoạt hệ thống vẫn chưa sử dụng.

Đinh.. đinh xác nhận mở cảm nang hệ thống?

- Xác nhận..

- Sau khi sử dụng cảm nang hệ thống thì hắn được truyền vào thức hải một luồng trí thức về cách vận hành, những chức năng, kết cấu và nguồn gốc của hệ thống! Mặc dù không được cái gì hữu ích nhưng hắn đã hoàn toàn nhận thức về cái hệ thống này. Đặc biệt là nguồn gốc của hệ thống, hắn đặc biệt quan tâm người nào đã sáng tạo ra cái hệ thống bá đạo này. Bỗng nhiên một giọng nói âm trầm mang đầy tà hoặc vang lên trong thức hải của hắn:

- Chào mừng ngươi, người được chọn đã đến với pháp bảo của ta.....

- Ngươi là ai? Hắn nghi hoặc!

- Ngươi không cần biết ta là ai và ngươi cũng chưa có tư cách để biết! Ngươi chỉ cần biết hiện tại ngươi phải nhanh chóng tu luyện thật nhanh, đạt đến một cảnh giới nhất định ta sẽ cho ngươi biết ta là ai và vì sao ta tạo nên cái pháp bảo này..... Haa haa! Âm thanh đó cười rộ lên và biến mất.

- Hắn đang nghi ngờ mình là một con cờ của một âm mưu nào đó hay không? Dẫn chứng suy luận của hắn cho là đúng vì âm thanh kia nói hắn là người được chọn và nói hắn tu luyện thật nhanh... Mặc kệ là quân cờ hay âm mưu gì đó hắn không quan tâm, chỉ có thực lực cường đại thì mới giải đáp được vấn đề hiện tại của hắn..

Hắn ngừng việc tu luyện và quyết định vào phía Tây khu rừng để săn bắt yêu thú. Hắn đưa bàn tay mình gạt đi lọn tóc vắt ngang mặt người mẹ yếu ớt đang nằm ngủ của hắn, trao một nụ hôn lên đỉnh đầu rồi lặng lẽ bước đi....

Phía Tây khu rừng.. một thanh niên đang phóng đi rất nhanh và điên cuồng tàn sát bất kì trên đường đi của hắn. Dựa vào tăng phúc của đôi Vạn Lý ngoa tăng tốc độ di chuyển của hắn gấp hai lần nên hắn dễ dàng hạ gục những yêu thú đẳng cấp thấp.... Một lượng lớn kinh nghiệm tăng dần tăng dần vừa đủ cho cảnh giới của hắn lên Vũ Sư Nhị trọng thiên.... Sau khi thu thập một ít da yêu thú thì hắn cảm thấy kinh khí lan tràn đến hắn, tiếng đao kiếm va chạm nhau làm hắn hiếu kì muốn đến xem..

Cách đó không xa lắm nữa dậm, có hai đội hình đang lao vào tàn sát nhau điên cuồng, huyết nhục văng tung tóe, người chết nằm la liệt trên đất, nội tạng vung đầy xung quanh treo lên những cành cây cao. Người cụt tay, người bị mù cả hai mắt, người mất đầu,.... Thảm trạng rất máu me và kinh khủng khiến người ta có cảm giác nôn mửa.

Một vị đại hán với thân hình cao lớn, 2 tay cầm đôi phủ đang một mình đối chiến với hai người. Toàn thân đại hán này được phủ một màu đỏ, đúng chính là máu huyết của hắn của kẻ thù tôn lên sự hiếu chiến dũng mãnh không sợ chết, đầy lùi được đối phương, đại hán nắm đôi phủ chỉ thẳng về phía trước gằn giọng:

- Sa Chi, Ngưu Lang hai tên súc vật các ngươi lại hợp tác với nhau đánh lên ta.... Ha ha hôm nay dù liều cái mạng này ta cũng phải cho hai tên các ngươi chôn cùng... Các huynh đệ giết giết cho ta, giết 1 huê giết 2 buồn bán lời rồi... Giết! Dứt lời hắn liền lao vào với ý định tử chiến với đối thủ.

- Kinh khí của cuộc chiến bắn ra khắp nơi, lan tỏa ra một vùng làm những cây lớn đổ nát ầm ầm xuống đất. Hai thân ảnh liền thủ chém giết người đại hán vốn bị thương rất nặng đang cố gắng chống đỡ, tình trạng đang trở nên tồi tệ hơn đối với vị đại hán đó.

- Hoàng giai vũ kỹ Nhất Nguyệt Trảm.... xuy xuy..... một luồng kinh khí được hình thành tạo ra bởi đôi phủ to lớn nằm trên tay vị đại hán đang bắn về phía hai thân ảnh... Hoàng giai vũ kỹ Hoành Tảo Thiên! Cảm giác được nguy hiểm từ chiêu thức đối phương, một tên áo đen hét lớn vận dụng vũ kỹ của hán chống chọi.

- Ầm. Ầm kinh khí giao nhau nổ tung, vụ nổ chấn bay hai người.... Phốc xuy... Phun một ngụm máu, vị đại hán đưa tay lau, hàm răng hán cắn chặt. Không ngờ tên Sa Chi này tiến bộ nhanh thật, chỉ sợ hán đã là Vũ Sư Bát trọng thiên rồi.

- Xuy Hóa Chưởng, đi chết đi..... Đang thất thần vị đại hán bị một thân ảnh còn lại tập kích phía sau lưng, hán liền xoay người đối chưởng với đối phương. Bản thân bị thương nặng hơn đối thủ nên hán bị chấn văng xa đập lên một tảng đá lớn làm vỡ vụn... Phốc Xuy, phốc xuy.. liên tục hai ngụm máu tươi được phun ra, hán cảm thấy lục phủ ngũ tạng của mình xáo trộn hiển nhiên đã bị nội thương cực kì nghiêm trọng.

- Một thân ảnh đứng trước mặt hán, nở nụ cười trào phúng: Ngưng Huyết a Ngưng Huyết, người cũng có ngày hôm nay, một khi ta giết người thì tất cả những gì của cái trấn Ngọa Long này đều là của ta, nên vì vậy người hãy..... đi chết đi.... Sa Chi dùng bàn tay to lớn của mình từ trên cao vỗ mạnh xuống đỉnh đầu Ngưng Huyết.... Ầm,,,

- Đại đại ca, đại đương gia, cha ơi..... Những tiếng hét tuyệt vọng kêu lên từ những người trong Ngưng Huyết dong binh đoàn. Ngay lúc đó một cô bé tầm 14 15 tuổi đang lao đến vị đại hán nằm trên mặt đất không rõ sống chết thì cô bé bị một cánh tay giữ lại:

- Như Tâm con nhanh chạy đi, cha con chết rồi, Ngưng Huyết dong binh đoàn xong rồi, con phải sống để rồi báo thù cho cha con và cả ta nữa. Nhớ kỹ hãy cố gắng sống thật tốt... Người trung niên đánh ngất cô bé rồi giao cho hai tên thuộc hạ trung thành của mình giao phó:- Đưa tiểu thư đi càng xa càng tốt, hãy thề với ta bằng tất cả những gì hai người các người có là cho dù còn một hơi thở cuối cùng cũng phải bảo vệ tiểu thư thật tốt.

- Vâng Nhị đương gia, thuộc hạ lấy tâm để thề sẽ bảo vệ thật tốt tiểu thư, chết cũng không hối tiếc. Hai tên thuộc hạ quỳ một chân xuống trước người trung niên kia thề độc!

- Khoát tay bảo hai người rời đi, người trung niên nhìn chằm chằm bằng đôi mắt hiện rõ sự thù hận đến xương tủy vào những tên trước mặt. - Còn lại những huynh đệ của ta, theo ta giết báo thù cho Ngưng Huyết đại ca. Cho dù chiến tử cũng phải kéo theo đê mê lưng. Hết lớn lao lên, những tên thuộc hạ còn sống sót mặc dù sợ hãi nhưng vẫn cắn răng lao lên với thù lĩnh của họ. Vì sao họ phải làm như vậy, đơn giản là vì báo thù cho huynh đệ của họ đã chết, báo thù cho Đại Đương Gia Ngưng Huyết của họ. Nếu không có Đại Đương gia nhận nuôi và dạy võ công thì không biết giờ này họ đang xin ăn ở nơi nào nữa?

- Cầm trên tay là thanh đao dài sắc nhọn, Nhị đương gia Ngưng huyết dong binh đoàn điên cuồng tàn sát kẻ thù không đội trời chung. Thanh đao trên tay hán chém vào một tên gần đó nhất, ngay lập tức tên đó bị chia hai, máu me tuôn ra như suối, nội tạng rớt ra từ trên thi thể văng đầy đất. Một đao, hai đao..... rất nhiều đao sau đó từng tên từng tên ngã xuống trên vùng máu của bọn hán. Hết kiệt sức... hai tay buông lơi, một thanh kiếm xuyên qua họng của hán, hán chết, hán đã đi theo đại ca và những huynh đệ của hán dưới hoàng tuyền. Từng tên đội viên Ngưng Huyết dong binh đoàn bị tàn sát sạch sẽ...

Một mảnh hỗn lộn máu me nhìn đến rợn người!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Âm Ti Quỷ Vương

Mục Vân một đường đuổi tới nơi âm thanh giao chiến, hán bỗng thấy có hai bóng người chạy đi rất nhanh. Cố gắng nhìn rõ đối phương thì hán phát hiện trên tay của một người đang bế một cô bé, ngay lập tức hán nhận diện được cô bé đó là Như Tâm. Hán phần nộ chặn đầu đối phương, ánh mắt sắc bén nhìn chằm vào tên đang bế Như Tâm gầm giong:- Các người là ai tại sao lại bắt cóc cô gái này? Đúng chính xác hai tên này là hai tên thuộc hạ trung thành dong binh đoàn Ngưng Huyết nhận lệnh bảo vệ Như Tâm.

Hai tên thuộc hạ dáng vóc bình thường, toàn thân đầy vết thương từ đầu đến chân, toàn thân đầy máu không biết của kẻ thù hay của bản thân đang nâng cao cảnh giác với người trước mặt bọn hán. Một tên trong hai người nở miệng:- Hai người chúng ta là người của dong binh đoàn Ngưng Huyết, nhận lệnh bảo vệ tiểu thư đến nơi an toàn. Vừa dứt lời hai tên thuộc hạ ánh mắt đầy cảnh giác âm thầm quan sát biểu hiện của người lạ mặt, đôi bàn tay siết chặt vũ khí đảm bảo lúc nào cũng sẵn sàng chiến đấu.

Quan sát hai tên này một chút, Mục Vân há hốc không thể tin được những lời vừa rồi của tên kia? Hết thật không ngờ Như Tâm là con gái của Đại Đương Gia Ngưng Huyết dong binh đoàn hùng mạnh ở trấn Ngọa Long này. Như Tâm chỉ nói với hán cô là con gái của một thợ săn bắt yêu thú ở trấn mà thôi, bây giờ thân phận thật sự của cô làm cho hán cảm thấy bị lừa dối trắng trợn.

Nhìn thấy Như Tâm đang ngủ nhưng khuôn mặt tái nhợt, đầy nước mắt của cô cộng thêm hình tượng của hai tên thuộc hạ thì hán cũng đoán được Ngưng Huyết dong binh đoàn đã xảy ra chuyện rồi. Hết bắt hai tên thuộc hạ kể lại mọi chuyện cho hán nghe, bọn chúng ban đầu cũng cảnh giác Mục Vân

nhưng qua thái độ biểu hiện vừa rồi thì bọn chúng cũng yên tâm và cho rằng người lạ mặt này đáng tin cậy. Bọn chúng tưởng thuật lại trận chiến khủng khiếp vừa rồi cho Mục Văn nghe, hai bọn chúng kể xong lập tức ngất xỉu vì quá mệt mỏi. Bàn tay Mục Văn nhẹ nhàng ôm lấy cổ gài bé nhỏ vào trong lòng, khuôn mặt tái nhợt vì bị tổn thương sâu sắc, thử nghĩ xem một cô bé mới có 14 15 tuổi chứng kiến người cha của mình bị sát hại ngay trước mắt thì làm sao chịu đựng được. Nhìn Như Tâm đang run rẩy ở trong lòng, một cổ cảm xúc mãnh liệt thúc đẩy hẳn phải bảo vệ cô bé này bằng mọi giá.

Được một lúc lâu sau đó, hai tên thuộc hạ tỉnh dậy nhìn thấy tiểu thư nhà mình đang nằm trong lòng thanh niên kia. Bọn chúng đánh giá người thanh niên kia có khí thế rất mạnh, cái khí thế này tương tự khi chúng đối mặt với đại đương gia của bọn chúng vậy.

- Các người tỉnh rồi? Hẳn liếc mắt nhìn hai tên thuộc hạ
- Vâng chúng ta ồ, người biết tiểu thư nhà chúng ta? Một tên mạnh dạn hỏi hẳn
- Ân đúng là ta quen biết với tiểu thư nhà các người, các người yên tâm ta sẽ báo thù cho các người! Hắn gằn giọng

Khi thấy người thanh niên này muốn báo thù cho bọn chúng thì bọn chúng không vui mừng vì nhìn người thanh niên này còn quá trẻ, chỉ sợ bản lĩnh không cao, muốn báo thù chỉ là lời nói si mộng, không biết chừng sẽ chết dưới tay của Sa Chi dong binh đoàn. Nhận thấy ánh mắt không tin tưởng của hai tên thuộc hạ, hẳn lười quan tâm chỉ đứng dậy ôm Như Tâm tiến đến và đặt vào trong lòng một tên- Đưa tiểu thư các người tới một hang động đá cách đây ba dặm, chỗ đó không ai biết rất an toàn, các người có thể ở chỗ đó một thời gian, xong việc ta sẽ đến tìm các người.

Ánh mắt sắc bén của hắn làm hai tên thuộc hạ run rẩy không dám phản kháng liền gật đầu thật mạnh chạy đi. Nhìn hai tên đã khuất tầm nhìn, hắn lên kế hoạch trả thù giúp Như Tâm. Sa chi dong binh đoàn, Nguru Lang dong binh đoàn ư, các người hãy chờ tử thần gõ cửa đi....!! Thân ảnh của hắn biến mất...!

Tại một nơi rất xa nào đó, bên trong một căn phòng kín âm u đầy từ khí. Một người đàn ông trung niên với khuôn mặt góc cạnh sắc nét, khí chân ung dung nhàn nhã, mặc một bộ đồ màu đen có nhiều đồ văn quý dị. Hai tay chấp ngược sau lưng, đầu ngẩng cao, ánh mắt hắn nhìn như không nhìn đến một nơi xa xôi, hẳn bỗng cười lớn, một luồng kinh khí chấn nát tất cả mọi thứ ở trong căn phòng đó. Từng bóng người dồn dập đập mạnh vào những bức tường kiên cố, chỉ cười một tiếng mà có lực phá hoại kinh khủng như vậy. Những bóng người bị đánh bay phun ra một ngụm máu tươi, mặc dù đau đớn nhưng nghĩ đến tính khí thất thường của chủ nhân nên bọn hắn không dám có lời dị nghị. Nực cười dám dị nghị sao, bọn chúng chưa chán sống, người trước mắt bọn chúng là một người uy thế, khí chất vương giả của người này mang cho bọn chúng một loại cảm giác áp bách sâu tận trong linh hồn, bọn chúng sợ, bọn chúng kính nể, không dám khinh nhờn dù chỉ một chút. Vì người đàn ông này bọn chúng có thể giết tất cả những sinh vật gì mà chủ nhân bọn chúng giao cho. Một điều chắc chắn rằng người đàn ông này rất mạnh, mạnh không hợp lẽ thường, mạnh đến mức rồi tình rồi mệnh và bọn chúng từng chứng kiến thực lực sâu không lường được của chủ nhân.

- Các người đã điều tra xong chuyện kia chưa? Âm thanh vang lên đánh vỡ sự im lặng, âm thanh này mang tính chất không thể cự tuyệt!
- Thưa chủ nhân, chuyện đó chúng thuộc hạ điều tra ra được người đứng đằng sau thao túng là Đế Thích Thiên! Một tên thuộc hạ quỳ xuống bẩm báo.
- Đế Thích Thiên, ha ha.. hắn cùng ta tranh đấu suốt mấy triệu năm. Vẫn tưởng rằng hắn muốn làm gì thì làm sao, không xem Âm Ti Quý Vương này ra gì rồi... Nếu đã như vậy,, Khai chiến đi.. Đế Thích Thiên.. Hừ hừ hừ... Bùm.. Ầm ầm ầm.. Người đàn ông này chỉ hừ nhẹ một cái đã san bằng mấy nghìn cầu... Mấy tên thuộc hạ không tránh né kịp liền bị chấn bay xa tít tắp không rõ sống chết.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Thăng Cấp

Tại sơn trang Lạc Phúc phía Đông trấn

- Tất cả người bên trong hãy nghe đây, ta là Khang Huy Tam đương gia Sa Chi dong binh đoàn đến đây thông báo cho các người nghe cho kỹ. Đại đương gia và Nhị đương gia của các người đã vong mạng, nhanh chóng mở cửa đầu hàng còn không chúng ta sẽ san bằng nơi đây thành bình địa! Một tên trung niên với khuôn mặt có một vết sẹo dài đứng trước cổng sơn trang gào thét.
- Khang Huy làm như vậy cũng vô dụng thôi, Sa Chi hay là chúng ta mang quân phá cổng giết vào đi a! Tên vừa nói là Nguru Lang thủ lĩnh dong binh đoàn Nguru Lang.
- Không gấp, nếu giết vào thì đám kia phản kháng chỉ làm hao mòn binh lực của chúng ta, cho chúng một thời gian chúng sẽ đầu hàng, không cần mất một binh một tốt cũng có thể chiếm địa bàn không phải hay hơn sao, dù chăng thủ lĩnh của chúng cũng đã bị chúng ta giết!
- Vậy ta hỏi người điều kiện của chúng ta người vẫn thực hiện chứ? Nguru Lang hướng mặt Sa Chi hỏi thẳng!
- Được điều kiện ta đã hứa sẽ không nuốt lời, hahaha...! Sa Chi cười lớn vỗ vỗ vai Nguru Lang.

Bên trong sơn trang, tất cả mọi người vẫn chưa hay biết chuyện gì xảy ra, vẫn đang làm những công việc hằng ngày... Báo.. báo... Một tên thuộc hạ thân

hình cao lớn chạy xông xộc vào.

- Bẩm Tam đương gia, bên ngoài là người của hai dong binh đoàn Sa Chi và Ngưu Lang đang phá cổng tiến vào đây, chúng nó nói đại đương gia và nhị đương gia đã chết mau đầu hàng nếu không chúng sẽ xông vào a.

Tên thuộc hạ đang quỳ một chân nhìn vào một thân ảnh đang ngồi chiếm chế phía bên trên chờ câu trả lời. Thân ảnh đó rõ động đậy, dường như không tin vào lời nói của tên thuộc hạ hẳn gần giọng:

- Đại ca và nhị ca chết? Nực cười thật quá nực cười mà.... nhị ca của ta cảnh giới đã đạt Bát trọng thiên hơn nữa đại ca là cửu trọng thiên làm sao bọn chúng có thể giết được chứ. Đi chúng ta ra ngoài xem bọn chúng giờ trò gì.

- Người bên trong nghe đây, ta nhắc lại một lần nữa mở cửa đầu hàng còn có một cơ hội sống sót, nếu không...! - Nếu không thì làm sao Khang Huy? Khang Huy chưa dứt lời đã nghe được âm thanh lạnh lạnh từ trong vọng ra.

Nhìn thấy Từ Chân bước ra ngoài, tất cả người của hai dong binh đoàn tay lăm le vũ khí, ánh mắt sắc bén nhìn chăm vào từng người trong son trang, ánh mắt như hổ vồ mỗi làm những người trong son trang cảnh giác.

- Sa Chi Ngưu Lang các ngươi tới đây làm gì ngại sống đủ sao? Từ Chân cất giọng đầy vẻ châm chọc.

Khi Từ Chân vừa dứt lời Vút... vút... hai cái đầu lâu đầy máu bay thẳng và rớt trước mặt Từ Chân. Từ Chân mở to hai con mắt sững người nhìn chăm chăm vào hai cái đầu lâu đó, hét lên đầy đau đớn: - A a a Đại ca nhị ca các ngươi các ngươi sao thế này? Hắn ôm trọn hai cái đầu lâu mà khóc! Nam nhi không dễ rơi lệ, một khi nam nhi đã rơi lệ thì đã chạm đến chỗ đau thương tâm tới tận xương tủy. Từ Chân nghiêm mặt dùng cặp mắt to đen láy của mình nhìn tới đám người trước mắt, hắn bình tĩnh rút một thanh côn màu bạc vừa to vừa dài của mình nắm thật chắc trên tay. Thủ giết huynh đệ tình thâm không báo không phải là con người, hắn liền xông thẳng phía đám người với tốc độ nhanh nhất có thể, hắn vung tay dùng cây côn đập từ trên cao đập xuống đỉnh đầu Sa Chi... Đầu còn chưa kịp hạ xuống hắn nghe thấy tiếng hét nhỏ... Hoành Tảo Thiên, Xuy Hỏa Chương. Bình Bình một kiếm một chương giáng mạnh lên thân thể và chân bay Từ Chân rất xa đụng nát cửa cổng của son trang. Phun một ngụm máu lớn, Từ Chân hét lên: - Giết giết, tất cả nghe lệnh toàn quân giết cho ta báo thù cho huynh đệ đại ca của các ngươi, giết a. Sau tiếng hét tất cả người trong son trang cầm lấy vũ khí xông thẳng ra ngoài chém giết, tiếng va chạm của binh khí kêu leng keng vang vọng một vùng đất. Từng người từng người ngã xuống nằm trên vũng máu của mình chết không nhắm mắt. Sau khi chỉ còn một mình Từ Chân, hắn nhận ra rằng mình không còn sống được nên hắn quyết định một âm mưu cực kỳ tàn nhẫn, hắn lấy trong người ra một lọ thuốc, vâng đó là một lọ thuốc có chất độc phát tán qua không khí, chất độc này sẽ nương không khí khuếch tán ra xung quanh trong phạm vi bán kính 300m. Khi bị dính chất độc này thì sẽ cảm thấy khó thở, ngột ngạt làm linh khí trong cơ thể không được điều động, tay chân bủn rủn không có sức lực. Nghĩ là làm Từ Chân phóng nhanh tới đám người đang lăm le chém giết mình phóng thích chất độc trong tay ra và cười lớn... hahahaha đi chết hết đi. Lão tử có chết cũng cho các ngươi chết chung, hãy bồi mạng với đại ca, nhị ca và tất cả huynh đệ của ta hahaha..... Tiếng cười man rợ vang vọng làm đám người hai dong binh đoàn hoảng sợ. Không kịp tránh né, tất cả đều bị trúng độc, tất cả đều gục xuống cảm thấy toàn thân mệt mỏi không cách nào động đậy được.

Sau khi Từ Chân phóng thích độc thì đã bị Sa Chi dùng lợi kiếm đâm xuyên tim chết tại chỗ, đôi mắt mở to không cam lòng mà chết đi.

- Không xong rồi Sa Chi, trúng độc tất cả chúng ta trúng độc của Từ Chân rồi bây giờ phải làm sao? Ngưu Lang bối rối gào thét nhìn Sa Chi!

- Không sao đâu, độc này ta biết, nó có tên là Xuy nhược tán, trúng độc này chúng ta chỉ mất sức chiến đấu trong nửa canh giờ mà thôi, sau nửa canh giờ sẽ hồi phục! Sa Chi tự tin trả lời, nghe thấy Sa Chi nói độc này không đáng ngại Ngưu Lang tâm tình đỡ hơn rất nhiều.

Nhưng vừa bình tĩnh được giây lát thì thấy một thân ảnh cao lớn đang đi về phía bọn chúng, nhìn thấy thân ảnh đó một tên thuộc hạ bỗng hét lên: - Đại đương gia chính hần chính hần giết Tô đương gia, hần là Mục Văn con của ả đàn bà làm việc tại tửu lâu!

Sau khi nói xong tên thuộc hạ bỗng trợn mắt, một vết kiếm vừa sâu vừa dài nằm ngay trên cổ hắn, máu tuôn ra như xuống, hắn đưa đôi bàn tay gắng bị chặt để máu khỏi phun ra nhưng chỉ một hơi thở hắn gục ngã.... Rồi từng người từng người của hai dong binh đoàn đều bị một thân ảnh quý dị sát hại không một chút lưu tình... Khi chỉ còn một mình Sa Chi, thân ảnh đó dừng lại trước mặt hắn, thân ảnh đó nở một nụ cười quý dị làm Sa Chi phải run lấy bầy.. Người người không thể giết ta.. không thể giết ta...!

- Ngươi nghĩ và nói quá nhiều rồi.. thân ảnh đó vung tay, chỉ nhìn thấy một vết sáng cửa mạng vào cổ Sa Chi, hắn ngã xuống chết không nhắm mắt.... Làm xong việc, thân ảnh kia phóng thật nhanh vào khu rừng biến mất hút...

Đình đình

- Chúc mừng kí sinh diệt sát Vũ sư nhị trọng thiên nhận được 300 EXP

- Chúc mừng, chúc mừng, chúc mừng

- Chúc mừng kí sinh diệt sát Vũ sư bát trọng thiên nhận đc 1200 EXP

- Tích lũy nhận được: 3050

- Chúc mừng kí sinh cảnh giới tăng lên Vũ sư Tam trọng, tứ, ngũ, lục trọng thiên....

- Đình chúc mừng kí sinh nhận được không gian giới chỉ một cái...

Cảm giác thăng cấp cảnh giới thật thoải mái, hần giết rất nhiều người nhưng cũng tăng lên cho hần 4 cảnh giới. Hiện giờ hần là một Vũ Sư Lục trọng thiên, cảnh giới này đủ để hần đi ngang rồi...

Mong các đh ủng hộ để ta có động lực up tiếp!!!!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Ngịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Tại một chỗ hoang vắng trong khu rừng, Mục Vân ngồi khoanh chân tọa thiền củng cố cảnh giới bản thân... Hần cảm thấy thật may mắn, nhờ ơn Từ Chân mà hần có thể kiếm được số lượng lớn kinh nghiệm như vậy, đám dong binh đoàn Sa Chi vốn có hiềm khích với hần. May mắn thay hần vừa đuổi tới sơn trang Lạc Phúc thì đã thấy hai bên giao chiến, hần không có ngốc mà lao vào liều cái mạng nhỏ bé của mình, chết đi sống lại một lần làm hần càng thêm trưởng thành và thận trọng.... Khi thấy Từ Chân liều mạng phát tán độc dược thì khi đó trong lòng hần đã cảm thấy mình có cơ hội trừ đi mối họa đối với Sa Chi dong binh đoàn rồi và ông trời không phụ lòng người... Hần đã giết toàn bộ đám người Sa Chi nhưng mà hần không thấy được tên Nhị đương gia dong binh đoàn Sa Chi ở đó, hần liền nhận ra vẫn còn một mầm mống nguy hiểm còn chưa diệt trừ thì hần vẫn còn rất lo lắng... Mặc kệ như thế nào đi nữa binh tưới tướng ngăn nước tới để ngăn không việc gì phải quan tâm....

Hần kiểm tra cái không gian giới chỉ từ tay Sa Chi, hần cho thần thức mình tiến vào thì cảm giác có một khí tức ngăn cách thần thức hần tìm kiếm... Thử một lúc vẫn không thể mở ra hần liền bỏ cuộc và điều tra chỉ số hiện tại của mình..

Đỉnh đỉnh

Kí sinh: Mục Vân

Tuổi: 20

Chủng tộc: Nhân loại

Cảnh giới: Vũ sư lục trọng thiên 200/6000

Tinh thần lực: 500

Công pháp: Hỗn Độn Chi quyết

Vật phẩm: Lưu Tinh kiếm, Lưu Tinh khải giáp, Vạn Ly ngoa

Tích lũy: 5080

Lực lượng: 1800 (Cân)

Chức năng: Thợ Săn (cướp đoạt, bạo kích: 10%)

Kiểm tra chỉ số bản thân xong, hần tăng đến cảnh giới lục trọng nhưng Tinh thần lực tăng được 200 chỉ số, lực lượng tăng 600 cân.. Hần cảm thấy mình vẫn chưa mạnh vẫn chưa đủ cường đại bởi vì phía trên hần còn cảnh giới vũ sĩ vũ tướng nữa.. Cường giả đạt đến cảnh giới đó chỉ cần một ngón tay cũng đủ diệt sát hần không kịp trở mình rồi nên hần cần phải nhanh chóng để thăng thực lực thật nhanh mới được. Nghĩ là làm hần liền chấm dứt tu luyện tiến vào sâu bên trong khu rừng liệt sát yêu thú tăng cảnh giới...

Phóng thật nhanh tới khu rừng phía Nam khu rừng hần bắt gặp một con hồ thật lớn cao gần 2m, con hồ có bộ lông vàng óng, tứ chi to khỏe và những bộ móng vuốt sắc nhọn đủ để xé xác con mồi mà nó nhắm trúng... Thấy con hồ đang rình mồi một con nai nhỏ, hần vô thanh vô thức áp sát lại tung một chiêu kiếm thức chí mạng ngay cổ con hồ... Không hiểu con hồ cảnh giới thấp hay là không cảnh giác được sự hiện diện của hần nên nó đã phạm phải một sai lầm nghiêm trọng nhất cuộc đời nó. Một vết cắt rất đẹp mắt nằm ngay trên cổ con hồ, máu tươi tuôn ra rất nhiều. Chỉ khoảng một hô hấp con hồ đổ gục xuống mặt đất giật giật vài cái không nhúc nhích....

Đỉnh đỉnh

Chúc mừng kí sinh diệt sát Nhị giai trung kì yêu hồ nhận được 1000 EXP

Chậm rãi lau vết máu còn đọng trên lưỡi kiếm, hần tiến vào sâu hơn nữa.... Đã một ngày một đêm, hần điên cuồng liệt sát yêu thú.. toàn bộ yêu thú có cảnh giới nhị giai ở phía Nam hần giết rất nhiều chỉ còn sót lại một phần nhỏ... Số lượng lớn kinh nghiệm làm cảnh giới tăng một đoạn dài.... Vội vàng kiểm tra chỉ số

Đỉnh đỉnh

Kí sinh: Mực Vân

Tuổi: 20

Chủng tộc: Nhân loại

Cảnh giới: Vũ sư bát trọng thiên 700/11000

Tinh thần lực: 600

Công pháp: Hỗn Độn chi quyết

Vật phẩm: Lưu Tinh kiếm, Lưu Tinh khải giáp, Vạn Lý ngọa

Tích lũy: 6200

Lực lượng: 2100 (Cân)

Chức năng: Thợ Săn (Cướp đoạt, Bạo kích: 10%)

Phù.. phù cảnh giới đến Bát trọng chỉ cần đến Cửu trọng thì hẳn có thể đột phá đến Vũ sĩ. Tuy chỉ cách nhau một bước nhỏ nhưng hẳn hiểu một tên Vũ sĩ có thể diệt sát ba bốn tên Vũ Sư cửu trọng mà không tổn chút sức lực. Nếu nhiều hơn thì chỉ cần dốc sức thì có thể làm được. Hẳn thật sự rất mong chờ ngày hẳn có thể đạt đến cảnh giới đó... Chợt hẳn nhớ là hẳn còn có một bộ thân pháp Vạn Lý Độc Hành nữa nhưng cảnh giới là Vũ tướng mới có thể học nên hẳn phải cần tiếp tục cố gắng nhiều nữa mới được... Hẳn chợt nhớ ra là Như Tâm chắc có lẽ đã tỉnh rồi hẳn cần phải gặp cô bé...

Trong hang động, Như Tâm đang nằm nghỉ ngơi trên một tảng đá nằm ngang, một tên thuộc hạ đang nhóm lửa sưởi ấm... Một tên khác thì đứng trước cửa hang canh gác đề phòng yêu thú.... Vũ vũ... - Ai đó? tên thuộc hạ căng thẳng tay nắm chặt vũ khí trong tình trạng chiến đấu.. -

- Là ta đừng hoảng hốt! Tên thuộc hạ nhận ra được âm thanh đó liền buông lỏng cảnh giác, khi thấy Mực Vân hẳn gật đầu né ra một bên nhường đường vào cho Mực Vân.

Vừa nhìn thấy Mực Vân đi vào, Như Tâm bật dậy nhào vào lòng hẳn khóc in ỏi... hẳn đưa bàn tay nhẹ nhàng xoa đầu cô bé an ủi: - Ta đã trả thù cho muội rồi đừng khóc nữa, những kẻ sát hại phụ thân và nhị thúc của muội đã xuống hoàng tuyền tạ tội rồi!

Nhận thấy Như Tâm lúc này tâm tình bình tĩnh lại nhưng hẳn không hiểu sao cô bé không mở miệng nói một lời nào? Hẳn nghĩ chắc tổn thương quá sâu ảnh hưởng đến bộ não nên tạm thời cô bé vẫn chưa có thể nói chuyện. Hẳn kêu hai tên thuộc hạ tiêng vào rồi hỏi: - Bây giờ các người tính toán làm sao, thù của các người ta đã trả, tất cả đều chết, Tam đương gia Từ Chân các người cũng chết chỉ sót lại mỗi một tên là Khang Huy nhị đương gia Sa chỉ dong binh đoàn mà thôi. Nhưng tên đó cũng không sống lâu được nữa đâu!! hẳn gắp giọng, hai tên thuộc hạ nhìn thấy ánh mắt của hẳn quét đến người của mình thì hai bọn chúng cảm thấy toàn thân lạnh lạnh, bọn chúng vội quỳ rạp một chân xuống đất khấu đầu đồng thanh trả lời:

- Xin chủ nhân thu nhận chúng tiểu nhân!

- Các người tại sao lại muốn ta thu nhận? Hẳn nghi hoặc

- Chủ nhân là ân nhân của chúng tiểu nhân.. chủ nhân đã báo thù cho cả Ngưng Huyết dong binh đoàn là đại ân đối với tiểu nhân rồi! Và bây giờ dong binh đoàn đã không còn, chúng tiểu nhân đã thề với Nhị đương gia là sẽ dùng cả đời và tính mệnh bảo vệ tiểu thư nên chúng tiểu nhân hiểu rằng phải có thực lực mạnh mới có thể giữ được lời hứa này.... chúng tiểu nhân xin nguyện lòng phò trợ chủ nhân đi đến con đường đỉnh cao, nếu có tâm lòng phản bội chúng tiểu nhân sẽ chết không toàn thây....! Hai tên thuộc hạ thề độc biểu đạt một lòng theo Mực Vân!

Nhìn thấy ánh mắt và sự kiên quyết bất khuất của bọn chúng... Hẳn cười như không dùng cánh tay mình đỡ hai tên thuộc hạ và hỏi:

- Hai người các người muốn đi theo ta thì cũng phải báo tên cho ta biết mới được chứ chỉ?

Hai tên thuộc hạ nghe được câu nói của Mực Vân thì trong lòng vui sướng vội vàng báo ra danh tính của mình...

Hẳn đi ra ngoài và cầm lấy một con nai nhỏ đã chết đem vào phân phó cho A Nhất làm thức ăn, còn A Nhị thì ra bên ngoài canh gác... Ăn uống xong xuôi, A Nhất hỏi hẳn:

- Thiếu gia, sau này ngài tính như thế nào? suy nghĩ một hồi lâu hẳn mở miệng

- Ta tính đến Ngọa Long thành! Nghe hẳn nói vậy A nhất nhất thời suy nghĩ một chút mở miệng

- Nếu thiếu gia muốn đến thành Ngọa Long thì chúng ta nên về lại sơn trang Lạc Phúc!

- Vì sao? Hẳn nghi ngờ

- Bên trong sơn trang có của cải bao nhiêu năm mà Đại đương gia tích lũy để lại cho tiểu thư, tiểu thư đã đi theo thiếu gia thì những thứ đó phải giao cho

thiếu gia mới đúng. chứ không lại tiện nghi cho người khác! A nhất giải thích

Hắn gật đầu đồng ý mạnh, gì chứ của cải vật chất thì hắn phải kiếm rồi. Không nghĩ cho hắn cũng nghĩ cho mẹ hắn chứ, hắn đã hứa với mẹ hắn phải cho mẹ hắn cuộc sống xung túc nhất rồi mà!!

Tại sơn trang Tú Lai, ở trong một căn phòng phát ra những âm thanh rên rỉ của nữ tử, âm thanh thờ dốc của đàn ông.

- Ư ư a.. a mạnh lên... a sướng chết mất thôi... Phong Nhĩ chàng thật tốt....

- Ha ha nhìn nàng kia.. sung sướng lắm phải không nào..... người đàn ông đồ mồ hôi nhễ nhãi đang liên tục cày cấy trên tấm thân trần truồng như nhộng của một nữ tử có thân hình nóng bỏng.

- Ư ư đáng ghét hà.... Nữ tử với khuôn mặt thỏa mãn rên rỉ làm căng phòng thêm sắc xuân...

- Báo.. báo.... Gần đạt tới cực khoái thì bỗng nhiên một âm thanh vang vọng vào trong phòng!!

Lục Phong Nhĩ tức giận quát ra ngoài: - Mẹ kiếp có chuyện gì quấy rầy ta? Nếu không có chuyện gì quan trọng thì người chết chắc rồi!! Hắn nổi giận (mẹ đang sướng mà bị quấy rầy thì bố con thằng nào mà không tức).

Tên thuộc hạ lấp bắp trả lời: - Bẩm Nhị đương gia phát hiện Đại đương gia, Tam đương gia cùng Nguru Lang dong binh đoàn chết tại địa bàn Ngưng Huyết dong binh đoàn!

- Cái gì? người nói lại một lần nữa!!!!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: So Đấu Mưu Kế

Vâng, tất cả những gì thuộc hạ nói đều đã được xác nhận, Đại đương gia, Tam đương gia, Nguru Lang dong binh đoàn toàn quân bị diệt trước cổng sơn trang Lạc Phúc. Trên mỗi thi thể ở vùng cổ đều có một vết kiếm sâu, khả năng bọn họ bị một tên kiếm khách giết chết...! Tên thuộc hạ ti mi miêu tả.

Lục Phong Nhĩ nhú mày dường như suy nghĩ một điều gì đó, hắn thật không ngờ chỉ trong một ngày Sa Chi dong binh đoàn tổn thất hai vị thủ lĩnh cùng hai mươi bảy huynh đệ.

Một vết kiếm ở cổ, người nói Tô Đại Nham cùng đám hộ vệ lúc trước chết có phải cho vũ khí kiếm tạo ra không? Lục Phong Nhĩ nghi ngờ.

- Vâng chính xác là Tô đương gia cùng hộ vệ bị vũ khí kiếm băm vằm ạt!!! Tên thuộc hạ chắc chắn trả lời.

- Vậy là đúng rồi! Hắn thờ dài dường như đã biết rõ hung thủ là ai.

Cũng hiển nhiên Lục Phong Nhĩ đoán được hung thủ là ai, thứ nhất ở trấn Ngọa Long này hầu như không có ai sử dụng kiếm, thứ hai người sử dụng kiếm có ân oán với dong binh đoàn của chúng thì chỉ có tên thanh niên giết Tô Đại Nham. Đúc kết lại hai vấn đề trên hắn kết luận người thanh niên con của ả đàn bà làm việc tại tú lầu là hiềm nghi lớn nhất.... Nhưng hắn vẫn hoang mang, đại ca, tam đệ của hắn thực lực thuộc dạng đỉnh tiêm của trấn này, cho dù Ngưng Huyết đệ nhất cường giả trấn Ngọa Long muốn giết cả hai người một lúc là điều không có khả năng, bọn họ chỉ kém nhau một chút xíu mà thôi, và lại đi cùng với họ là Nguru Lang dong binh đoàn thực lực cũng không kém mấy làm sao có thể toàn quân bị diệt được, người thanh niên kia mạnh nhưng cũng chưa chắc có khả năng chém giết hết được, chẳng lẽ xuất hiện một vị cường giả cảnh giới vũ sĩ???

- Nhị đương gia bây giờ chúng ta nên làm thế nào?? Tên thuộc hạ nóng lòng muốn hỏi,,

- Bây giờ giờ người triệu tập tất cả huynh đệ còn lại trước cổng cùng ta đến Lạc Phúc sơn trang, nhớ cho kĩ làm việc phải nhanh lên hiểu không? Lục Phong nhĩ gần động dạn dò..

Tên thuộc hạ nhận được mệnh lệnh quay người bỏ đi....

Lúc này đám người Mục Vân đang trên đường trở lại Lạc Phúc sơn trang. Khi đến nơi, Như Tâm cùng A nhất A nhị nhìn thấy thi thể đầy máu của Từ Chân và hai cái đầu lâu của Đại, nhị đương gia Ngưng Huyết thì vội chạy thật nhanh đến.... Cả ba người tràn đầy nước mắt rống lên một tiếng bi thương.... Mục Vân cau mày, nơi đây chỉ có thi thể thành viên Ngưng Huyết dong binh đoàn, còn thi thể dong binh đoàn Sa Chi và Nguru Lang đâu, tại sao những thi thể ấy mất tích, chẳng lẽ có người đến trước hắn một bước?? Đang nghi hoặc ở trong lòng thì có một âm thanh vang vọng từ phía trong sơn trang truyền ra ngoài:

- Ha ha... Các người đến thật đúng lúc... Ta chờ các người lâu rồi!

Mục Vân đưa mắt nhìn về phía cổng sơn trang thấy một người thanh niên dáng vẻ tuấn kiệt, tay cầm chiếc quạt giấy đang phe phẩy trước mặt, nụ cười trên môi đầy nham hiểm, Mục Vân gần giọng hỏi lớn:

- Nhị đương gia Sa Chi dong binh đoàn?

- Người đoán đúng rồi, ta xin tự giới thiệu ta là Lục Phong Nhĩ. Người là Mục Vân đi? Hắn nở nụ cười nhìn về Mục Vân hỏi lại.

- Thì ra chỉ còn sót lại con sâu nhỏ bé, Lục Phong Nhĩ a, chắc người cũng đã biết chính ta là người đã tiễn đại ca cùng tam đệ người xuống hoàng tuyền, người còn không những trốn thật xa mà còn đứng ở đây hò hèn, người tự tin có thể thắng nổi ta hay sao? Mục Vân gần giọng quát lớn? Hắn bây giờ cảnh giới Bát trọng chiến lực mạnh mẽ nên không ngần tên Lục Phong Nhĩ trước mắt này....

- Ha ha... người đúng là lớn giọng nhỉ, còn trẻ mà ngông cuồng không kém, ai chết dưới tay ai còn chưa xác định được đâu nhưng ta có thể chắc chắn với các người một điều là hôm nay các người một kẻ đừng hòng sống sót được...! Hắn huyết sao một tiếng... xung quanh những bụi cây nhỏ tăn ra nhiều người khoảng tầm hai mươi mấy tên hắc y nhân, tay cầm đủ loại vũ khí.....

Nhận thấy mình bị trúng mai phục, Mục Vân nhủ mảy tính toán một chút, sức chiến đấu của những hắc y nhân này không cao cho lắm chỉ đương cái số lượng đông đảo, hắn thì không lo ngại không chiến được thì rút nhưng còn Như Tâm A nhất A nhị thì phải làm sao, 3 người bọn họ có rút lui được hay không còn chưa biết, hắn không thể vọng động được.....

- Độ nhiều người sao??? Mục Vân nhếch mép nhìn về phía Lục Phong Nhĩ

- Thì sao nào, chúng ta có nhiều huynh đệ, kẻ thắng làm vua kẻ thua thì chết, thực lực là đạo lý người không hiểu a? Lục Phong Nhĩ cười như không cười đáp trả!

- Hay cho câu thực lực là đạo lý..... vậy người dám cùng ta một trận chiến Nhị đương gia? Mục Vân dò hỏi

- Haha.. mắc cười thật chứ... người có bị ngu hay không mà đòi cùng ta một trận chiến? Chúng ta nhiều người như vậy ta không có rảnh để cùng người chiến đâu, nếu người cho rằng ta sợ người thì người có thể cho là như vậy đi ta không có để ý a....! Lục Phong Nhĩ hất hàm khiêu khích..

Mục Vân nghe thấy lời khiêu khích đấy thì không những nổi giận còn vui mừng đằng khác, kẻ trước mắt hắn là một kẻ mưu mô gian xảo, kẻ này không giống những kẻ mưng phu chỉ ý sức mạnh giải quyết, thường loại như kẻ này có lợi lộc hắn sẽ làm bất cứ điều gì để đạt được. Nghĩ nghĩ Mục Vân liền cảm không gian giới chi của Sa Chi dơ lên thật cao cho Lục Phong Nhĩ thấy được và nói:

- Người sợ ta thì ta hiểu được, người nhát gan thì ta có thể chấp nhận được, sợ hãi ta đang cảm thấy người sợ hãi thực lực của ta... nói cho người một bí mật là không phải ta đường đường đánh bại thủ lĩnh của các người mà trước khi ta giết bọn hắn thì bọn hắn đã bị hạ độc, một loại độc tên gọi là Xuy nhược tán.. chắc hẳn người cũng biết loại độc này sẽ làm mất sức chiến đấu trong nửa canh giờ,, đúng như người đã nghĩ là ta đã lợi dụng điểm này để giết thủ lĩnh các người đấy..... Người có thấy trên tay ta đang cầm cái gì không?.....

Không gian giới chi của đại ca? Đúng rồi lúc này ta đã kiểm tra kỹ trên người đại ca nhưng không thấy chiếc nhẫn, hóa ra là tên tiểu tử này đã lấy mất, ta phải nghĩ cách đoạt lại mới được, trong đó có đồ vật mà ta cần. Khi thấy chiếc nhẫn trong tay Mục Vân, Lục Phong Nhĩ ánh mắt hiện lên vẻ tham lam hiện rõ. Mục Vân nhận ra được điều đó hắn lại bồi tiếp thêm một câu quyết định kế hoạch của hắn có thành công hay không?

- Thế nào muốn nó chứ? người và ta một trận chiến. Người thắng có nó giết chết ta trả thù cho đại ca của người, người thua thì người phải chết, người cũng đừng nghĩ sẽ quân chiến chúng ta. Người nghĩ nhưng tên lâu la này có thể ngăn cản ta rút lui sao? Một khi ta đã rút lui an toàn thì cũng đồng nghĩa người cũng không đoạt được chiếc nhẫn này... Suy nghĩ kỹ một chút rồi đưa ra quyết định, ta không có thời gian ở chỗ này với người..

- Được ta đồng ý cùng người một trận chiến! Lục Phong Nhĩ đã bị lòng tham của mình che mờ, hắn cắn răng đáp ứng.

Hai thân ảnh đứng đối diện và dò xét nhau....

Mục Vân dùng tốc độ lao nhanh về phía trước tay nắm chặt thành nắm đấm, tung một quyền cực mạnh tới trước mặt Lục Phong Nhĩ. Bản thân Mục Vân không có vũ kỹ để tu luyện nên hắn chỉ nhờ vào những chiêu thức cơ bản hắn học từ kiếp trước cộng vào sức mạnh lực lượng mà thôi.. Chiêu thức của hắn không lờ lợt màu mè nhưng tính sát thương khá cao...

Nhận ra Mục Vân tung chiêu hắn nhếch mép né sang bên trái một tránh tránh được quyền đầu liền hô một tiếng:- Lục Ảnh Cước trúng..... Mục Vân vội vàng dùng dân chống đỡ Lục Ảnh Cước của Lục Phong nhĩ, hai chân va chạm nhau làm kinh khí nhè nhẹ bắn ra... Hai người đều lui về sau mấy bước chân...

- Không ngờ người cũng có chút bản lĩnh... hình như người không có vũ kỹ nhỉ? Đã như vậy thì người đi chết đi... Lục hạp vô ảnh cước giết cho ta... Lục Phong Nhĩ hét lớn dùng toàn bộ sức mạnh vào đôi chân tung một đòn chí mạng vào đầu Mục Vân... Mục Vân cuối người né được dùng quyền đầu của mình đâm mạnh vào bắp đùi Lục Phong Nhĩ... Rắc Rắc.. Rắc tiếng xương vỡ vụn, con đầu gãy xương truyền đến thức hải làm Lục Phong Nhĩ đau muốn chết, hắn lui lại, khuôn mặt nhăn nhó đến cực điểm - Tên này lực lượng mạnh mẽ, cứ như thế này mình bại là không thể nghi ngờ, mất mạng như chơi, nghĩ liền sợ hắn liền lui về phía sau rất nhanh.. Không để Lục Phong Nhĩ lui thành công Mục Vân rút Lưu Tinh kiếm ra nhảy lên không trung chém mạnh tạo ra một luồng kinh khí sắt bén có thể cắt đứt mọi vật cản trên quỹ đạo của nó.. Xuy..Xuy phụt phun.. Một dòng máu tươi phun như suối chảy ra từ cổ họng Lục Phong Nhĩ.. hắn tuyệt vọng nhìn lên trời cao và ngã xuống chết đi....

Nhìn thấy Lục Phong Nhĩ cuối cùng đã chết, hắn thở ra một ngụm trọc khí, hắn liếc mắt nhìn về phía đám hắc y nhân. Nhận thấy ánh mắt giết người của Mục Vân, bọn chúng hoảng sợ bỏ chạy tán loạn vào rừng biến mất không thấy dấu vết.... Mục Vân quay người phân phó A nhất A nhị mang thi thể tăt

cả đem đi chôn trừ tên Lục Phong Nhĩ.... Chôn cất thi thể xong xuôi, hấn cùng ba người Như Tâm tiến một mật thất nằm ngay dưới phòng ngủ của Ngưng Huyết, Như Tâm mở cơ quan, cửa mật thất từ từ mở rộng ra tất cả tiến vào... Nhìn thấy trong mật thất có tổng cộng ba rương loại lớn, tất cả đều chưa kim tệ, Mục Vân phân phó A nhĩ xuống trần mua một chiếc xe ngựa và một chiếc xe kéo.

Nhận được lệnh, A nhĩ nhanh chóng đi làm, Mục Vân cùng A nhứt khiêng ba chiếc rương ra bên ngoài..... Một lúc sau A nhĩ trở về mang theo hai cỗ xe và một người xa phu... Mục Vân phân phó Như Tâm lên chiếc xe ngựa, hấn cùng hai người A nhứt khiêng ba chiếc rương lên cỗ xe kéo...

Về đến nhà Mục Vân, hấn liền vào trong gọi mẹ hấn thu dọn hành lý, mẹ hấn tuy bất ngờ nhưng không phản đối liền nhanh chóng thu xếp, tầm một lúc tất cả lên đường tiến về Ngọa Long Thành.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Tiến Đến Ngọa Long Thành

Bạch Long Vương Quốc

Là một vương quốc nằm trung của hoàng triều Hắc Long, nằm ở địa hình sát biên giới vương quốc đẳng cấp cao Tây Nhan Vương Quốc. Bạch Long Vương Quốc có tổng cộng mười hai đại thành to nhỏ khác biệt, một trong số đó phải nói đến đại thành Ngọa Long. Ngọa Long thành được xây dựng cách đây 3000 năm từ thời vương đế đời thứ ba của Bạch Long Vương Quốc. Ngọa Long thành được mệnh danh là thành trì bất khả xâm phạm, vì nó nằm gần biên giới vương quốc Tây Nhan. Cách đây rất lâu vương quốc Tây Nhan muốn đánh chiếm tòa thành trì Ngọa Long này đã trả một cái giá thảm trọng. Hơn 3 vạn binh lính, rất nhiều cường giả vũ sĩ linh sĩ chết trận tại đây bởi vậy cái danh xưng một trong những thành trì bất khả xâm phạm không phải là hư danh...

Ngọa Long thành có diện tích rộng lớn có sức chứa hơn 10 vạn người, nơi đây là trung tâm mua sắm của toàn vương quốc. Tất cả các loại dược liệu quý, vũ kỹ linh kỹ đều có bán tại thương hội Vạn Thương. Ngọa Long thành được cai quản bởi phủ thành chủ và tam đại gia tộc lớn phân biệt là: Lăng gia, Triệu gia, Mặc gia. Phủ thành chủ có thực lực vượt trội hơn Tam đại gia tộc nên mới có thể duy trì sự cân bằng cần thiết tại đây..... Hôm nay là ngày cử hành lễ trọng ném tú cầu tuyển rể cho Đại tiểu thư con gái thành chủ..

Từ xa xa hai cỗ xe ngựa đang lê bước đi chậm chậm tiến đến thành Ngọa Long, đã đi được 3 ngày 3 đêm đám người Mục Vân tinh thần có chút mệt mỏi, sắc mặt trắng bệch có thể thấy điều đó. Dừng xe tại cổng thành, vài ba tên lính mặc giáp phục tay cầm trường thương chặn lại quát: - Các người là ai? vào thành làm gì?

- Tại hạ họ Mục tên một chữ Vân, người ở trấn Ngọa Long mang theo gia mẫu cùng các vị huynh đệ vào nhập thổ (định cư) mong các vị đại ca nể tình.. Nói rồi Mục Vân lấy ra 10 kim tệ đưa cho bọn chúng. Bọn chúng đưa mắt liếc nhìn 2 cỗ xe ngựa gật đầu nhận lấy kim tệ và ra lệnh mở cửa thành cho đám người Mục Vân đi qua.

Vào trong thành, đập trước mắt Mục Vân là sự phồn hoa của nó, người người qua lại, tấp nập hơn rất nhiều so với cái trấn bé nhỏ mà hấn từng ở.

Ngắm nghía một chút đám người Mục Vân liền tìm một tú lâu để nghỉ ngơi, dừng trước cửa tú lâu. Một tên tiểu nhị nhanh chân ra tiếp đón, hấn nở nụ cười tươi nhất có thể và nhẹ nhàng hỏi: - Các vị khách nhân đến đây để dùng cơm hay ở trọ?

- Ở trọ! Mục Vân lạnh nhạt trả lời

- Vâng để tiểu nhân thu xếp! Tên tiểu nhị nói xong liền dắt 2 cỗ xe ngựa đi.....

Mục Vân thuê tổng cộng 3 căn phòng lớn..... Hấn 1 phòng, mẹ hấn và Như Tâm 1 phòng, phòng còn lại cho hai người A nhứt.

Ổn định xong, đám người Mục Vân xuống dưới tầng để ăn uống.... Hấn kêu 1 bàn đầy thức ăn, tất cả mọi người thấy thức ăn như sỏi đối thấy mỗi ngon liền nhào vào không giữ ý tứ mà đánh chén... Nhìn bộ dạng ăn uống của mẹ hấn và Như Tâm hấn phì cười vui vẻ.

- Huynh đệ người có nghe nói hôm nay là ngày gì không? Một tên võ giả ngồi bên cạnh nói với một tên khác.

- Ngày gì? Tên kia nghi ngờ hỏi

- Hôm nay là ngày Đại tiểu thư Sương Băng Nhan phủ thành chủ ném tú cầu chọn trượng phu, người không biết hay là già ngu hả?

- Ách.. vậy a, ta quên mất thôi chúng ta ăn nhanh còn đi xem nào nhiệt, biết đâu lại vớ được phúc cưới Băng Nhan đại tiểu thư thì không phải cá chép vượt long môn sao?

Mục Vân nãy giờ để ý hai tên kia nói chuyện với nhau liền nãy sinh hứng thú, hấn kiếp trước thời đại của hấn làm gì có chuyện ném tú cầu tuyển chồng này.... Hấn liền mở miệng hỏi mọi người: - Hôm nay là ngày con gái phủ thành chủ tuyển trượng phu, chúng ta đi xem nào nhiệt một chút nhĩ?

Nghe thấy thiếu gia bảo có lễ trọng tuyển trượng phu, ánh mắt của hai tên A nhất A nhị phát quang hần miêng vừa ăn vừa nói: - Đi đi thiếu gia, chuyện tốt này không phải khi nào cũng có đâu? Lỡ đâu Thiếu Gia vớ trúng được con gái phù thành chủ không phải tốt cho bá nghiệp của chúng ta ở Ngọa Long thành này càng thuận lợi hơn a? Thuộc hạ nghe nói thực lực của phù thành chủ rất mạnh mẽ, tam đại gia tộc bởi vì kiêng kỵ nên không dám gây náo loạn ở đây, nếu được sự ủng hộ của phù thành chủ thì chúng ta sẽ thuận lợi hơn rất nhiều....

Nghe A nhất xoắn một tràng, Mục Vân lắc đầu ngán ngẩm... Thế méo nào mình chỉ nói đi xem một chút mà chúng nó lại giựt dây mình đi hốt luôn con gái nhà người ta là thế nào,... Cơ mà nếu đẹp thì hốt luôn chứ sợ méo gì? Anh là anh không phải ăn chay.....

Lòng thì nghĩ vậy, hần trừng mắt nhìn A nhất làm A nhất không dám nhiều lời mà cúi đầu ăn tiếp,.....

Ăn uống no nê, Hần cùng A nhất đi ra ngoài, hần đề A nhị ở lại trông chừng Như Tâm và mẹ hần... Đang đi bộ trên đường, bỗng nhiên hần nghe thấy tiếng quát lớn phía đằng sau:

- Tránh ra... tránh ra..... ngựa điên rồi, ngựa điên rồi mau tránh ra..... Hần thất thần thì A....aa aa... Ầm ầm. Hần mắng thảm trong lòng: - Đau chết ta rồi,.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Cô Nương Ngực Lép

- A.aa đau quá, hức.. hức.... tiếng nước nở phát ra từ miệng của một cô nương vang lên. Mục Vân nghe được tiếng nước nở đó liền trấn tĩnh, hần hiện giờ đang ở một tình trạng vô cùng oan ức muốn gào rống lên.

Tình trạng hần hiện tại đang nằm chổng chề dưới mặt đất, toàn thân bị một vật thể nặng đè lên làm hần cảm thấy vô cùng khó chịu. Khuôn mặt đẹp trai sáng sủa của hần đang úp thẳng từ dưới lên trên vào một thân hình mà theo như nhận xét của hần là cái lưng của con người... Hần bực mình cất giọng: - Người có thể dời cái lưng của ra khỏi mặt ta được không?

- Nghe được tiếng nói của hần, cô nàng ngậy lập tức giật mình đứng dậy phui phui bụi đất đang bám trên quần áo của nàng. Ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống nhìn hần cất giọng nói trong trẻo:

- Người bị mù à? ta đã cảnh báo với người là ngựa bị điên rồi tại sao người chặn đường của ta làm gì làm ta ngã đau chết đi được?

- Này này tiểu nha đầu kia, ăn nói cho cẩn thận! Là người đụng trúng ta còn vô lý nữa a? Cái đồ hai lưng màn hình tivi siêu phẳng độ sắc nét cao..... Hần cúi gắt lên một tràng!

- A a người dám mắng ta ư, mắng ta, từ nhỏ đến lớn chưa có ai dám mắng ta, người là cái thứ gì mà dám mắng ta? Tức chết đi được! Cô nàng nghe hần nói mình hai lưng thì ngay lập tức phùng mang trợn má.

- Nè nè cái đồ ngực đã bé nào cũng chảnh to hung dữ cái gì? Hần tức lắm

- Người.. người nói ai ngực bé nào bé hả? Người muốn chết? Cô nàng tức ngực muốn ói một ngụm máu.

Trên đời làm gì có người con gái nào muốn ngực bé cơ chứ? Đầu cần phải nói ra hùng hồn như vậy không cơ chứ?

- Ta nói người ngực bé? chả những ngực bé mà còn chanh chua như bà la sát! Hần hùng hồn đáp trả gay gắt.

Hần vừa nói xong thì thấy cô nàng òa khóc nước nở, hần cảm thấy chột dạ, dù gì người ta cũng là con gái kị nhất là ngực bé nhưng mà mình nói thẳng ra như vậy là không được rồi.. tội lỗi tội lỗi, chột dạ thì chột dạ chứ hần còn đang tức lắm. Ai biểu đưa này dùng ngựa đâm hần làm gì làm hần đau muốn chết.....

Hần định tiến đến nói lời xin lỗi thì có một giọng nói hùng hồn vang lên:

- Này tiểu tử, người là ai làm sao bắt nạt Băng Lan tiểu thư? Người muốn gì? Một nam tử tuấn lãng bước đến với trên tay cầm một chiếc thiết phiến màu đen trong rất đẹp.

- Này này huynh đài, tại hạ là người mới đến đây, là vị cô nương này cười ngựa đâm trúng tại hạ, không xin lỗi thì thôi còn mồm miệng mắng người? Hần đáp trả

- Người nói láo! Người nói ta là đồ ngực bé nào bé nên ta mới mắng người chứ ta tính xin lỗi người rồi! Cô nàng ủy khuất nói lí nhí..

Nam tử nghe xong cười ha hả, cười đến nỗi chảy nước mắt, hần ôm bụng cười thật lớn, tất cả mọi người xung quanh đều có một trận cười chết đi sống lại bởi vì nghe cái lí do mắng người của cô nàng!

- Ha ha cười chết ta mất, bị chê ngực bé là mắng người, có giỏi thì cô làm cho nó lớn hơn đi thì làm gì có ai chê cô ngực bé cơ chứ.. haha! Một tên võ giả cười tít mắt vừa cười vừa nói! - Xuyết người đừng nói nữa! Đó là Nhị tiểu thư của phủ thành chủ người muốn chết thì cứ việc lấm mồm vào để người phủ thành chủ biết được thì chỉ có mua quan tài để giành lo hậu sự đi!!! Vị đại hán nghe bạn mình nói thì sắc mặt tái mét ngay lập tức im lặng không dám hé răng!

Tên nam từ sau khi cười xong nhận ra ánh mắt giết người của cô nàng thì lập tức nín cười nhưng vẫn tỏ ra vẻ vừa gặp một chuyện vô cùng thú vị! - Mặc Nam người cười đủ chưa? ta ghét người, còn người nữa chờ đó cho ta! Cô nàng hậm hực chỉ tay vào Mục Vân rồi phóng lên ngựa chạy mất hút....

- Vị huynh đệ này ta là Mặc Nam hân hạnh được biết người! Tên nam từ lịch sự ôm quyền chào Mục Vân

- Tại hạ Mục Vân! Hân ôm quyền đáp lễ! Hai người giao lưu một lúc rồi cáo từ...

Mục Vân liếc mắt nhìn A nhất đang cười khúc khích thì hân trùng mắt một cái làm nhỏ im bất không dám hó hé.... A nhất tiến đến với giọng điệu lưu manh: - Thiếu gia lúc này sướng không?

- Người nói cái gì? sướng cái gì? Hân nghi ngờ A nhất hôm nay bị thần kinh à hỏi toàn những câu méo liên quan thế này?

- Lúc này thiếu gia áp sát ngực cô nương hồi này a! Thuộc hạ hỏi thiếu gia có sướng không a?

- Sướng cái đầu người, người gì đầu ngực bé tí tẹo chả có cảm giác gì cả? Nhìn thấy thiếu gia nhà mình khuôn mặt đen xì như bị thất sủng A nhất nhìn không được cười ha hả! Hân đáp một phát cực mạnh rồi phui mông bỏ đi trước trong đầu thì nghĩ: - Bà mẹ hôm nay ra ngoài có dầm nước đái chó không mà đen quá!!!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Năm Cũng Bị Thương

Phủ thành chủ nằm ở trung tâm Ngọa Long thành, với diện tích rộng lớn có thể dung nạp cả mấy trăm người.. Trước cổng phủ thành chủ đang tụ tập rất nhiều thanh niên trai tráng hào hức chờ đợi sự kiện trọng đại ngày hôm nay, con gái lớn thành chủ đại nhân Sương Phá Thiên là Sương Băng Nhan tuyển trượng phu cho mình. Rất nhiều thanh niên từ các gia tộc lớn nhỏ trong và ngoài thành Ngọa Long đều tập trung tại đây... Tam đại gia tộc đều đến xem náo nhiệt, từng gia tộc đều muốn kết thông gia với phủ thành chủ nên bọn họ cho những đệ tử kiệt xuất hoặc con cái dòng chính đến tham gia.

Một hàng dài binh lính mặc giáp phục sắp hàng đứng chỉnh tề, tay cầm trường thương bèn nhón sẵn sàng động thủ chém giết những ai có gan làm loạn... Một vị trung niên mặc áo đạo bào màu trắng bước từ trong phủ đi ra ngoài phát thông báo:

- Hoanh nghênh các vị thanh niên tài kiệt xuất chúng, ta là quản gia phủ thành chủ được thành chủ đại nhân ban cho cái tên Băng Lăng xin được tiếp kiến các vị.. Và bây giờ xin mời các vị theo ta vào bên trong để cử hành lễ trọng tuyển trượng phu cho con gái thành chủ đại nhân. Vị trung niên phát tay áo ra lệnh cho đám binh sĩ mở cửa lớn dẫn tới đại môn bên trong...

Lúc này Mục Vân cùng A nhất vừa đến kịp lúc và cùng đám người chen chúc nhau vào trong phủ.... Vào bên trong đập vào mắt hân là một đường dài thẳng tắp dẫn đến một cái hào sân rất rộng rãi có sức chứa đến mấy trăm người.... Chính giữa là một gian nhà làm bằng gỗ được dựng lên cao tầm 20m, Xung quanh gian nhà hay hào sân đều có rất nhiều binh lính canh giữ.

Mấy trăm người chen chúc nhau tìm chỗ đứng cho riêng mình, mặt mày ai cũng hào hức mong chờ được diện kiến nhan sắc của Sương Băng Nhan... Một tên có dáng vấp thư sinh mỡ miệng nói với tên đồng bạn:

- Ta nghe nói Đại tiểu thư Sương Băng Nhan không những có thiên thú luyện võ cao mà còn có nhan sắc khuynh nước khuynh thành. Nếu cưới được nàng có chết ta cũng nguyện ý.... Tên đồng bạn nghe xong liền biểu lộ phản bác: - Người đang nằm mơ giữa ban ngày sao? con gái thành chủ đại nhân không đến lượt chúng ta nhưng chằm chằm? Người có nhìn thấy phía bên kia nhóm người mặc trang phục có gắn cái hình chữ Lăng không? Đó là gia tộc đứng đầu trong tam đại gia tộc Lăng gia người thấy chứ, người ta còn tới tuyển chọn đây người có thể sánh được với người ta không, ta khuyên người nên bỏ cái suy nghĩ ấy đi vì người sẽ chết lúc nào không hay đâu!

Nghe tên đồng bạn phản bác thì tên thư sinh có vẻ mặt chán chường, thầm nghĩ nếu mình là con cái một gia tộc nằm trong tam đại gia tộc thì sẽ có cơ hội cưới người mình hâm mộ rồi!

Mục Vân đứng sau lưng nghe hai tên trước mặt nói chuyện thì hân vỗ vào vai của một người hỏi: - Vị đại ca này làm phiền cho tại hạ hỏi thăm một chút!

- Người muốn hỏi cái gì? Vị thư sinh trả lời!

- Tại hạ là người mới đến đây vừa nghe vị đại ca bảo tam đại gia tộc, Lăng gia gì đó nên muốn biết đôi chút để phòng tránh những chuyện không hay ấy mà! Mục Vân thành thật nói.

- À hóa ra là người mới đến, đây ta nói cho người biết, ở trong Ngọa Long thành này gồm có rất nhiều gia tộc lớn nhỏ nhưng tiêu biểu là tam đại gia tộc. Lãng gia ta vừa mới nói là gia tộc đứng đầu trong tam đại gia tộc, bọn chúng không những thực lực mạnh còn kinh doanh rất nhiều mặt hàng, tiền tài thực lực bọn chúng đều có nên đứng đầu tam đại gia tộc không có gì đáng ngạc nhiên cả, đặc biệt ta nghe nói Lãng gia có mấy vị lão tổ sống hơn 100 năm có tu vị thông thiên tường chừng đạt đến cảnh giới vũ tướng rồi... Vị trí thứ hai là Triệu gia, Triệu gia thực lực tổng hợp không kém Lãng gia nhưng Triệu gia chỉ mới truyền thừa 500 năm mà thôi so với Lãng gia đã truyền thừa gần vạn năm thì không nhằm nhò gì. Cuối cùng là Mặc gia, Mặc gia yếu hơn hai gia tộc còn lại... bọn chúng cũng có lão tổ cảnh giới Vũ tướng nhưng yếu hơn nhiều so với các lão tổ còn lại của hai gia tộc kia... Cuối cùng nắm trong tay cả thành Ngọa Long này và giữ vị thế cân bằng là Phủ thành chủ, thành chủ đại nhân Sương Phá Thiên nghe đâu có cảnh giới Vũ tướng đỉnh phong, nghe đâu hậu thuẫn của phủ thành chủ là Tam điện hạ của Bạch Long vương quốc nên có thể một tay che trời làm mưa làm gió ở nơi này..... Ngừng một lát tên thư sinh liếc ánh mắt nhìn Mục Vân và nói tiếp...:- Ta biết người tới đây là vì mục đích gì nhưng ta khuyên người bỏ ngay cái suy nghĩ ấy đi kéo mạng họa sát thân không hay!!

Nghe tên thư sinh giảng giải về một thế lực ở đây thì Mục Vân hít một khí lạnh, Vũ tướng cảnh giới..... Bây giờ hắn còn chưa là Vũ sĩ thì làm sao chống chọi được? Phải an ổn đề thăng thực lực bản thân mới sinh sống yên lành ở đây được!

- Hoan nghênh hoan nghênh cái vị đã không ngại đường xa đến đây để tham gia buổi tuyển trượng phu cho tiểu thư nhà chúng ta, ta không nói nhiều nữa bây giờ ta xin tuyên bố lễ trọng bắt đầu! Sau tiếng nói của vị quản gia kia thì Mục Vân đưa mắt nhìn lên lầu cao, hắn thấy một nữ tử mặc chiết váy màu tím bước ra, bởi vì nhìn quá xa nên hắn không nhìn rõ tướng mạo của cô nàng...

- Tại hạ Lãng Gia Lâm chào Sương Băng Nhan tiểu thư! Một tên thanh niên đáng người cân đối mặc bộ trường bào màu trắng sau lưng có in chữ Lãng tiến đến chấp tay.

- Tại hạ Triệu Tổng chào Sương Băng Nhan tiểu thư! Lại một tên trong tam đại gia tộc tiến lên chào hỏi

- Tại hạ Mặc Nam chào tiểu thư Băng Nhan! Khi tên này tiến lên khỏi đám đông thì Mục Vân ngạc nhiên, hiển nhiên hắn thấy người này quen mắt và nhớ ra được là vị thanh niên này hắn mới gặp cách đây không lâu. Mục Vân nhủ vậy không nghĩ tên này là người của tam đại gia tộc Mặc gia.....

Sương Băng Nhan chấp tay đáp lễ miệng ngọc vang lên khiến người nghe vui tai: - Tiểu nữ Sương Băng Nhan chào ba vị công tử, chào tất cả các người ở đây, tiểu nữ hữu lễ..... Hành động khiêm tốn của tiểu thư Băng Nhan làm tất cả thanh niên tài tử ở đây sinh ra lòng hảo cảm, thật không thể tin được trên đời có một người con gái vừa xinh đẹp vừa hiểu đạo lý như vậy....

Đối với Mục Vân hắn cũng chẳng quan tâm làm cái gì, mục đích hắn tới đây chỉ có một là xem nào nhiệt mà thôi.....

Nhận thấy tất cả mọi người đang trầm trồ thì Sương Băng Nhan liền lên tiếng:

- Hôm nay là ngày tiểu nữ tuyển trượng phu, rất vui được tất cả mọi người ưu ái, bây giờ tiểu nữ sẽ thông báo cách thức dự tuyển....

- Đúng a... nhanh thông báo đi tiểu thư Băng Nhan... Những tên thanh niên không ngừng la hét làm huyên náo một vùng..

- Các vị bình tĩnh nội dung tham gia như sau:

- Thứ nhất yêu cầu trượng phu của tiểu nữ là người chưa thành gia lập thất (chưa cưới vợ)

- Thứ hai là niên kỷ từ 25 trở xuống,

- Thứ 3 là có chiến lực bản thân Vũ sĩ trở lên...

- Và điều cuối cùng là phải ưa nhìn một chút (Đùa ai chả thích đẹp cứ soái là chực thích)

Các vị ở đây những ai có đầy đủ điều kiện của tiểu nữ thì xin hãy đứng sang bên trái của tiểu nữ!!!! Vừa dứt lời đám người liền chia thành hai đội hình.... Nói là chia hai đội hình chứ phía bên tay trái ít nhất cũng hai ba trăm người còn bên tay phải lác đác vài chục người.... Mục Vân và A nhất đều nằm trong số không đạt tiêu chuẩn... Nhìn lại những người cùng trận doanh của mình Mục Vân nhất thời trợn mắt như kiêu không thể tin nổi!! Phía bên đội hình mục vân đứng là những người lớn tuổi hoặc có bộ dáng xấu xí đĩnh điểm, người thì mù một mắt, người thì cụt một chân hay tay hay những bộ phận trên cơ thể.... Còn có những cụ lão tầm 7 80 tuổi tóc trắng bạc phơ cũng đến xem nào nhiệt.. Mị lực của cô gái này cũng biến thái đấy chứ, hấp dẫn toàn kì nhân dị sĩ không à!!!

Sương Băng Nhan thấy rất nhiều người đạt điều kiện thì thỏa mãn liền nắm trong tay quả cầu hình tròn màu đỏ, xung quanh được buộc những sợi vải màu đỏ xung quanh.... Nàng dùng lực tung thật mạnh lên trời và dùng kinh khí đẩy về phía đám người bên Tay trái của nàng...

Nhìn thấy quả cầu đang dần dần rơi xuống, Lãng Gia Lâm, Triệu Tổng, Mặc Nam liền nhảy lên thật cao hòng đoạt tú cầu... Ba thân ảnh trên không trung không ngừng tranh đoạt nhau, được một lúc quả cầu cùng ba người rơi xuống đất... Các thanh niên tài tử khác cũng bắt đầu nhào vào đoạt tú cầu... Tình cảnh tranh đoạt rất kịch liệt.... Mục Vân cùng A nhất đang thần thờ ngắm nghía xung quanh không quan tâm trận tranh đoạt bên kia thì Mục Vân cảm thấy trong lòng bất an, hắn thầm nghĩ: - Sao mình lại có cảm giác bất an thế này, đang ngỡ ngàng thì một vật không xác định văng đến Mục Vân. Mục Vân theo phản xạ né qua và tiện thể tặng luôn vật không xác định đó một quyền làm tan nát..... Sau khi hắn định thần lại thì nhìn thấy quả tú cầu đã bị hắn đập nát như không thể nát hơn.. Ngay lập tức hắn cảm giác được nguy hiểm, sát khí. Hắn quay đầu lại nở một nụ cười thật tươi nếu không muốn nói là một nụ cười của một tên khùng khùng điên điên....

Đám đông tranh đoạt tú cầu dùng hàng trăm đôi mắt nhìn chăm chăm vào hắn như thể muốn ăn tươi nuốt sống những chiếc xương của hắn... Cảm nhận những

ánh mắt không thiện cảm Mục Vân nhất thời hô lên một câu không liên quan cho lắm: - Các người nhìn ca làm gì? ca biết ta lớn lên đẹp trai nhưng đừng nhìn ca như vậy chứ? Ca là thẳng chứ không cong.....

(* Á đù Vân ca rất tinh và đẹp zai *)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Trêu Chọc Mỹ Nữ

Mục Vân tự kỉ cho rằng hần sinh ra có chút soái, có chút tốt bụng tốt dạ, có chút mị lực nhưng đám người kia đâu cần phải nhìn hần với ánh mắt muốn ăn tươi nuốt sống như vậy chứ?. Nghĩ vậy hần liền hỏi A nhất:- Người cảm thấy ta có soái hay không? Tại sao đám người kia nhìn ta với ánh mắt rục rủa, ham muốn như vậy chứ?

A Nhất nhất thời choáng váng vội vàng trả lời: - Thiếu gia người đánh nát tú cầu rồi, bọn chúng muốn đập thiếu gia một trận thì có chứ ở đó mà ham muốn thiếu gia!!! Nói rồi hần liền nhích người sang một bên giờ cả hai tay lên trời ý là * Ta méo quen tên tự kỉ tự luyến này, các người muốn đánh muốn đập hần cứ việc tự nhiên ta vô tội

Nhìn thấy hành động này của A nhất Mục Vân liền nhìn lại cái vật thể đó và What đờ heo? Ta đánh nát cmn tú cầu.... Chạy gấp không chạy bị đánh thành đầu heo là nhẹ a..... Nghĩ là làm, hần vội quay người hướng một đường thẳng tới cửa phủ phóng đi...

Đám người tham gia tranh tú cầu thấy hần bỏ chạy liền bám theo vừa hô to:- Bắt lấy cái tên mặc trường sam màu đen kia, chính hần đánh nát tú cầu, nhanh a bắt lấy hần.... Hừ hừ lão tử mà bắt được người thì người chết chắc... Nhiều người nghiêng răng nghiêng lợi đuổi theo Mục Vân.... Mục Vân chạy như lướt thật nhanh tới gần cánh cổng muốn vượt qua thì hần bị hơn mười tên binh lính mặc giáp phục chặn lại. Nhất thời quýnh quá hần liền chuyển một hướng khác chạy đi...

- Đây rồi có một căn phòng, ta chạy vào đó trốn một lúc đã, đám người kia thật quá đáng, chỉ là ta lỡ tay đánh nát tú cầu thôi mà, nát rồi thì thôi lấy cái khác ra mà chơi tiếp làm gì đuổi ta chạy mệt muốn chết... Hần oan ức than vãn.

Chỉ vì Mục Vân mang Vạn Lý ngoa cho nên tốc độ di chuyển của hần nhanh hơn tất cả người ở đây, chỉ một lát hần đã cắt đuôi hết tất cả.... Đám người bị mất dấu Mục Vân vừa dậm chân vừa thở phì phò.

- Tên tiểu tử kia ăn cái gì chạy nhanh thế nhỉ? Làm lão tử đuổi muốn liệt cả đôi chân... Một người âm thầm chửi bới Mục Vân

- Tên tiểu tử đó chần chẫn chưa chạy được xa mọi người chia nhau đi tìm, bắt được hần chúng ta sẽ đánh hần một trận rồi giao cho phủ thành chủ.. Một tên thanh niên gần giọng.

- Đúng a, không thể tha thứ cho tiểu tử kia được, không những phá nát tú cầu còn hại chúng ta đuổi theo hần, tội này không thể tha. Một tên khác tiếp lời.

Tại ngay hào sân, vị quản gia mỉm cười nói với Sương Băng Nhan: - Con đừng tức giận nữa, tất cả mọi người đã đi truy đuổi tên kia rồi rất nhanh sẽ bắt được hần thôi.

- Con không có tức giận, con chỉ cảm thấy tên tiểu tử kia cũng to gan lắm, đánh nát tú cầu không xin lỗi thì thôi đằng này còn ngênh cái mặt mà cười lớn châm chọc luôn tất cả đám người kia mới chịu a... Sương Băng Nhan nghĩ lại tình cảnh lúc đó không khỏi mỉm cười.

- Hừm. Ta thấy tiểu tử kia cũng không có ý, hần không có tham gia tranh đoạt tú cầu nhưng lại phá hỏng luôn cái buổi lễ trọng này của con thật là không biết nói thế nào nữa..... Thật không ý tứ mà!! Vị quản gia mỉm cười lắc lắc cái đầu.

- Thôi chuyện gì qua cho nó qua đi, con cũng đâu cần tuyên trọng phụ gì đâu, chẳng qua phụ thân cứ bắt con lấy chồng nên con mới tổ chức cái lễ trọng này chứ thật ra con cũng chả có hứng thú, vừa hay người thanh niên kia hần cũng đã giúp con xử lý tốt đẹp rồi, con cũng có cái cơ mà nói với phụ thân... Nàng vừa nói vừa âm thầm cảm ơn Mục Vân, haizz xem ra phải tìm cơ hội giúp hần một chút.

- Ân được rồi, con đi nghỉ đi chuyện ở đây để ta lo cũng được! Vị quản gia gật đầu!

- Con chào Lăng thúc! Nàng hành lễ rồi nhẹ nhàng bước đi

Lúc này trong căn phòng, Mục Vân trốn trên một cái giường rộng, hần cảm thấy hình như cái căn phòng này là của một người phụ nữ. Xung quanh căn phòng đều tỏa ngát một mùi hương làm hần dễ chịu, hần tính đánh một giấc ngủ luôn, dù sao chạy cả ngày cũng mệt quá rồi, ngủ dậy tính tiếp. Hần nhắm mắt chìm vào giấc ngủ nhưng hần không hề hay biết có một đôi nữ tử đang trên đường tiến về phía hần.

Tỷ, muội nghe nói có một tên cả chón nào đó phá hỏng lễ trọng của tỷ a? Một cô gái lên tiếng hỏi.

- Ừm, tỷ cũng chẳng biết hẳn, nhưng hẳn đã giúp tỷ một việc lớn rồi. Muội cũng biết suốt ngày phụ thân cứ căng thẳng bắt tỷ phải lấy chồng, tỷ nghe riết cảm thấy mún phé luôn đôi tai a.

- Phụ thân cũng muốn tốt cho tỷ mà thôi, tỷ còn nói xấu phụ thân nữa. Cô nàng chu môi nhõng nhẽo.

- Hừ.. muốn tốt cho tỷ, vậy để tỷ nói phụ thân kiếm một nhà gả muội đi nhé!

- Được a, tỷ nói đi, muội đảm bảo phụ thân sẽ không gả muội đi đâu, phụ thân yêu thích muội như vậy mà làm sao nỡ xa muội được.... Cô nàng tự tin đáp trả.

- Haizz chán muội quá, thôi tỷ hơi mệt tỷ nghỉ ngơi đây..

- Được tỷ. Cô nàng gật đầu chạy biến đi.

- Băng Nhan thờ dài rồi mở cửa bước vào trong phòng, nàng tiến đến bên bàn trang điểm nhẹ nhàng cời hết đồ để lộ làn da trắng mịn, đôi chân thon dài kết, vóc dáng cân đối kết hợp ngũ quan tinh tế sắc nét tôn lên khí chất cao quý.. Nàng đứng trước một chiếc gương lớn ngắm nghía thân thể mình, hai tay nâng bộ ngực vừa to vừa săn chắc của mình, khẽ mỉm cười thỏa mãn. Ông trời đã cho nàng một thân xác hoàn hảo, một thân xác có thể hạ gục biết bao nhiêu đàn ông.... Nàng không khỏi nghĩ về người thanh niên lớn gan đó, nàng rất tò mò về người thanh niên này và cũng lo lắng không biết hẳn giờ đang ở nơi đâu?

Mục Vân lúc này đang say trong giấc mộng của hẳn, có tiếng động làm hẳn giật mình tỉnh giấc, hẳn mở đôi mắt to tròn đen kịt nhìn ngó xung quanh và đập vào mắt hẳn là một thân hình trần truồng không tỷ vết, muốn lồi có lỗi muốn lõm có lõm. Bất tri bất giác hẳn sờ tay lên mũi thì cảm thấy một chất lỏng đặt sệt chảy xuống., Cái quái gì thế này, mình lại chảy cả máu mũi cơ???? Thật không thể tha thứ được mà. Hẳn tự nhủ về sau mình cần phải trấn tĩnh trong những tình huống hiểm gặp này được... Đang mãi mê ngắm cánh xuân thì hẳn nghe tiếng hét lớn với công suất có thể làm thủng màng nhĩ của hẳn.. Hẳn buồn bực quát

- La cái gì mà la chứ? Chỉ là nhìn một chút thôi mà, làm quá lên?

- Người.. người tại sao ở trong phòng của ta? Cô nàng dùng hai tay che phần trên của mình nhưng để lộ phần dưới với khu rừng rậm amazon đập vào con mắt của hẳn.. Lại một dòng máu tươi chảy nhè nhẹ xuống từ lỗ mũi của hẳn.. Nhận ra cặp mắt của tên thanh niên đang nhìn chằm chằm vùng kín của nàng, cô nàng vừa thẹn vừa xấu hổ nhanh tay vớ lấy chiếc màn che chắn hết thân thể,, Nàng lao đến chụp lấy thanh kiếm của mình chỉ vào hẳn gần giọng.

- Chuyện hôm nay không được nói ra, những gì người vừa nhìn thấy thì quên đi hết cho ta! Nếu ta biết người để lộ ra ngoài thì cho dù người có trốn đến chân trời góc biển ta cũng sẽ tìm ra người và giết người..

- Nè nè cô nương, tại hạ vô ý xông vào phòng cô nương là tại hạ sai, nhưng tại hạ bị người đuổi giết không còn cách nào đành phải ẩn núp trong này... Tại hạ tại đây xin lỗi cô nương, việc thứ hai tại hạ muốn nói là tại hạ cũng không cố ý nhìn cô nương, bởi vì cô nương cứ đứng trước mắt tại hạ thì làm sao tại hạ có muốn không nhìn cũng không được, tại hạ đâu có bị mù, cơ mà thân hình cô nương đẹp như vậy tại hạ có lời khen đó!! Hẳn thân nhiên trả lời bằng ánh mắt vô số tội của mình.

- Sương Băng Nhan tức đến hộc máu, tên vô sĩ này còn dám chỉ trích mình nữa cơ chứ, nếu không phải hẳn vô ý giúp mình một việc lớn thì mình đã lấy cái mạng của hẳn rồi giờ đây hẳn còn dám buông lời trêu chọc nàng.... Sương Băng Nhan liền vung tay chém một kiếm về Mục Vân. Mục Vân phản xạ có thừa lách người né sang một bên phóng thẳng ra bên ngoài để lại một câu nói làm cho Sương Băng Nhan tức đến ngất xỉu!

- Tại hạ cáo tư, có duyên gặp lại, tại hạ có lời khen là trong số những người tại hạ đã gặp thì ngực cô nương là lớn nhất đấy.....

- A.. a a... Tên khốn kiếp! Tiếng hét vang vọng trong căn phòng.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Thăng Cấp Hệ Thống, Lưu Băng Kiếm Pháp

Lúc này đây, đám người Lăng Gia Lâm cùng Triệu Tổng truy tìm Mục Vân vẫn còn chưa dừng lại. Mặc dù không thể đi lung tung trong phủ thành chủ nhưng bọn chúng vẫn còn một số ít chặn trước cổng, một khi nhìn thấy Mục Vân thì sẽ lao ra bắt lấy. Một tên công tử cất giọng: - Không biết cái tên đi cùng với tên kia đã chết chưa? ta cảm thấy chúng ta hơi nặng tay rồi thì phải!

- Chết thì chết có làm sao chứ? Chỉ một tên không thân thể Lăng gia ta không e ngại! Lăng Gia Lâm lạnh lùng gần giọng.

- Hẳn bị đánh không chết cũng đến bị thương rất nặng, chỉ sợ trong vòng ba tháng không bước xuống giường được đi.

- Thôi chả quan tâm, chúng ta trở về đi, chắc tên kia sợ trốn mất rồi, hẳn không giám lộ diện nữa đâu, chờ ở đây cũng mất công, ta sẽ sai người đi điều

tra thân phận của hắn rồi chính hắn sau cũng được! Triệu Tổng ra lệnh.

Đang lao nhanh trên đường đi, Mục Vân bắt gặp A nhất đang nằm co quắp trên một bãi cỏ, hắn tiến đến xem xét thì nhìn thấy trên người A nhất vô số vết thương lớn nhỏ khác nhau, máu tươi ruộm rướm thấm ướt cả bộ hắc y, hơi thể yếu ớt có thể bị dập tắt bất cứ lúc nào, khuôn mặt đầy đau đớn, đôi mắt nhắm hờ, tiếng rên rỉ được thoát ra trên miệng của hắn....

Mục Vân đưa hắn trở về tửu lâu, nhìn thấy A nhất thương bị thương, Như Tâm và A nhị lo lắng muốn dò hỏi Mục Vân nhưng không dám vì bây giờ Mục Vân khoảnh khắc này trông rất đáng sợ thanh niên.

- Các người chăm sóc A nhất cho tốt, A nhị đi tìm đại phu xem thương thế hắn như thế rồi dùng kim tệ mua thuốc cho hắn. Ta đi ra ngoài có chút việc, sợ là một đến hai tháng mới trở về, các người không cần phải lo lắng! Hắn nói xong liền quay người bước nhanh.

Hắn hận, A nhất vì hắn bị đánh tới nông nỗi thế này, hắn hận bản thân vô năng không có thực lực để báo thù cho A nhất, hắn định rèn luyện một thời gian để thăng cảnh giới mới có thể thay A nhất báo thù rửa hận...

Theo hắn dò hỏi thì được biết cách đây mười dặm đường có một vùng núi yêu thú rộng lớn, vùng núi này có tên Bạch Long sơn mạch.

Hắn một đường thẳng tiến đến sơn mạch Bạch Long thì cũng mất gần một ngày thời gian, Bạch Long sơn mạch vô cùng rộng lớn, yêu thú nhiều, linh thú thì hiếm hơn. Theo hắn được biết thì Yêu thú và Linh thú không hòa hợp với nhau, Yêu thú chán ghét nhân loại, ngược lại Linh thú thì bị nhân loại thuần phục làm tọa kỵ hay là thú sủng nên giữa hai loại thú thường có tranh chấp với nhau.

Bốn ba trong sơn mạch, hắn gặp được một đầu Thanh Lang nhị giai yêu thú hậu kì tức là tương đương Vũ sư đỉnh phong của nhân loại, chỉ trong chớp lát hắn cắt được đầu Thanh Lang.

Một loạt âm thanh nhắc nhở vang lên trong thức hải!

Đỉnh

- Chúc mừng kí sinh diệt sát Thanh Lang yêu thú nhị giai hậu kì nhận được 1500 Exp

- Chúc mừng kí sinh cảnh giới tăng đến Vũ sư Cừu trọng

- Đỉnh.... chúc mừng kí sinh diệt sát số lượng 100 yêu thú được thưởng đá thăng cấp hệ thống! Phải chăng sử dụng?

- Đá thăng cấp thế thống là cái gì? công dụng thế nào?

- Đỉnh: - Đá thăng cấp thế thống, Công dụng: dùng để thăng cấp thế thống mở ra nhiều chức năng! Phải chăng sử dụng? Âm thanh nhắc nhở vang lên...

- Sử dụng....! Mục Vân không chần chờ quyết định.. - Đỉnh... đỉnh.. tích tích hệ thống đang tiến hành thăng cấp vui lòng đợi trong giây lát.....

- Hệ thống sắp hoàn thành trong 10.... 3 2 1.... hệ thống hoàn thành mở ra chức năng mới!

- 1 hệ thống nhiệm vụ, 2 cửa hàng tích lũy, 3 công năng nghề nghiệp, 4 chức năng thành thạo!

Đỉnh đỉnh giải thích công dụng!

- Hệ thống nhiệm vụ chia làm nhiệm vụ cường chế, nhiệm vụ hằng ngày và nhiệm vụ ẩn tàng. Hoàn thành nhiệm vụ sẽ được nhận thưởng, thất bại trừng phạt.

- Cửa hàng tích lũy là nơi trao đổi điểm tích lũy của kí sinh, kí sinh có thể đổi vật liệu, dược liệu, công pháp, vũ khí, bí kĩ..... rất nhiều mặt hàng đang chờ kí sinh khai phá.

- Công năng nghề nghiệp là công năng có thể thay chủ kí sinh lựa chọn một loại nghề nghiệp ví dụ như Luyện Đan Sư, Luyện Khí Sư, Trận Pháp Sư, Tuần Thú Sư,.....

- Chức năng thành thạo giúp chủ kí sinh có thể ngay lập tức lĩnh ngộ của bất kì loại công pháp, bí kĩ nào, chỉ cần chủ kí sinh dùng điểm tích lũy trao đổi.

Mục Vân kinh hi, bấy lâu nay hắn vẫn cứ băn khoăn tại sao hệ thống lại không ban bố nhiệm vụ, thì ra là cần phải thăng cấp mới có thể ban bố nhiệm vụ....

Luyện Đan Sư? Luyện Khí Sư, mấy cái nghề nghiệp này rất cao quý, nếu tư ta có thể học được thì không lo không có chỗ đứng.... Hắn hưng phấn..

Nếu muốn nói đến công năng Nghịch Thiên thì phải nói tới cái chức năng thành thạo này, chỉ cần dùng điểm tích lũy là ta có thể ngay lập tức học xong một bộ công pháp mà người bình thường muốn lĩnh ngộ cũng phải mất vài năm thậm chí vài chục năm có thừa.

Cửa hàng tích lũy ư??? hiện giờ ta chưa có một bộ vũ kĩ để vào xem thử có cái gì hợp với ta hay không?

Đỉnh xác nhận mở cửa hàng tích lũy, hắn tìm sang mục vũ kĩ hoàng giai vũ kĩ, lướt lướt một chút cảm thấy không có bộ nào hợp với hắn liền chuyển sang

huyền giai vũ kĩ.

- Phá Thiên Trảm huyền giai vũ kĩ trung phẩm giá 10300 tích lũy

- Khô Lâu chương huyền giai vũ kĩ sơ phẩm giá 7200 tích lũy

- Hàn Băng chương, Thiết Hán Quyền, Bá Đạo Quyền,..... rất nhiều loại vũ kĩ đao kiếm, quyền,..... hấn đang muốn tìm một bộ vũ kĩ kiếm pháp..... nên hấn quyết định chọn Lưu Băng kiếm pháp.

Đình chủ kí sinh xác nhận trao đổi 9400 tích lũy lấy Lưu Băng kiếm pháp?

- Trao đổi.

- Chủ kí sinh có tiến hành học tập Lưu Băng kiếm pháp?

- Học tập!

- Chủ kí sinh có dùng 500 điểm tích lũy lĩnh ngộ Lưu Băng kiếm pháp cảnh giới đại viên mãn?

- Trao đổi! Vũ vũ... một luồng tri thức tiến vào thức hải của hấn làm hấn nhẩn mày, khoảng thời gian một hô hấp hấn liên lĩnh ngộ xong Lưu Băng kiếm pháp.... Rốt cuộc hấn cũng đã có vũ kĩ của mình rồi..

- Lưu Băng kiếm pháp (huyền giai trung phẩm vũ kĩ) tổng cộng có một chiêu thức nhưng cực kì mạnh mẽ có thể cộng dồn lên nhau gây lực sát thương cực lớn.... Hấn hài lòng liền kiểm tra chỉ số!

Đình... đình

Kí sinh: Mục Văn

Tuổi: 20

Chủng tộc: nhân loại

Cảnh giới: Vũ sư cừu trọng thiên

Tinh thần lực: 700

Công pháp: Hỗn Độn chi quyết

Vũ kĩ: Lưu Băng kiếm pháp

Lực lượng: 2000 (Cân)

Tích lũy: 20

Chức năng: Thợ Săn (Cướp đoạt. Bạo kích: 10 %)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Rình Xem Gái Tắm

Đình.... Đình phát động nhiệm vụ mỗi ngày.....

- Nhiệm vụ 1: Diệt sát 3 con yêu thú tam giai sơ kì, hoàn thành nhận thưởng 15 vạn EXP

- Nhiệm vụ 2: Trêu chọc một yêu thú tứ giai, mức độ nhiệm vụ: dễ, trung,khó,(sơ kì, trung kì, hậu kì), hoàn thành nhiệm vụ thưởng 20 vạn, 30 vạn, 40 vạn...EXP.

- Nhiệm vụ 3: Thu vào tay 3 gốc dược liệu nhị phẩm hoàn thành nhận thưởng 10 vạn EXP.

- Thời gian 24h, thất bại trừng phạt: 3 ngày không có nhiệm vụ!! Tích... tích...

Âm thanh nhắc nhở vang lên làm Mục Vân giật nảy mình, làm hấn xuýt nữa rơi từ trên cây xuống. Lúc này hấn đang thư thái nằm trên một cái cây bồ đề cao lớn, hai chân vắt chéo nhau, miệng ngậm một cái lá, đôi mắt lờ mờ nhắm thiêu thiêu ngủ,....

Phát động nhiệm vụ ư, haha rốt cuộc cũng có cái mục tiêu để mà làm chứ, mẹ từ khi có cái hệ thống tới nay cứ đi liệt sát yêu thú mà méo có cái lý do gì cả, bây giờ thì ta chỉ cần chăm chỉ làm mấy cái nhiệm vụ thì lên cảnh giới được rồi.. Nào để xem nhiệm vụ đầu tiên diệt sát 3 con yêu thú tam giai sơ kì, tam giai sơ kì tương đương với nhân loại cảnh giới vũ sĩ từ nhất đến tam trọng, cha chà cái này dễ làm, nhiệm vụ 2 hấn lướt một cái thì bà mẹ nó hấn rớt luôn trên cây xuống..... a.a aa ngã chết ta đi bà mẹ mày hệ thống..... Bắt ta đi treu chọc yêu thú tứ giai chẳng phải muốn cái mạng bé nhỏ của ta sao?? Chẳng thà kêu ta đi treu chọc một tên vũ tướng còn hơn kêu ta đi chọc yêu thú a, nhân loại có thể xin lỗi xin tha mạng, còn yêu thú thì đợi nó nuốt vào bụng rồi xin tha mạng sau nhé... Hệ thống người âm ta, bà mẹ người có giới bước ra đây một trận chiến a..... Ta đánh không chết người aaaaa...

Mục Vân nằng chừ mười tám đời dòng họ tổ tông hệ thống một lượt rồi hấn suy nghĩ là bỏ cái nhiệm vụ thứ 2 chắc cũng 3 ngày không có nhiệm vụ thôi đỡ hơn mất toi cái mạng... Nghĩ nghĩ hấn liền hỏi hệ thống: - Giờ ta chỉ làm đầu và đuôi bỏ khúc giữa có được không hệ thống?

- Làm đầu và đuôi bỏ khúc giữa là cái mịa gì thế kí sinh??? Âm thanh nghi ngờ vang lên.

- À nhầm nhầm. ta sơ suất, người là người máy được con người chế tạo nên không hiểu ẩn từ... ý ta là ta làm hết nhiệm vụ nhưng nhiệm vụ thứ 2 ta không làm có được hay không? Mục Vân chán nản hỏi.

- Cũng được chủ kí sinh có thể làm nhiệm vụ 1 và 3 bỏ nhiệm vụ 2, nhưng mà hoàn thành nhiệm vụ không có phần thưởng!!

Mục Vân nghe hệ thống trả lời, câu đầu hấn sung sướng nhảy cẫng lên đến khi nghe câu sau hấn liền thổ huyết (xạo đó đừng tin)..

- Thôi thôi ta sẽ làm... đừng có khẩu trừ phần thưởng của ta... hệ thống lưu manh già danh trí thức..... Hấn âm ức mắng âm lên.

- Để suy nghĩ xem xung quanh đây chỉ có yêu thú nhị giai trở xuống, thỉnh thoảng mới có tam giai đi lại, tứ giai lại càng không, còn được liệu nhị phẩm hầu như đều có một con yêu thú thủ hộ,... Cho nên muốn hoàn thành 3 cái nhiệm vụ này hấn cần bày ra một mưu kế thâm độc.... Cười tà một cái hấn liền vọt sâu hơn vào trong sơn mạch...

Tại phía Đông Nam sơn mạch, trên bầu trời xanh ngắt, một đoàn người đang cười linh thú bay vun vút, đoàn người gồm 2 nữ 3 nam....

Nữ xinh đẹp tuyệt trần, nam lãng tử tuấn kiệt...

Một cô nàng mở miệng vang lên giọng nói trong trẻo có phần trẻ con:- Vô Song tỷ, hay là chúng ta đáp xuống đi, bay cả ngày trên trời rồi mệt cảm thấy hơi mệt....

- Đúng đây, Vô Song muội, Nhã muội nói cũng có lý, bay cả ngày rồi chúng ta nên tìm một nơi nào đó để nghỉ ngơi rồi lên đường cũng không muộn a.. Một tên thanh niên mặc đạo bào màu vàng nhạt đồng tình ý kiến.

- Cô nàng tên Vô Song vẫn im lặng, ánh mắt sâu sắc nhìn về phía trước xa xa dường như có tâm sự, nghe hai người kia muốn nghỉ ngơi nàng cũng nhẹ gật đầu....

- Hu da.. hoan hô Vô Song tỷ, muội biết tỷ thương muội nhất mà.... Cô nàng hưng phấn reo hò...

- Được rồi, phía trước có một chỗ trống chúng ta xuống dưới nghỉ ngơi 3 canh giờ rồi lên đường! Một tên thanh niên dáng vẻ anh tuấn, nhìn như không nhìn về phía cô nàng tên Vô Song với ánh mắt âm mưu, phát tay ra hiệu đám người tăng tốc lao nhanh xuống dưới.

Hây a.... Lục Băng nhất sát... xuy xuy.. xoạt Chết..... A hú.... ầm.. Tiếng gầm rú của một con yêu thú làm náo động một góc sơn mạch.

Đình đình.... đình

- Chúc mừng kí sinh diệt sát Tam giai sơ kì KHong Linh Vượng yêu thú nhận được 4000 EXP, độ hành thành nhiệm vụ 1 1/3.

- Phù phù.. thờ ra một ngụm khí.. Mục Vân ngồi bệt hấn xuống đất, toàn thân hấn có nhiều vết thương lớn nhỏ làm chảy máu. Hấn phải bỏ công sức lắm mới giết được con yêu thú này.

- Khoanh chân điều động Hồn Độn Chi Quyết hấp thu linh khí hồi phục thân thể, một lúc sau hấn liền tiếp tục tìm yêu thú.. Đi được một đoạn đường nhìn thấy một đầm nước trong veo, nhận thấy mấy ngày nay chưa được tắm rửa, người có mùi hôi thối, hấn liền cởi bỏ y phục nhảy vọt xuống nước..... Thoải mái,... quá thoải mái... Từ khi xuyên không tới thế giới bây giờ mới có cơ hội tắm rửa, bà mẹ nó hồi thú chết đi được, cái mùi này cũng giết được một con muỗi chứ đùa à.....

Đang mãi mê tắm rửa, bỗng nhiên Mục Vân nghe được tiếng bước chân.. Xoạt Xoạt.. Nhận thấy có người lại gần thì hấn vội vợ lấy bộ quần áo leo tót lên một cái cây (Méo biết tên) quan sát.. Khoảng 3 hơi thở hấn nhìn thấy có hai thân ảnh đi ra từ trong bụi cây..

- Bà mẹ nó, gái kia,,, gái,, chẳng nhẽ đầm nước, gái? Sâu chuỗi hai thứ lại với nhau với kinh nghiệm nhiều năm trong nghề thầy bói hấn nhận định 2 cô gái này đến đây tắm rửa,... KHà khả lại có cơ hội ngắm mỹ nhân tắm rửa rồi.... Hấn nở một nụ cười tà rồi im thin thít quan sát hai thân ảnh...

- Vô Song tỷ có một đầm nước, hay là chúng ta xuống tắm một lúc a? Cô nàng lôi kéo ống tay áo cô nàng còn lại năn nỉ nói.

- Ân, được! Vô Song gật đầu nhẹ!

Hai cô nàng thân nhiên cười bỏ ý phục, hiện ra hai thân hình có làn da trắng hồng không tỳ vết, đáng người cân xứng kết hợp đôi chân thon gọn dài thẳng tắp, Ngũ quan tinh xảo, ngực nở mông cong, hai cô nàng không nhận thức được có một tên lưu manh giả danh trí thức đang nhìn thấy cảnh xuân sắc của các nàng mà chảy máu mũi....

- Bà mẹ nó vòng 1 kia?? Cờ E Hay G đây?? Bự quá.....! Nhìn cái mông cô nàng kia kìa, cong quá, căng quá,..... Kích thích quá..... Á á.á Rắc rắc.. rắc. rắc... Chết mẹ rồi.....!!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Trang Bức Rồi Chạy

Ầm... ầm... ầm... Một con thủy quái khổng lồ nhô lên khỏi mặt nước.... Thân thể nó cao lớn vượt quá 10m so với mặt nước, cái miệng há rộng lộ rõ những chiếc răng lớn, có hai chiếc răng nanh vừa dài và sắc bén... Văng trước mắt Mục Vân thấy rõ ràng là một con yêu thú xà quái hệ thủy, vậy nó màu xanh da trời cùng màu với mặt nước. Con xà quái vốn ngủ đông dưới đầm nước nhưng bị hai cô nàng tắm rửa gây ra tiếng động làm nó thức tỉnh, tức giận vì có nhân loại dám đến địa bàn nó khiêu khích, nó nhìn chăm chăm vào hai thân ảnh trong đầm, cái lưỡi vươn rộng ra nguy nguy trong rất đáng sợ.

Lúc đó, Vô Song cùng Tiểu Nhã đang tắm rửa thì Tiểu Nhã hét lên kinh hoàng khi tận mắt nàng chứng kiến một con yêu thú vừa lớn vừa dài trồi lên khỏi mặt nước. Tiếng hét ấy làm Mục Vân giật mình, hần hơi dùng lực một xú làm nhánh cây hần đang ngồi không chịu nổi trọng lượng cơ thể của hần làm gãy, Mục Vân bị ngã chổng vó, cái chân dơ lên trời và khuôn mặt tuấn tú của hần đập mạnh xuống mặt đất xung vù lên. Kêu đau một tiếng hần nhìn lại về phía đầm nước nhẩn mặt nhũn mảy: - Từ giai yêu thú, bà mẹ nó may mắn thật.... Lúc này mình đang tắm rửa không kinh động đến nó..... Hần cảm thán nhận ra ông trời còn yêu thương hần chán..!

- Từ giai yêu thú hậu kì đỉnh phong, Thanh Thủy Xà? Vô Song nhũn mảy đẹp nhìn thẳng vào con yêu thú!

- Phi... Phi... hù chết bốn cô nương rồi! Cái thứ kinh tởm kia hù chết bốn cô nương rồi, đáng ghét? Chỉ là Từ giai yêu thú mà dám kiêu ngạo sao? Xem chiêu! Tiểu nhã hồng học quát lớn, nhưng khi nàng vừa tính đánh chết Thanh Thủy Xà thì có một thân ảnh lao ra như thiểm điện... Súc sinh dám làm càn! Hãy....a Lưu Băng Nhất Sát... xuy xuy..... kiếm khí chém thẳng vào thân hình to lớn của Thanh Thủy Xà, nhưng cũng chỉ làm nó trầy xước nhỏ, Thanh Thủy Xà tức giận nhìn vào Mục Vân, nó cảm thấy bị sỉ nhục khi bị tên nhân loại trước mặt này dám khiêu khích uy nghiêm của nó.... Nó dùng cái đuôi lớn quật mạnh đến chỗ Mục Vân, nhận thấy sự nguy hiểm đến từ Thanh Thủy Xà Mục Vân nhanh nhẹn né tránh... Hần nhào lộn trên mặt đất hai vòng chém thêm một nhát kiếm nữa vào Thanh Thủy Xà.

Thanh Thủy Xà lần này triệt để tức giận, bây giờ trong mắt nó chỉ có Mục Vân, nó quên đi 2 nữ nhân làm kinh động nó. Trong đầu nó hiện giờ chỉ mún bầm vằm cái tên súc sinh trời đánh này thành vạn mảnh mới hả được cơn giận trong lòng nó. Thanh Thủy Xà có tốc độ cực nhanh liền phóng đến Mục Vân, Mục Vân nhận biết không thể đánh lại con quái vật to lớn trước mắt này, hần ban đầu chỉ muốn cứu 2 vị cô nương xinh đẹp kia làm đáng một chút để 2 vị cô nương kia có hảo cảm với hần. Bây giờ hảo cảm không biết có hay chưa nhưng tính mạng của hần thì có một cái. Hần liền quay người phóng hết tốc lực trốn vào rừng. Thanh Thủy Xà đâu có chịu bỏ qua cho hần, nó đuổi theo sau thề nhất định phải cho tên nhân loại kia đẹp mặt.

Vô Song và Tiểu Nhã trợn mắt? Trong lòng hai nàng đều có những suy nghĩ riêng của mình!

- Tiểu tử này có ý tứ!! Vô Song

- Xấu hổ quá đi mất, toàn bộ của mình đều bị tên xú nam nhân hời này thấy hết rồi! Tiểu Nhã đỏ mặt.

Lúc này Mục Vân đang chạy trốn mún chết, trong lòng mắng chửi vạn lần Thanh Thủy Xà: - Ta chỉ trang bức với người xú thôi mà, người có cần phải đuổi tận giết tuyệt như vậy không chứ? Tốc độ Mục Vân so với Thanh Thủy Xà chậm hơn một ít, hần vừa chạy vừa né tránh những công kích của Thanh Thủy Xà.....

Chạy hơn 6 dặm đường, Mục Vân cảm thấy thân thể không chịu nổi nữa, linh khí trong người hần tiêu hao gần như toàn bộ, hần tính bỏ mặt buông tay mặc cho số phận, cùng lắm hần trọng sinh lần nữa vậy..... Nhưng sau khi hần đứng lại chờ chết thì phát hiện Thanh Thủy Xà không thấy đâu? Hần thầm cảm ơn ông trời thương xót cho tâm hồn nhỏ bé của hần, hần nhận ra mình đã thoát chết và cũng triệt để mất đi cơ hội trọng sinh luôn rồi bởi vì một âm thanh vang lên trong đầu hần....

Đỉnh đỉnh

- Chúc mừng kí sinh hoàn thành nhiệm vụ 2 trên chộc yêu thú tứ giai hậu kì đỉnh phong Thanh Thủy Xà mức độ khó nhận được 40 vạn EXP....

- Tích tích.. Chúc mừng kí sinh cảnh giới tăng đến Vũ Sĩ nhất trọng.... Vũ sĩ tam trọng...

Phù phù... Quá thoải mái, mỗi lần thăng cấp đều có cảm giác thoải mái như thế này, Vũ sĩ tam trọng rồi.... Làm một cái nhiệm vụ không những đột phá

bình cảnh Vũ Sĩ tiến vào Vũ sĩ nhất trọng còn tăng đến tam trọng, lần này kiếm lời rồi.....

Hưng phấn một lúc, hần liền khoanh chân vận chuyển công pháp ổn định cảnh giới hiện tại của hần... Hần đang rất thắc mắc vì sao đột nhiên Thanh Thủy Xà lại bỏ qua cho hần dễ dàng như vậy? Nghĩ mãi cũng không hiểu ra vấn đề hần liền lười quan tâm nữa.... Bây giờ hần đã hoàn thành xong nhiệm vụ 2 còn nhiệm vụ 1 và 3 vẫn chưa xong, hôm nay hần còn 14 canh giờ nữa là hết thời gian làm nhiệm vụ nên hần quyết định đi tìm yêu thú liệt sát cho đủ số lượng....

Mục Vân vừa đi không lâu thì có hai thân ảnh nữ tử xuất hiện, một người vội nói: - Vô Song tỷ tại sao giúp cái tên hỗn đản kia chứ? Muội dám chắc hần nhìn lên chúng ta tầm rửa a!

- Về thôi! Vô Song không để ý lời nói của Tiểu Nhã mà lạnh lùng ra lệnh...

- Hừ.... Lần sau để ta gặp ngươi ta sẽ cho người đẹp mặt! Tiểu Nhã tức giận dậm chân một cái đi theo Vô Song.

Đình... Đình

- Chúc mừng kí sinh diệt sát Khi Đầu Chó tam giai sơ kì nhận được 3000 EXP

- Chúc mừng kí sinh diệt sát Khi Đầu Chó tam trung kì nhận được 3500 EXP

- Chúc mừng..... Đình.. đình...

- Chúc mừng kí sinh diệt sát Khi Đầu Chó tam giai hậu kì đình phong nhân được 5000 EXP

- Đình chúc mừng kí sinh cảnh giới tăng đến Vũ sĩ Tứ trọng.

- Đình chúc mừng kí sinh hoàn thành nhiệm vụ 1 diệt sát 3 yêu thú tam giai sơ kì nhận thưởng 15 vạn EXP...

- Đình chúc mừng kí sinh hoàn thành nhiệm vụ 3 thu thập 3 gốc dược liệu nhị phẩm Tương Tư Hoa nhận thưởng 10 vạn EXP

- Đình chúc mừng kí sinh cảnh giới tăng đến Vũ sĩ Ngũ Trọng Thiên..... Một loạt âm thanh nhắc nhở của hệ thống vang lên.....

Sau khi hoàn thành 2 nhiệm vụ cuối cùng, Mục Vân không cảm thấy vui vẻ gì cả bởi vì hần giết hơn 7 đầu yêu thú Tam giai sơ kì, thuận tiện thu được 3 gốc dược liệu nhị phẩm mà đàn yêu thú thủ hộ đủ để hoàn thành 2 cái nhiệm vụ nhưng điểm kinh nghiệm chỉ làm hần cảnh giới tăng lên 2 cấp.... Hần rất thất vọng nhưng dù gì cũng tăng lên 2 cảnh giới nên hần cũng chấp nhận, người ta thường nói tham thì thâm nên hần cũng lười tính toán hệ thống lưu manh này....

Đình đình số liệu kí sinh được thiết lập:

Kí Sinh: Mục Vân

Tuổi: 20

Chủng Tộc: Nhân Loại

Cảnh giới: Vũ sĩ ngũ trọng

Tinh thần lực: 1100

Công Pháp: Hỗn Động Chi Quyết

Vũ Kỹ: Lưu Băng kiếm Pháp

Vật phẩm: Lưu Tinh kiếm, Lưu tinh khải giáp, Vạn Lý ngoa

Lực lượng: 3200 (Cân)

Tích Lũy: 1200

Chức năng: Thợ Săn (cướp đoạt, Bạo kích: 10%).

Sau khi kiểm tra chỉ số bản thân hần rất hài lòng... Qua đi 10 ngày thời gian hần từ Vũ sư bát trọng tăng đến Vũ sĩ ngũ trọng, 10 ngày tăng đến 5 tiểu cảnh giới và 1 đại cảnh giới.... Lực lượng cũng tăng mạnh đến 3200, lực lượng của hần bây giờ có thể đánh nát một cái cây cỏ thủ to và đánh nát một khối đá cứng rắn nặng tầm 400 (Cân).

Đang thần thờ hần bỗng nghe tiếng gầm rú điên cuồng, tất cả yêu thú đều kinh động..... Chết tiệt, lại bị đuổi nữa sao,,,,,,..... Á a cứu mạng... thần linh ơi cứu mạng a.....

Chào tất cả các độc giả, bắt đầu từ hôm nay tác giả sẽ giảm lại số lượng up chương nhé.... Tại vì tác giả bận ít công việc... từ nay mỗi ngày chỉ có 1 -2 chương thôi nhé... Mong tất cả các độc giả thông cảm. Còn những độc giả nào đã đọc đến chương này rồi thì hãy nêu nhận xét về truyện giúp tác giả nhé... chân thành cảm ơn các độc giả đã ủng hộ truyện.....!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Bạch Dực Long - Huyết Linh Chi

Bạch Long sơn mạch, một thân ảnh mặc trường sam hắc bào đang liều mạng dốc sức chạy, phía sau hắn là một con yêu thú vượn khổng lồ có thể hình to lớn, tứ chi to khỏe với bộ lông vàng óng.

Con yêu thú này là một trong hai vương giả của yêu thú tại sơn mạch, Ngũ Giai yêu thú sơ kì Tinh Không Yêu Vương. Tinh Không Yêu Vương làm bá chủ một nửa sơn mạch Bạch Long Phía Tây Bắc sơn mạch, nó cai quản tất cả yêu thú sinh sống và trú ngụ tại địa bàn của nó. Cách đây 30 năm, có một cường giả có cảnh giới Linh Tướng hậu kì đỉnh phong xâm nhập vào địa bàn Tinh Không Yêu Vương, hắn lỡ tay đánh chết một con Khi đầu chó cảnh giới tứ giai sơ kì đỉnh phong để hai một gốc dược liệu tam phẩm. Tinh Không Yêu Vương nổi trận lôi đình truy sát tên cường giả đó hơn 20 dặm cuối cùng Tinh Không Yêu Vương xé xác tên cường giả làm thành 8 đoạn. Từ đó không còn có nhân loại dám giết hậu bối của nó nữa, sợ bị Tinh Không Yêu Vương đuổi giết. Câu chuyện này đã trải qua được 30 năm, hôm nay ngay lúc này có một nhân loại không những giết mà còn giết rất nhiều Khi Đầu Chó hậu bối của Tinh Không Yêu Vương.

Hậu quả là Tinh Không Yêu Vương cực kì tức giận, nó rời khỏi nơi trú ngụ truy sát cái tên nhân loại gan to bằng trời đó. Một trước một sau đang dồn hết sức lực lao nhanh về phía trước, thân ảnh phía trước chính là Mục Vân đang trốn chạy khỏi sự truy đuổi của Tinh Không Yêu Vương. Hắn đang cắn răng thúc dục điều động linh khí để gia tăng tốc độ, Tinh Không Yêu Vương đuổi theo phía sau, với thân hình đồ sộ những gì trên đường nó đi chuyên để bị nó phá hoại một cách dã man, những cây lớn bị Yêu Vương đụng trúng đều tan nát thành mảnh nhỏ đổ ầm xuống đất.

- Bà mẹ nó chứ, thật xui xẻo mà! Tại sao sơn mạch này lại là một con yêu thú kinh khủng như vậy! Ta nhớ có chọc người đâu mà!! Mục Vân lúc này đang đau khổ chống chọi.

Phía trước có một cái sơn động, có lẽ có thể tránh được con Yêu Vương kia một hồi đại nạn. Trước mặt Mục Vân là một sơn động cao tầm 10m, cửa động rộng hơn 20m, hắn không suy nghĩ nhiều liền lao vào trong sơn động để ẩn nấp, nếu may mắn hắn sẽ là người đầu tiên sống sót sau khi bị Tinh Không Yêu Vương đuổi giết!

Nhìn thấy Mục Vân lao vào sơn động trước mặt, Tinh Không Yêu Vương tốc độ có giảm chậm lại, chần chừ không tiến vào trong động, trong sơn động này có một khí tức làm nó sợ hãi, Không nghĩ ngợi nó liền gầm rú một cái không cam lòng quay đi.

Lúc này trong sơn động tối thui không nhìn thấy rõ đường, thoang thoang ẩn hiện một luồng khí tức âm u thoát ẩn thoát hiện. Chính là luồng khí tức này làm Tinh Không Yêu Vương không dám tiến vào trong.

Mục Vân đang mần mò đi về phía trước, mặc dù không nhìn thấy rõ nhưng hắn có thể đi về phía trước vì ở trong động dường như có một thứ gì đang kêu gọi hắn. Mục Vân bản năng đi theo tiếng kêu gọi phát ra từ sâu trong sơn động, một hồi lâu hắn tìm đến đáy sơn động.

Đỉnh đỉnh... Phát hiện: - Lục giai Linh thú Bạch Dực Long!

- Tình trạng: Linh hồn thể

Phù.... Lục Giai Linh Thú Bạch Dực Long đây là Linh Thú, may mắn nó là Linh Thú chứ nếu là Yêu Thú hắn chết chắc rồi... Nhưng Linh hồn thể là thể nào? Mục Vân nhũn nhũn không hiểu một lúc thì có một âm thanh vang lên.

- Tiểu bối, đừng sợ, ta là linh thú Bạch Dực Long, là thủ hộ thú vương Quốc Bạch Long bị tao ngộ kiếp nạn chỉ còn linh hồn. Người tìm được tới đây coi như là duyên số cũng là một kì ngộ giành cho người. Giúp ta một việc ta cho người một hồi tạo hóa.....

- Bái kiến tiền bối, văn bối tao ngộ truy sát lạc đường tiến vào đây quấy rầy tiền bối an nghỉ thật có lỗi, tiền bối có gì chỉ giáo xin hãy nói ra! Mục Vân trấn tĩnh trả lời.

- Ta sống hơn 600 năm tao ngộ kiếp nạn không may bỏ mình tại đây, gặp người là một cái duyên nếu người có thể đem tin tức của ta đến hoàng thất báo tin một chuyến ta sẽ hậu tạ! Luồng linh hồn thể nhẹ giọng nói!

Mục Vân là người có ơn tất báo, cũng nhờ có cái khí tức của con Linh thú Bạch Dực Long này mà hắn có thể thoát khỏi sự truy sát của Tinh Không Yêu Vương nên hắn gật đầu đồng ý! Bạch Dực Long liền nói cho hắn biết phía trong một gốc sơn động có nuôi trồng một đóa Ngũ Phẩm Huyết Linh Chi. Mục Vân nghe nói có Ngũ Phẩm linh dược liền sáng mắt, hắn vội thu lấy đóa Huyết Linh Chi vội vàng chấp quyền hướng về Bạch Dực Long:

- Đa tạ tiền bối hậu ái, văn bối sẽ đem tin tức truyền tới Bạch Long Vương Quốc!

- Ừ đi đi, việc này trông cậy vào ngươi rồi! Linh Hồn thể Bạch Dực Long thở dài nhẹ giọng nói!

Sau khi ra khỏi sơn động, hắn liền dùng hệ thống chức năng phân tích để xem gốc linh dược Ngũ phẩm này có công dụng thể nào!

Đình đình.. Phát hiện Ngũ phẩm linh dược Huyết Linh Chi!

- Công dụng: Là chủ dược liệu luyện chế Huyết linh đan, có thể tăng 30 năm tuổi thọ, bổ sung máu huyết, luyện chế thành Huyết linh đan công dụng tăng gấp đôi ngoài ra còn thanh lọc chất thừa trong máu, khí huyết lưu thông... Trân quý, quá trân quý rồi! Chỉ nhìn vào công dụng thôi thì Mục Vân biết lần này hắn thật sự trúng mất rồi! Tại Ngọa Long thành này chắc chắn không thể nào có Ngũ phẩm linh dược được chứ nói đến Huyết Linh Chi loại linh dược Ngũ Phẩm đẳng cấp cao này, cho dù tại Bạch Long vương quốc cũng chẳng có bao nhiêu đi.... Mục Vân cảm thán cùng kinh hãi..

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Vô Đề

Rời đi sơn động, Mục Vân liền quay trở về Ngọa Long thành hội họp đám người Như Tâm. Chuyển đi rèn luyện tại sơn mạch Bạch Long làm hắn đạt nhiều lợi ích, cảnh giới tăng lên Vũ sĩ ngũ trọng thiên, thu được 3 gốc Nhị phẩm linh dược Trương Tư Hoa, và điều đáng nói là 1 gốc ngũ phẩm linh dược Huyết Linh Chi quý hiếm giá trị không thể đo lường.

Đang đi trên đường, Mục Vân nhìn thấy một đoàn người đang vội vã chạy đi, trong lòng hiếu kỳ vội bám theo. Đám người này có 4 người Vũ sư cảnh giới và vài người cảnh giới tam đoạn tứ đoạn, mạnh nhất là Vũ Sư tứ trọng thiên. Được một đoạn đường hắn liền cảm giác được có một tốp người hắc y nhân mang mặt nạ quỷ đuổi sát phía sau. Dùng tinh thần lực dò xét hắn thấy có một tên cảnh giới cực cao lên tới Vũ sĩ cửu trọng.

- Nhanh lên một chút, đám người Huyết Sát bang đuổi gần tới rồi a, chỉ cần vào được Ngọa Long thành chúng ta liền vô sự! Một trung niên lên tiếng thúc giục đoàn người.

- Đám khốn kiếp Huyết Sát bang vẫn một mực không muốn buông tha chúng ta, đợi đến khi chúng ta gặp được Mặc bá bá liền để chúng biết mặt! Một thanh niên tầm 15 16 tuổi ầm ừ thốt lên!

- Không nói nhiều nữa mau di chuyển khoảng cách Ngọa Long thành còn một chặng đường nữa! Bọn sắp đuổi kịp rồi! Một vị trung niên khác lo lắng nói! Ngay sau khi lời nói của vị trung niên vừa dứt thì một âm thanh vang vọng truyền tới!

- Ha ha các ngươi chạy đi đâu? Đắc tội với Phó bang chủ Huyết Sát bang của chúng ta mà muốn trốn thoát, đúng là nằm mơ giữa ban ngày a...!

- Nguy rồi!! Chúng ta bị chặn lại? Làm sao bây giờ??! Một phụ nhân thất thanh thốt lên.

- Đừng hoảng loạn, tất cả mọi người bình tĩnh sẽ có cách! vị trung niên có vẻ là đứng đầu lên tiếng.

- Hay là Nạp thúc thúc dẫn A Trung cùng tất cả phụ nữ, hài tử rời đi trước, chúng ta ở phía sau chặn bọn chúng a! Một đại hán tay cầm trường thương đưa ra lời khuyên!

- Ân như vậy là cách tốt nhất, A Đại, A Tứ 2 người các ngươi ở lại chặn bọn chúng giành ít thời gian cho tất cả mọi người tiến vào thành! Vị trung niên gọi Mặc thúc ra lệnh.

- Hừ... hừ... Để ta xem các ngươi chạy đi đâu, các huynh đệ bao vây chúng lại không để một đứa nào thoát! Tên thủ lĩnh đám người hắc y nhân ra lệnh! Ngay lập tức mấy chục tên hắc y nhân tỏa ra thành hình vòng tròn bao bọc tất cả lại bên trong.

- Huyết Sát Bang các ngươi quá đáng, hôm nay cho dù ta có chết cũng phải cho các ngươi chết cùng...! Vị trung niên Mặc thúc gầm giọng quát lớn.

- Ha ha Mặc Vĩnh, với cái cảnh giới của ngươi cũng đòi liều mạng với chúng ta? Ngươi đầu óc có bị cửa kẹp a! Tên thủ lĩnh nhếch mép khinh thường!

- Hừ... Cao Cầu ngươi đừng đắc ý, ngươi giết bọn ta thì Mặc gia cũng không tha cho Huyết Sát Bang của các ngươi đâu!

- Đem Mặc gia ra uy hiếp ta ư? Ngươi nghĩ đám lão già ô quy đầy thì làm được gì Huyết Sát Bang chúng ta? Cho dù có khả năng đi chăng nữa cũng không thể vì một cái chi dòng thứ nhỏ nhỏ gia tộc mà toàn bộ trở mặt với Huyết Sát Bang ta a! Ngươi nên cầu phúc đi thôi! Tên thủ lĩnh hét hăm dọa.

- Phó môn chủ cần gì nhiều lời với bọn chúng, để thuộc hạ tiến đến lấy cái đầu của tên không biết chết là gì này! Một tên thuộc hạ trung thành tranh công mở miệng nói!

- Được tất cả tiến lên, nam giết nữ để lại....! Tên thủ lĩnh vừa phát tay ra hiệu thì ngay lập tức tất cả đám người hắc y nhân đồng loạt lao vào đoàn người Mặc gia dòng thứ... Keng.... Keng.. Bình... bình tiếng binh khí va chạm kịch liệt. Cảnh giới chênh lệch quá lớn với số người bên Huyết Sát bang nhiều

hơn đã chém giết hầu như toàn bộ đoàn người Mặc gia. Nhận thấy tình cảnh nguy cấp, Mặc Vinh liền bảo hộ phụ nữ và hài tử rút lui phía sau. Bỗng nhiên có một tên hắc y nhân lao đến vùng thanh đao sắc bén lên một đứa bé tầm 7 8 tuổi đang gần đó, cậu bé hoảng sợ chuẩn bị đối mặt với cái chết thì... keng... một tiếng động vang lên làm cậu bừng tỉnh, cậu nhìn thấy một người thanh niên cao lớn mặc trường sam màu đen dùng một thanh kiếm trong suốt chặn thanh đao của tên hắc y nhân. Xoẹt.. một dòng máu tươi phun ra từ chiếc cổ của gã hắc y nhân, ầm hấn đổ gục xuống mặt đất vong mạng.

Nhìn thấy đứa con trai của mình trong lúc cận kề cái chết thoát hiểm, Mặc Vinh sắc mặt trắng bệch đã thờ nên tốt hơn vội lao tới ôm ngay cậu bé lui nhanh về phía sau.. Mặc Vinh lên tiếng: - Đa tạ thiếu hiệp ra tay tương trợ! Mặc Vân tùy ý gạt đầu với Mặc Vinh.

Người thanh niên vừa cứu mạng con trai Mặc Vinh chính là Mặc Vân, hẳn cũng chẳng là quân tử gì đâu, chẳng qua là hắn chỉ hứng thú theo sau đoàn người này một lát cho vui thôi dù sao đoàn người này cũng đi về phía Ngọa Long thành. Lúc đó hắn đang ở gần cuộc chiến thì bỗng nhiên có âm thanh của hệ thống vang lên.

Đình.. Phát động cường chế nhiệm vụ.

Miêu tả: Gia tộc chi thứ Mặc gia gặp tào ngộ Huyết Sát bang truy sát phát động cường chế nhiệm vụ trợ giúp Mặc gia đẩy lui Huyết Sát bang. Hoàn thành nhận thưởng 50 vạn EXP. Thất bại hạ một cảnh giới! Lúc đó Mặc Vân âm thầm mắng chửi mủi mủi đòi tổ tông dòng họ hệ thống từ trên xuống dưới đều mắng một lượt, ta chỉ theo sau chơi cho vui thôi mà còn phát động nhiệm vụ cường chế gì chứ? Không nhìn thấy đội ngũ đó chỉ ít cũng có 2 tên vũ sĩ hơn 10 tên vũ sư a... Đã vậy còn Vũ sĩ cao giai nữa chứ trợ giúp đẩy lui cái quần... Người đi mà đẩy à.. ta không cần đâu!! Mặc Vân bực tức nhưng mà nghĩ lại nếu thành công thì có luôn 50 vạn EXP đủ cho hắn tăng lên lục trọng nên hắn liền dứt khoát làm nhiệm vụ, hắn vừa mới lao vào cuộc chiến thì thấy có một tên hắc y nhân vùng đao chém một cậu bé mới có 7 8 tuổi, hắn liền dùng tốc độ thật nhanh tới chặn thanh đao đó và tiện thể giải quyết tên súc sinh đến trẻ con mà cũng không tha...

Đình..

- Chúc mừng kí sinh diệt sát Huyết Sát bang thành viên vũ sư tam trọng nhận được 1300 EXP.

- Chúc mừng kí sinh nhận được tích lũy 200

Nhận thấy sự xuất hiện của kẻ lạ mặt, Cao Cầu dò xét Mặc Vân nhưng không cách nào dò xét được, khi Mặc Vân xuất hiện và chém giết thuộc hạ của hắn thì hắn nhận thấy thân pháp của Mặc Vân rất kì lạ, vừa nhanh mà lại không gây ra tiếng động làm hắn kiêng kị vô cùng không dám khinh xuất, hắn nghi ngờ tên thanh niên lạ mặt này là một cường giả chí ít cũng có cảnh giới Vũ tướng. Mặc dù hắn là Vũ sĩ cửu trọng nhưng bảo hắn chém giết với cường giả Vũ tướng thì hắn ngay lập tức bỏ chạy chứ có đồ ngu mới trực diện chém giết đối thủ cao hơn mình một đại cảnh giới. Hắn chấp tay chào về phía Mặc Vân:

- Tại hạ Cao Cầu là phó bang chủ Huyết Sát Bang không biết vị huynh đệ này thuộc gia tộc nào?

Nhận ra sự kiêng kị trong mắt của Cao Cầu, Mặc Vân thân nhiên trả lời: - Lãng gia Lãng Gia Lâm! Hẳn tất nhiên phải dùng một cái tên giả để nói ra rồi nhưng phải chọn cái tên nào có trọng lượng một chút nên hắn chọn ngay Lãng Gia Lâm.

Nghe được cái tên Lãng Gia Lâm, Cao Cầu sắc mặt khó coi đến cực điểm, Lãng theo như hắn được biết Lãng gia gia chủ Lãng Gia Bảo có một nhi tử tên Lãng Gia Lâm, năm nay 27 tuổi đã có cảnh giới vũ sĩ cửu trọng chẳng lẽ là vị trước mắt này???

Thấy tên Cao Cầu về mặt biến hóa, Mặc Vân lạnh lùng nghiêm giọng hỏi quát: - Huyết Sát Bang các người cũng to gan lắm, dám truy sát người trong tam đại gia tộc chúng ta? Ai cho người lá gan?

Nghe được tiếng quát lớn của Mặc Vân, Cao Cầu nhất thời hoảng loạn liền chấp tay xuống nước:

- Lãng công tử bớt giận, tại hạ có mắt không thấy thái sơn, tại hạ thất lễ mong Lãng công tử rộng lượng bỏ qua!

- Hừ còn không mau cút đi, nhân lúc bản công tử vui vẻ liền không so đo với người, cảnh cáo người không nên chọc giận ta, người cũng biết thực lực Lãng gia chúng ta rồi đấy, chỉ một câu nói của ta cũng đủ xóa sổ Huyết Sát bang các người mấy chục lần! Mặc Vân lớn giọng quát!

- Vâng vâng cảm ơn Lãng công tử không truy cứu!! Cao Cầu thấy đối phương buông tha liền phát tay xua người biến mất.

Đình.. - Chúc mừng kí sinh hoàn thành nhiệm vụ cường chế nhận được 50 vạn kinh nghiệm

Đình chúc mừng kí sinh cảnh giới tăng đến Vũ sĩ Lục trọng! Lại tặng thêm một cảnh giới, tâm trạng Mặc Vân hết sức vui vẻ!

Mặc Vinh nghi ngờ nhìn về phía Mặc Vân, hắn biết Mặc Vân giả dạng Lãng Gia Lâm nhưng không vạch trần, hắn sợ đối phương then quá hóa giận liền đồ sát cả nhà hắn thì không hay, hắn đang suy nghĩ phải làm sao thoát khỏi tên này mới được. Nghĩ một lúc thấy Mặc Vân không cử động hắn liền mở miệng: - Lãng thiếu gia?

- Há? Người gọi ta? Mặc Vân giật mình!

- Lãng Thiếu Gia có trở về gia tộc hay không có thể cho cả nhà Mặc mỡ theo cùng? Mặc Vinh thăm dò.

- À ừm ta cũng đang tính về gia tộc nhưng ta nhớ ra còn có một số chuyện chưa hoàn thành nên cần một khoảng thời gian sau mới trở về được, từ đây tới Ngọa Long thành cũng không xa, Huyết Sát Bang đã bị ta đuổi đi nên hẳn các người cũng đã an toàn đi! Mặc Vân không biết suy nghĩ trong lòng của

Mặc Vĩnh nên hắn mới thoái thác làm bảo tiêu chứ hắn mà biết thì hắn đã giận đến thổ huyết a!

- Vậy Mặc Vĩnh đa tạ Lăng thiếu đã ra tay tương trợ, Mặc mỗ có chút lòng thành mong Lăng thiếu nhận lấy! Mặc vĩnh nói xong vừa rút ra một sấp ngân lượng đưa tới Mặc Vân!

- Ân.. Cảm tạ, ta không khách sao mà nhận vậy! Hắn đâu có ngu mà từ chối,.. Tiền đến tay mà không cầm khác gì con lợn đâu chứ, bây giờ hỏi hắn thiếu gì thì hắn sẽ hô thật lớn Ta.... Thiếu... Tiền...a!!!!!!!

- ---- Đúng rồi các đạo hữu, tai hạ thật sự đang thiếu những ủng hộ của các đạo hữu đây!! Chào buổi sáng!!!

-

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Luyện Đan Sư

Rời khỏi đám người Mặc Vĩnh, Mặc Vân đi theo một con đường khác trở lại Ngọa Long thành.

A...a Vân ca trở về thật tốt a! Như Tâm hưng phấn kêu la khi nhìn thấy Mặc Vân.

- Chào thiếu gia! A nhất A nhị đồng thanh cúi đầu.

- Con đã về! Mẹ của hắn mỉm cười xòe đôi bàn tay khảnh mảnh của mình ôm chầm lấy hắn.

Hắn tùy ý gật đầu, chào hỏi mọi người xong xuôi hắn phân phó cho hạ nhận làm việc tại tửu lâu chuẩn bị cho hắn bồn nước. Đã gần hơn một tháng rèn luyện tại Bạch Long sơn mạch làm toàn thân hắn bốc mùi hôi thúi.

Tắm rửa sạch sẽ hắn liền leo lên giường khoan khoái vận chuyển công pháp Hỗn Độn Chi quyết ổn định căn cơ và hấp thu linh khí.

Một nữ hạ nhân vào thay nước tắm cho hắn thì không nhìn nổi cau mày, một mùi hôi thúi sốc thẳng vào chiếc mũi thon nhỏ xinh xinh của nàng làm nàng rất khó chịu thầm nghĩ trong lòng:- Không biết tên này mấy năm rồi không có tắm qua nhỉ!!!!

Tu luyện tám 4 canh giờ, Mặc Vân đã nắm chắc lực lượng cơ thể của mình... hắn liền kiểm tra chỉ số hiện tại.

Đình..

Kí Sinh: Mặc Vân

Tuổi: 20

Chủng tộc: Nhân Loại

Cảnh giới: Vũ sĩ lục trọng thiên

Tinh thần lực: 1200

Công pháp: Hỗn Độn chi quyết

Vũ kỹ: Lưu Băng kiếm quyết

Vật Phẩm: Lưu Tinh kiếm, Lưu Tinh hộ giáp, Vạn Lý ngoa

Lực lượng: 3400 (Cân)

Tích lũy: 2450

Chức năng: Thợ Săn (cướp đoạt, Bạo kích: 10%)

Nhìn lại chức năng Thợ Săn bạo kích có tỷ lệ lên 10 % hắn cảm thấy sát xuất bạo kích kinh nghiệm rất thấp, hắn chém giết hơn mấy trăm đầu yêu thú cao thấp nhưng bạo kích chỉ có 2 lần làm hắn rất đau đầu.

Hắn bây giờ thiếu nhất là kim tệ... Hắn đang bắt óc suy nghĩ làm sao để kiếm kim tệ thật nhanh để mua một cái biệt viện cho tất cả mọi người sinh sống

chứ không thể nào cứ ở tù lâu hoài như vậy được.

Cái thế giới này nghề nghiệp dễ hái ra kim tệ nhất thì phải nói đến chức nghiệp luyện đan sư, Cái nghề nghiệp luyện đan sư ở thế giới này rất tôn quý. Ví dụ như một tên Nhất phẩm, nhị phẩm luyện đan sư có thể một ngày kiếm ít nhất cũng mấy vạn kim tệ, cao giai đan sư hơn nữa thì có địa vị cao quý được mọi cường giả tôn sùng, một tên tam tứ giai đan sư có thể hưởng thụ tài nguyên của một gia tộc có lão tổ Vũ Tướng tọa trấn...Loại người nào cũng đều có thể đắc tội chỉ ít không thể đắc tội hai loại người một là luyện đan sư, hai là luyện khí sư. 2 Loại chức nghiệp này có địa vị rất cao ở Đế Thiên đại lục này, những vị cao giai đan sư, khí sư đều được bảo vệ bởi công hội.

Cách đây không lâu có một cường giả vì một loại linh dược mà động thủ đã thương một vị tứ giai đan sư. Quá phần nổi, vị tứ giai đan sư đó lập tức hiệu triệu rất nhiều cường giả lực lượng mạnh mẽ truy sát vị cường giả đó, tuy không giết được nhưng vị cường giả đó cũng không dám xuất hiện trên đời nữa mà ẩn thế sống qua ngày. Phải thấy cái chức nghiệp đan sư vừa giàu có vừa có địa vị làm cho mọi người tôn sùng đến như thế nào, một vị cường giả muốn cầu một viên đan dược thì phải chuẩn bị tài liệu linh dược vô cùng trân quý, đan sư luyện chế thành công hay không thành công thì đều phải thu lệ phí luyện chế. Mặc kệ người là cường giả gì, mặc kệ người là xuất thân như thế nào, cầu người ta luyện đan thì phải chấp nhận rủi ro, bởi vì luyện đan được càng cao giai thì tỷ lệ thành công rất thấp, phải nói là luyện 10 lò thì chỉ thành công 1 đến 2 lò là cùng....

Luyện đan sư tuy rằng cao quý nhiều người ước mơ nhưng cũng không phải ai cũng có tư cách để trở thành một vị đan sư chân chính. Điều kiện trở thành đan sư vô cùng hà khắc, võ giả phải có cường độ linh hồn cường đại còn phải có hỏa thuộc tính. Phù hợp hai điều kiện đó cũng chưa chắc trở thành một tên đan sư chính thức mà còn phải thông qua khảo hạch của luyện đan sư công hội công nhận mới có thể trở thành một tên luyện đan sư chân chính.

Mục Vân cảm thấy hẳn đủ phù hợp với hai điều kiện khác nghiệt kia, hẳn chỉ thiếu người chỉ bảo là có thể luyện đan được. Hắn liền tra hỏi hệ thống: - Hệ thống ta muốn chọn chức nghiệp ngay bây giờ có được hay không?

- Đỉnh... Có thể, xin hỏi kí sinh chọn chức nghiệp nào? Luyện đan sư, khí sư, trận sư,.....?

- Ta chọn luyện đan sư....! Mục Vân khẳng định không do dự!

- Đỉnh đỉnh... Hệ thống tiến hành kiểm tra thể chất kí sinh!!! 10, 20%....100 % dữ liệu kiểm tra hoàn thành xin mời kí sinh xem xét! Dứt dây chữ xuất hiện!

- Thân thể: ổn định, Linh hồn: cấp thấp, Thuộc tính: đa thuộc tính, Kí sinh đầy đủ điều kiện chức nghiệp luyện đan sư!

- Đỉnh.. Chúc mừng kí sinh trở thành luyện đan sư sơ nhập, thưởng sách hướng dẫn luyện đan một quyển!

Phù.. Mục Vân kinh hãi, hẳn lo lắng không đủ điều kiện để thành một tên Đan Sư, hiện tại thì hắn phát hiện quá không tin tưởng Hệ Thống này rồi....: - Hệ thống ta muốn trao đổi tích lũy điểm tiến hành lĩnh ngộ sách hướng dẫn luyện đan!

- Đỉnh kí sinh cần trao đổi 100 điểm tích lũy để lĩnh ngộ, xác nhận muốn trao đổi? - Trao đổi!!

Một luồng kiến thức được truyền vào thức hải Mục Vân, sau một khắc đồng hồ hắn liền mờ mắt và mỉm cười: - Ta bây giờ có thể luyện đan kiếm tiền rồi....!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Đến Vạn Thương Cửa Hàng

Luyện đan sư tuy địa vị cao quý, hầu hết các gia tộc đều mời chào các vị cung phụng khanh khách luyện đan sư từ mọi nơi vào gia tộc của mình với những cái giá cao chất ngất. Mỗi vị luyện đan sư đều có thể đem lại địa vị, lợi ích, tài nguyên rất lớn cho gia tộc, ví dụ như một gia tộc có một vị luyện đan sư cao cấp tọa trấn thì gia tộc đó, tất cả đệ tử, trưởng lão, ngay cả gia chủ cũng không khỏi lo lắng về vấn đề đan dược để nâng cao thực lực cho bản thân.

Còn lại những gia tộc không có luyện đan sư thì ngược lại, địa vị thấp kém, tốn một số tài nguyên vật chất khổng lồ chỉ vì cầu cạnh một vị luyện đan sư luyện chế cho bọn hắn một chút đan dược để cao thực lực cũng như cùng cô cảnh giới.

Riêng về những tán tu, hầu hết những người này không có giàu có như những đại gia tộc lớn khác, họ kiếm sống bằng cách liệp sát yêu thú lấy yêu hạch để bán, họ muốn cầu một vị luyện đan sư luyện chế cho họ thì họ phải tốn một khoản lớn tài nguyên cũng như tiền bạc, họ cũng phải đối mặt với nguy cơ phá sản, đối mặt với chuyện luyện đan thất bại,.... Cũng chính những điều trên mà luyện đan sư, luyện khí sư là những chức nghiệp tôn quý nhất trên mảnh đại lục này.!

Trong một căn phòng tại tù lâu, Mục Vân đang nghiên cứu về những loại dược liệu cũng như cách cơ bản để luyện chế đan dược.

Muốn trở thành một tên luyện đan sư chân chính không phải ngày một ngày hai, phải chịu khó rèn luyện và đối mặt những nguy cơ như nổ lò, đan dược

phế phẩm, rất nhiều nguy cơ mà một tên luyện đan sư phải trải qua trong quá trình luyện đan.....

Mục Vân từ Bạch Long sơn mạch lấy được 3 gốc Thương Tư hoa là nhị phẩm linh dược, Thương Tư hoa là linh dược liệu chính cho một loại đan được gọi là Thương Tư đan.

Thương Tư đan có công dụng gần giống xuân dược (thuốc kích dục), đạt đến nhất phẩm đan dược trung phẩm. Muốn luyện chế Thương Tư đan thì cần có thêm một loại phụ liệu là Nhân Sâm từ một năm đến mười năm tùy theo phẩm chất đan dược. Nói dễ hiểu hơn là nếu luyện chế Thương Tư hoa và nhân sâm một năm thì phẩm chất luyện chế ra Thương Tư đan rất thấp, ngược lại luyện chế với nhân sâm mười năm thì phẩm chất cao nhất, cứ như vậy mà tính một phẩm chất Thương Tư đan kết hợp với Nhân Sâm..

Nhận thấy mình còn thiếu Nhân Sâm cùng lò luyện chế, Mục Vân quyết định ra ngoài mua sắm.

Vạn Thương hội nằm ngay trung tâm Ngọa Long thành, đây là nơi mua bán trao đổi đan dược, binh khí,... đủ các mặt hàng.

Đứng trước cửa một cửa hàng lớn, Mục Vân ngẩng đầu nhìn lên thấy có một tấm bảng đề hai chữ "Vạn Thương".

- Hoan nghênh quý khách đến Vạn Thương cửa hàng đan dược, tại hạ là chủ sự nơi đây, dám hỏi quý khách cần mua sắm đan dược, dược liệu như thế nào? Đứng nói chuyện trước mặt hẳn là một tên vừa lùn vừa béo, thân hình như trái bóng lùn tròn, khuôn mặt phình lên không khác gì trái dưa hấu cỡ lớn.

Mục Vân âm thầm dò xét thì làm hắn kinh ngạc, hắn không tra được sâu cận cảnh giới của tên chủ sự trước mặt này, phải biết hắn bây giờ là Vũ Sĩ lục trọng thiên, nhưng làm hắn tra xét không thấu thì cảnh giới của tên này rất cao thậm chí đã đạt đến Vũ tướng đỉnh phong.

Vũ tướng đỉnh phong ở Ngọa Long thành hầu như là thế lực có thể đi ngang rồi, một tên chủ sự của một cửa hàng thôi mà cũng có cảnh giới cao như vậy thì làm Mục Vân cảm thấy Vạn Thương hội có thực lực rất mạnh.

Cũng đúng thôi vì Vạn Thương hội nổi tiếng giàu có nhất trong tất cả các thế lực ở đây, đấu giá, buôn bán, trao đổi,,, hằng ngày Vạn Thương hội kiếm bao nhiêu lợi nhuận từ các vụ đấu giá, mua bán, vân vân. Nếu không có thực lực mạnh mẽ để cảnh cáo các thế lực lớn nhỏ lưu manh, trộm cướp thì Vạn Thương hội cũng không cần thiết tồn tại lâu dài như vậy được.

- Ta cần mua một ít nhân sâm từ một đến mười năm tuổi và một lò luyện chế đan dược.! Mục Vân trực tiếp nói mục đích của mình.

- Nhân sâm cùng lò luyện chế ở cửa hàng này của ta đều có phẩm chất tốt nhất, mời quý khách tiến vào bên trong! Tên chủ sự khách khí.

Mục Vân gật đầu đi cùng tên chủ sự bước vào Vạn Thương cửa hàng, vừa bước vào thì đập vào mắt hắn là một nơi rất rộng rãi, thoáng mát và sạch sẽ.

Cửa hàng được bày trí những gác xếp đủ loại kích cỡ, phía trên các gác xếp này chứa những loại dược liệu quý hiếm cũng như các loại đan dược nhất, nhị đan dược. Hắn cảm thấy Vạn Thương cửa hàng dám để trắng trợn những loại này đan dược cao giai ở đây mà không sợ bị cướp thì phải nắm chắc không có một tên hay một thế lực nào dám nhắm vào Vạn Thương hội được.

Đùa à, muốn đánh cướp Vạn Thương hội, có chán sống, chán thờ thì phải nhìn cho được địa phương muốn cướp là của ai, chết khi nào cũng không biết đâu!!

Ngồi uống trà do cửa hàng chuẩn bị một lúc thì thấy có hai thị nữ bụng bê mấy cái hộp gỗ tiến đến, hai thị nữ hành lễ với tên chủ sự xong mở nắp hộp. Mùi thuốc nồng nặc từ những chiếc hộp gỗ phát ra, Mục Vân tiến đến xem xét, đúng là Nhân Sâm mười năm rồi!

- Quý khách, đây tổng cộng 5 cây nhân sâm 10 năm, 5 cây nhân sâm 5 năm và 10 cây nhân sâm 1 đến 2 năm, quý khách cảm thấy ưng ý chưa? Tên chủ sự béo lùn hỏi!

- Được rồi, đúng là thứ ta cần, đồng này hết bao nhiêu tiền? Mục Vân hỏi!

- Nhân sâm 1-2 năm có giá 1000 kim tệ, nhân sâm 5 năm có giá 4000 kim tệ, nhân sâm 10 năm thì 10000 kim tệ. Ở đây có 10 cây 1-2 năm, 5 cây 5 năm và 5 cây 10 năm giá trị tổng là 80000 kim tệ!

- Ách... Mục Vân cắn lưỡi mở to hai mắt, bà mẹ nó đắt vậy! Nhìn thấy Mục Vân không có phản ứng thì tên chủ sự cũng đoán được ý nghĩ bây giờ của hắn liền nói!

- Bởi vì đây là những loại nhân sâm có phẩm chất tốt nhất của cửa hàng, ta đảm bảo ở Ngọa Long thành này không có bất kì nơi nào có thể có loại nhân sâm này được.! Dừng một lúc tên chủ sự nói tiếp:

- Bởi vì quý khách mua sắm gần 100.000 kim tệ nên quý khách được ưu đãi giảm giá từ 80.000 kim tệ còn 65.000 kim tệ.

Mục Vân nghe tên chủ sự nói có giảm giá thì hắn lập tức vui mừng, đùa chút tiết kiệm được chừng nào hay chừng đó.

- Vậy lò luyện chế các ngươi không có sao? Mục Vân hỏi.

- Lò luyện chế tất nhiên có nhưng cửa hàng hiện tại chỉ còn loại cấp thấp, không biết quý khách có cần!

- Cũng được lấy đến cho ta nhìn thử! Mục Vân gật đầu.

Một lúc sau, có một tên hạ nhân đem tới một chiếc lò cỡ vừa, nhìn chiếc lò cũng chẳng đẹp để gì cả, hắn nghĩ mình mới tập luyện đan thì dùng cái lò này cũng được!

- Giá bao nhiêu?

- 25.000 kim tệ! Quý khách tổng cộng mua sắm và được ưu đãi giảm giá tổng cộng cần thanh toán là 85.000 kim tệ! Tên chủ sự trả lời.

Mục Vân gật đầu liền thanh toán kim tệ cho tên chủ sự, ngay sau khi hắn bước ra khỏi cửa hàng, một tên hộ vệ đến nhỏ giọng nói:

- Trương chủ sự, tiểu nhân nhận thấy người thanh niên này không đơn giản!

- Ta cũng nghĩ giống như ngươi vậy, hắn đến cửa hàng chúng ta mua sắm nhiều nhân sâm và lò luyện chết thì ta hắn nghĩ ngờ tên này là một tên luyện đan sư học sinh. Nếu là luyện đan sư học sinh thì sau lưng hắn phải có một vị luyện đan sư tậ nhất là Tam phẩm luyện đan sư! Tên chủ sự béo lùn gật đầu trả lời.

- Nếu là như vậy chúng ta cần giao hảo với hắn mới được, một tên có bối cảnh là một vị luyện đan sư thấp nhất Tam giai thì đối với Vạn Thương hội chúng ta có lợi ích rất lớn! Tên hộ vệ gật đầu nói tiếp.

- Ừm, cũng chính vì nghĩ ngờ hắn có một vị luyện đan sư cao giai nên ta mới giảm giá cho hắn để làm quen, sau này tên thanh niên này có quay lại thì khi không có ta, các người phải đón tiếp thật chu đáo vào, một tên có bối cảnh Tam giai luyện đan sư đáng để chúng ta lôi kéo! Tên chủ sự gằn giọng ra lệnh.

- Vâng! Tên hộ vệ ôm quyền bước đi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Tiệt Tay Giết Người

Mục Vân rời khỏi cửa hàng đang trên đường trở về tửu lâu, bỗng dưng hắn nhìn thấy, một thiếu nữ đang cầm một tấm vải có ghi mấy dòng chữ "Cha mẹ trên đường gặp nạn, bị sơn tặc giết chết, nay khẩn cầu lòng thương ban tiền chôn cất cha mẹ với dưới hoàng tuyền, nguyện làm nô tì đền ơn báo đáp nhân tình". Mục Vân hiểu kì tiến đến, hắn là lần đầu tiên trong cả hai kiếp làm người nhìn thấy sự việc hiếm có này.

Mục Vân đang tính mở miệng thì có một giọng nói vang lên: - Chà, chà nha đầu này nhìn bần bần nhưng khuôn mặt, dáng vóc là một tiểu mỹ nhân, nếu nuôi lớn lên thì sẽ ra một đại mỹ nhân đây, mua ả về làm nô tì ẩm giường cũng tốt a!. Người lên tiếng là một thanh niên tuấn tú, Mục Vân nhíu mày nhìn tên thanh niên và nghĩ nghĩ hình như hắn đã gặp qua ở đâu rồi thì phải!

Đúng như là Mục Vân đã gặp qua hắn, hắn tên là Lương Bích Hà từng tham gia lễ trọng kén rể của Đại tiểu thư Sương Băng Nhan phủ thành chủ, tên này là con của một thương nhân có tiếng tại Ngọa Long thành, năm này tròn 19 tuổi, hắn không những còn trẻ mà một thân có cảnh giới cao cường, mới 19 tuổi hắn đã có tu vi Vũ sĩ tứ trọng thiên cũng là một thiên tài. Ý bản thân là thiên tài, hằng ngày đều trêu ghẹo nữ nhân trong thành, nay hắn nhìn thấy một nha đầu bán thân lấy tiền chôn cất cha mẹ hiển nhiên hắn sẽ không bỏ qua dịp may này rồi.

- Đúng đấy Lương thiếu, nha đầu này còn nhỏ mà đã tướng chất mỹ nhân, sau này lớn lên chắc chắn sẽ là đại mỹ nhân vô cùng xinh đẹp! Một tên đồng bọn lên tiếng trêu ghẹo.

Nghe được những lời trêu chọc từ phía đám người xa lạ, thiếu nữ nóng giận trong người, nàng cảm tức những kẻ trước mặt này, đã không thương cảm cho nàng thì thôi còn nhục mạ nàng. Cái thể giới lấy thực lực làm đầu là như vậy đó, không có thực lực thì không có địa vị, không có địa vị thì mặc người trêu đùa.

- Thế nào tiểu mỹ nhân, ngươi về sau đi theo bốn thiếu gia, sau này không cần buồn ba kiếm sống, nếu làm bốn thiếu gia vui vẻ, tận tình chăm sóc bốn thiếu gia thì sẽ nạp người làm thiếp, vinh hoa phú quý xài cả đời không hết! Tên họ Lương hát hăm.

- Chỉ cần công tử ban tiền chôn cất cha mẹ, tiểu nữ nguyện làm thân trâu bò phục tùng công tử, kính mong công tử đừng xúc phạm người đã chết! Thiếu nữ lên tiếng.

- Ban tiền, chôn cất, không xúc phạm người chết? Ngươi nghĩ cũng hay nhỉ, bản thiếu nhắm trúng ngươi là phúc phận của ngươi, còn muốn ta bỏ tiền ra chôn cất hai cái xác chết vô dụng của ngươi, nằm mơ sao, biết điều thì theo ta trở về làm nha hoàn ẩm giường cho bản thiếu gia, may ra còn con đường sống, nếu không hậu quả tự mình gánh chịu.! Hắn gằn giọng uy hiếp.

- Công tử đã không ban tiền thì thôi, có sao còn muốn bắt người, chẳng lẽ công tử không coi vương pháp ra gì? Thiếu nữ quát cường lên tiếng.

- Không phải nhiều lời với ả, người đầu dẫn ả về, ở đây ta chính là vương pháp, ai dám kháng lệnh của ta, ngươi nghĩ ngươi là ai? Một con nhãi ranh mà thôi, bản thiếu ngoắc tay một cái có hàng ngàn người như ngươi đến ôm ấp bản thiếu, vốn bản thiếu muốn nạp ngươi làm phi, không ngờ ngươi dám lão xược, như vậy thì bản thiếu sau khi làm ngươi xong, thưởng cho huynh đệ mỗi người đều làm, xem có làm chết ngươi không? Hân hưng bạo quát lớn, nghĩ một chút lại nói tiếp:

- Chơi chán ngươi rồi, bôn thiết đem ngươi bán vào thanh lâu, để cho mỗi ngày vạn người cười trên thân thể ngươi xem ngươi ý vị cuộc sống như thế nào, một ả nha đầu không biết sống chết, trêu chọc bản thiếu gia đây thì sẽ có kết cục mà ngươi không bao giờ dám nghĩ đến. Nói xong hân phất tay ra lệnh hai tên thuộc hạ tiến đến cưỡng ép thiếu nữ mang đi.

Người hiểu kì vậy chặt kín xung quanh, họ đều không cảm thấy lạ vì tên nổi tiếng ăn chơi trác táng Lương Bích Hà này không có chuyện gì mà hân không giám làm. Xem ra vị tiểu cô nương này hôm nay lành ít dữ nhiều rồi, có mấy người đồng cảm cho số phận người thiếu nữ, nhưng họ không dám lên tiếng nói thay cho cô vì họ rất sợ tên bá đạo trước mắt này.

Lúc này Mục Vân vẫn đang đứng một bên quan sát, hân nhìn thấy tên Lương Bích Hà này cũng đã chóng mặt, lúc trước tên này còn cùng với một đám nữa cùng nhau đuổi hân chạy tại lễ trọng kén rể.

Thù mới nợ cũ, hân hôm nay phải tính cho xong mới được, Mục Vân tiến lên không nói liền dùng chân đạp hai tên thuộc hạ bay xa, hân đứng trước mặt Lương Bích Hà nhe răng cười cười.

- Ngươi ngươi là ai? Dám quản chuyện tốt của bản thiếu, ngươi chẳng lẽ không biết bản thiếu gia là ai cũng dám đắc tội? Lương Bích Hà nhìn thấy Mục Vân ra mặt giúp cho ả nha đầu kia, hân bức mình nhưng không hề manh động. Hân tận mắt nhìn thấy Mục Vân một cước đạp bay hai tên thuộc hạ của hân làm hân kiêng kị. Dù gì hai tên đó cũng có tu vi Vũ sĩ nhất trọng thiên, hân đánh bại cũng được nhưng không thể nhẹ nhàng như Mục Vân được!

- Ngươi nhanh quên nhỉ, tại phủ thành chủ ngươi đuổi ta có vui không nào? Mục Vân ánh mắt ý cười nhìn thẳng vào người trước mặt.

- Ngươi là.... Ngươi chính là kẻ đã phá hoại giấc mơ của bao nhiêu người tại lễ trọng kén rể của tiểu thư Suong Băng Nhan! Lương Bích Hà giật mình, nhưng sau đó hân lại cười phá lên gân giọng!

- Tưởng là ai.. hóa ra chỉ là tên mao đầu tiểu tử, ngươi may mắn thoát một lần, không chịu khó mà trốn đi, lại còn dám lo chuyện của bản thiếu gia, hôm nay ngươi mọc cánh cũng khó thoát, người đầu đem hân đánh tàn phế đem người về phủ đệ của ta từ từ cho hân nếm mùi sống không bằng chết.

Nhận được mệnh lệnh của Lương Bích Hà, mấy tên thuộc hạ liền động thủ, tổng cộng có 8 tên có tu vi không đồng đều nhưng toàn cảnh giới Vũ sĩ, yếu nhất cũng là nhất trọng, mạnh nhất đã đến ngũ trọng. Từng tên hùng hổ lao vào Mục Vân công kích, kinh khí bắn ra chấn tất cả mọi người xung quanh bay đi.

Mục Vân nhếch mép, chỉ một lữ ăn no rừng mờ, cảnh giới lại không cao bằng hân, xử lý cũng dễ dàng. Mục Vân rút ra Lưu Tinh kiếm, miệng hô nhẹ: - Lưu Băng... Xuy xuy... xoạt... từng tên lao về phía hân gục ngã trên vùng máu.

Thấy Mục Vân mạnh mẽ lại không kiêng kị giết người, Lương Bích Hà sợ co rúm lại, miệng không ngừng đe dọa.

- Tiểu tử ngươi dám giết người của ta, ngươi... ngươi muốn chết, cha ta sẽ không tha cho ngươi!

- Ngươi nói quá nhiều, suy... xoạt, chỉ một tiếng gió thổi qua, Lương Bích Hà ngã gục xuống đất với tình trạng đầu một nơi người một nẻo.

Tất cả chỉ xảy ra trong mấy phút, gần 10 mạng người chết dưới tay Mục Vân, lúc này hân như ác ma hóa thân làm mọi người xung quanh khiếp đảm bỏ chạy tán loạn. Hân quay lại nhìn phía thiếu nữ đang hoảng sợ nhìn hân, hân móc ra 1000 kim cương tay về phía thiếu nữ rồi bỏ đi.

Thiếu nữ ngơ ngác, nàng bây giờ trong lòng cảm thấy ngón ngang suy nghĩ:

- Vị công tử kia thật kì lạ, không những giúp nàng thoát khỏi bàn tay độc ác của tên thiếu gia bệnh hoạn kia còn giúp nàng tiền chôn cất cha mẹ, nàng âm thầm thì sẽ làm nô tì cả đời cho người đó, nhưng nàng làm sao tìm được Mục Vân trong khi Mục Vân vừa giúp nàng xong không cần nàng cảm ơn, không nói một lời liền bỏ đi,.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 26: Luyện Đan, Yêu Hỏa, Di Hỏa

Đình... Đình

- Chúc mừng kí sinh diệt sát vũ sĩ nhất trọng võ giả nhận được 3000 EXP

- Chúc mừng.....

- Chúc mừng kí sinh diệt sát vũ sĩ ngũ trọng võ giả nhận được 5500 EXP
- Chúc mừng kí sinh hoàn thành cường chế nhiệm vũ hoàn thành nhân thưởng 50.000 EXP, Tích lũy 5000.
- Chúc mừng kí sinh cảnh giới tăng đến Vũ sĩ Thất trọng thiên.

Âm thanh quen thuộc của hệ thống vang lên trong thức hải Mục Vân làm hắn vui mừng, lúc hắn diệt sát mấy tên bá đạo ức hiếp con gái nhà lành không thấy hệ thống nhắc nhở hoàn thành nhiệm vụ, hắn suýt tưởng không được nhận thưởng làm hắn buồn bực từ đó đến giờ, hắn liên quát hỏi hệ thống vô trách nhiệm- Hệ thống tại sao lúc này ngươi không thông báo nhiệm vụ hoàn thành hả, giờ mới báo là sao? Ngươi phải cho ta một câu trả lời hợp lý mới được!

- Đỉnh... Chủ kí sinh đường tức giận, tức giận nhiều sẽ làm chủ kí sinh giảm vài phần đẹp trai cùng mị lực a!
- Đỉnh lúc này chưa thông báo kịp vì lúc đó đang trong trạng thái mê man (ngủ gật), bây giờ hệ thống đã tỉnh táo nên mới thông báo được a....Đỉnh...đỉnh...!

Nhận được câu trả lời không thể nào hài hước hơn của hệ thống, hắn lắc lắc cái đầu ngán ngẩm cái hệ thống vô trách nhiệm này, báo hại hắn giết một đồng người, đắc tội đám người Lương gia còn tốn 1000 kim tệ mà không được nhận cái gì nữa chứ!

Hắn âm thầm mắng chửi hệ thống một lượt thì bỗng dưng vang lên âm thanh nhắc nhở: - Đỉnh... đỉnh vì chủ kí sinh xúc phạm đến nhân phẩm, nhân cách của hệ thống, vì vậy chủ kí sinh bị trừ đi 1000 điểm tích lũy... Đỉnh đỉnh...

Bà mẹ nó cha mày hệ thống ăn cứt,.... Mục Vân với khuôn mặt đen xì của mình quay về từ lâu với một tâm trạng như kiêu, bố mày đang giận cá chém thớt nha, đũa nào lạng quạng đến chọc bố mày thì đừng hỏi vì sao nước biển lại mặn.....

Trở lại lúc Mục Vân đang đứng nhìn quan sát đám người Lương Bích Hà tác quái, hắn cũng không muốn làm chính nhân quân tử mà ra tay cứu giúp tiểu cô nương đáng thương kia để rồi đắc tội một đám người, trời không thương hắn hay sao, bỗng nhiên hệ thống vang lên:

- Đỉnh.. Phát động cường chế nhiệm vụ:
- Tiêu đề: Giải cứu tiểu cô nương đáng thương bị lũ ác bá bá đạo ức hiếp
- Phần thưởng hoàn thành nhiệm vụ: 25.000 EXP, 2500 Tích lũy, diệt sát hết x2 EXP + Tích lũy...
- Thất bại: Cảnh giới giảm 1 cấp.

Âm thanh vang lên phát động nhiệm vụ, vốn dĩ hắn chỉ muốn cứu vị tiểu cô nương đó khỏi đám người Lương Bích Hà mà thôi, nhưng khi hắn kịp cứu thì đã thấy Lương Bích Hà ra lệnh cho 2 tên thuộc hạ tiếng đến cường thế tiểu cô nương mang đi, vậy là hắn tức giận, nổi máu anh hùng cứu mỹ nhân giết sạch đám người đó. (Tên Mục Vân này có vẻ có máu chó điên trong người nhỉ).

Mục Vân trở về từ lâu, nhìn thấy hắn với khuôn mặt đờ đờ sát khí, Như Tâm, A nhất, A nhị và mẹ của hắn đều lo ngại, chỉ hỏi thăm vài câu rồi biết thân biết phận đi làm công việc của mình.

- A nhất, A nhị! Hắn lên tiếng gọi!
- Vâng thiếu gia, có gì dặn dò? 2 người A nhất A nhị cúi đầu.
- Hai người các ngươi bây giờ lấy hết kim tệ trong mấy cái rương ra, đi tìm một căn phủ đệ sạch sẽ, yên tĩnh mà mua. Ta chán cái cảnh suốt ngày ở chung với mấy cái đám người suốt ngày ồn ào rồi...
- Vâng thiếu gia, chúng thuộc hạ sẽ nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ thiếu gia giao cho ạ! A nhất, A nhị vui mừng gật đầu rất nhanh.

Đùa chứ bọn chúng cũng ngán cái cảnh ở lại cái từ lâu này rồi, không phải sợ thiếu gia không cho phép chứ bọn chúng muốn chuyển đi ra ngoài ở riêng một mình rồi!

Phát tay cho hai người A nhất, A nhị lui xuống, Mục Vân bèn trở lại trong phòng của mình luyện tập luyện chế đan dược.

Bây giờ trong tay hắn có đầy đủ tài liệu luyện chế Trương Tư đan, hắn đang tò mò về công dụng của loại đan dược này. Hắn đang đoán là chắc loại đan dược này có công dụng cho một người uống vào thì người đó sẽ yêu, thương, nhớ hắn cả đời giống như tên gọi của nó, trương tư vì tình nhân, trăm năm mãi không quên. Nếu Trương Tư đan có công dụng như vậy thì hắn sẽ mở luôn một cái hậu cung cho mình hưởng thụ a. Nam nhân ai chẳng thích mỹ nhân, mỹ nhân càng nhiều càng sướng chứ sao....

Không suy nghĩ lung tung nữa, Mục Vân bắt đầu lấy lò luyện chế ra, nhóm lửa cho lò nóng lên, đổ một chút nước vào bên trong.

Hắn học được cách cơ bản luyện chế lúc ban đầu, hắn được biết luyện đan sư còn có một loại công năng luyện chế không thể thiếu đó là dị hỏa. Dị hỏa quá quý hiếm, với lại bình thường những luyện đan sư thấp giai không có khả năng dung hợp với dị hỏa thành của riêng mình vì độ nóng của dị hỏa rất mạnh, nó có thể thiêu rụi bất cứ vật gì trên đời. Phần lớn luyện đan sư chỉ dám dung hợp với yêu hỏa mà thôi.

Yêu hỏa cũng giống như dị hỏa, chúng đều có khả năng luyện đan được nhưng khác nhau ở chỗ dị hỏa có công năng lớn hơn rất nhiều so với yêu hỏa. Yêu hỏa sinh trưởng trong cơ thể thú thuộc tính hỏa mạnh mẽ, còn dị hỏa là trời đất sinh ra, chúng được ngưng tụ lại hàng vạn hàng ngàn vạn năm mới chân chính trở thành dị hỏa.

Yêu hỏa so lại càng yếu thế hơn, luyện đan sư chỉ cần diệt sát một con yêu thú thuộc tính hỏa đặc thù thì sẽ có cơ hội hấp thu, luyện hóa yêu hỏa của chúng, so với tìm hoặc là dung hợp với dị hỏa chênh lệch như trời và đất.

Dị hỏa có thể tăng tỉ lệ thành đan cao hơn tất cả các loại hỏa diễm khác trên đại lục, mặc dù quý hiếm và nguy hiểm cho luyện đan sư nhưng hầu hết những luyện đan sư đều khao khát muốn có cho mình một loại dị hỏa. Đó là mục đích truy cầu, là khát vọng của mỗi tên luyện đan sư chân chính.

Không có yêu hỏa, dị hỏa, Mục Vân phải dùng cách phổ thông nhất để luyện đan là nhóm lửa đổ nước như kiểu nấu cơm mà thôi!

Nhận thấy đã có thể bỏ được liệu vào, hắn liền bỏ ngay một gốc Tương Tư hoa cùng 10 gốc nhân sâm 1-2 năm vào trong lò luyện chế.

Hắn giữ nhiệt độ cân bằng để làm tan chảy được liệu bên trong, qua một lúc thời gian, hắn thấy một mùi hương của thuốc lan ra thoang thoang, hắn biết là đến giai đoạn thứ hai của luyện đan, hắn dùng tinh thần lực của mình để dung hợp hai chất lỏng của Tương Tư hoa cùng nhân sâm vào lại với nhau. Không như mong muốn của hắn, hắn không hiểu mình đã làm sai công đoạn nào, ngay lập tức lò luyện chế nổ mạnh một phát, âm thanh nổ lò trong phòng Mục Vân vang lên rất to, mọi người trong tú lều đều nghe thấy. Tất cả tò mò nhìn về phía gian phòng phát ra âm thanh đó với một suy nghĩ chung, "tiếng gì vang ra từ trong căn phòng đó nhỉ?"

- -- Hello các độc giả đã lạc lối đường xa đặt chân tới đây, tại hạ có lời khen đấy. Nếu thấy truyện hay và thú vị xin hãy ủng hộ cho tác giả bằng cách tặng TLT cho truyện hoặc đẩy kim phiếu ủng hộ truyện. Còn độc giả cảm thấy truyện có vấn đề gì sai sót thì mong hãy bình luận bên ngoài trang truyện để tại hạ biết, tại hạ sẽ khắc phục những chỗ sai sót đó để bộ truyện được hay hơn! Cảm ơn các độc giả đã ủng hộ truyện! Tks!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Tương Tư Đan - Xuân Được

Mọi người tại tú lều đều nhìn chăm chăm vào thân ảnh màu đen, đó là một thanh niên cao lớn tầm 1m9, vóc dáng cân đối, ngũ quan tinh xảo, làn da đen thui, khuôn mặt thanh niên bị bôi đen bởi vụ nổ lò luyện đan trước đó tồn lên vẻ huyền bí.

Vâng đó chính là thanh niên Mục Vân đang học tập luyện đan, hắn giờ này rất xấu hổ liếc nhìn từ trên lầu xuống mọi người với khuôn mặt bất đắc dĩ.

Hắn vốn ban đầu luyện chế theo công thức cơ bản của luyện đan thuật, ai ngờ chỉ một chút sai sót làm nổ cả lò luyện đan. May mắn người thì không làm sao, nhưng căn phòng hắn hiện tại là một đống hỗn độn. Cả thân hình hắn không khác gì dân Châu Phi!

Đám người Như Tâm, mẹ hắn, A nhất, A nhị đều mở to hai con mắt nhìn về hắn đầy vẻ kinh ngạc, trong đầu bọn họ giờ đây đang tò mò về hắn.

- Thật ngại quá, ta đang tu luyện một loại công pháp, không may xảy ra sơ xuất liên kinh động tới mọi người, tại đây ta thành thật xin lỗi tất cả! Mục Vân tay ôm quyền nói.

Thấy hắn thành khẩn xin lỗi, tất cả những người trong tú lều đều phát tay tiếp tục dùng bữa. Như Tâm cùng mẹ hắn liền tiến đến hỏi thăm!

- Vân ca, Vân Nhi có làm sao không??

- Ta không sao, tắm rửa một thoáng rồi trở lại bình thường thôi, hai người kêu mấy người nữa vào dọn phòng giúp ta! Mục Vân mỉm cười nói!

- Ừm được rồi người nhanh đi tắm đi, nhìn người bây giờ rất khác người a! Mẹ hắn tròn mắt bảo.

- Vâng được rồi nương a! Con đi ngay đây làm phiền mọi người rồi.

Giao lại cái đồng lợn xộn trong phòng cho hai người, hắn nhanh chóng đi tắm rửa, một lúc sau, hắn khoác lên một bộ trường sam mới, bây giờ hắn đã trở lại dáng vẻ lúc ban đầu, cao ráo, tuấn tú và đầy tri thức!

Lúc quay trở lại căn phòng của mình đã thấy được dọn dẹp sạch sẽ, bây giờ hắn phải đi ra ngoài mua lại một lò luyện đan khác mới được.

- A quý khách lại tới, không biết quý khách cần gì nữa không? Tên hộ vệ hỏi thăm!

- A ngại quá, ta cần thêm một lò luyện chế mới, phiền người đi lấy giúp ta a! Mục Vân trả lời!

- Được, quý khách chờ một lát! Tên hộ vệ quay người bước đi. Một lúc sau hắn đem tới một lò luyện chế mới, Mục Vân thanh toán tiền xong lại trở về

tửu lâu tiếp tục công việc luyện đan sư mơ ước của hắn. Đứng là làm giàu không có, phá của lại nhiều mà!

Hắn bây giờ đã biết nguyên nhân dẫn đến vụ nổ lò luyện chế, nguyên nhân chính là trong giai đoạn dung hợp dược liệu, mức độ lớn của lửa quá cao, lò luyện chế không chịu nổi hỏa nhiệt nên dẫn đến nguyên nhân nổ lò.

Qua một lúc lâu sau, âm thanh hệ thống bỗng vang lên.

- Đỉnh... Chúc mừng kí sinh luyện chế thành công Trương Tư đan nhất phẩm đan dược nhận được độ thành thực 1000, EXP 10.000, Tích lũy 1000.

- Phân tích công dụng Trương Tư đan! Mục Văn tra hỏi!

- Đỉnh.. Trương Tư đan nhất phẩm đan dược.!

- Công dụng: Sau khi uống vào có thể làm người uống dung hòa đốt cháy thân thể, tăng sự ham muốn thân thể của người khác giới đến mức tận cùng!

- Điểm thiếu sót: Nếu người uống không thể làm dịu đi dung hòa thì sẽ dẫn đến những nguyên nhân sau: - Nhẹ thì làm giảm sinh lý, nặng thì mất khả năng sinh sản!

- Ax, hóa ra Trương Tư đan là xuân dược, bà mẹ nó chứ, đan dược đầu tiên của cuộc đời ta lại luyện chế xuân dược, ta đâu phải lưu manh háo sắc đâu mà cần đến loại này? Nhưng mà dù gì cũng là nhất phẩm đan dược, không biết bán nó đi có kiếm được tiền hay không? Để đến Vạn Thương hội bán xem sao! Mục Văn nghĩ nghĩ rồi cũng quyết định đến Vạn Thương hội bán đi Trương Tư đan, tác phẩm đầu tay của hắn.

- À.. ừm chỗ này người có mua đan dược hay không? Mục Văn hỏi tên hộ vệ!

- Vâng quý khách, Vạn Thương hội chúng ta đều thu mua đan dược các loại, không biết quý khách định bán đan dược gì, phẩm chất ra sao? Tên hộ vệ trả lời!

- À ừ đan dược ta muốn bán có tên là Trương Tư đan, là một loại dạng xuân.. dược. Nói đến chữ xuân dược Mục Văn hận không có cái lỗ để mà chui xuống, đời nào có ai lại đi bán xuân dược như hắn cơ chứ, nhưng cũng không bán không được, chẳng lẽ để hắn dùng.

Nghe hai chữ xuân dược, tên hộ vệ sắc mặt trở nên kì lạ, hắn ho khàn một tiếng lộ ra vẻ cười liền nói "

- À quý khách đợi một lát, để ta vào bẩm báo chủ sự đại nhân mới quyết định được!

- Ừm người đi đi, ta ở đây quan sát một lát! Mục Văn khoát tay.

- Bẩm báo Trương chủ sự, tên thanh niên lúc trước mua nhân sâm cùng lò luyện chế lại đến a! Tên hộ vệ đứng ở phía ngoài một căn phòng gọi vào.

Nghe thấy tiếng gọi, Trương chủ sự mở cửa nhìn vào tên hộ vệ hỏi - Hắn đến làm gì?

- Bẩm Trương chủ sự, hắn đến bán đan dược!

- Hừm.. đan dược gì phẩm chất ra sao? Trương chủ sự nghi hoặc.

- Dạ là Trương Tư đan nhất phẩm đan dược! Tên hộ vệ lo sợ vội nói.

- Trương Tư đan, là loại đan dược gì sao ta không nghe nói? Trương chủ sự nghi hoặc dò hỏi!

- Dạ dạ.. cái này đan dược này là xuân dược a! Tên hộ vệ trả lời.

- Xuân dược? người mau đưa ta nhìn xem!

Nhận lấy một viên Trương Tư đan, hai mắt Trương chủ sự lóe lên một cái liền bảo tên hộ vệ lui ra ngoài, hắn vào lại trong phòng, lúc này trong phòng ngoài hắn ra còn có một người thiếu nữ.

Người thiếu nữ này có vóc dáng cân đối, đôi chân thon dài, làn da trắng tinh khiết không tí vết, ngũ quan tinh xảo. Trương chủ sự đứng trước mặt người thiếu nữ này có vẻ tôn kính, hắn cúi đầu đưa bình Trương Tư đan cho thiếu nữ kia rồi nói:

- Tiểu thư xem viên đan dược này!

Thiếu nữ cầm trên tay bình đan dược, đổ ra một viên, mùi thuốc mới luyện chế lan ra làm cả người nàng nóng ran, nàng cau mày, chợt nàng đứng bật hẳn dậy liền mở miệng hỏi:

- Là ai luyện chế viên đan dược này?

- Bẩm tiểu thư, thuộc hạ không biết ai luyện chế nhưng là một tên thanh niên đem tới bán a! Trương chủ sự trả lời.

- Hoàn mỹ đan dược, đây là hoàn mỹ đan dược a. Người nhanh điều tra người thanh niên đó cho ta, dù không phải hắn luyện chế thì cũng có liên quan

đến hán. Một tên luyện đan sư có thể luyện ra hoàn mỹ đan dược thật sự hiếm có, cho dù là ngũ phẩm luyện đan sư cũng không chắc chắn luyện chế được đi.

- Vâng thuộc hạ hiểu rõ! Trương chủ sự quay đầu ra khỏi căn phòng!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Rắc Rối

Khi Trương chủ sự vừa bước ra khỏi căn phòng, thiếu nữ liền trầm tư suy nghĩ. Hoàn mỹ đan dược, nhất định phải lôi kéo được vị luyện đan sư kia mới được, đã lâu lắm rồi mới xuất hiện loại đan dược này.

Nếu có một vị luyện đan sư luyện chế ra được hoàn mỹ đan dược thì nguy cơ của Vạn Thương hội có thể giải quyết rồi! Thật là đáng để mong chờ mà.

Nếu như mà nói, đan dược được chia làm 10 phẩm chất riêng phân biệt là, nhất phẩm, nhị phẩm, tam phẩm, tứ phẩm, ngũ phẩm, lục phẩm, thất phẩm, bát phẩm, cửu phẩm, thập phẩm. Từ nhất phẩm đến tam phẩm là đan dược chỉ có 1 đến 3 phần phần công dụng cho người sử dụng được gọi là hạ phẩm, từ tứ phẩm đến lục phẩm thì là trung phẩm đan dược, từ thất phẩm đến cửu phẩm liền là thượng phẩm, còn thập phẩm được mệnh danh là hoàn mỹ đan dược. Hoàn mỹ cũng như tên, đan dược phải được luyện chế không một chút sai lầm, từ việc hóa lực, tinh luyện, thanh đan, từng bước đều hoàn mỹ, thanh lọc tạp chất bên trong dược liệu mới có thể làm gia tăng công dụng 100% của đan dược. Cũng giống như hạ phẩm, trung phẩm đan dược là phổ thông đan dược thường thấy, thượng phẩm đan dược càng khó luyện chế hơn rất nhiều, chỉ có những luyện đan sư cao giai, còn nhờ sự trợ giúp từ lò luyện chế cao cấp cùng yêu hỏa hoặc dị hỏa để nâng cao phẩm chất của đan dược làm gia tăng công dụng lên rất nhiều. Còn tính về hoàn mỹ đan dược thì phải từ rất lâu rồi trên đại lục một mực không có xuất hiện, hoàn mỹ đan dược chỉ được nghe trong truyền thuyết từ thời viễn cổ mới xuất hiện.

Đa số những luyện đan sư luyện chế ra được hoàn mỹ đan dược hoàn mỹ đều là những vị đan thần trong truyền thuyết thời viễn cổ mới có. Hiện ngay bây giờ trước mắt mình là một viên Trương Tư đan, mặc dù là xuân dược nhưng là hoàn mỹ đan dược, nếu là công bố trong đấu giá đều sẽ gây chấn động.

Vị thiếu nữ suy tư rất lâu, nàng bây giờ trong lòng chỉ muốn biết vị luyện đan sư nào có thể luyện chế ra loại đan dược mà hầu hết tất cả các vị luyện đan sư cao giai toàn bộ đại lục vẫn không luyện chế ra được.

Nàng âm thầm quyết định phải bằng mọi giá lôi kéo vị luyện đan sư thần bí kia vào gia tộc mới được!

- Haha, thành thật xin lỗi quý khách vì đã bắt ngài chờ lâu! Trương chủ sự bước đến cười lớn chào hỏi Mục Vân khi hắn đang ngơ ngác nhìn xung quanh.

- Tại hạ chào Trương chủ sự, không biết đan dược của tại hạ, cửa hàng có thu mua? Mục Vân hỏi thẳng.

- Quý khách đừng nóng vội, ta bây giờ muốn hỏi quý khách một vài điều có bất tiện hay không?

- Trương chủ sự khách khí, có việc gì chứ nói với tại hạ, tại hạ biết sẽ không giấu giếm!

- Thật ra ta chỉ muốn biết là viên đan dược kia có phải do quý khách luyện chế?

- À... viên đan dược này là do sự phụ của tại hạ trong lúc nhầm chán luyện ra mà thôi! Mục Vân suy nghĩ một lúc rồi trả lời.

- Thì ra là vậy, kính mong quý khách tha thứ vì sự đường đột vừa rồi, gặp mặt nhau đã vài lần ta còn chưa biết danh tính của quý khách đây!

- Tại hạ họ Mục tên Vân!

- Thì ra là Mục huynh đệ, ta tên Trương Bất Tài, nếu Mục huynh đệ không ngại có thể gọi ta là Trương đại ca cũng được!

- Tiểu đệ Mục Vân chào Trương đại ca a, không biết đan dược của ta Trương đại ca thấy thế nào?

- Ừm.. viên đan dược của tiểu huynh đệ tuy chỉ là nhất phẩm đan dược nhưng là đan dược có được tính hoàn mỹ hiếm thấy trên đời, như thế này đi ta có thể làm chủ mua viên đan dược của Mục huynh đệ 30.000 kim tệ, huynh đệ có hài lòng về giá hay chăng?

- Tiểu đệ đương nhiên hài lòng rồi! Mục Vân thở phào nhẹ nhõm, 30,000 kim tệ, quá tốt rồi hắn đang lo lắng không bán được đây này.

- Nếu tiểu huynh đệ còn có đan dược nào khác thì cứ đến cửa hàng của ta, ta sẽ cho tiểu đệ một cái giá vừa lòng, có được hay không?

- Được a, tiểu đệ còn mong gì hơn! Mục Vân gật đầu.

- Đây là lệnh bài khách quý của Vạn Thương hội, có lệnh bài này Mục huynh đệ có thể đến bất cứ cửa hàng nào của Vạn Thương hội mua sắm, được giảm 40% giá cả. Vừa nói Trương Bất Tài móc ra một cái kim bài giao cho Mục Vân!

Mục Vân nghe được giảm 40% khi mua sắm hẳn liền mỉm cười đưa tay nhận kim bài từ tay Trương Bất Tài.

- Nếu không còn gì khác tiểu đệ xin được phép cáo từ!

- Được rồi, Mục huynh đệ nếu có thời gian hãy đến chơi với Trương mỗ, đảm bảo Mục huynh đệ sẽ vui vẻ a! Trương Bất Tài vui vẻ tiễn đưa Mục Vân ra cửa hàng.

Khi Mục Vân vừa bước ra khỏi cửa hàng thì hẳn liền bắt gặp một người quen, đúng là người quen thật, một tên thanh niên tầm 20 21 tuổi với hình dáng tuấn lãng bước vào cửa hàng Vạn Thương. Nhận thấy Mục Vân đang bước ra khỏi cửa hàng hẳn liền bước đến chặn ngang mặt Mục Vân gần giọng: - Tiểu tử, tìm người bấy lâu không thấy, bây giờ đã gặp được người để xem người chạy tới nơi nào?

- Vị công tử này nhận lầm người chăng, tại hạ có đắc tội với công tử? Mục Vân lơ đãng nói.

- Hừ.. người giả vờ thật hay, trước phá hoại lễ trọng kén rể tiểu thư Băng Nhan, sau thì giết Lương Bích Hà, người cũng to gan lắm, hôm nay ta sẽ cho người biết việc đắc tội với ta sẽ có kết quả như thế nào! Lăng Gia Lâm gần giọng.

- Ha há.... nếu người muốn đánh thì đánh, không cần phải nói nhảm như vậy, lên đi, ta trước nay không trêu chọc ai, nếu có ai trêu chọc ta thì chỉ có một con đường.....! Mục Vân trấn tĩnh gần giọng.

- Người muốn chết? Lăng Gia Lâm tức giận lao đến tung quyền đến Mục Vân. Mục Vân tung quyền đối cứng lại, ỳnh.. hai người va chạm nhau làm vang lên tiếng nổ nhỏ, dư chấn chấn bay mấy tên vây xung quanh Mục Vân. Mục Vân lui lại bốn bước ổn định thân thể, thâm hô lên mạnh quá, tên Lăng Gia Lâm này có tu vi Vũ sĩ cửu trọng không dễ trêu. Lăng Gia Lâm cũng không khá, hẳn cũng lui lại hai bước, sau khi ổn định thân thể một lần nữa, hai người lại lao vào đối quyền... Đang lúc gay cấn nhất, bỗng có một tiếng nói âm trầm vang lên!

- Hai vị huynh đệ dừng tay, nơi đây là Vạn Thương cửa hàng không cho phép ẩu đả! Trương Bất tài nghe được tiếng động liền chạy ra.

- Trương chủ sự, tại hạ Lăng Gia Lâm người Lăng gia, hôm nay tại hạ không có ý gây chuyện ở đây, nhưng vì tên tiểu tử này giết chết Lương Bích Hà con trai Lương Sơn, ta chỉ giáo huấn hẳn một chút mà thôi, mạng của hẳn thì Lương Sơn sẽ lấy! Lương Gia Lâm biết chắc là không thể đánh Mục Vân được nữa liền uy hiếp xong bỏ đi.

Nghe Lương Gia Lâm nói Mục Vân giết Lương Bích Hà thì hẳn nhú mồm một chút xiu, hẳn tiến đến hỏi thăm Mục Vân:

- Mục huynh đệ có bị thương hay không?

- Tiểu đệ không sao đa tạ Trương đại ca quan tâm! Mục Vân khách sáo trả lời!

- Mục huynh đệ giết Lương Bích Hà là con trai độc nhất của Lương Sơn, tên Lương Sơn này bản tính âm độc chắc chắn sẽ không dễ yên cho Mục huynh đệ, nếu Mục huynh đệ có gì khó khăn thì cứ nói với ta một tiếng, tùy ta không tính là nhân vật gì nhưng có một số chuyện cũng có thể giải quyết được! Trương Bất Tài vỗ ngực cam đoan.

- Vậy thì đa tạ Trương đại ca rồi, ân tình này tiểu đệ ghi nhớ, về sau báo đáp, bây giờ tiểu đệ xin phép được cáo từ! Mục Vân từ biệt Trương Bất Tài quay đi.

- Haizz... tuổi trẻ mà, có một số việc không tránh khỏi, rốt cuộc long hay là trùng đều dựa vào bản thân của người mà thôi! Trương Bất Tài thở dài một hơi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Như Tâm Nguy Hiểm

Đình.. phát động nhiệm vụ ân tâng!

- Tiêu đề: Như Tâm gặp nguy hiểm!

- Chủ kí sinh ngay lập tức trở về tửu lâu, hoàn thành giải cứu Như Tâm, phần thưởng 100.000 EXP, 10.000 tích lũy.

- Thất bại: Vĩnh viễn mất đi Như Tâm, Cảnh giới hạ xuống hai bậc.

Âm thanh hệ thống vang lên nhắc nhở Mục Vân làm hẳn giật cả mình, Như Tâm gặp nguy hiểm ư, tửu lâu xảy ra chuyện, đám người A nhất không bảo vệ được Như Tâm và mẹ của ta sao, phải nhanh chóng trở về! Hẳn phóng như điên về tửu lâu.

Không bao lâu hán liền đến trước tử lâu, từ phía bên ngoài hán nghe rõ ràng có tiếng đánh nhau ở bên trong, không suy nghĩ nhiều hán liền lao vào, nhìn thấy A nhất cùng A nhị bị một tên đại hán thân thể cao lớn, tứ chi cứng rắn, hùng hùng hổ hổ đánh đấm người A nhất phun cả máu tươi, nhìn rất tàn tạ có vẻ như sắp không chịu nổi. Mục Vân liền rút Lư Tinh ra, dùng tốc độ nhanh nhất lao đến phía tên đại hán đó, hán hô nhẹ "Lư Băng" vút.... Một cánh tay to lớn tưởng chừng như rơi xuống thân thể A nhị bỗng bay lên cao.

Con đầu từ việc mất cánh tay làm tên đại hán nhăn mặt lại, hán thét lên thất thanh như heo bị chọc tiết. Hán nhìn thấy một tên thanh niên đứng trước mặt, cầm một thanh kiếm trong suốt dính đầy máu từ cánh tay bị chém ra của hán. Kiên kị tên thanh niên trước mắt, tên đại hán vừa ôm cánh tay cụt của mình lui sau vài bước, hít sâu một hơi gần giọng quát lớn:

- Khốn kiếp, tên nhãi con là người phương nào, dám chém tay của lão tử, chán sống rồi chăng?

Hán vừa dứt lời, Mục Vân thi triển tốc độ quỷ dị, lao ngang vai của tên đại hán cao lớn, Mục Vân dừng lại nhếch mép cười, tên đại hán hai tay bịt kín cổ họng của mình, qua hai hơi thở tên đại hán ngã âm xuống đất khí tuyệt đứt đoạn chết đi.

- Đình chúc mừng kí sinh diệt sát vũ sĩ bát trọng võ giả nhận được 5000 EXP, tích lũy 200.

- Đình chúc mừng kí sinh hoàn thành nhiệm vụ ẩn tàng giải cứu Như Tâm nhận thưởng 100.000 EXP, tích lũy 10.000.

- Đình chúc mừng kí sinh đẳng cấp cảnh giới tăng lên vũ sĩ bát trọng thiên.

- Đình chúc mừng kí sinh nhận được không gian giới chỉ x1.

- Lại là được một cái không gian giới chỉ, lúc trước hán giết tên thủ lĩnh Sa Chi dong binh đoàn cũng đạt được một cái, nhưng bấy lâu nay hán vẫn không mở được cầm chế bên trong chiếc nhẫn, tự nhiên hán quên mất chiếc nhẫn kia. Bây giờ đạt được một cái như thế làm Mục Vân nhớ lại, sau này chắc phải tìm kiếm phương pháp mở ra mới được. Mục Vân đang mãi mê suy nghĩ thì một thân ảnh lao vào lòng hán, thân ảnh vừa khóc vừa ôm chặt lấy hán như kiểu sợ hán biến mất khỏi thế gian!

- Không sao nữa rồi Như Tâm, có ta ở đây không một kẻ nào dám ức hiếp muội, cho dù liều cả cái mạng này ta cũng sẽ bảo vệ muội thật tốt mà, đừng khóc nữa nín đi! Mục Vân đưa tay xoa xoa sau lưng Như Tâm an ủi!

- Hức hức.. A vân ca muội sợ lắm, lúc này á... hức.. Cái tên kia hán đòi cướp muội về.. hán còn muốn... ấy..ấy với muội nữa.. Muội rất sợ lắm Vân ca a! Như Tâm vừa khóc vừa cáu trạng!

Hai người A nhất cùng A nhị vội vàng đứng dậy tiến đến quỳ một chân xuống trước mặt Mục Vân nói: - Thuộc hạ vô dụng, không bảo vệ được tiểu thư, thuộc hạ nguyện lấy cái chết để chuộc tội! A nhất dứt lời liền lao đến phía trước lấy một thanh trủy thủ rơi trên mặt đất áp sát vào cổ của mình. Đình... Mục Vân đầu đề A nhất thực hiện được ý đồ, hán liền chụp lấy một cái chén nhỏ phóng tới đụng trúng tay của A nhất làm thanh trủy thủ rớt xuống. Nhìn thấy Mục Vân hành động như vậy, A nhất vội vàng quỳ cả hai chân xuống đất, cuối đầu đợi mệnh lệnh. Trước đây chưa bao giờ hán quỳ hai chân trước mặt hai, hán chỉ quỳ có một chân mà thôi, nhưng giờ đây đối diện với người thanh niên trước mặt này hán lại kính trọng sâu sắc. Hán muốn lấy cái chết để tạ tội, thiếu gia của hán liền cứu hán một mạng, hán bây giờ một mực trung thành với thiếu gia nhà hán, cho dù bảo hán đi chết hán cũng không do dự một chút nào cả..

- Người chết, liền có thể thoát khỏi sai lầm của người? Mục Vân gần giọng, đôi mắt sắc bén nhìn thẳng vào A nhất.

- Người chết, liền không có ai bảo vệ người nhà của ta?

- Người chết, người cũng là người nhà của ta, là người của ta, ta đã cho phép người được chết hay chưa?

A nhất lẳng lặng không nói một lời, khuôn mặt lăm lăm rơi lệ. Nhìn thấy tình cảnh hiện giờ của A nhất cùng A nhị, Mục Vân cũng đau lòng lắm, cả hai tên bây giờ vết thương chông chát, nếu muốn bình phục hoàn toàn thì nhanh là 3 ngày, chậm cũng 10 ngày a!

- Hai người các người kể lại cho ta nghe đầu đuôi câu chuyện. Mục Vân gần hỏi!

Chuyện là như thế này, sau khi Mục Vân ra ngoài, mẹ của hán cũng ra ngoài mua sắm một ít đồ, đến bây giờ còn chưa trở lại,. Như Tâm cùng A nhất, A nhị đang dùng bữa thì có một tên đại hán cao lớn xông vào, nhìn thấy Như Tâm xinh đẹp, hán liền có ý định cướp người. Thế là A nhất A nhị ngăn cản, cả 3 tên đánh nhau, nhưng vì A nhất cùng A nhị chỉ có cảnh giới quá thấp vũ sư nhị trọng thiên làm sao là đối thủ của một tên Vũ sĩ bát trọng thiên được. Hai người A nhất, A nhị chống trả một lúc thì Mục Vân kịp thời về đến và giết luôn tên đại hán.

Nghe A nhất kể xong mọi việc, hán lo lắng cho mẹ của hán, mẹ hán ra ngoài cùng lúc với hán đến giờ vẫn chưa trở lại, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì chăng? Mục Vân lo lắng suy nghĩ!

- Thôi được rồi hai người các người đi chữa thương đi, dù sao sai lầm của các người không lớn, sai lầm của các người là tu vi quá thấp, lúc trước ở Ngoại Long trấn thì có thể gọi là cường giả, nhưng tới nơi đây các người chỉ là hạng tiểu nhân vật mà thôi, ta mong sau sai lầm lần này các người hãy chăm chỉ tu luyện cho thật tốt, nhanh chóng để thăng tu vi, có thực lực mới bảo vệ người nhà của ta được! Có hiểu hay chưa? Mục Vân ôn tồn dạy bảo A nhất cùng A nhị!

- Dạ chúng thuộc hạ đã hiểu, chúng thuộc hạ sẽ không bao giờ để sai lầm lặp lại một lần nữa, nguyện thế lấy sinh mạng bảo hộ phu nhân cùng tiểu thư Như Tâm! A nhất A nhị đồng thanh đáp lại.

- Được rồi cho các người lui chữa thương, mẹ ta vẫn chưa về, ta phải ra ngoài một chuyến xem thử! Mục Vân phát tay.
- Còn Như Tâm nữa, quay về phòng nghỉ ngơi đi, ta ra ngoài tìm mẹ, lập tức quay về! Hắn nhìn vào đôi mắt Như Tâm ôn tồn thủ thủ!
- Không... ta muốn theo bên cạnh huynh, ở lại đây ta sợ lắm, ở bên huynh ta mới có cảm giác an toàn, hay là huynh cho ta theo cùng đi tìm nương cùng có được hay không? Như Tâm làm nũng!

Đau đầu với tiểu mỹ nhân này, hắn cũng không còn cách khác đánh gập đầu mạng Như Tâm theo cùng. Lúc này trong tửu lâu đã hỗn loạn bỏ chạy tứ tung rồi, đến cả chủ tửu lâu cũng không thấy bóng dáng. Mục Tâm nhìn thi thể của tên đại hán đang nằm trên đất, hắn cau mày nghĩ ngợi rồi thân nhiên bước ra. Hắn có một linh cảm rất xấu là mẹ hắn rất có thể xảy ra chuyện, và hắn giết tên đại hán này cũng sẽ gây cho hắn ít nhiều phiền phức.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Tình Thân Ngụy Nan

Trên một con đường trong thành, Mục Vân cùng Như Tâm hai người đang rảo bước đi, bỗng nhiên Mục Vân cảm thấy kia quái như bị người theo dõi, hắn liền bảo Như Tâm lánh tạm vào một quán trà.

Lúc này hắn rẽ vào một con hẻm nhỏ, tận lực tăng tốc độ lên tới đa rồi phóng lên nóc một ngôi nhà gần đó. Chờ đợi một lúc thì có hai thân ảnh mặc trang phục giống nhau, hẳn là bọn chúng đến từ một thế lực nào đó.

Hai thân ảnh ngó quanh một chút, một tên cau mày chửi ầm lên: - Mẹ kiếp, lại mất dấu của tiểu tử đó rồi!

- Không phải gấp, chắc hẳn chỉ quanh co một chỗ nào gần đây mà thôi, nếu tìm không có chúng ta quay về bắt nốt con ả đi cùng nó cũng được, dù gì chúng ta cũng chỉ có nhiệm vụ theo dõi hắn! Tên còn lại lên tiếng.

- Hừ... chúng ta tìm một lúc nữa, quay lại bắt ả đàn bà kia, trong ả đàn bà kia còn nhỏ nhưng cũng mặn mà lắm, đủ để chúng ta vui vẻ một lúc! Tên kia lộ ra vẻ dâm tà cười khanh khách. Khi hai thân ảnh đang tính quay đi thì vang lên một giọng nói âm tà!

- Các người tìm ta?

- Ai? một tên giật mình cảnh giác ngó xung quanh.!

- Là ai, giấu đầu lộ đuôi, cút ra đây cho lão tử! Xuy.... Tên này vừa dứt lời thì hắn trợn mắt, một dòng máu tươi tuôn ra như suối từ chiếc cổ của hắn, chưa đến một phút đồng hồ, hắn ngã gục xuống.

- Là ai, có gan bước ra ngoài! Tên còn sống lúc này hoảng sợ, tên đồng bạn của hắn vừa chết ngay trước mắt hắn, tay hắn cầm một thanh kiếm dài chia ra phía trước vợ vợ loạn xạ không ngừng hò hét!

"Lưu Băng" Xoạt... A.aa tên còn sống xót bỗng nhiên hét lên thất thanh, hắn nhìn xuống thì thấy cánh tay phải của mình bị cắt đến ngang vai, hắn ôm tay đau đớn, đôi mắt hiện lên đầy vẻ hoảng sợ và tuyệt vọng.

Hắn bình tĩnh nhìn về phía người thanh niên trước mặt, trên tay cầm một thanh kiếm trong suốt đang còn dính máu,... Không nghĩ ngờ đó chính là máu của hắn cùng tên đồng bạn đã chết!

- Người là ai? Sao lại theo dõi ta! Trả lời thì sống không thì cũng giống tên đồng bạn của người đang nằm kia, người có 3 giây để trả lời! Mục Vân gần giọng, đôi mắt như ác quỷ nhìn chăm chăm vào tên trước mặt!

Đứng trước sự uy hiếp của Mục Vân, hắn liền quỳ rạp xuống đất không ngừng dập đầu xin tha mạng!

- Nếu người không nói thì để ta tiễn người một đoạn!

- A..a đại nhân tha mạng, ta.. ta nói a!

- Nói!

- Ta là người của Triệu gia, được phân phó theo dõi đại nhân ngài,... cầu đại nhân tha cho ta một mạng...! Hắn run lẩy bẩy không ngừng xin tha thứ!

- Hừ.. Triệu gia, tại sao Triệu gia lại sai các người theo dõi ta? Mục Vân quát lớn.

- Dạ.dạ... bẩm đại nhân, là vì ngài giết Lương Bích Hà con trai của Lương Sơn đại nhân, Lương Sơn đại nhân nhờ Triệu gia phái chúng tiểu nhân bắt một người phụ nữ!..

- Hừ... các ngươi bắt một người phụ nữ như thế nào, hiện tại đang ở đâu, nếu nói láo thì kết quả của ngươi không đơn giản là chết một cách nhẹ nhàng nữa đâu, ta còn hàng ngàn cách cho ngươi sống không bằng chết! Mục Vân uy hiếp.

- Dạ... Triệu gia sau khi điều tra được người phụ nữ kia là mẹ của đại nhân liền phái chúng tiểu nhân phục kích xung quanh tú lều mà đại nhân thuê ở, khi thấy mẹ của đại nhân ra ngoài thì chúng tiểu nhân bắt lại rồi giao cho Lương Sơn đại nhân, hiện tại người đang ở một khu rừng nhỏ phía Tây Nam thành cách đây mười dặm a! hần hoảng sợ khai báo!

- Người chắc chắn?

- Vâng tiểu nhân chắc chắn a, kính mong đại nhân tha cho tiểu nhân một con đường sống, tiểu nhân nguyện phục tùng đại nhân a! Hần hoảng loạn không ngừng dập đầu. Hần không ngờ rằng vừa khai báo xong, Mục Vân lạnh lùng ban cho hần một nhát kiếm chí mạng vào chiếc cổ của hần, hần hai tay ôm lấy cái cổ của mình ngăn dòng máu tươi đang không ngừng phun ra, hần trợn mắt há miệng, hần không ngờ mình lại rơi vào kết cục này, hần không cam lòng a!

Đinh.. Chúc mừng kí sinh diệt sát Vũ sĩ nhị trọng thiên võ giả nhận 3000 EXP!

Hừ Triệu gia, Lương Sơn, dám bắt cóc mẹ của ta, cho dù các ngươi lớn mạnh tới đâu, ta thế sẽ giết chết hết tất cả các ngươi, các ngươi chờ đấy cho ta! Mục Vân đôi mắt trợn ngược, hần cực kì tức giận, long có nghịch lân, hần cũng có nghịch lân, nghịch lân lớn nhất của hần không ai ngoài người mẹ của hần, có gan đụng tới mẹ của hần thì chờ đợi sự trả thù tàn tạo của hần đi!

Sau khi giải quyết xong hai tên bám đuôi và biết được mẹ hần đang nằm trong tay Triệu gia cùng tên Lương Sơn, Mục Vân cấp tốc tìm Như Tâm! hần bảo Như Tâm quay về tú lều đợi hần, lúc đầu Như Tâm còn không chịu, cứ một mực muốn đi theo, nhưng khi nàng nhìn thấy Mục Vân tỏa ra sát khí bức người, nàng khẽ run nhẹ một cái đành lùi thui quay về tú lều!

Nhìn thấy Như Tâm bỏ đi, Mục Vân lúc này suy tính một lát, Triệu gia nghe nói là một trong tam đại gia tộc lớn nhất ở Ngọa Long thành, thực lực của bọn chúng hần rất cao, đoán chừng có võ giả cảnh giới Vũ tướng. Hần bây giờ tu vi chỉ có Bát trọng Vũ sĩ, muốn cứu mẹ hần thì cứu từ nhất sinh, rất là khó khăn. Bây giờ hần vẫn chưa tìm được cách giải quyết, bỗng nhớ đến Trương Bất Tài nói có chuyện gì thì tìm đến hần. Mục Vân không phải người cật lực mà không có não, hần muốn cứu mẹ hần từ trong tay Triệu gia cùng Lương Sơn thì phải tìm người giúp đỡ, bây giờ hần chỉ biết mỗi Trương Bất Tài là có khả năng giúp hần mà thôi. Còn đám A nhất, A nhị thì cho bọn chúng đi theo chỉ có đường chết a! Vấn đề về an nguy của mẹ hần đang rất khẩn trương, hần liền nhanh chóng đi tới Vạn Thương cửa hàng nhờ sự giúp đỡ!

- A Mục công tử, để tiểu nhân vào thông báo Trương chủ sự một tiếng! Tên hộ vệ thấy Mục Vân bước vào liền ôm quyền chào hỏi, hần biết người thanh niên này không đơn giản như bề ngoài, Trương chủ sự đã căn dặn khi gặp người thanh niên này liền phải thông báo hần ngay, không được chậm trễ!

- Ủ! Mục Vân lạnh lùng phát tay.

Sau khi nhận tin Mục Vân đến, Trương Bất Tài vốn đang nghe ca múa trong phòng thì ngay lập tức ra ngoài tiếp đón Mục Vân, đùa, một người thanh niên có bối cảnh sau lưng là một vị luyện đan sư có thể luyện chế ra hoàn mĩ đan dược thì không thể chậm trễ được. Trương Bất Tài đến thấy Mục Vân đang ngồi uống trà thì chấp tay chào hỏi, miệng cười lớn:

- Hahaa.. rồng đến nhà tôm, chẳng hay Mục tiểu huynh đệ đến tìm lão ca có chuyện gì chăng?

- Chào Trương lão ca, hôm nay ta tới là có việc muốn nhờ Trương lão ca giúp một tay, có chăng bất tiện? Mục Vân đứng dậy ôm quyền!

- Hahaa.. Mục tiểu huynh đệ có chuyện gì cứ nói ra, lão ca giúp được sẽ không ngại ngần! Trương Bất Tài khách khí.

- Tiểu đệ muốn nhờ Trương lão ca giúp tiểu đệ cứu mẫu thân!

- Ủa, mẫu thân của Mục tiểu huynh đệ làm sao? Trương Bất Tài nghi hoặc hỏi.

- Thật không giám đầu Trương lão ca, cũng bởi vì đệ giết chết Lương Bích Hà con của Lương Sơn, Lương Sơn này liền tìm đến Triệu gia đối phó tiểu đệ, bọn chúng liền bắt đi mẫu thân của tiểu đệ, kính mong Trương lão ca giúp tiểu đệ cứu mẫu thân ra, tiểu đệ nợ Trương lão ca món ân tình, sau này có việc tiểu đệ có chết không chối từ! Mục Vân nóng lòng nói rõ cho Trương Bất Tài nghe.

- Triệu gia, tên Lương Sơn này chỉ là một tên thương nhân gia tộc nhị lưu trong thành mà thôi ta còn không để vào trong mắt, còn về Triệu gia thì hơi khó khăn một chút! Trương Bất Tài nhẹ giọng.

- Nếu Trương lão ca không giúp được thì coi như tiểu đệ chưa nói gì cả, tiểu đệ cáo từ! Mục Vân cắn răng đáp lại, hần vừa muốn quy lưng bước đi thì Trương Bất Tài lên tiếng!

- Mục tiểu huynh đệ hiểu lầm, ý ta không phải không giúp Mục tiểu huynh đệ cứu mẫu thân của ngươi, ý ta là muốn cứu được mẫu thân ngươi từ trong tay Triệu gia không phải không có cách, chỉ là sau khi cứu được mẫu thân của ngươi ra xong thì sau này Vạn Thương hội còn cần Mục tiểu huynh đệ giúp đỡ lại a! Trương Bất Tài nhẹ giọng nói.

- Được, chỉ cần cứu được mẫu thân, ta liền đồng ý với Trương lão ca, bây giờ thời gian cấp bách, kính mong Trương lão ca nhanh chóng cùng ta đi cứu người! Mục Vân gấp gáp hỏi thúc.

- Được! Trương Bất Tài sáng khoái gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Sóng To Gió Lớn

Thông tin từ việc Mục Vân cùng Trương Bất Tài chủ sự Vạn Thương cửa hàng đan dược của Vạn Thương hội đi cứu người được những mật thám được truyền đến tai của tất cả những thế lực lớn trong Ngọa Long thành.

Phủ thành chủ!

- Mặc lão người suy nghĩ ra sao về chuyện của tên tiểu tử gọi là Mục Vân kia? Sương Phá Thiên ngồi trên chủ vị, ánh mắt hơi hướng về lão giả mặc áo xám đang ngồi phía dưới cùng với tất cả thành viên cao tầng.

- Bẩm thành chủ, theo như lão phu nhận biết thì vấn đề của tên tiểu tử Mục Vân này có liên quan đến hai thế lực lớn trong thành chúng ta là Triệu gia cùng Vạn Thương hội. Theo như suy đoán của ta thì với tính cách điên khùng của Trương Bất Tài thì ngài cũng đã rõ, hẳn là một kẻ điên nên sự kiện lần này có thể nhắc lên một hồi sóng gió! Vị lão giả mặc áo xám trả lời rành mạch.

- Vậy các người đã điều tra được nguyên nhân dẫn đến xung đột hay chưa? Sương Bá Thiên hỏi.

- Khởi bẩm thành chủ, nguyên nhân chính là từ tên tiểu tử có tên là Mục Vân, hẳn là người ở Ngọa Long trấn mới chuyển đến thành chúng ta tầm hai tháng, lúc trước ở lễ trọng kén rể của tiểu thư Băng Nhan đã gây ra rắc rối nhỏ làm cho buổi lễ trọng phá hủy, sau đó hắn ra tay giết chết Lương Bích Hà con của Lương Sơn là một thương nhân giàu có gia tộc hạng tam lưu chỉ vì cứu một cô nương, sau đó Lương Sơn nghe được tin tức con hắn bị giết chết liền liên hệ với Triệu gia trợ giúp, Lương Sơn có vai trò lợi ích lớn đối với Triệu gia cho nên Triệu gia đã đáp ứng phái người bắt đi mẫu thân của Mục Vân nhằm uy hiếp và có ý đồ giết chết Mục Vân báo thù cho Lương Bích Hà mà hắn đã giết! Một tên trung niên đứng dậy ôm quyền khai báo.

- Ta đã biết, bây giờ các vị có suy nghĩ như thế nào, chuyện này liên lụy tới sự cân bằng giữa các đại gia tộc trong thành, cho nên cần giải quyết một cách thỏa đáng mới được! Sương Phá Thiên âm trầm cất giọng.

- Mặc dù Triệu gia là một trong tam đại gia tộc lớn nhất ở đây, nhưng đối với một con quái vật Vạn Thương hội thì e là Triệu gia không có cơ hội thắng. Ai cũng biết Vạn Thương hội khổng lồ, thế lực này rải rác ở khắp nơi trên đại lục, cao tầng của Vạn Thương hội chính là Vạn Thương liên minh, tổng bộ nằm tại Đế Quốc phong vân, cho dù Triệu gia có mạnh mẽ hơn đi nữa cũng chắc chắn không thể thắng nổi một cái thương hội mạnh mẽ như vậy được! Mặc lão giả mặc áo xám phàn nàn.

- Theo ta thì nên phái người đi điều giải hiềm khích giữa hai thế lực, nếu Triệu gia bị hủy thì sự cân bằng ở trong thành sẽ mất, đến lúc đó hậu quả sẽ không lường, nhưng ta vẫn đang có nghi ngờ là tại sao một tên tiểu tử Mục Vân lại có thể đá động đến Vạn Thương hội? Chỉ có cao tầng của Vạn Thương hội đồng ý giúp Mục Vân mới có thể phê chuẩn cho Trương Bất Tài dẫn người đi giải cứu! Một vị cung phụng trưởng lão nghi hoặc nói lên.

- À về tên tiểu tử Mục Vân này ta có phái người điều tra qua, tin tức điều tra được là rất có thể sau lưng của tên tiểu tử Mục Vân có một vị luyện đan sư cao giai, bởi vì nguồn tin cho biết tên tiểu tử này đã đem bán một viên đan dược có tên gọi là Trương Tư đan, nhất phẩm đan dược!

- Nhất phẩm đan dược ư, nực cười, chỉ vì một viên đan dược nhất phẩm mà Vạn Thương hội có thể che chở không ngần ngại giúp tên tiểu tử đó chống lại Triệu gia, bọn chúng cũng không có ngu xuẩn như vậy chứ?

- Đúng, những tên cáo già Vạn Thương hội không có lợi ích thì chúng sẽ không làm đâu, các vị có biết viên Trương Tư đan này mặc dù chỉ là nhất phẩm đan dược nhưng là hoàn mỹ nhất phẩm đan dược a! Mặc lão lên tiếng làm cả căn phòng náo động!

- Hoàn mỹ... hoàn mỹ đan dược! Những vị trưởng lão hay cao tầng phủ thành chủ đều một loạt đứng dậy, đôi mắt toát lên vẻ không tin tưởng vào lời nói của vị lão giả mặc áo xám!

- Mặc lão, có thật là hoàn mỹ đan dược, tin tức người chính xác chứ? Sương Phá Thiên kích động hỏi.

- Khởi bẩm thành chủ, tin tức hoàn toàn chính xác, tin tức này được lấy từ nội gián ta ở trong Vạn Thương hội! Mặc lão trả lời.

- Hoàn mỹ đan dược, đã từ rất lâu không có xuất hiện trên đại lục, không ngờ lại xuất hiện tại bây giờ, cho dù luyện đan sư nổi tiếng nhất đế quốc Phong Vân cũng không luyện chế ra được a! Vị trung niên cảm khái!

- Ngươi rồi, nếu tên tiểu tử Mục Vân kia thật sự có một vị luyện đan sư cường đại có thể luyện chế ra hoàn mỹ đan dược thì nếu hắn xảy ra chuyện tại đây, chộc giận tên luyện đan sư sau lưng hắn thì tất cả Ngọa Long thành này đều không có khả năng chịu đựng được, nhanh... nhanh phái người đi điều giải cái vấn đề này. Cho dù là phải lật mặt với Triệu gia cũng phải lôi kéo được tên Mục Vân đó! Sương Phá Thiên đập mạnh vào trên ghế quá lớn!

- Đúng a.... nếu lôi kéo được tên tiểu tử đó đồng nghĩa với chúng ta có một vị luyện đan sư cường đại a.... thật là mong chờ! Tất cả các thành viên cao

tàng phủ thành chủ đầu gặt đầu tán thành.

Tại Lăng gia.

Phía trên chiếc ghế chủ sự là một vị trung niên không quá 40 tuổi, đang ngồi uy nghiêm nhìn hướng về xung quanh tất cả những người tại trong căn phòng! Hắn nhếch mép suy tư!

- Thông tin có chính xác! Lăng Lâm hỏi lớn.

- Bẩm bao gia chủ, thông tin hoàn toàn chính xác, theo nguồn báo của thám tử thì Trương Bất Tài cùng tên tiểu tử họ Mộc đang trên đường chạy đến đối phó với Triệu gia.

- Hừ.. Trương Bất Tài, Vạn Thương hội các người chỉ là ngoại lai, lại dám trèo lên đầu chúng ta ngồi ư, thật quá quách, nhanh phái người đến trợ giúp Triệu gia, dù gì Triệu gia cũng có một phần quan hệ với chúng ta! Lăng Lâm gầm gọng!

- Tuân mệnh gia chủ, thuộc hạ làm ngay!

Tại Mặc Gia.

- Gia chủ bây giờ các thế lực trong thành đang hướng về khu rừng phía Tây Nam rồi a, chúng ta có nên? Một vị lão giả mặc trên người bộ trường sam xanh hỏi.

- Đi chứ, việc này có quan hệ trọng đại, ta cũng rất hiếu kỳ về tên tiểu tử họ Mộc này, haha có đảm lượng, dám giết người ở trong thành, lại có thể làm Vạn Thương hội, Trương Bất Tài hỗ trợ...! Mặc Hà lên tiếng

Sự kiện Mộc Vân cứu mẫu thân rất nhanh lan chóng tới tai các thế lực lớn nhỏ trong thành, mặc dù Mộc Vân là một tên tiểu tử không có danh tiếng gì nhưng được Vạn Thương hội bao bọc thì không thể khinh thường được, xưa nay ai cũng biết Vạn Thương hội có lợi mới làm, không phải hại người ăn no rừng mỡ lo chuyện bao đồng.

- Tiểu thư, Trương chủ sự đã dẫn người đi theo tên họ Mộc, nô tỳ không hiểu tại sao tiểu thư lại cho Trương chủ sự giúp tên tiểu tử đó? Hắn có đáng cho chúng ta trả giá lớn để lôi kéo? Một nữ tử không phục hỏi.

- Người chưa hiểu đâu a Lan à! Tên tiểu tử này không đơn giản so với sự nhận biết của người, người nên nhớ một điều là ta sẽ không làm điều gì bất lợi đối với thương hội là được!

- Vâng, là nô tỳ nhiều chuyện mong tiểu thư tha thứ!

- Ân.

Thiếu nữ nhũ mày suy tư, đôi môi đỏ mọng của nàng cong lên tạo một nụ cười tỏa nắng đẹp:- Tiểu tử, ta thật sự rất mong chờ biểu hiện của người a, đừng làm cho ta thất vọng!.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Xung Đột

Phía Tây Nam, trong một khu rừng rậm nhỏ, một đám người tay lăm lăm vũ khí đang đề cao cảnh giác với tất cả mọi thứ xung quanh.

- Báo... cấp báo! Một tên hắc y nhân vội vàng chạy tới.

- Có chuyện gì nói nhanh! Triệu Thanh mắt hí lại quát lớn!

- Bẩm báo Tam trưởng lão, hai mật thám phụ trách theo dõi mục tiêu phát hiện đã tử vong, nguyên nhân cái chết là bị kiếm gây ra một đòn chí mạng ngay tại vùng cỏ, trong đó một người tay bị chém rơi ra.! Tên hắc y nhân trả lời!

- Ta đã biết, lui xuống đi, dặn dò tất cả mọi người canh phòng nghiêm ngặt, không được khinh suất.! Triệu Thanh gầm gọng nói lớn.

- Thuộc hạ nghe rồi! Hắc y nhân gặt đầu quay người lui xuống.

- Lương Sơn, chắc tên tiểu tử kia biết rồi, người nhanh đi làm tốt mọi chuẩn bị, ta nghĩ hắn sẽ đến ngay lập tức! Triệu Thanh mắt hướng về một tên trung niên gần đó nói!

- Ta hiểu rõ! Lương Sơn gật đầu bước đi!

Lúc này đám người Mộc Vân, Trương Bất Tài đã đến ngoài bia rừng, ngoài Mộc Vân cùng Trương Bất Tài ra còn có khoảng 30 người nữa đều có cảnh giới không đồng đều.

- Mộc tiểu huynh đệ, sắp đến nơi rồi, ngươi có biết rõ vị trí nơi bọn chúng giam giữ mẹ ngươi? Trương Bất Tài lên tiếng hỏi.

- Tiểu đệ đang còn mơ hồ vị trí cụ thể, bây giờ hãy chia tất cả mọi người ra xung quanh tìm kiếm, nếu ai phát hiện được thì bắn khói báo hiệu! Mộc Vân hít mắt trả lời.

- Được! Trương Bất Tài gật đầu liền lệnh cho tất cả tản ra xung quanh tìm kiếm.

- Chúng ta cũng đi thôi! Mộc Vân dứt lời liền phóng đi. Hiện tại hắn đang rất nóng lòng muốn tìm thấy mẹ hắn, hắn thề sẽ tàn sát sạch sẽ tất cả những kẻ gây ra sự tổn thương cho mẹ hắn!

Cũng ngay tại lúc đó, tất cả thế lực biết được tin tức liền đang hướng đến khu rừng, người của phủ thành chủ đang di chuyển thì bất gặp người của Mặc gia, Tam trưởng lão Mặc gia là Mặc Hình nhìn thấy đội ngũ của phủ thành chủ thì ban đầu hắn kinh ngạc, không ngờ cả phủ thành chủ cũng kinh động tới đây, rất nhanh hắn liền ý thức được quan trọng của vấn đề về sự cân bằng giữa các đại gia tộc trong thành. Mặc Hình bước đến tay ôm quyền, người hơi hướng xuống hành lễ với một vị lão giả mặc áo bào màu xám.

- Mặc gia, Mặc Hình chào Lãnh Mặc tiên bối!

- Ừm. Các ngươi cũng nhận được tin tức sao? Lãnh Mặc đạm mạc hỏi.

- Vâng, việc này liên lụy rất lớn, gia chủ lo lắng nên phái văn bối đến xem thử! Mặc Hình thận trọng trả lời, người trước mắt hắn là một vị cung phụng của phủ thành chủ, vị cung phụng này họ Lãnh tên một chữ Mặc, tu vi rất cao, không những vậy, gã là một luyện đan sư tam phẩm. Vị cung phụng này tuy đã già nhưng chưa một ai nhìn thấy hắn xuất thủ nên không rõ được thực lực của hắn, cho nên Mặc Hình thận trọng đối đãi, dù gì người ta cũng là cung phụng của phủ thành chủ không thể khinh thường!

- Ừm. Nếu đã gặp, đều chung mục đích thì cùng đi đi! Lãnh Mặc phất tay ra lệnh đi tiếp, đám người Mặc gia liền bám theo!

Huyết.. Huyết... Một loạt pháo được bắn lên không trung, tất cả những người có mặt tại khu rừng đều nhìn thấy! Có tín hiệu, chắc có người phát hiện chỗ của đám người Triệu gia, chúng ta nhanh tới đi! Trương Bất Tài hướng Mộc Vân lên tiếng!

- Được! Mộc Vân gật mạnh liền đuổi tới nơi phát ra tín hiệu!

Tầm khoảng một lúc, Mộc Vân, Trương Bất tài đã đuổi đến nơi phát tín hiệu, Trương Bất Tài nghiêm mặt hỏi tên thuộc hạ:- Người đâu?

- Ngay tại phía trước!

- Được rồi người hiện tại ở đây chờ người của chúng ta, ta đến phía trước xem sao?

- Vâng!

Nói xong thì Trương Bất Tài cùng Mộc Vân tiến thẳng phía trước, nhìn thấy đám người Triệu gia, Mộc Vân nheo mắt đánh giá xung quanh, đám người Triệu gia rất nhiều, tầm khoảng hơn 100 mạng, nhưng chỉ có 10-20 người là có tu vi Vũ sĩ, còn lại đều là cảnh giới Vũ sư, trong đó có hai người trung niên, một tên có cảnh giới Vũ Tướng nhị trọng, tên còn lại là Vũ Tướng nhất trọng. Mộc Vân suy đoán hai tên đó có thể là cao tăng của Triệu gia cùng Lương Sơn.

Hắn suy nghĩ bây giờ thực lực của hắn là Bát trọng vũ sĩ, nhưng sức chiến đấu vượt xa người thường, hắn có thể miễn sát bất kỳ một tên nào có cảnh giới vũ sĩ, còn lại cảnh giới Vũ Tướng thì hơi khó khăn nhưng không có nghĩa là hắn không chống nổi, mặc kệ như thế nào hắn nhất định phải cứu cho bằng được mẹ hắn. Mộc Vân liền tiến lên phía trước vài bước, hắn quát lớn:

- Đám cẩu Triệu gia, ta Mộc Vân đã đến!

Nhìn thấy người thanh niên trước mặt, Triệu Thanh dò xét, hắn kinh hãi rằng tên thanh niên này tầm 19-20 còn rất trẻ nhưng có tu vi đã đến Bát trọng vũ sĩ, so với cháu trai của hắn là Triệu Tổng cũng không kém bao nhiêu. Hắn liền mắt thì nhìn thấy Trương Bất Tài, hắn không ngờ Trương Bất Tài lại đến đây, hiển nhiên hắn biết Trương Bất Tài đến là có ý trợ giúp tên thanh niên trước mặt, nhưng hắn không khỏi băn khoăn tại sao chủ sự Vạn Thương hội lại giúp tên tiểu tử này, chẳng lẽ bởi cảnh của tên tiểu tử này rất lớn, hắn lo lắng nhưng rồi cũng lắc đầu, không thể nào, nếu là có thế lực lớn chống lưng thì làm sao Triệu gia hắn có thể dễ dàng đem bắt lại mẹ của tên tiểu tử này được! Suy nghĩ một lúc lâu, Triệu Thanh lập tức phát lộ đi Mộc Vân, hắn đến ôm quyền hướng Trương Bất Tài thận trọng lên tiếng dò hỏi:

- Trương chủ sự, đã lâu không gặp, không biết Trương chủ sự đến đây là có việc gì hay là đi ngang qua?

Nghe thấy Triệu Thanh chào hỏi mình, Trương Bất Tài hít mắt cười cười đáp trả:

- Thì ra là Triệu Thanh tam trưởng lão Triệu gia, ta xưa nay rất khỏe, đã lâu lắm rồi không vận động thân thể, vị bên cạnh ta là huynh đệ của ta có việc muốn nhờ ta giúp nên ta mới theo hắn đến đây, không ngờ gặp được ngươi!

- Thì ra là vậy, không biết Trương chủ sự có việc gì khó khăn, tại hạ nguyện ý giúp đỡ!

- Con mẹ lão cầu Triệu gia, đừng có giả ngu giả ngốc ở đây, người bắt mẩu thân của ta giấu ở đâu, nhanh đem người ra đây đừng có nói nhảm nhí, thói lảm! Mục Vân gần giọng.

- Người là ai, ta đang nói chuyện cùng Trương chủ sự, tiểu bối vô lễ không có phép tắc! Triệu Thanh sắc mặt hơi trầm xuống nhẹ quát!

- Hỏi hỏi con mẹ người, Tiểu tiểu con mẹ người lão cầu họ Triệu, lão từ xưa nay đều thích lớn, có người mới tiểu a, còn nữa trước khi đến lão từ đã giới thiệu họ và tên, người đừng nói với ta là không nghe thấy, với cái vị trí gần như vậy, âm thanh tăng suất của ta lớn như vậy mà người không nghe, ta cảm thấy lỗ tai người có vấn đề rồi nhĩ!! Mục Vân châm chọc.

Trương Bất Tài thấy Mục Vân châm chọc Triệu Thanh hẳn không nhịn được bật cười lớn ha ha! Nhận thấy một tên oách con miệng còn hơi sữa dám châm chọc mình, lại còn cái tên điên điên Trương Bất Tài đứng một bên xem kịch, hẳn giận tím mặt, ngay lúc hắn đang định mở miệng thì có tiếng quát lớn phía sau truyền đến.

- Người là Mục Vân, kẻ giết chết con trai ta, hôm nay ta Lương Sơn sẽ thay con ta báo thù!

- Bà mẹ người cứ gà lơ cầu, trốn trốn lên lên lút lút, cút ra đây cho lão từ chiêm ngưỡng nào, hay là xấu quá không dám lộ, chỉ đứng phía sau sủa ăng lên như cầu? Mục Vân hét lớn đáp trả!

Nghe Mục Vân hai lần lớn tiếng không kiêng nể mắng lên, đám thuộc hạ của Triệu gia cùng Lương Sơn sắc mặt tức giận, nghiêng rằng hận không thể lập tức lao đến chém nát cái miệng thú của tên tiểu tử trước mắt này, thật là thứ không biết trời cao đất rộng mà!

Ngay lập tức, một tên trung niên trạc tuổi tầm 40 bước ra, thân hình không to không nhỏ, trên tay cầm một thanh đại đao lớn màu đỏ như máu, không cần nhiều lời nữa, hắn ngay lập tức muốn động thủ báo thù cho con trai của mình, nhưng khi hắn chuẩn bị động thủ thì Triệu Thanh ngay bên cạnh can lại, không để ý Lương Sơn đang nghiêng rằng nghiêng lợi, Triệu Thanh bước lên một bước gần giọng nói với Trương Bất Tài.

- Trương chủ sự, người cũng nghe thấy tên tiểu tử này buông lời xàm ngôn, khinh rẻ Triệu gia ta, không biết ý người thế nào?

- Ý của hắn cũng là ý của ta a! Trương Bất Tài chế giễu.

- Tên tiểu tử này cho người lợi ích gì, Triệu gia ta đồng ý trả gấp đôi với điều kiện Trương chủ sự không quản đến việc này! Triệu Thanh sắc mặt âm trầm.

- Cho ta, người có hay là Triệu gia người có cái gì để khiến ta hứng thú nhĩ?

- Người... Mặc dù người là chủ sự của Vạn Thương hội, nhưng người cũng biết Triệu gia ta cũng không dễ trêu a! Triệu Thanh hừ mạnh quát lớn!

- Triệu gia người là cái thứ gì, cứ chó không bằng còn ra vẻ, Triệu gia người thường ngày lần trên đầu người khác thì thôi đi, lần này lại bắt cóc mẩu thân của huynh đệ ta, ta thấy mặt mũi Triệu gia người thật không được mong cho lắm nhĩ! Trương Bất Tài chế giễu.

- Hừ... Nếu người đã muốn lợi vào đồng bần này, thì đừng trách ta không nể mặt Vạn Thương hội, hôm nay hai người các người đừng hòng một tên sống sót bước ra khỏi đây! Triệu Thanh tức tối, hẳn đã nhượng bộ rất lớn rồi, đôi phương không nể mặt hẳn thì thôi còn nói lời châm chọc Triệu gia hắn, mặc kệ Vạn Thương hội, hôm nay hắn phải lấy mạng hai tên trước mặt này!

Vừa dứt lời, Triệu Thanh phát tay cho đám thuộc hạ xông lên chém giết, Trương Bất Tài nheo mắt: - Ý đông hiệp yếu, Triệu gia người cũng chả hơn cái này! Âm... âm Trương Bất Tài dặm mạnh xuống đất, kinh khí chân động lan tỏa ra xung quanh chân bay hết những tên lao đến, Triệu Thanh hoảng sợ lui lại, hẳn không ngờ tu vi của Trương Bất Tài cao như vậy, phải biết hẳn đã là Vũ Tướng nhị trọng nhưng không dựa vào khí thế chân bay hết một đám người có tu vi Vũ sư thì không thể nào! Chẳng lẽ là Vũ Tướng đỉnh phong ư... Trong lòng cảm thấy bất ổn, hắn liền tính toán cho người kêu gọi cứu viện!

Mục Vân nhìn thấy Trương Bất Tài chỉ dặm chân mà đã có thể chân bay hết tất cả, Mục Vân kinh ngạc, ngay lập tức lấy lại tinh thần, hắn liền rút Lưu Tinh kiếm ra lao đến phía đám người bị chân bay, như sói lạc vào bầy dê, kiếm trên tay Mục Vân vung lên, ngay lập tức có hơn 10 tên ngã xuống chết, đao mất một cái hẳn liền hướng đến mấy tên bên kia, loạt xoạt vài tiếng những tên kia đều ôm cổ chết ngay tức khắc, sau khi chết trên khuôn mặt bọn chúng lộ vẻ không cam tâm! Đỉnh... đỉnh.....đỉnh....đỉnh liên tục là âm thanh nhắc nhở của hệ thống, Mục Vân hưng phấn tiếp tục tàn sát!

Nhìn thấy Mục Vân đang điên cuồng tàn sát người của mình, Triệu Thanh ngay lập tức lao đến, tung một chương cực mạnh về phía Mục Vân nhằm nhất kích tất thắng. Nhưng không theo ý định của Triệu Thanh, Trương Bất Tài liền ngay sau đó tung ra chương khí hóa giải dễ dàng công kích của Triệu Thanh, kinh khí chấn lui Triệu Thanh vài bước hẳn mới ổn định. Chân bay xong Triệu Thanh, Trương Bất Tài chấp tay sau lưng, nhìn chăm vào Triệu Thanh không nói nhưng ý tứ rất rõ ràng, người mà động thủ thì ta sẽ làm thịt người! Triệu Thanh phức tạp, hẳn biết một khi hắn lại ra tay thì ngay lập tức hẳn sẽ được Trương Bất Tài đưa mình về Tây Thiên cực lạc.

Trương Bất Tài không giết Triệu Thanh vì là hắn chỉ trợ giúp Mục Vân cứu mẩu thân hắn ra mà thôi, hắn chỉ có nhiệm vụ canh chừng Triệu Thanh lại, như vậy là đã làm cho Mục Vân giảm đi gánh nặng rất nhiều. Hắn suy nghĩ rất sâu, không nhất thiết phải triệt để đắc tội Triệu gia, cứu mẩu thân Mục Vân thoát khỏi là được rồi, tuy rằng hẳn không e ngại Triệu gia nhưng nếu giết Triệu Thanh thì sẽ làm Triệu gia điên cuồng trả thù Mục Vân, hẳn không muốn nhìn thấy điều đó cho nên chỉ ngăn cản Triệu Thanh!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Ngịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 33: Xung Đột (1)

Nhìn thấy Mục Vân như là ác ma đang điên cuồng tàn sát người của mình, Triệu Thanh hai mắt đỏ ngầu thù hận, hắn hiện tại nói muốn giết chết ai nhất thì Mục Vân là mục tiêu số một. Thấy tình cảnh của mình không được, Triệu Thanh liền liếc mắt về hướng Lương Sơn đang đứng như trời trồng ở một góc, quát lớn: - Mẹ kiếp Lương Sơn, ngươi còn không ra tay, không thấy rất nhiều người của chúng ta ngã xuống từ tay của tên tiểu tử kia hả?

Lúc này Lương Sơn đang ngốc trệ nhìn Mục Vân tàn sát, trong lòng hắn lo sợ không thôi, Mục Vân như hung thần tái thế, tất cả người của hắn và Triệu Thanh đều không sống sót nổi dưới một kiếm của Mục Vân, đang mơ hồ thì hắn bỗng giật mình khi nghe tiếng quát lớn từ Triệu Thanh. Hắn mặc dù có tu vi Vũ tướng nhất trọng, nhưng căn cơ không ổn định, hầu hết tu vi của hắn đều từ đan dược chônchặt mà nên, hắn cần rằng lao đến phía Mục Vân hét to!

- Hoành Thiên Trảm... Chết đi! Mục Vân không kịp né tránh, Xoạt.... Kinh khí đao pháp xuất ra từ Lương Sơn cắt lên cánh tay trái của Mục Vân, một dòng máu tươi chảy xuống, may mắn là Mục Vân từng dùng qua Nghịch Thiên Tủy Đan dược cho nên xương cốt và da mạnh mẽ rất nhiều so với người thường, nếu không thì một phát vừa rồi đủ lấy đi cánh tay trái của hắn. Cẩn rằng chịu đau, nhìn thấy dòng máu tươi đang chảy không ngừng từ phía cánh tay, Mục Vân như nổi cơn khát máu, ánh mắt đỏ ngầu, hắn nắm chặt Lưu Tinh kiếm mặc kệ máu đang chảy trên cánh tay, hắn lao đến Lương Sơn với tốc độ chóng mặt.... Lưu Băng Kiếm Pháp, Lưu Băng nhất sát,... Keng... Kiếm của Mục Vân va chạm với thanh đao trên tay Lương Sơn, ngay lập tức đao của Lương Sơn bị cắt ra thành hai rồi xuống mặt đất, Lương Sơn giật mình hoảng loạn, thanh bảo đao kia mặc dù không phải bảo khí gì nhưng dù gì là một kiện vũ khí hoàng giai trung phẩm, tại sao lại bị một thanh kiếm trong suốt cắt ra làm hai đoạn chứ, hắn ý thức được sự việc không ổn liền vội vàng lui ra sau.

Nhận thấy ý đồ trốn chạy của Lương Sơn, Mục Vân liền thi triển tốc độ áp sát. Triệu Thanh lúc này đang quan sát trận chiến của Lương Sơn và Mục Vân, thấy Lương Sơn thất thế bỏ chạy, hắn cau mày, trong lòng mắng thầm Lương Sơn là tên phế vật, ngay cả một tên nhãi ranh có cảnh giới Vũ sĩ còn không đánh lại. Nhưng lúc đó chỉ trong chớp mắt, Triệu Thanh thấy Mục Vân thi triển ra tốc độ áp sát Lương Sơn làm hắn co rút lại, hắn quát lớn: - Mục Vân, ngươi dám....? Xoạt.. Xuy...a.a Cánh tay của ta! Lương Sơn hét lên kinh thán, cánh tay phải của hắn vừa bị Mục Vân chém đứt lìa ra khỏi cơ thể, cánh tay trái còn lại của hắn vội vàng chụp lấy phần còn lại của cánh tay phải trên cơ thể để ngăn máu tươi đang không ngừng tuôn ra như suối. Ánh mắt sợ hãi, hắn gấn giọng uy hiếp Mục Vân:

- Mục Vân, ngươi dám giết ta, ngươi giết ta thì ngươi cũng đừng mong có thể gặp lại mẫu thân của ngươi, nói cho ngươi biết, ta mà có chuyện gì thì thuộc hạ của ta sẽ băm vằm mẫu thân của ngươi làm hàng ngàn mảnh rồi vứt cho chó ăn!

Mục Vân nghe thấy lời uy hiếp của Lương Sơn, hắn chỉ nhẹ nhàng nhếch môi một chút, nhìn thấy Mục Vân nhếch môi làm Lương Sơn thấy ớn lạnh trong người, hắn không ngờ lại chọc đến một tên ma quỷ như vậy, không phải, là đứa con trai Lương Bích Hà của lão khi không lại chọc đến tên quái quỷ này, hắn ân hận, nhưng khi Lương Sơn có một chút ân hận thì bỗng nhiên một tiếng gió thoảng ngang qua tai hắn, hắn trợn mắt,....

Đình... Chúc mừng kí sinh diệt sát Vũ tướng nhất trọng võ giả nhận được 20.000 EXP, Tích lũy 2000.

- Đình chúc mừng kí sinh cảnh giới tăng lên Vũ Tướng nhất trọng..

Đình chúc mừng kí sinh cảnh giới tăng đến Vũ Tướng nhất trọng nhận thưởng đá tiến cấp hệ thống x1, tích lũy 10.000.

Đình chúc mừng kí sinh mở ra chức năng cửa hàng trao đổi tích lũy trang hai....

Những âm thanh nhắc nhở của hệ thống vang lên làm Mục Vân kinh hi, hắn đã đạt đến cảnh giới Vũ Tướng nhất trọng thiên rồi, một luồng khí tràn vào thân thể làm hắn cảm giác sáng khoái, hắn rất thích hưởng thụ cái cảm giác mỗi lần thăng cấp cảnh giới này. Mục Vân thần nhiên nhìn xuống Lương Sơn nhếch môi cười như không cười nói nhỏ:

- Ngươi nên biết, ở trên đời một khi đã thua thì không có đường sống! Mục Vân lạnh lùng bước ngang qua cái thi thể của Lương Sơn đang nằm trên vũng máu, bên cạnh là cánh tay phải bị đứt lìa của hắn.

- Ngươi ngươi...! Triệu Thanh nghiêng răng gấn từng chữ, ngón tay trỏ chỉ thẳng vào Mục Vân!

- Làm sao lão câu Triệu gia? Mục Vân mỉm cười tà mị nhìn Triệu Thanh!

- Ta khuyên ngươi một điều Triệu Thanh, ngươi đừng quá mức, vốn dĩ đây là ân oán của Lương Sơn và Mục Vân, giờ Lương Sơn đã chết, ngươi còn không rõ tình thế hay sao, nói không biết rằng ngươi có thể từ trong tay ta giết chết Mục Vân tiểu huynh đệ hay không, nhưng ngươi dám giết hắn, ta đảm bảo Triệu gia sẽ gặp tai họa không nên có! Trương Bất Tài gấn giọng uy hiếp Triệu Thanh.

Triệu Thanh đang đắn đo suy nghĩ thì một tiếng nói làm hắn cao hứng!

- Vạn Thương hội ư, Trương Bất Tài, ai sợ Vạn Thương hội chứ Lăng gia ta đây không sợ, chỉ là một kẻ ngoại lai, có bao nhiêu thực lực! Tiếng nói đầy vẻ mỉa mai vang lên làm Trương Bất Tài nhũn mày quay lại.

- Ta tưởng là ai, hóa ra là Lăng gia Lăng Gia Bách nhà ngươi, từ lúc nào là gan ngươi lại lớn như thế, dám cùng Vạn Thương Hội chúng ta là địch nhân? Trương Bất Tài khinh bỉ nhìn Lăng Gia Bách cười nhạt nói.

- Haha, thật sự mắc cười, một tên chó săn của Vạn Thương hội cũng dám ngông cuồng với Lăng gia chúng ta, đúng là không biết sống chết?

Trương Bất Tài nghe được hai chữ chó săn thì hấn ngay lập tức sắc mặt trầm xuống đến cực độ, Trương Bất Tài lao đến Lăng Gia Bách với tốc độ rất nhanh.

- Dám nói lão tử là chó săn, con chó già Lăng gia chết đi... Ngạo Thiên quyền! Trương Bất Tài hét lớn, hấn ngưng tụ kinh khí từ đan điền điên cuồng chuyển ra đến tay phải đánh tới Lăng Gia Bách.

Lăng Gia Bách bị Trương Bất Tài tập kích bất ngờ nên không có phát giác, quyền của Trương Bất Tài nện ngay trên ngực Lăng Gia Bách chấn hấn bay ra xa. Phụt... một ngụm máu lớn phun ra từ miệng Lăng Gia Bách, lúc này Lăng Gia Bách cực kì ngu xuẩn, tự nhiên lại đi kích thích tên điên kia làm gì cơ chứ! Trương Bất Tài không để ý đám người Lăng gia, hấn giờ này giống như nổi điên, một quyền xông thẳng đến chỗ Lăng Gia Bách, Bình... Phụt, Lăng Gia Bách lãnh thêm một quyền cực nặng của Trương Bất Tài nhện không được phun thêm một ngụm máu nữa, hấn thật sự hoảng sợ thực lực của Trương Bất Tài, hấn không ngờ đường đường mình là một Vũ Tướng ngũ trọng thiên còn không chống nổi một chiêu của Trương Bất Tài, cứ như vậy thì không lâu nữa hấn cũng bị Trương Bất Tài một quyền đánh chết hấn, hấn hoảng loạn liền liên tục tránh ra xa Trương Bất Tài.

Nhìn thấy Lăng Gia Bách có ý định chạy trốn, Trương Bất Tài cười lớn một tiếng châm chọc Lăng Gia Bách:

- Con mẹ mày gấu với lão tử, vèn vèn Ngũ trọng cũng dám ăn to nói lớn với lão tử, thật là chó già còn không muốn sống đây mà!

Nghe thấy lời châm chọc của Trương Bất Tài, Lăng Gia Bách tất giận phun ra thêm một ngụm máu tươi... Thân thể ra giờ suy yếu đến cực điểm, cần phải hơn một tháng mới hồi phục như ban đầu được!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Xung Đột (2) - Kết Thúc

Nhìn thấy hai thằng cha già đang đứng cãi nhau, à không là Trương Bất Tài đang khiêu khích châm chọc Lăng Gia Bách thì đúng hơn.

Mục Vân hiện tại chẳng quan tâm tới hai thằng cha già đó, hấn chỉ đang mong muốn nhìn thấy mẹ hấn mà thôi, nhưng hấn nhìn ngó tìm kiếm xung quanh vẫn không thấy tung tích mẹ của hấn đâu cả. Hấn bực mình bước lại đứng ngang hàng với Trương Bất Tài đang cười ha hả như người điên điên khùng khùng, hấn gằn giọng quát lớn:

- Triệu Thanh, ngươi giấu mẹ ta đi đâu, nhanh thả người ra!

- Thằng ranh con, ngươi dám mắng ta, ngươi muốn chết! Triệu Thanh lừ lừ Mục Vân đáp trả gay gắt.

- Là ngươi muốn chết hay sao, dám uy hiếp huynh đệ của ta a? Trương Bất Tài mắng lại.

- Ngươi.. ngươi...! Triệu Thanh nói được hai tiếng ngươi ngươi rồi im bặt hấn, nhìn thấy thái độ đó của Triệu Thanh cộng với sự lo lắng tột độ của Mục Vân, hấn liền không nhịn được thi triển tốc độ áp sát vào Mục Thanh dùng kiếm kề lên cổ của hấn rồi gằn từng chữ một! - Ta.. hỏi.. một.. lần.. nữa.. mẹ.. ta..đang..ở..đâu?

- Mẹ.. mẹ ngươi đang ở trong một cái hang cách đây 10 dặm phía đông a! Triệu Thanh sắc mặt trắng bệch không còn một giọt máu giọng có phần run run nói.

- Cảm ơn, giờ ngươi đi chết được rồi... Xoạt...! Triệu Thanh nghe được hai chữ đầu thì mừng thầm nhưng hấn chưa kịp nghe hết câu thì hấn chợt thấy cổ họng của mình đau nhói như là bị xé toạc ra vậy, một dòng máu tươi phun ra như suối nước, hấn trợn mắt há mồm thật to không cam lòng chết đi!

- Định.. Chúc mừng kí sinh diệt sát Vũ Tướng nhị trọng thiên nhận được 25000 EXP, 2500 tích lũy.

Sự việc xảy ra quá nhanh quá nguy hiểm làm tất cả những người ở đây chưa kịp phản ứng thì đã thấy Triệu Thanh hai tay bịt cái cổ máu đang không ngừng phun ra ngoài rồi ngã xuống. Người Lăng gia cùng Triệu gia liền sắc mặt hung tợn đang muốn xông lên bám vằm tên tiểu tử đáng chết, nhưng bọn hấn kiêng kị Trương Bất Tài nên chưa dám làm bừa, đùa chứ có Trương Bất Tài ở đây, ngay cả Nhị trưởng lão Lăng Gia Bách của bọn chúng còn không đỡ nổi một chiêu của đối phương, xông lên mà nạp mạng hay sao? Lăng Gia Bách thấy Triệu Thanh bị một tên tiểu tử giết chết ngay trước mắt hấn, hấn cảm thấy uy nghiêm của mình bị sỉ nhục, hấn ngay lập tức trợn ngược đôi mắt mình lên gằn giọng hét lớn: - Tiểu tử, ngươi gan lắm, dám giết Tam trưởng lão Triệu Thanh của Triệu gia, dám giết người trước mặt của ta, ngươi hãy chờ sự trả thù điên cuồng của hai gia tộc của chúng ta đi!

Đối với sự uy hiếp của Lăng Gia Bách, Mục Vân chỉ tùy ý cười nhạt, hấn hướng người quay về phía Trương Bất Tài ôm quyền nói.

- Hôm nay thật sự cảm ơn Trương đại ca đã tương trợ, tiểu đệ mãi ghi nhớ phần ân tình này. Nói xong Mục Vân liền xoay người hướng về phía Đông khu rừng phóng đi.

Trương Bất Tài nhìn Mục Vân vừa mới rời khỏi thì lại nhìn cái thi thể của Triệu Thanh, hắn bất giác thở dài một hồi, liền xoay mặt đối diện với Lăng Gia Bách nói: - Triệu Thanh chết là ngoài ý muốn, ta không ngờ Mục tiểu huynh đệ lại xúc động như vậy, ta thay mặt hắn hướng với Triệu gia cùng Lăng gia nói lời xin lỗi chân thành, mong các người đừng gây khó xử cho hắn, Vạn Thương hội sẽ đền bù mọi tổn thất cho các người. Mặc dù Trương Bất Tài không hề sợ hai nhà Lăng Triệu nhưng hắn vẫn lo hai nhà này sẽ tìm cách trả thù Mục Vân, hắn nhủ thầm chửi cái tên nhóc thối tha tại sao lại gây nên việc nghiêm trọng như vậy chứ!

Lăng Gia Bách nghe được lời nói của Trương Bất Tài liền cười lớn một tiếng, cười xong hắn trầm mặt xuống cực hạn quát lớn:- Trương Bất Phàm, đừng nói người thay mặt tên tiểu tử kia xin lỗi chúng ta là xong chuyện, mà ngay cả người cũng phải chết!

Nghe ý tứ của Lăng Gia Bách hiển nhiên không chấp nhận, còn muốn dồn mình vào chỗ chết, Trương Bất Tài vốn là kẻ điên không sợ trời không sợ đất chỉ sợ một vài người duy nhất trên đời mà thôi, mà hôm nay có người dám uy hiếp đến tính mạng của hắn, Trương Bất Tài khuôn mặt từ mỉm cười liền thay đổi 360 độ biến thành lạnh lùng không có tình cảm, hắn rít lên một tiếng rồi vùng vẫy tới Lăng Gia Bách đang được một tên thủ hạ đỡ. - Đã như vậy thì, đi.....chết.....đi!

Khi quyền của Trương Bất Tài gần đánh lên trên ngực Lăng Gia Bách thì có một thân ảnh quỷ dị xuất hiện tức thời ngăn cản. Uyển... hai chương đối nhau tạo ra âm thanh lớn, hai người đều bị chấn lui vài bước. Trương Bất Tài bất ngờ, hắn nhìn kỹ lại thì thấy thân ảnh trước mắt làm hắn kiêng kị 3 phần, hắn gần giọng lên tiếng:- Lãnh Mặc, phủ thành chủ không nên xem vào việc của Vạn Thương hội chúng ta!

- Trương Bất Tài, người có thể quyết định được Vạn Thương hội ư, ta hình như biết người không có khả năng đó a! Lãnh Mặc đạm bạc trả lời!

- Hừ... ta không quyết định được nhưng người đừng quên còn có một người có thể quyết định được a! Trương Bất Tài khuôn mặt chế giễu cười cười nói (Tác: Tên này bị đa nhân cách rồi các đạo hữu a, một hồi khóc, hai hồi cười, làm ta không biết đường nào mà lần a!)

- Là nàng ư! Nghe Trương Bất Tài mở miệng nói còn có người quyết định được chiến tranh thì Lãnh Mặc có vẻ như đã biết là ai, hắn âm trầm suy nghĩ, một lúc sau lại mở miệng nói, nhưng lần này nhỏ nhẹ hơn nhiều, không còn châm chọc hay khiêu khích với Trương Bất Tài nữa: - Trương Bất Tài, ta biết người kia có thể, nhưng ta khuyên người nên dừng lại, giết Lăng Gia Bách không có lợi cho người mà còn đưa tới tai họa, người là người thông minh nên hiểu lời của ta nói!

- Hừ... ta không giết hắn, nghĩ hay nhỉ, hắn một mực đòi sống đòi chết muốn dồn ta đến con đường chết, tha cho hắn, vậy mạng của ta ai giữ? Trương Bất Tài lần này lại chuyển từ nụ cười tươi biến thành nụ cười nhếch mép nửa miệng!

- Ta, hôm nay đến đây là thay mặt thành chủ đại nhân hòa giải mối hiềm khích này, ta mong người cùng hai đại gia tộc Lăng, Triệu không nên kết thù mà hãy chấm dứt tại đây! Lãnh Mặc điềm đạm tuyên bố, thân là người của Phủ thành chủ, cũng là một tên luyện đan sư cao cấp nhất tại Ngọa Long thành, hắn có đầy đủ thân phận để hòa giải việc này của hai bên!

- Được, nể mặt Lãnh Mặc, ta sẽ bỏ qua cho Trương Bất Tài, nhưng tên tiểu tử tên Mục Vân kia phải chết, đó là điều không thể bàn cãi! Lăng Gia Bách ánh mắt sắc bén gần giọng nói.

- Hừ... ai cần người nể mặt tên Lãnh Mặc kia, cứ đến là được, lão tử lại sợ Lăng, Triệu các người, ai chết tay ai chưa biết a!

Nhìn thấy hai bên đều gây gút đối chọi với nhau, Lãnh Mặc liền quay về hướng Lăng Gia Bách: - Lăng Gia Bách, nể tình người đang bị thương ta không so đo với người, bây giờ người phải hòa giải với Trương Bất Tài, đây là ý của thành chủ đại nhân, người muốn chống lại, đừng quên người cũng chưa có cái quyền hạn đấy.

Thấy sự uy hiếp của Lãnh Mặc, Lăng Gia Bách nhất thời hoảng hốt, thành chủ đại nhân là ai, không ai không biết, không ai không hay, cho dù tập hợp cả ba đại gia tộc Lăng, Triệu, Mặc cũng không đấu lại thành chủ đại nhân Sương Phá Thiên, hắn nghe các vị thái thượng trưởng lão đời trước đều từng cảnh cáo qua hậu bối là không thể trêu chọc người phủ thành chủ, nếu không thì bị trục xuất khỏi gia tộc mãi mãi không được quay trở lại.

Nghĩ nghĩ một hồi, Lăng Gia Bách liền gật đầu đáp ứng, hắn giờ muốn nổi điên lên, bản thân bị thương nặng, Triệu Thanh bị giết chết trước mắt của mình, hắn không nuốt nổi cục tức này nhưng không có khả năng lật mặt với phủ thành chủ được, chuyện này chỉ có thể đáp ứng đối phương, trở về rồi bàn bạc với gia chủ tìm cách đối phó.

Nhận thấy song phương đều đáp ứng hòa giải, Lãnh Mặc gật gật cái đầu rồi quay đi. Lúc này đám người Mặc gia vẫn đứng một bên xem náo nhiệt, Mặc Hình mỉm cười tà mà không ai nhận ra....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Âm Ti Huyết Mạch!

Mục Vân lúc này đang lao nhanh về phía Đông khu rừng, đến nơi Triệu Thanh đã chỉ dẫn cho hắn biết chỗ giam giữ mẹ hắn. Nơi này là một cái son động lớn, cửa động có bán kính hơn 5m, cao 10m, lối vào động bên ngoài có tổng cộng 6 tên vũ sĩ canh giữ cẩn thận.

Vô thanh vô tức áp sát một tên đầu tiên cách xa nhất lối vào nhất, xoạt..., hạ được tên đầu tiên, Mục Vân tiếp tục áp sát đối tượng thứ hai, vì bây giờ Mục Vân đã là võ giả Vũ Tướng, giết chết võ giả cùng cảnh giới không chỉ một người, nên đối phó với mấy tên vũ sĩ vẫn dễ như trở bàn tay. Khoảng 3 hô hấp, 6 tên vũ giả gục ngã trên vũng máu của chính mình, Mục Vân âm thầm lặng lẽ tiếng vào bên trong son động.

Sở dĩ Mục Vân không cần phải ám sát từng tên một, nhưng bởi vì sự an toàn tuyệt đối của mẹ hắn nên hắn phải làm như vậy.

Tỉ mỉ quan sát xung quanh bên trong son động, hắn chỉ nhìn thấy còn một tên đang ngủ với tư thế đứng, lưng dựa vào vách đá, mặt hướng ra ngoài, hai tay ôm thanh đại đao.

Mục Vân lặng lẽ bước đến, không lập tức giết hắn ngay, duỗi hai cánh tay về phía trước, chụp lấy cái đầu đang dựa vào vách đá của hắn, Mục Vân hơi dùng sức một ít, vận gãy luôn cái đầu quay lui sau lưng!

Giải quyết hết ruồi muỗi, bọ ngậy, Mục Vân lặng lẽ tiếng đến một phiến đá to đặt nằm ngang, trên phiến đá có một người phụ nhân, hai tay bị trói phía sau, đôi chân bị trói co gập lại. Nhìn thấy tình cảnh của mẹ hắn, bất chợt trên mắt Mục Vân âm ứot, hắn nhẹ nhàng cúi trói cho mẹ của hắn, nhận ra mẹ hắn bị thương cũng khá nhẹ nên hắn yên lòng.

Động tác Mục Vân nhẹ nhàng, cứ như sợ kinh động người mà hắn đang bế trên tay. Hắn đôi mắt đầy nước mắt, đôi môi cắn chặt, nghiền răng nức lên tiếng cạ: - Triệu gia, các người tới sở rồi!

Đem mẹ hắn về từ lâu, nhìn thấy mẫu thân của Mục Vân đang nằm trên tay hắn, A nhất, A nhị vội vàng quỳ rạp xuống đất! Như Tâm hoảng hốt chạy lại, Mục Vân phát tay ý bảo để yên cho hai người bọn họ. Hắn bế mẹ hắn về căn phòng của bà, đóng sầm cánh cửa, đặt người phụ nữ mỏng manh lên giường, hắn một mực chăm sóc mẹ của hắn đến hai ngày.

Trong hai ngày này, ở trong đại sảnh từ lâu có hai thân ảnh đang quỳ dưới mặt đất, đứng là A nhất cùng A nhị, không có lệnh của thiếu gia, bọn chúng không dám đứng dậy, bọn chúng biết sai lầm của bọn chúng rất lớn, suýt nữa làm hại mẫu thân của thiếu gia bọn chúng! Cả hai ngày nay, Như Tâm, A nhất, A nhị đều chưa từng ăn uống, vì người thanh niên và người phụ nữ trong căn phòng kia vẫn chưa bước ra ngoài, Như Tâm từng dặn dò tiểu nhị từ lâu làm mấy món ăn đem lên, nhưng khi tiểu nhị bước đến cửa phòng gỗ cửa thì nghe một chữ: - Cút vang lên ở trong căn phòng đó!

Tiểu nhị hoảng sợ, hắn không dám tiến vào, đùa bên trong là một tên điên, dám giết người ở đây, hắn mà vào không may chọc tên điên kia giận, mười cái mạng cũng không đủ cho hắn xài!

Sau lần đó, Như Tâm cũng không dám dặn dò tiểu nhị đem cơm nước lên cho Mục Vân nữa, nàng biết bây giờ Mục Vân đang rất đau khổ.

Giữa trưa, cánh cửa căn phòng mở ra, một thân ảnh cao 1m9 bước ra ngoài, hắn bước đến hai người đang quỳ dưới đất, khuôn mặt đầy sát khí, ảm. ảm. hai thân ảnh đang quỳ dưới mặt đất bị đánh bay mỗi người một nơi, hai vách tường hai bên bị chúng đụng phải đổ sập. May cho bọn chúng có cảnh giới Vũ sĩ, gân cốt, thân thể so với người bình thường mạnh hơn nhiều, và Mục Vân cũng chỉ dùng một phần lực lượng thân thể của hắn, không dùng linh khí tụ tập mà phát công, nếu không mạng của A nhất cùng A nhị chỉ sợ sẽ kết thúc sau cú đấm đó.

Phụt..Phụt.. A nhất, A nhị đồng loạt phun ra hai ngụm máu tươi, mặc kệ thương thế cũ chưa lành cộng thêm việc nhận một quyền từ Mục Vân, bọn chúng liền bước nhanh tiến đến tiếp tục quỳ trước mặt Mục Vân, hai bọn chúng không dám mở miệng, dường như đang đợi Mục Vân ra mệnh lệnh, chỉ cần thiếu gia của bọn chúng nói một câu, A nhất, A nhị sẽ không do dự kết thúc sinh mạng của mình.

Nhận thấy có tiếng đánh nhau và làm gần như làm sập toàn bộ đại sảnh của từ lâu, các vị khách đến ăn, ở trọ đều hốt hãi chạy thẳng ra ngoài! Như Tâm cũng hoảng sợ không kém, nhìn thấy Mục Vân đánh bay hai người A nhất cùng A nhị, nàng mặc dù muốn ngăn cản nhưng không dám, chỉ nhìn khuôn mặt của Mục Vân lúc này quá dọa người.

Đôi mắt trắng bên trong nổi lên những gân máu to nhỏ, con ngươi từ màu đen bình thường nhưng lúc này đã chuyển sang màu tím (Tử), khuôn mặt với làn da trong suốt cộng thêm đôi mắt có con ngươi màu tím vô hồn làm cho Mục Vân lúc này thật đáng sợ.

- Phù đệ đã có? Mục Vân vang lên giọng nói uy nghiêm lẫn ý tứ không được từ chối. Mục Vân lên tiếng làm hai người A nhất nhất thời hoảng, nhanh chóng lấy lại bình tĩnh vội vàng đáp: - Dạ, đã có thừa thiếu gia!

- Chỗ nào?

- Dạ nằm ngay ngoài thành phía Tây Bắc, chỗ đó có một son trang nhỏ, tại vì trong thành không có phủ đệ nào hợp với yêu cầu của thiếu gia cho nên thuộc hạ phải ra ngoài tìm kiếm, thuộc hạ thấy son trang này hợp với yêu cầu của thiếu gia nên đã mua lại!

- Kiểm một cỗ xe ngựa, mang phu nhân cùng Như Tâm đến son trang, kiểm vài nha hoàn chăm sóc phu nhân cho tốt, ta còn có việc, nhớ kĩ, sai làm chi có một, nếu lặp lại tốt nhất các người nên tự sát trước khi ta làm điều đó!

- Vâng thiếu gia, thuộc hạ nhớ kĩ! A nhất, A nhị đồng thanh đáp, hai người đều nhận ra sự khác biệt của thiếu gia sau khi cứu được phu nhân về, hai người lặng lẽ đi thu xếp.

Quay trở lại lúc hai ngày trước, Mục Vân chăm sóc cho mẹ hắn vừa xong, thấy mẹ hắn đang say giấc ngủ ở trên giường, hắn định tiến ra ngoài xử lý hai người A nhất cùng A nhị thì âm thanh hệ thống vang lên!

- Đỉnh... hệ thống nâng cấp thành công, mở ra chức năng huyết mạch ngẫu nhiên.
- Huyết mạch ngẫu nhiên? Mục Vân tò mò nhưng rồi hần cũng hỏi!
- Huyết mạch ngẫu nhiên là thể nào?
- Đỉnh... huyết mạch ngẫu nhiên là kí sinh có cơ hội rút thương được một lần huyết mạch, dựa vào vận khí của kí sinh mà thu được huyết mạch thấp hay cao!
- Kí sinh có muốn rút thương? Âm thanh hệ thống nhắc nhở
- Rút thương đi!
- Đỉnh hệ thống đang bắt đầu tiến hành rút thương huyết mạch ngẫu nhiên!
- Đỉnh chúc mừng kí sinh rút được Âm Tì huyết mạch! Tra xét Âm Tì huyết mạch.
- Đỉnh... Âm Tì huyết mạch.
- Nguồn gốc: Âm Tì nhất tộc
- Cấp huyết mạch: Không biết.
- Công dụng: Không biết.

Ách, cái quái gì đấy, nghe cái tên thì trâu bò lắm, Âm Tì Nhất Tộc, biết được mỗi cái tên cùng nguồn gốc, còn lại chả biết cái gì? hệ thống có phải nguoi không có khả năng đúng không? Mục Vân tức điên lên hỏi!

- Ý của kí sinh là gì ta không hiểu! Âm thanh hệ thống hồn nhiên hỏi!
- À, là nguoi hình như vẫn chưa được hoàn thiện phải không?
- Đỉnh... hiện tại phiên bản của hệ thống là lv 3!
- Ừm, thôi được rồi, bây giờ ta muốn tu luyện thân pháp Vạn Lý Độc Hành.

Đỉnh... chúc mừng kí sinh dùng 2000 tích lũy để lĩnh ngộ Vạn Lý Độc Hành thân pháp đến viên mãn!

Cái bộ thân pháp này là Mục Vân lúc trước đánh giết một con yêu thú nhận được, bởi vì yêu cầu cảnh giới cao nên đến mãi bây giờ Mục Vân mới có thể tu luyện.

- Đỉnh... kí sinh cần dung hợp huyết mạch vừa được rút thương ngay lập tức, đỉnh... hệ thống cưỡng ép dung hợp. Bắt đầu sau 3.2.1.

Chưa kịp hoàn hồn, một cái cảm giác đau đớn truyền đến, cảm giác đau muốn chết đi sống lại, thân thể không ngừng to ra rồi thu nhỏ, từng mảnh vải áo quần trên người của hần bị chấn nát vụn, thân thể nứt ra, rồi nhanh chóng khép lại, cứ phá rồi lại lập hàng ngàn lần. Không thể chịu nổi sự thống khổ mà hần đang chịu đựng. Mục Vân bắt đầu vận chuyển Hỗn Độn Chỉ quyết áp chế, cảm thấy vẫn không đỡ hơn chút nào, Mục Vân lúc này không còn một tí sức lực, hần ngã nhào xuống đất, hai mắt tối sầm.

Không biết qua bao nhiêu lâu, hần tỉnh lại, nhận thấy sự khác biệt từ thể chất lẫn tinh thần, hần bây giờ cảm thấy có một lực lượng huyền bí quý dị đang lưu thông trong từng tế bào của hần, huyết mạch làm hần thay đổi rất nhiều, từ một thanh niên có khuôn mặt chưa vút đi sự non nớt, thay vào đó là một khuôn mặt hoàn hảo không thể hoàn hảo hơn được nữa! Khuôn mặt hần lúc này rất khác xa người bình thường, đôi mắt trong trắng nổi lên từng tia máu to nhỏ khác biệt, con ngươi từ màu đen chuyển sang thành màu tím, làn da trắng giờ đây trở thành trong suốt hơn, bây giờ hần cảm thấy mình hết sức quý dị.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Vũ Kỹ Mới - Ngũ Hành Kiếm Quyết

Phân phó xong cho hai người A nhất, Mục Vân ngoắc tay hướng tên chủ tử lâu đang đứng, tên chủ tử lâu rút rè tiến lại giọng nói có vài phần e sợ: - Mục công tử không biết có gì cần dặn.

Mục Vân lấy ra một túi kim tệ đưa cho tên chủ tử lâu rồi nói: - Đây là 10 vạn kim tệ, đền bù cho tổn thất của ngươi, ngoài ra chúng ta sẽ dọn đi trong ngày tới, ngươi thu xếp một chút!

Tên chủ tử lâu nhận được túi kim tệ mà Mục Vân vừa đưa, mắt hắn sáng rực lên, mặc dù tổn thất hai bức tường và vài chiếc bàn ghế nhưng 10 vạn kim tệ dư sức sắm sửa lại tất cả còn thừa một khoản lớn. Từ khi đám người Mục Vân tới ở chỗ của hắn, liền xảy ra biết bao nhiêu là việc lớn, nghe thấy Mục Vân ý muốn dọn đi, mặc dù mất khách nhưng hắn cũng tránh đi những phiền phức của đám người Mục Vân mang tới.

Mục Vân liếc mắt nhìn liền hiểu sơ sơ ý nghĩ của hắn, nhếch mép cười xoay người bước ra khỏi tử lâu.

Đám người Triệu gia khôn kiếp, dám bắt người mẹ của hắn không thể dễ dàng bỏ qua như vậy được, nhưng Mục Vân cũng không có gốc, hiện tại thực lực hắn chưa đủ, dám chắc Triệu gia còn có những cường giả mạnh mẽ khác bên trong, hắn không thể khinh thường được, tạm thời chưa thể động tới Triệu gia nhưng đám người Lương Sơn vẫn còn, Lương Sơn tuy đã chết nhưng người của hắn thì chưa, diệt cỏ phải diệt tận gốc tránh để mầm họa lưu lại về sau có thể uy hiếp tính mạng của người thân hắn.

Đình... phát động nhiệm vụ ẩn tàng.

- Tiêu đề: Diệt cỏ phải diệt tận gốc.

- Vì chủ kí sinh tâm ma sinh ra e ngại, ban phát nhiệm vụ diệt trừ mầm họa là thể lực còn lại của Lương Sơn.

- Hoàn thành nhiệm vụ nhận thưởng 40 vạn EXP, 4000 tích lũy.

- Thất bại cảnh giới hạ một bậc.

Được âm thanh hệ thống ban phát nhiệm vụ, Mục Vân tức thời nhếch miệng cười tà một tiếng, nhiệm vụ này được đẩy, không những diệt được mối tai họa còn có phần thưởng, phải làm nhất định phải làm.

Thể lực còn lại của Lương Sơn nằm phía Bắc thành Ngọa Long, tại trong một trang viên khang trang, tất cả những thuộc hạ, tâm phúc, huynh đệ của Lương Sơn lúc này đang tranh giành địa vị, tất cả khi nghe được tin Lương Sơn ngã xuống đều bắt đầu rục rịch.

- Các ngươi muốn làm gì, Lương đại nhân mới chết, các ngươi muốn tạo phản? Một tên tâm phúc của Lương Sơn quát lớn.

- Hừ... Lương Sơn đã chết, các ngươi không còn người chống lưng, đứng có mà đứng ở đây quất mắng, thức thời thì rút khỏi đây, chúng ta còn nhân từ tha cho một con đường sống, nếu không, các ngươi có thể xuống âm tào địa phủ mà đoàn tụ với hắn, thật là trời cũng giúp ta mà, tên khôn kiếp Lương Sơn bao nhiêu năm nay đều chèn ép chúng ta, bây giờ hắn đã chết, phải giành lại những gì vốn thuộc về chúng ta chứ! Một tên trung niên phe đối lập gằn giọng uy hiếp.

Nghe những lời nói uy hiếp từ kẻ phản phúc, tên tâm phúc giận dữ, nhưng hắn cũng không làm gì được đối phương, không những cảnh giới đối phương cao hơn hắn mà còn rất nhiều người, hắn đắn đo suy nghĩ rồi lập tức dẫn những người còn lại rời khỏi.

Nhận thấy đám người kia thức thời rời khỏi, tên trung niên cười khà khà, đã không còn ai dám tranh giành địa vị cũng như tài sản nữa, tất cả những gì của tên Lương Sơn khi còn sống đều là của hắn, nghĩ đến điều đó hắn không khỏi kinh hì a!

Đang cười ha hả thì đột nhiên tên trung niên thấy một bóng đen, giật mình hô to, xoạt.... Tên trung niên hai tay ôm cái cổ của mình chết không cam lòng, xoạt.. xoạt... không lâu sau đó, toàn bộ tất cả người ở trong trang viên của Lương Sơn đều chết, một cảnh tượng đầy máu me đáng sợ,... Bóng đen đó sau khi giết xong tất cả thì biến mất.

Đình.. Chúc mừng chủ kí sinh diệt sát vũ sư nhị trọng thiên nhận được 500 EXP.

Đình.. Chúc mừng chủ kí sinh hoàn thành nhiệm vụ ẩn tàng nhận được 40 vạn EXP, 4000 tích lũy.

..Đình..Đình hằng loạt âm thanh nhắc nhở vang lên trong đầu Mục Vân, Mục Vân cảm thấy bây giờ hắn đã là một tên nhất trọng Vũ Tướng, diệt sát những tên có cảnh giới vũ sư rất dễ dàng nhưng điểm EXP đều không có bao nhiêu, trong một thời gian ngắn cũng không thể nào tăng lên cảnh giới được. Không tiếp tục suy nghĩ, Mục Vân yêu cầu hệ thống kiểm tra chỉ số hiện tại của hắn, một bảng chữ viết xuất hiện trong đầu Mục Vân.

Kí sinh: Mục Vân

Tuổi: 20

Chủng tộc: Bán Nhân Tộc (đang tiến hóa).

Huyết mạch: Âm Tí

Cảnh giới: Vũ Tướng nhất trọng thiên. EXP 600.000/1500000.

Tinh thần lực: 2500

Công pháp: Hỗn Độn Chi Quyết

Vũ Kỹ: Lưư Bắng kiểm quết

Thân pháp: Vạn Lý Độc Hành

Vật phẩm: Lưư Tinh kiểm, Lưư Tinh hộ giáp, Vạn Lý ngoa.

Lực lượng: 6400 (Cân)

Tích lũy: 28500 tích lũy

Chức nghiệp: Luyện Đan Sư trung cấp học đồ.

Chức năng: Thợ Săn (Cướp đoạt, bạo kích: 10%).

Kiểm tra xong hắn nhận thấy lực lượng của hắn bây giờ tăng mạnh hơn khi đang ở cảnh giới Vũ sĩ, lực lượng tuy mạnh nhưng khi đối đầu với kẻ thù cùng cảnh giới thì hắn không phải lo ngại nhiều về lực lượng, tuy nhiên đối thủ của hắn có nhiều vũ kỹ cấp bậc cao thì kẻ chết sẽ là hắn, cùng cảnh giới lực lượng có thể cân bằng nhưng vũ kỹ không thể thiếu, vũ kỹ có tầm ảnh hưởng quan trọng trong lúc chiến đấu, vũ kỹ có một phần tăng sức mạnh của bản thân, tùy vào cấp bậc càng cao thì lực tăng phúc càng mạnh. Mục Vân nhận thấy hiện giờ hắn chỉ có một bộ vũ kỹ duy nhất là Lưư Bắng kiểm quết, tuy gọi là kiểm quết nhưng chỉ có duy nhất một chiêu thức. Tuy chiêu Lưư Bắng có thể nhất kích tất sát đối phương cùng cảnh giới hay cao hơn một bậc nhưng cũng không đủ dùng, vũ kỹ càng nhiều thì tỉ lệ thắng càng cao, hắn biết rõ điều đó cho nên hắn kiểm tra thấy điểm tích lũy đã có hơn 28000 điểm, hắn dự định vào cửa hàng tích lũy trao đổi thêm một bộ vũ kỹ công kích, một bộ phòng ngự nữa. Khi hắn tiến cấp cho hệ thống thì hệ thống có nhắc nhở hắn mở ra thêm một trang mới của cửa hàng tích lũy, Mục Vân liền tò mò mở luôn ra để xem có cái gì lợi cho bản thân hay không!

Đình... chủ kí sinh mở ra cửa hàng tích lũy, âm thanh hệ thống vang lên, Mục Vân dò xét trang đầu của cửa hàng, toàn là vũ kĩ cấp bậc thấp, gồm hoàng cấp cùng huyền cấp cấp thấp, nhận thấy mình có hơn 28000 tích lũy, cũng là dân có tiền nên hắn liền mở sang trang thứ hai, đập vào mắt hắn là tên những vũ kĩ mà hắn chưa từng nghe, vốn kiến thức của hắn từ khi đến thế giới này không được nhiều, cho nên tên những vũ kĩ này đối với hắn càng xa lạ là đúng.

Xem xem một lúc hắn chợt thấy một bộ kiểm pháp, bộ kiểm pháp này được gọi là Ngũ Hành kiểm quết, Ngũ Hành kiểm quết là một bộ Địa giai sơ cấp vũ kĩ, cấp bậc Đại giai ư? Mục Vân đến bây giờ còn chưa rõ ràng cấp bậc giữa các vũ kĩ. Muốn biết chi tiết về các cấp bậc vũ kĩ thì hắn phải tốn 200 tích lũy, mặc dù 200 tích lũy rất ít chỉ là mất một cọng lông của chín con trâu nhưng Mục Vân cảm thấy cái hệ thống vô sỉ, hờ cái gì cũng tiền.

Sau khi tiêu tốn 200 tích lũy, một luồng tri thức mới xông vào đại não của hắn, tiếp nhận tri thức xong, hắn liền nhận định cấp bậc giữa các vũ kĩ rõ ràng. Cấp bậc của Lưư Bắng kiểm quết mà hắn đang sử dụng là Hoàng cấp, kế tiếp là huyền cấp, sau huyền cấp chính là địa cấp, còn trên địa cấp nữa là thiên cấp,.... Mỗi cấp bậc đều chia làm 3 bậc nhỏ liền là sơ, trung, thượng.

Vũ kỹ địa cấp ở thế giới này cũng rất trân quý, một quyền vũ kỹ địa cấp không thể dùng kim tệ để mua được, ngàn vàng khó cầu một quyền vũ kỹ địa cấp. Mục Vân cảm thán, mặc dù hệ thống là tên gian thương nhưng không thể không công nhận có hệ thống này giúp hắn rất nhiều việc, giết người, yêu thú tăng kinh nghiệm nhanh chóng trong khi các võ giả khác phải ngày đêm tu luyện, còn có những vũ kỹ cao giai quý hiếm ngàn vàng khó mà mua được thì trong hệ thống chỉ cần có điểm tích lũy có thể đổi bất kì vũ kỹ gì.

Giá của bộ Ngũ Hành kiểm quết là 25500 tích lũy, Mục Vân tặc lưỡi, mắc quá đi, tận đến hơn 25k tích lũy, ngay lập tức hắn như cảm thấy một tên đại gia đang có một số tiền lớn, ngay phút chốc biến thành một kẻ nghèo. Suy tính đề cao thực lực bản thân, Mục Vân cắn răng trao đổi bộ Ngũ Hành kiểm quết.

Đình... chủ kí sinh trao đổi Ngũ Hành kiểm quết tiêu tốn 25500 tích lũy thành công.

- Ta muốn học tập và lĩnh hội cảnh giới viên mãn thì cần tốn bao nhiêu tích lũy? Mục Vân hỏi.

- Cần 3000 tích lũy! Hệ thống trả lời.

- Được! Mục Vân đáp ứng.

- Đình... Chúc mừng kí sinh lĩnh hội Ngũ Hành kiểm quết đến viên mãn cảnh giới.

Sau khi trao đổi và lĩnh hội bộ vũ kỹ Ngũ Hành kiểm quết, tích lũy của Mục Vân hiện tại là một con số 0 tròn trĩnh đáng yêu! Hắn thở dài, đúng là ăn cướp mà, hắn nhận ra than vãn cũng vô ích, vốn tính là có hơn 28k tích lũy có thể cho hắn có nhiều hơn một bộ vũ kỹ phòng ngự, nhưng bây giờ tích lũy cũng hết, hắn không còn cách nào khác đành phải bỏ qua, bây giờ hắn phải kiếm thêm tích lũy mới được, khi xem xét cửa hàng tích lũy, hắn nhìn thấy rất nhiều loại vũ kỹ, công pháp, thân pháp,.... làm hắn thêm thương đến nhỏ dãi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Âm Ti Sơn Trang

Tại một nơi nằm ở phía Tây Bắc Ngọa Long thành, một sơn trang rộng lớn có diện tích dung nạp gần một ngàn người, được bao bọc xung quanh bởi những hàng cây cao lớn, sơn trang được dựng nên theo kiểu cách thần bí, âm u. Sơn trang chỉ có một ra vào duy nhất, mặt sau sơn trang bị bịt kín bởi một ngọn núi cao, phía trong sơn trang có rất nhiều gian phòng to nhỏ không đồng đều, chính giữa là một cái hồ nước có trồng hoa, một cây cầu nhỏ nhỏ được bắc ngang cái hồ nếu muốn tiến vào phía trong thì bắt buộc phải đi qua chiếc cầu đó.

Mục Vân đứng ở phía ngoài sơn trang mà A nhất đã mua lại, hắn có đánh giá xung quanh, địa hình rất tốt để có thể ở hay là tu luyện, thành lập một thế lực cho riêng mình. Mục Vân nhận ra rằng không phải bất cứ chuyện gì hắn cũng phải tự tay đi làm, hơn nữa hắn còn có thân nhân, hắn cũng không phải lúc nào cũng ở cạnh chăm sóc hay bảo vệ thân nhân của hắn. Cũng chính vì vậy hắn đã có ý nghĩ thành lập riêng cho mình một thế lực, một thế lực sẽ vang danh toàn thiên hạ, một thế lực có đầy đủ thực lực bảo vệ người thân bên cạnh hắn, một thế lực có thể vì hắn làm bất cứ điều gì!

Nhìn thấy Mục Vân đang đứng trước cổng sơn trang, A nhất liền nhanh bước đến quỳ xuống một chân lên tiếng: - Thuộc hạ A nhất chào thiếu gia!

- Ừm! Đứng lên đi! Mục Vân phát tay.

- Bẩm thiếu gia, đây chính là sơn trang mà thuộc hạ đã mua lại, không biết thiếu gia có hài lòng? A nhất sau khi đứng dậy liền thận trọng dò hỏi ý kiến Mục Vân.

- Đi vào bên trong trước đã! Nói rồi Mục Vân bước nhanh vào sơn trang. Khi thấy bối cảnh của sơn trang, hắn gạt gù hài lòng, so với trí tưởng tượng của hắn tốt hơn nhiều a!

- Ừm. Người làm rất tốt, đám người A nhị đâu gọi bọn chúng tập hợp lại ta có chuyện muốn nói, tất nhiên trừ Như Tâm cùng mẹ của ta!

- Vâng thiếu gia! A nhất gật đầu đi gọi.

Sau khi mọi người tập trung đầy đủ, tất cả đều đồng thanh gọi Mục Vân là thiếu gia, Mục Vân liếc mắt thấy ngoài A nhất cùng A nhị thì có khoảng hơn 20 người nữa, 10 nam cùng 10 nữ, 20 người này hầu hết không có tu vi của võ giả, chỉ tầm khoảng 4 5 người là có cảnh giới tam đoạn đến lục đoạn mà thôi! Theo như A nhất nói lại với hắn thì 20 người này đều là người được A nhất cùng A nhị mua tại chợ nô lệ, A nhị thấy hoàn cảnh đáng thương của bọn chúng nên mới bỏ tiền ra mua bọn chúng về làm việc cho sơn trang.

Mục Vân gạt đầu, hắn cũng từng là cô nhi ở kiếp trước, may thay được người khác nhận nuôi nên hắn vẫn rất thông cảm cho những người này.

Mục Vân tiến lên một bước, ánh mắt của hắn đảo quanh một lượt rồi cất tiếng: - Chào tất cả mọi người, ta giới thiệu một chút, ta họ Mục tên một chữ Vân, cũng là trang chủ của nơi này. Ta không cần biết tất cả các người là người như thế nào, quá khứ ra làm sao, nhưng một khi bước vào đây thì phải tuân thủ quy định của ta đặt ra, ta không áp bức các người làm cái gì cả, chỉ cần làm những điều hằng ngày ở trong sơn trang là được, nếu các người muốn rời khỏi ta sẽ không ngăn cản.

Sau khi dứt lời, tất cả những nô lệ được A nhất cùng A nhị chuộc thân đều lo lắng suy nghĩ, họ đang băn khoăn do dự có nên ở lại hay không, mặc dù họ đã được chuộc thân khỏi kiếp nô lệ nhưng hầu hết bọn họ đều là dân chạy nạn của vương quốc khác. Bọn họ đều có chung một suy nghĩ rằng cho dù có thoát khỏi nơi đây ra bên ngoài thì không lâu sau cũng sẽ bị bắt làm nô lệ lại mà thôi, không bằng ở đây làm việc còn có chỗ nương thân, nhìn thấy thái độ hòa nhã của Mục Vân tất cả đều đồng thanh trả lời!

- Chúng tôi muốn sinh sống ở đây thưa trang chủ!

- Đã như vậy thì hoan nghênh các người gia nhập, sau đây ta tuyên bố nơi này chính là Âm Ti sơn trang. Vì sao hắn đặt tên là Âm Ti vì hắn là chủ nhân của sơn trang này, huyết mạch của hắn chính là Âm Ti huyết mạch.

- Nghe thấy trang chủ đặt tên sơn trang là Âm Ti sơn trang, tất cả đều quỳ xuống đồng thanh hô to: - Chúng thuộc hạ bái kiến Mục trang chủ!

- Sau này gọi ta là thiếu gia, không cần phải gọi là Trang Chủ hiểu chứ?

- Đã rõ a! Tất cả đồng thanh!

- Mục Vân gật gù cái đầu, hắn giao phó cho hai người A nhất cùng A nhị phân công công việc cho 20 người đó.

Phân phó xong Mục Vân liền đi vào trong phòng của hắn, căn phòng của hắn được đặt ngay sau cùng của sơn trang cạnh dưới chân ngọn núi, căn phòng không rộng lớn nhưng được một cái là có một mật thất rất yên tĩnh để luyện đan. Tiến vào mật thất, Mục Vân bây giờ chỉ là một tên luyện đan sư trung cấp học đồ, hắn tự hiểu ra rằng, muốn thành lập một thế lực riêng cho mình cần rất nhiều tài phú cũng như nhân lực, muốn làm được hai điều đó thì hắn rõ ràng nhận thức được là hắn cần nhanh chóng chính thức là một tên luyện đan sư chân chính, chỉ khi trở thành một tên luyện đan sư chân chính hắn mới có đủ khả năng chiêu mộ nhân lực để làm lớn mạnh thế lực của riêng mình. Không suy nghĩ nữa, Mục Vân liền lấy lò luyện chế đặt ra ngoài, trong người hắn bây giờ còn tổng cộng dược liệu cùng kim tệ không ít. Những thứ này là hắn vơ vét tại phủ đệ của Lương Sơn, tổng cộng bây giờ trên người của hắn có tất cả là gần 500 vạn kim tệ, rất nhiều dược liệu chia làm các phẩm chất từ nhất phẩm đến tam phẩm dược liệu.

Rà soát một hồi đồng dược liệu, hắn nhận thấy có một nhóm dược liệu có thể luyện chế ra Cường Lực Đan, Cường Lực Đan phổ là hắn lấy từ trong tay Trương Bất Tài khi trước. Cường Lực Đan này chỉ là đan dược nhất phẩm nhưng có công dụng rõ rệt, khi người phục dụng Cường Lực Đan có thể gia tăng lực lượng cơ thể, tuy có một chút tác dụng phụ nhưng không đáng ngại. Mục Vân định luyện chế một số Cường Lực Đan đem đến giao cho Trương

Bất Tài để kiếm một số lợi nhuận sau này còn lo cho cái son trang vừa thành lập.

Cường Lực Đan tuy chỉ là nhất phẩm đan được giống như Trương Tư Đan mà hắn đã luyện chế, nhưng mà khi luyện chế mức độ khó khăn rất nhiều, bởi vì lúc trước hắn luyện chế Trương Tư Đan chỉ có hai loại dược liệu nhưng Cường Lực Đan thì cần đến bốn loại phân biệt là Cường Lực Thảo, U nhân nhân sâm, Bách Hoa ngọc cùng mật rắn.

Đinh.. Chúc mừng kí sinh luyện chế thành công đan được nhất phẩm Cường Lực Đan nhận được 10 vạn EXP, Tích lũy 1000, Độ thành thực + 10.000.

Phù... Sau một hồi dùng tinh thần lực luyện chế Cường Lực Đan, hắn rốt cuộc cũng luyện chế ra được một viên, bình thường một tên luyện đan sư cao giai luyện chế một lô đan được thì ít nhất cũng luyện đến 5 viên đan được, nhiều cũng tới 12 13 viên. Nhưng Mục Văn luyện chế chỉ có một viên không phải là hắn quá kém cỏi, mà là bởi vì hắn chỉ là một tên luyện đan sư trung cấp học đồ, vẫn chưa chính thức trở thành một tên chân chính luyện đan sư, và lại còn có một số nguyên nhân quan trọng dẫn ra hắn luyện chế một lô đan được chỉ có một viên nữa chính là lò luyện đan quá yếu, luyện đan bằng lửa thông thường cùng dược liệu cũng không phải loại tốt. Nhưng tính ra hắn cũng chân chính luyện ra một viên nhất phẩm đan được chính thức Cường Lực Đan, nếu hắn muốn khảo hạch luyện đan sư để trở thành một tên nhất phẩm luyện đan sư thì không khó khăn bao nhiêu cả!

Suốt hơn một tháng ròng rã, ở trong mật thất, có một người thanh niên ai chân xếp bằng, hai tay chuyển động liên tục, mắt mở hờ đối diện với một cái lò đang được nung nấu. Mục Văn cả tháng nay đều bế quan luyện đan, mỗi ngày đều có thị nữ tiến vào lo chuyện con nước cho hắn, hắn không để cho người khác biết hắn đang luyện đan, cũng là bởi vì sợ ảnh hưởng đến quá trình luyện đan nên hắn căn dặn chỉ mang cơm để trong phòng không được tiến vào mật thất nữa bước. Hằng ngày Mục Văn luyện đan 4 canh giờ rồi lại trở lên phòng ăn uống rồi lại tiếp tục trở xuống mật thất để luyện đan, suốt một tháng đó, hắn luyện chế ra một số lượng đan được Cường Lực Đan, trong tay hắn bây giờ có tầm khoảng gần 100 viên Cường Lực Đan, phẩm chất như hắn định là thượng phẩm có 60 viên, cực phẩm thì 30 viên, còn hoàn mỹ chỉ có 10 viên mà thôi. Suốt một tháng đều luyện chế một loại đan được làm Mục Văn có một chút buồn chán, hắn nhất định nhân cơ hội đem 100 viên Cường Lực Đan này giao cho Trương Bất Tài thì phải lấy cho được một tờ đan phương đan được cấp hai mới được! Hắn muốn lấy đan phương cấp hai bởi vì luyện chế được 100 viên Cường Lực Đan suốt một tháng thì độ thành thực Luyện đan sư đã đạt đến nhất phẩm đỉnh phong, hắn đang muốn thử sức luyện chế đan được nhị phẩm.

Bước ra khỏi căn phòng, Mục Văn hít thở không khí trong lành buổi sáng, hắn rốt cuộc rời khỏi cái mật thất vừa ít ánh sáng vừa có mùi thối thối, cả tháng không có người vào đó dọn dẹp biểu sao không thối cho được. Thấy Mục Văn xuất quan, A nhất liền tiến đến nói: - Thiếu gia, Phu nhân có chuyện muốn nói với thiếu gia ngài!

- Ừ đã lâu rồi không gặp mẫu thân của ta, người đi nói một tiếng rằng ta đi tắm rửa một lát sẽ đến liền! Mục Văn gật đầu!

Helo tất cả các đọc giả, chúc các bạn đọc truyện vui vẻ! Thân gửi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Lại đến vạn thương cửa hàng

Tắm rửa xong xuôi, Mục Văn cảm thấy cơ thể nhẹ hẳn ra, thay một bộ đồ mới rồi đi đến gian phòng của mẹ hắn. Khi bước gần đến cửa, hắn nhận thấy còn có một giọng nói khác của nữ tử ở trong căn phòng nữa, không khó để xác định được giọng nói đó hiển nhiên là của Như Tâm, hắn nhẹ nhàng áp tai vào cửa nghe lén.

- A di a, chuyện đó có thể không?, con sợ Vân ca ghét con!

- Không gì đâu, tiểu tử đó nhất định sẽ nghe lời của a di, nếu hắn không nghe, a di liền không nhận hắn nữa!

Hắn đang nghe được một lúc thì bỗng nhiên có tiếng kêu làm hắn giật cả mình, khi không đang nghe lén người khác nói chuyện là một hành vi bất lịch sự.

- Chào thiếu gia, thiếu gia có việc gì dặn dò không để nô tỳ đi làm! Một nữ tử dáng người khá ôn cần giọng nói.

Mục Văn lúng túng một hồi, hắn nhận biết chắc chắn hai người bên trong đã biết hắn nghe lén ở cửa, hắn liền ho khàn một tiếng rồi lắc đầu bảo nữ tử kia đi. Thấy nữ tử kia đã đi hắn thở phào, đẩy nhẹ cánh cửa ra rồi bước vào trong với thái độ bối rối.

- A, chào mẫu thân, con nghe A nhất nói người tìm con có việc? Mục Văn lên tiếng dò hỏi.

- Ừm, ta có việc đang muốn tìm con, trước tiên ta muốn hỏi có phải con đã nghe lén ta nói chuyện?! Mẹ của hắn ôn nhu thăm dò hắn, mặc dù đã xác định rõ ràng hắn nghe lén nhưng bà muốn nhìn thấy đứa con trai của bà bối rối.

- À ừ, con mới tới một lúc, cũng chẳng nghe được gì nhiều đâu mẫu thân a! Hắn đỏ mặt hời hợt nhai, ở đây còn có Như Tâm nữa, sao mẹ của hắn lại làm hắn khó xử như thế chứ, thật là quá mất hình tượng đi mà!

- Vậy con nghe được những gì rồi? Mẹ hắn vẫn tiếp tục gặng hỏi.

Mục Vân nhận thấy mẹ của mình đang cố tình làm hấn khó xử, hấn liền xuề xòa cười tươi vẫy vẫy tay cho qua, hấn liền đổi chủ đề!

- Mẫu thân có chuyện gì quan trọng hay không? Nếu có thì mẫu thân cứ nói, con còn có việc quan trọng cần xử lý nữa!

- A.. Con có việc gấp sao, hơn một tháng trời không đến thăm ta một chút, từ khi chuyển đến ở chỗ này, suốt một tháng nay không có ai nói chuyện với ta, ta muốn làm việc để khỏi buồn chán nhưng mấy người kia một mực không cho ta làm, còn nói ta đừng nên làm khó bọn họ vì con đã ra lệnh, may mà nhờ có Như Tâm hằng ngày đến trò chuyện với ta, nếu không chắc ta chết sớm vì buồn rầu quá đi! Mẹ hấn kể lể.

- À ừ thì con cũng muốn cho mẫu thân không vất vả mà, nên con mới nhận bọn họ tới làm, nếu không còn chuyện gì con đi trước ha! Mục Vân đánh bài chuẩn.

Nhận thấy con trai của mình có ý tránh mặt mình, bà liền mỉm cười ôn nhu nói: - Vân nhi, con năm nay cũng hơn 20 tuổi rồi, chắc cũng nên kiếm một nghề để chăm lo cho con rồi, ta thấy Như Tâm rất tốt, tính nết hiền lành, ngoan ngoãn, lại đoan trang xinh đẹp, ta có ý muốn... - A a con nhớ con còn một số chuyện gấp cần phải giải quyết ngay, chuyện này từ từ nói sau được không! Chưa kịp để mẹ của hấn dứt lời, Mục Vân vừa hô lớn vừa phóng thân ra ngoài.

Thấy Mục Vân bỏ trốn, khuôn mặt bà bất đắc dĩ nhìn về phía Như Tâm hiền từ bảo: - Như Tâm con đừng để ý, Vân nhi nó chắc có việc gì quan trọng nên mới đi vậy, nó không có ý gì đâu, chuyện của con hôm khác liền nói với nó, con đừng có buồn, a di nhất định sẽ giáo huấn nó mà!

- Vâng được rồi a di a, con không để ý đâu! Như Tâm thẹn thùng đáp.

Sau khi thoát khỏi phòng của mẹ hấn, Mục Vân liền thở phào nhẹ nhõm, hấn chợt một nụ cười, mẹ hấn đang làm mai Như Tâm cho hấn sao, hấn cũng thật lòng có thích Như Tâm nhưng cô ấy năm nay chỉ có 16 tuổi, còn hấn đã 20 có hơi trâu già gặm cỏ non a! Lắc lắc cái đầu để khỏi suy nghĩ vớ vẩn, Mục Vân liền kêu gọi A nhất đi cùng hấn đến Vạn Thương cửa hàng gặp Trương Bất Tài để bán đan dược.

Tại bên trong Vạn Thương cửa hàng, Trương Bất Tài đang mãi mê vuốt ve một nữ tử có thân hình bốc lửa, đường cong rõ ràng. Đang hưng phấn, tên hộ vệ chạy vào hét lớn làm hấn giật mình: - Bẩm Trương chủ sự, Mục công tử đang ở bên ngoài!

Nghe thấy tên hộ vệ nói Mục Vân đang ở bên ngoài, Trương Bất Tài liền hun một cái vào đôi môi đỏ mọng của nữ tử rồi cười khà khà: - Nàng ở đây một lúc, ta có việc ra ngoài một lát, xong việc sẽ đến chăm sóc nàng nha... Trương Bất Tài nở một nụ cười dâm dăng. Nghe thấy Trương Bất Tài muốn đi, nữ tử cũng không có ngăn cản, nàng liền dùng mỹ nhãn nheo mắt về phía Trương Bất Tài, chiếc lưỡi liếm lên trên môi, động tác rất vũ mỵ làm Trương Bất Tài nổi lên dục hỏa, may mà hấn biết kiềm chế chứ không thì hấn đã lao vào cắn xé nữ tử nóng bỏng kia rồi.

Mục Vân đang ngồi nhắm nháp chén trà, mắt mờ mờ, miệng hấn đang lẩm bẩm cái gì cũng không rõ, đang mơ mơ màng màng thì nghe thấy tiếng cười lớn, không cần mở mắt hấn cũng biết chủ nhân tiếng cười này là của ai rồi. Đặt chén trà xuống bàn, đứng dậy hai tay ôm quyền: - Trương đại ca sau khi từ biệt đến nay không biết có khỏe?

- Haha. Mục Vân huynh đệ tới làm sao không báo trước, để ta còn ra đón, để Mục huynh đệ ngồi chờ ta cảm thấy thật xấu hổ a! Trương Bất Tài khách khí, hấn biết bề ngoài Mục Vân nhìn như một thư sinh tay trái gà không chặt, nhưng hấn biết không thể đánh giá bên ngoài mà nhận định tính cách của một con người được. Sau khi trải qua sự việc kia, hấn trong lòng càng thêm bội phục khả năng sát phạt quyết đoán của Mục Vân.

- Trương đại ca khách khí, hôm nay tiểu đệ đến đây muốn bán một ít đan dược, Trương đại ca có thấy thuận tiện?

- Thuận tiện, đương nhiên thuận tiện chứ, Mục Vân huynh đệ muốn bán đan dược như thế nào?

- À trong tay ta có khoảng 95 viên Cường Lực Đan, gồm 60 viên thượng phẩm, 30 viên cực phẩm và 5 viên hoàn mỹ. Không biết Trương đại ca thấy sao? Vừa nói Mục Vân vừa lấy trong túi ra tổng cộng mười bình ngọc đưa cho Trương Bất Tài.

Nhận lấy đan dược, mở một bình ra xem, Trương Bất Tài há hốc mồm, đan dược thật tinh khiết, hấn không ngờ trong một khoảng thời gian ngắn ngủi mà Mục Vân có thể luyện chế ra Cường Lực Đan, hơn nữa số lượng còn nhiều như vậy. Hấn đang nghi ngờ có phải vị luyện đan sư bí ẩn đằng sau Mục Vân luyện hay không, hấn không cho rằng Mục Vân có thể trong một tháng mà luyện chế ra một số lượng đan dược như vậy. Mặc dù là nhất phẩm đan dược, nhưng hấn cũng biết mỗi gã luyện dược sư mỗi lần luyện chế đều tiêu hao không ít, cần phải tĩnh dưỡng vài ngày mới có thể tiếp tục luyện chế, đằng này vị luyện đan sư bí ẩn kia có thể trong một tháng luyện chế ra được nhiều đan dược như vậy thì Trương Bất Tài trong đầu chỉ nghĩ ra một loại khả năng chính là vị này có thể là một vị luyện đan sư vượt qua ngũ phẩm.

Suy nghĩ một chút, Trương Bất Tài liền phân phó tên hộ vệ vào lấy kim tệ ra, sau một hồi nói chuyện rôm rã cùng Mục Vân, tên hộ vệ mang tới một hộp ngọc. Mục Vân nghi nghi ngờ ngờ mở hộp ngọc ra, đập vào mắt hấn là một chiếc túi không gian dùng để cất chứa đồ vật, khác với nhẫn không gian, túi không gian chỉ có thể cất chứa những đồ vật cấp thấp như kim tệ, áo quần,.. Còn nhẫn không gian bên trong lại có linh khí tụ tập, bởi vì có linh khí nên có thể cất chứa dược liệu, cùng những loại đồ cấp cao khác. Không phải như vậy liền kết luận nhẫn không gian so với túi không gian hơn bởi vì còn có một điều quan trọng chính là nhẫn không gian có thể bên trong cài cắm chế, nếu không biết cách mở cắm chế ra mà dùng vũ lực cưỡng phá thì tất cả đồ vật bên trong sẽ bị hủy, ngược lại túi không gian không có cắm chế cho nên giá trị hai loại vật dụng này tương đối chênh lệch.

Đến nay trên người Mục Vân tổng cộng có hai cái nhẫn không gian, tất cả hai cái đều có cắm chế mà hấn mở không ra, hấn cũng từng có ý nghĩ nhờ Trương Bất Tài mở giúp nhưng sau khi suy xét thì hấn lại bỏ đi ý nghĩ đó.

Nhìn thấy Mục Vân thần thờ, tưởng hấn không nhận biết được túi không gian, Trương Bất Tài cười ha hả giới thiệu!

- Mục Vân huynh đệ, đây là túi không gian có thể chứa đựng một ít đồ dùng, chủ yếu đều chứa đựng kim tệ, bởi vì hôm nay người bán cho cửa hàng

chúng ta một số lượng lớn Cường Lực Đan có giá trị không nhỏ cho nên ta mới dùng thứ này cho tiện lợi, trong này có 300 vạn kim tệ, người xem xét một chút. Trương Bất Tài vừa giới thiệu vừa tiện tay lấy túi không gian đưa cho Mục Vân.

Nhận được, Mục Vân liền mở ra thì hần không khỏi ngạc nhiên, 300 vạn kim tệ là con số lớn nhưng cái túi này có công dụng thật thần kì, hần biết được có thể nhồi nhét bao nhiêu kim tệ vào trong chiếc túi này cũng không làm cho nó to ra. Lúc trước vợ vết hết tài phú ở phủ đệ tên Lương Sơn được 500 vạn kim tệ cùng rất nhiều được liệu, hần rất khó khăn để vận chuyển đến Âm Ti sơn trang. Bây giờ có thứ này thì hần thỏa sức mà đi vợ vết của cải rồi, trong lòng hần giờ đây rất vui sướng.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Lần đầu đi thanh lâu

- Trương chủ sự người cảm thấy hần như thế nào, có đáng giá để chúng ta lôi kéo hay không? Nữ tử thần bí lên tiếng hỏi.

- Bẩm tiểu thư, theo như ta thấy tên tiểu tử Mục Vân này không đơn giản, trong một đoạn thời gian ngắn như vậy mà hần có thể luyện chế ra một số lượng lớn Cường Lực Đan thì không thể nào có khả năng đó được, chắc chắn phía sau hần có một vị luyện đan sư cường đại, nếu theo như dự đoán của ta thì chỉ cần lôi kéo đc Mục Vân liền có sự ủng hộ của người đó, vấn đề của thương hội cũng sẽ nhẹ nhõm hơn rất nhiều! Trương Bất Tài thẳng thắn trả lời.

- Ta cũng có suy nghĩ giống như người, một tên thanh niên 20 tuổi mà đã có tu vi Vũ Tướng nhất trọng, người không cảm thấy nếu hần không phải một tên luyện đan sư nhưng tầm tuổi đó đã có một thân tu vi như vậy cũng là thiên tài trong thiên tài rồi. Cho dù ở trong gia tộc của chúng ta hần cũng xếp vào top 20 a!

- Đúng vậy tiểu thư, một thanh niên 20 tuổi có tu vi cao, bối cảnh sâu lưng lại là một tên luyện đan sư cao giai, rất đáng giá để chúng ta mời chào, và lại theo ta thấy tính cách của Mục Vân khá là quyết đoán, hần là một kẻ không kiêu không siểm nịnh, sớm muộn cũng là bá chủ một vùng, nhân lúc hần còn chưa lộ ra phong mang chúng ta nên tận lực lôi kéo hần, đưa than ngày tuyết rơi là kẻ sách vụn toàn nhất!

- Được rồi, người cứ chú ý đến hần, hần gặp phiền phức gì thì cứ ra mặt giải quyết, nếu hần có yêu cầu gì, chỉ cần không quá đáng cứ tận lực thỏa mãn yêu cầu của hần, ta có chút mặt người lui ra đi!

- Vâng, tiểu thư!

Sau khi chia tay Trương Bất Tài, Mục Vân đang đi trên đường lớn, hần suốt một tháng bế quan luyện đan có chút buồn bức, nhân cơ hội ra ngoài liền dạo chơi một lát thả lỏng tinh thần.

Đi một lúc, Mục Vân nhìn thấy một tấm bảng có ghi dòng chữ "Túy Hương Lâu ". Trước cửa "Túy Hương Lâu " hần nhìn thấy có rất nhiều nữ tử trong những trang phục hồ bang có thể làm nóng mắt mọi người nam nhân, những nữ tử này đang tận lực lôi kéo khách vào bên trong. Không quá khó đoán, Mục Vân liền biết nơi này là chốn ăn chơi bậc nhất tại Ngọa Long thành. Mặc dù hần không có sở thích hái hoa ngắt cỏ nhưng từ khi sống lại đến bây giờ hần vẫn còn là xử nam, chưa được đụng chạm da thịt của một người nữ tử nào cả. Nghĩ nghĩ làm Mục Vân xấu hổ, không ngờ đường đường là một tên Vũ Tướng nhất trọng mà đến bây giờ vẫn một thân trong trắng, nếu đổi lại người khác thì người ta đã có thể thiếp con cháu đầy nhà mất rồi a!

Hần cũng thấy mình từ khi thay da đổi xương cũng có vẻ đẹp trai hơn hần, vóc dáng cân đối, ngũ quan tinh xảo, thần thái phong lưu tuấn đạt, hần tự nhận hần cũng không thua kém bất kì một tên nam nhân nào, có sao ông trời lại bắt công với hần, không đem tới một hồng nhan cho hần gửi gắm thể xác chứ! Cảm thân cũng vô ích, hần cắn răng nhất định hôm nay phải thử một chút mùi đàn bà mới được, không thể cứ như thế này mãi. Nghĩ là làm, hần tiến đến trước cửa, nhận thấy có một vị công tử có chút đẹp trai, các nữ tử liền dạt tới vây quanh Mục Vân mời chào, Mục Vân cũng không có câu nệ, hần thoải mái vuốt ve những đường cong quyến rũ trên cơ thể của các nữ tử. Vuốt ve chán chê hần tiến vào bên trong, đập vào mắt hần là một không gian rộng rãi, xung quanh hần đều là những mỹ nữ tuyệt trần, muốn lôi có lôi, muốn lỡm có lỡm đang không ngừng khiêu khích gây nên sự hứng thú của nam nhân. Một người phụ nhân trạc tuổi trung niên tiến đến lại gần hần, người phụ nhân này có khuôn mặt tròn trịa, ngũ quan cũng thuộc hàng chất lượng, tuy đã già nhưng cơ thể vẫn có đường cong quyến rũ đến mê người, nhận ra Mục Vân là khách lạ, người phụ nữ lên tiếng, một giọng nói có vài phần trong trẻo vang lên làm Mục Vân suýt giật mình.

- Ai da, vị công tử này thật lạ mặt nha, không biết vị công tử đến đây để uống rượu nghe hát hay là tìm kiếm niềm vui nhân sinh a!

- À. à ta đến xem hát mà thôi, phiền bà chủ đặt giúp ta một bàn trống, ta chỉ thích ngồi một mình không muốn ai quấy rầy!

- Thì ra công tử đến xem hát, thật may mắn cho công tử nha, hôm nay chỗ của ta có tiết mục đặc biệt, nếu công tử đã đến thì hãy xin theo ta, ta sẽ cho người sắp xếp cho công tử một bàn riêng để thưởng thức. Vị tử bà nói xong liền quay người đi về phía trước, Mục Vân lẻo đẻo theo phía sau. Lên gian thứ ba, dừng lại một cái bàn hình tròn lớn trong một góc yên tĩnh, tú bà liền tỏ ý mời ngồi.

Không lâu sau, một tên tiểu nhị đã bưng lên một ít đồ nhắm rượu và một bình rượu, Mục Vân phất tay cho tiểu nhị lui xuống, tự rót cho bản thân một chén rượu, hần đây là lần đầu tiên uống rượu ở thế giới này và cũng là lần đầu tiên ngồi trong một nơi đầy cảnh xuân sắc như thế này.

Đang nhâm nhi chén rượu trong tay, một giọng nói truyền đến tai của hắn: - Chào Mặc huynh, đã lâu không gặp!

- A thì ra là Mặc huynh, mời Mặc huynh ngồi! Người vừa lên tiếng chính là Mặc Nam Mặc gia mà hắn quen lúc trước, nhìn thấy đối phương, Mặc Vân cũng rất ngạc nhiên, không ngờ có thể chạm mặt người quen ở một chỗ như thế này, hắn khách sáo liền mời Mặc Nam cùng ngồi.

- Đa tạ Mặc huynh, không biết dạo này Mặc huynh có khỏe? Mặc Nam tìm cách bắt chuyện.

- Cảm ơn Mặc huynh đã quan tâm, tại hạ vẫn bình thường, không biết Mặc huynh có gì chi giáo?

- À Mặc huynh không cần khách trương, ta thường hay lui tới chỗ này, hôm nay đúng lúc nhìn thấy Mặc huynh ngồi một mình nơi đây, liền đến chào hỏi một chút mà thôi, nếu Mặc huynh không ngại ta có thể mời Mặc huynh một chén có được hay không?

- Thì ra vậy, hai chúng ta cũng thật có duyên, nào ta cũng kính Mặc huynh một chén! Sau hai người uống cạn chén rượu, phía dưới liền truyền đến âm thanh ồn ào, tưởng đã xảy ra chuyện gì, hóa ra là đã đến tiết mục đặc biệt mà vị tú bà lúc nãy đã giới thiệu cho hắn biết. Nhìn thấy Mặc Vân đang nhìn xuống phía dưới, Mặc Nam liền lên tiếng.

- Mặc huynh thật may mắn a, hôm nay là một ngày trọng đại ở chỗ này, một chút nữa sẽ có một tiết mục rất hay rất kích thích đang chờ chúng ta đấy, thường thường những tiết mục như này đều không có để xuất hiện, hiếm hoi lắm mới được thấy a! Mặc Nam giải thích cặn kẽ cho Mặc Vân.

- Ừm, gật đầu một cái cho có lệ, thực chất trong lòng Mặc Vân đang phản kích không thôi, đùa có sự kiện lớn hắn đều cảm thấy có hứng thú a!

Quả nhiên Mặc Vân vừa mới trong lòng suy nghĩ xong, phía dưới đã có người lên tiếng!

- Hoanh nghênh, hoanh nghênh tất cả các vị đã bỏ thời gian đến đây, chắc hẳn mọi người đã biết, một năm chỉ có một lần được thấy, ta cũng không dơ dài thêm nữa, xin mời Tứ Nương!

Sau khi nghe người giới thiệu hô lên tên có vẻ như của một nữ tử, ngay lập tức tất cả các nam nhân đều hò hét điên cuồng, không ngừng kêu tên Tứ Nương, làm huyên náo cả thành lâu!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Ngịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Được tặng mỹ nhân

Không ngừng những tiếng reo hò vang lên, Mặc Vân đưa ánh mắt nhìn về phía dưới, một cái cột trụ lớn từ từ phía dưới nâng lên, khi cột trụ đã nâng đến mức nhất định, phía trên mái lầu từ từ mở ra, một thân ảnh đỏ chói đang từ từ hạ xuống đứng ngay ngắn trên cột trụ. Thân ảnh này chính là một vị nữ nhân có diện mạo thanh tú, nàng mặc một chiếc váy màu đỏ chói được phủ từ phần ngực để lộ hai ngọn núi hùng vĩ nhấp nhô của nàng đến cuối chân, chiếc váy được cấu tạo xẻ ra hai bên để lộ đôi thân ngọc vừa dài vừa trắng, khuôn mặt trắng hồng thanh thoát xuất tục, ngũ quan đẹp rạng ngời, thân hình nóng bỏng với đường cong hình chữ S làm nên một tác phẩm nghệ thuật. Nàng nhẹ nhàng đáp xuống đứng bên trên cột trụ, đôi môi mông mọng nước đang nhấp nháy làm cho những thanh niên trai tráng hay những phú ông già nua đang không ngừng phản kích.

Phía bên cạnh Mặc Vân, Mặc Nam đang trợn mắt há mồm đủ để một cái trứng gà lọt vào trong đó, đôi mắt hắn nhìn thân ảnh diễm lệ phía dưới không chớp mắt dù chỉ một lần, nhìn chán chê hắn chợt cảm thấy mình thất thố liền mở miệng cười ha hả: - Mặc huynh, huynh có biết vị nữ nhân ở phía dưới?

- À, ta không biết, ta cũng chỉ mới đến lần đầu tiên, mà Mặc huynh từng nói với ta là huynh là khách quen ở đây, chẳng lẽ huynh không biết nàng là ai? Mặc Vân nghi ngờ hỏi lại.

- À ừm ta cũng không biết, tại vì đây là lần đầu ta thấy nàng, trước đây những lúc ta đến đều không gặp, chẳng lẽ là người mới chăng? Mặc Nam miệng thì nói chuyện với Mặc Vân nhưng đôi mắt đang không ngừng di chuyển trên thân ảnh phía dưới, miệng thì nhấp nháy không biết đang nói cái gì!

Lúc này, phía dưới lầu đang rất hỗn loạn âm ỷ, những đôi mắt tham lam thèm thuồng không ngừng nhìn chăm chú về nữ nhân đang múa trên chiếc cột, nàng đang múa một vũ điệu làm khiêu dậy thú tính dục vọng của tất cả các nam nhân nơi đây, đôi tay bắt chợt vuốt từ chân từ từ di chuyển nhẹ nhàng chậm chậm lướt trên đôi chân ngọc thon dài của nàng. Động tác này làm rất nhiều nam nhân xị cả máu mũi, ngay cả Mặc Nam cũng mất máu khá nhiều từ động tác này của nàng. Nhìn thấy đường đường là một công tử của một trong tam đại gia tộc lại mất hình tượng như thế, Mặc Vân thầm rửa trong lòng. Nhưng hắn cũng khẳng định, nhan sắc của nữ nhân này làm cho tim hắn cũng đập mạnh dữ dội, may mà hắn có tinh thần lực mạnh mẽ duy trì nếu không hẳn cũng như mọi nam nhân khác đều bị cái nữ tử phía dưới làm cho xị máu mũi mất rồi.

Khi nữ tử đã kết thúc tiết mục của mình, phía bên dưới không ngừng reo hò càng lúc càng điên cuồng, vị tú bà liền bước lên khán đài chính giữa cất giọng.

- Các vị khách quý có hài lòng về tiết mục vừa rồi? Không ngừng những tiếng la ó, gật đầu mạnh mẽ công nhận lời nói của tú bà. Vị tú bà dừng một xíu rồi tiếp tục nói: - Hôm nay ngoài tiết mục này, ta thông báo cho tất cả quý vị ở đây biết một tin, chính là vị mỹ nhân vừa trình diễn trước đó vừa mới đến chỗ của ta, hôm nay sẽ có một chương trình mới đó chính là những ai có thể trả một cái giá lớn thì sẽ có cơ hội cùng mỹ nhân một đêm không quên! Lối

nói vừa ra, phía bên dưới hay trên lầu cao bỗng dưng bùng nổ, ai cũng suy nghĩ sẽ có cơ hội cùng người đẹp vừa rồi một đêm, nghĩ đến được ôm cái thân ảnh nóng bỏng kia vào lòng thật là hưng phấn, nếu có thể làm nàng hài lòng chẳng phải được ấy ấy luôn hay sao.

Không chỉ những tên nam nhân kia, lúc này Mục Vân cùng Mặc Nam hai người đều háo hức, dù biết cái giá phải trả cho một đêm rất lớn nhưng cũng đáng giá, vị mỹ nhân này là một cực phẩm trong tất cả các mỹ nhân.

Ngay lập tức, một tên thanh niên cất giọng: - Ta ra 10 vạn kim tệ mua một đêm cùng người đẹp.

Sau âm thanh ra giá của tên thanh niên, liên tục là những âm thanh kêu giá khác từng từng vang lên.

- Ta ra 20 vạn

- 50 vạn

- 60 vạn,...

- Hừ... ta ra 100 vạn kim tệ, những cái quỹ nghèo các ngươi dám tranh giành mỹ nhân cùng ta sao? Một tên vừa lùn vừa béo nâng mức giá lên trên trời, ngay lập tức những tiếng xì xào to nhỏ. 100 vạn kim tệ, dù không nhiều cũng không ít, nhưng hầu hết những người ở đây đều không có khả năng trả một cái giá như vậy để chỉ có một đêm với mỹ nhân. Mặc dù không cam lòng nhường mỹ nhân cho cái tên vừa lùn vừa béo kia, nhưng tất cả đều có một suy nghĩ chung là không nên vì một nữ tử mà đắc tội với người kia.

Nhìn cũng đủ biết tên vừa lùn vừa béo kia có quyền thế mạnh mẽ, nếu không thì hẳn cũng không bỏ ra một số tiền lớn như vậy để chỉ ngủ một đêm với mỹ nhân.

Nhận thấy không còn ai ra giá, tú bà liền nhanh chóng kết thúc, à không ngờ có người bỏ ra 100 vạn kim tệ, nhưng khi bà định cất giọng nói lên thì có một giọng nói truyền từ trên lầu xuống làm tất cả người phía dưới há hốc.

- Ta ra 200 vạn kim tệ a! Giọng nói này chính là của Mặc Nam, hẳn cũng biết tên lùn béo kia có một ít địa vị, nhưng hẳn là ai, con trai của gia chủ Mặc Gia Mặc Nam lại sợ tên vừa lùn vừa béo kia?

Giọng nói vang lên của Mặc Nam làm tất cả người ở đây trợn mắt há mồm không tin những gì mình vừa nghe. Bà mẹ nó tên phá sản nào đấy? Bỏ ra những 200 vạn mua kỹ nữ, đúng là tên nhị thế tổ mà. Một tên thanh niên vừa nghe thấy Mặc Nam báo giá hẳn nhin không được liền cất tiếng nói lớn. Nghe tiếng trào phúng của tên thanh niên, Mặc Nam không những tức giận mà còn từ trên cao nhìn xuống chỗ thanh niên kia đang đứng, hẳn cười như không cười, mở miệng nói: - À ừ ta chính là tên nhị thế tổ mà người với nói đấy, người có ý kiến với lời nói của ta chẳng? Tên thanh niên đưa cặp mắt của mình hướng lên trên lầu cao nhìn, lập tức khuôn mặt bánh bao của hắn biến sắc, vội vàng chấp tay, giọng nói có vài phần run sợ: - A là Mặc công tử, tại hạ Cao Xuân Minh bái kiến Mặc công tử! Tên thanh niên vừa dứt lời, tất cả mọi người đều ngạc nhiên trước thái độ của hắn, Cao Xuân Minh ai mà không biết, là con của phó bang chủ bang Huyết Sát Cao Cầu đây mà. sao hắn lại sợ người thanh niên phía trên lầu cao kia, á khoan đã, hình như Cao Xuân Minh gọi người kia là Mặc công tử, ở cái Ngọa Long thành này chỉ có duy nhất một người có thể gọi là Mặc công tử mà thôi, chính là Mặc Nam của Mặc gia nằm trong tam đại gia tộc, chẳng lẽ tên thanh niên trên lầu là Mặc Nam, mọi người đều nghi ngờ nhưng thấy biểu hiện sợ hãi của Cao Xuân Minh thì mọi người lập tức hiểu rõ.

Thấy Cao Xuân Minh yếu thế, Mặc Nam cũng lười tính toán, hẳn không nhìn Cao Xuân Minh đang run lấy bầy phía dưới mà đưa ánh mắt của mình sang á tú bà mở miệng nói: - Thế nào, ta bỏ ra 200 vạn kim tệ mua một đêm của Tứ nương cô nương, không biết bà thấy có được hay không? Mặc Nam mặc dù miệng nói nhẹ nhàng nhưng ánh mắt hiện rõ sự uy hiếp giành cho đối phương.

Á tú bà bất chợt cảm thấy lạnh lẽo, à liền nhanh chóng mở miệng tuyên bố Mặc Nam là người thắng cuộc có được một đêm cùng Tứ Nương.

Mặc Nam nghe thấy tuyên bố, hẳn liền nở một nụ cười tươi hướng Mục Vân nói: - Mục huynh, nếu huynh có hứng thú với vị Tứ Nương này, ta cũng sẽ nhường thứ yêu thích của mình cho huynh. Nghe thấy ý tứ của Mặc Nam muốn nhường nữ nhân cho hắn, Mục Vân cảm thấy đối phương có ý đồ với mình, lúc đầu tên Mặc Nam này gặp hắn ở đây thì chỉ là trùng hợp, không những đối phương không đi còn ngồi cùng uống rượu với hắn, lần này ngược lại tốt, chủ động nhường cái vị nữ nhân mà hắn tốn hết 200 vạn kim tệ mới giành được cho mình. Mục Vân nghi ngờ Mặc Nam có ý đồ với hắn, mặc dù không biết có xấu hay tốt nhưng Mục Vân phải đề phòng mới được, hẳn với Mặc Nam chỉ tình cờ gặp nhau, hôm nay chỉ mới là lần thứ hai, đối phương không đến mức phải như vậy.

Nhìn thấy Mục Vân suy tư, không nói một lời Mặc Nam liền nở một nụ cười nói: - Mục huynh yên tâm, ta cũng chỉ muốn kết giao một chút với huynh mà thôi, không có ý nghĩ gì khác, mặc dù 200 vạn rất lớn nhưng đối với ta cũng chỉ là tiền lẻ mà thôi, huynh không cần phải ngại a!

- Vậy thì đa tạ Mục huynh rồi, nếu không nhận thì quá thất lễ, ta xin nhận hậu lễ của Mục huynh! Mục Vân nở một nụ cười tươi sáng, ôm quyền hướng Mặc Nam. Đùa chứ người tốn 200 vạn kim tệ giành nữ nhân lại chấp hai tay dâng cho ta, có kẻ ngu mới không nhận!

- Vậy thì không còn việc gì nữa ta xin được phép cáo từ, khi nào có dịp chúng ta liền uống rượu chung. Mặc Nam ôm quyền từ biệt ra về!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Tứ nương thần bí

Sau khi từ biệt Mặc Nam, Mặc Vân vẫn an nhàn uống rượu, ả tú bà " Túy Hương Lâu " vội bước đến lên tiếng- Mặc công tử, Mặc thiếu gia đã dặn dò ta phải đón tiếp công tử thật chu đáo, Mặc công tử có muốn bây giờ tới khuê phòng của Tứ Nương chưa a!

Mặc Vân không nói một lời nào liền gật đầu, hần bước theo ả tú bà tiến đến một căn phòng nhỏ, vừa bước đến bên ngoài căn phòng, ả tú bà liền khách sao một lời rồi lui xuống. Mặc Vân đang chần chừ ở bên ngoài một lúc thì một giọng nói trong treo có thể làm tan chảy bất cứ nam nhân nào từ trong phòng vọng ra.

- Nếu công tử đã đến thì hãy tiến vào bên trong! Mặc Vân liền trấn tĩnh lại liền đẩy cửa phòng bước vào, vừa bước vào căn phòng, Mặc Vân liền ngửi thấy một mùi hương thơm làm hần cảm thấy rất dễ chịu. Mặc Vân ôm quyền lên tiếng: - Tại hạ chỉ muốn tới đây gặp mặt Tứ Nương cô nương một lát rồi sẽ đi, tuyệt đối không có ý nghĩ bậy bạ gì!

- Ha ha, công tử chỉ muốn gặp mặt thiếp thân một chút mà bỏ ra 200 vạn kim tệ, thật đúng là làm người ta kinh sợ mà! Vừa dứt lời, Tứ Nương từ trong buồng bước ra bên ngoài, lúc này nàng đã thay đi bộ trang phục lúc này, thay vào đó là một bộ y phục thanh nhã có thể làm cho người đối diện cảm thấy an lành. Nhìn thấy Tứ Nương đi ra, Mặc Vân nhất thời lúng túng, hần là lần đầu tiên gặp một mỹ nhân xinh đẹp như này, so với các diễn viên minh tinh điện ảnh ở kiếp trước thì chỉ có hơn mà không kém. Tứ Nương thấy Mặc Vân đơ người, nàng mỉm cười kéo ra một cái ghế rồi ngồi xuống, tay nàng chỉ vào cái ghế bên cạnh mình ý tứ muốn Mặc Vân ngồi lên trên đó. Mặc Vân hiểu ý của cô nàng trước mặt, nhưng hần vẫn đang còn là xử nam, hần rụt rề không dám ngồi bên cạnh một mỹ nữ có thân hình câu dẫn nam nhất đến chết người này. Mặc Vân liền đáp cái mông của mình xuống chiếc ghế đối diện với Tứ Nương. Hai cặp mắt cứ dán vào phía đôi núi hùng vĩ đang ẩn hiện trước mắt, nhìn thấy Mặc Vân cứ nhìn chăm chăm vào chỗ mẫn cảm của mình, Tứ Nương cau mày đẹp lại hứ một tiếng làm Mặc Vân xấu hổ cúi mặt nhìn xuống đất.

Thấy cái cử chỉ rụt rề của nam nhân trước mắt của mình, Tứ Nương cảm thấy hứng thú vô cùng, nàng cảm thấy nam nhân trước mặt này rất đáng yêu, dám cả gan nhìn ngực của nàng, giờ thì tỏ vẻ rụt rề xấu hổ như nữ nhân giống như bị người ta bắt gian tại trận nữa chứ. Hai người im lặng một lúc lâu, rốt cuộc không chịu nổi sự im lặng, Tứ Nương liền phá vỡ sự im lặng này.

- Không biết quý danh công tử, Tứ Nương rất tò mò a!

- À tại hạ họ Mặc tên một chữ Vân! Mặc Vân e thẹn nhỏ giọng.

- Mặc Vân, tên của công tử rất hay a, vậy dám hỏi Mặc công tử đã có thể tử huyệt chưa?

Nghe thấy đối phương hỏi mình cưới vợ chưa, Mặc Vân nhất thời bối rối nhẹ giọng đáp: - À ừ tại hạ vẫn chưa có!

- Mặc công tử cứ thoải mái đi a, người ta đâu có ăn thịt công tử đâu mà công tử phải sợ! Tứ Nương cười duyên.

- À, tại hạ chợt nhớ còn có chuyện gấp, hẹn Tứ Nương cô nương dịp khác sẽ bái phỏng, bây giờ tại hạ xin cáo từ không cần Tứ Nương cô nương tiễn đầu a! Mặc Vân lúc này bối rối tột cùng, hần vừa dứt lời liền đứng dậy bước nhanh ra phía cửa, hần sợ ngồi thêm một lúc nữa sẽ bị cái nữ nhân trước mặt trêu chọc đến chết, hần liền biện lý do để nhanh thoát khỏi nơi này.

- Nhìn thấy thân ảnh của Mặc Vân biến mất trong tầm mắt, Tứ Nương không nhịn được nở một nụ cười, nàng lúc này rất cảm thấy hứng thú đối với Mặc Vân, lần đầu tiên nàng thấy một người nam nhân e thẹn giống nữ nhân trước mặt nàng. Nàng đang suy nghĩ về Mặc Vân thì có một thân ảnh tiếng vào, thân ảnh này mặc một bộ hắc y, hần vội quỳ một chân xuống trước mặt Tứ Nương cung kính nói:

- Bẩm báo chủ thượng, vật đó đã được điều tra rõ ràng, hiện tại đang nằm trong tay của Sương Phá Thiên thành chủ!

- Tốt lắm, quả như ta suy đoán, được rồi ngươi lui xuống đi, cứ tiếp tục theo dõi nhất cử nhất động phủ thành chủ, có tin tức gì lập tức bẩm báo.!

- Thuộc hạ biết rõ! Hắc y nhân nhận được mệnh lệnh mới liền cúi đầu chào vị trước mặt rồi quay người biến mất.

- Haizz, rốt cuộc đã tìm thấy được, phụ thân, mẫu thân, hãy đợi Tú Nhi báo thù cho mọi người, hừ.. Thiên Âm Giáo các ngươi chờ đó, một khi ta tìm được vật kia, là lúc các ngươi diệt giáo, máu chảy thành sông, chó gà không tha!

Lúc này Mặc Vân đang trở về Âm Ti sơn trang, hần bây giờ tâm trạng bình tĩnh hơn rất nhiều, về đến sơn trang, Mặc Vân liền đi vào mật thất bế quan tiếp tục luyện chét đan dược, lúc ở Vạn Thương cửa hàng, hần đã lấy được một tờ đan phương nhị phẩm có tên là Hồi Linh đan dược. Hần bây giờ đã là một tên luyện đan sư nhất phẩm đỉnh phong, chỉ còn thiếu một chút nữa là bước vào nhị phẩm, hần dự định khi bước vào nhị phẩm luyện đan sư liền đi khảo hạch. Nhưng hần biết ở Ngọa Long thành không có phân hội luyện đan sư, muốn khảo hạch tấn cấp phải đến một vương quốc mới có phân hội của luyện đan sư, một khi trở thành chân chính một tên luyện đan sư thì hần sẽ nhận được rất nhiều ưu đãi lớn như được luyện đan sư công hội bảo vệ, mua sắm đan dược liệu sẽ chiết khấu phần trăm theo đẳng cấp, cũng như ở công hội luyện đan sư tìm được những loại quý hiếm dược liệu để luyện chế ra Huyết Linh Đan, Huyết Linh đan là một đan dược Ngũ phẩm, bây giờ hần mới chỉ có một gốc chủ dược chính Huyết Linh Chi mà thôi, còn những dược liệu khác hần vẫn không biết, hần nghi ngờ ở công hội luyện đan sư sẽ có đan phương nên hần nhất định phải chăm chỉ luyện tập luyện đan.

Đinh.. luyện chế thất bại, độ thành thực tăng thêm 100

Đinh.. luyện chế thất bại..

Đinh luyện chế thất bại..

.....

Đỉnh... Chúc mừng kí sinh luyện chế thành công Nhị phẩm đan được Hồi Linh đan nhân được 10 vạn EXP, 1 vạn tích lũy, độ thành thuật tăng thêm 1 vạn.

Phù phù... Rốt cuộc sau bao nhiêu lần luyện chế thất bại, hắn đã luyện chế thành công lò Hồi Linh đan đầu tiên, mở nắp lò đan ra, một mùi hương vị thuốc lập tức tỏa ra, Mục Vân nhìn vào bên trong liền thấy có tổng cộng 12 viên đan dược, hắn mỉm cười, lần này thật may mắn, tuy luyện chế thất bại làm hao tổn rất nhiều dược liệu nhưng một lò đan 12 viên này cũng dư sức kiếm lại vốn rồi.

Kiểm tra chỉ số đi! Hệ Thống!

- Đỉnh đỉnh.. Mục cái bảng đầy chữ xuất hiện trong đầu Mục Vân.

Kí Sinh: Mục Vân

Tuổi: 20

Chủng Tộc: Bán Nhân Tộc (Đang tiến hóa)

Huyết Mạch: Âm Tì huyết mạch.

Cảnh giới: Vũ Tướng nhất trọng thiên. EXP 740.000/1500000.

Tinh thần lực: 2500

Công pháp: Hỗn Độn chi quyết.

Thân pháp: Vạn Lý Độc Hành

Vũ kỹ: Lưu Băng kiếm quyết, Ngũ Hành kiếm quyết

Vật phẩm: Lưu Tinh kiếm, Lưu Tinh khải giáp, Vạn Lý ngoa

Lực Lượng: 6400 (cân)

Tích lũy: 14000

Chức nghiệp: Nhất phẩm luyện đan sư đỉnh phong

Chức năng: Thợ Săn (cướp đoạt, bạo kích: 10%)

Sau khi kiểm tra xong, Mục Vân bắt đầu điên cuồng luyện chế Hồi Linh đan, trong khi hắn đang luyện chế đan dược trong mật thất, phía bên ngoài đã xảy ra chuyện lớn làm kinh động tất cả các thế lực trong Ngọa Long Thành.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Triệu gia trả thù

Phủ Thành Chủ

Trong một căn phòng kín, hầu hết tất cả những thành viên, trưởng lão nòng cốt đều có mặt tại đây. Tất cả mọi người đều có một tâm trạng vô cùng lo lắng, một giọng nói âm trầm vang lên đánh mất sự yên lặng của căn phòng.

- Thành chủ đại nhân, có phải có người phát hiện ra vật kia nằm trong tay chúng ta hay không? Một vị trung niên trạc tuổi cất tiếng nói.

Sương Phá Thiên lúc này tâm trạng có vài phần lo âu, đồ vật kia hắn đạt được trong tay của một tên cường giả mạnh mẽ, khi ấy hắn đang trên đường đi khám phá một tòa di tích từ thời thượng cổ, tòa di tích ấy được người đời mệnh danh là Vạn Long Quật. Khi bước vào Vạn Long Quật, Sương Phá Thiên bất ngờ gặp được một sự kiện làm cho hắn nhớ mãi không quên.

Có hai nhóm người đang tranh giành một món đồ, cuộc chiến giữa hai nhóm người đó long trời lở đất, cuộc chiến kéo dài hết ba ngày ba đêm, cuối cùng có một nhóm người giành chiến thắng và đoạt được món đồ kia, tuy là chiến thắng nhưng là thắng hiểm, hầu hết nhóm người chiến thắng đều chết chỉ duy

nhất một người sống sót sau cái cuộc chiến thảm liệt kia.

Vị cường giả sống sót sau cùng hiển nhiên sau trận chiến bị thương rất nặng, hắn đang cố gắng hết sức lực cuối cùng của mình rời khỏi Vạn Long Quật, do vì vết thương quá nặng, hắn chỉ có thể thoát ra khỏi hơn mười dặm phạm vi trung tâm của trận chiến. Lúc ấy, Sương Phá Thiên theo dõi diễn biến trận chiến kia đã nhiều ngày, hắn vốn hiểu rõ những vị cường giả kia có thực lực thông thiên, nếu hắn không cẩn thận từng li từng tí thì có lẽ đã bị giết chết. Sương Phá Thiên rất tò mò về món đồ mà hai nhóm người liều mạng để tranh đoạt, hắn đánh liều mình đi theo cái vị cường giả duy nhất sống sót sau trận chiến đó, may mắn cho hắn là vị cường giả kia thân mang trọng thương, chắc hắn không còn sống được bao lâu, hắn kiên trì đợi đến lúc vị cường giả kia chết đi mới dám lộ diện. Trời không phụ kẻ có chí, rốt cuộc vị cường giả kia chết đi, nhưng trong tay hắn vẫn ôm một cái hộp huyền bí.

Thấy vị cường giả đó đã chết, Sương Phá Thiên lặng lẽ tiến đến, dò xét khẳng định vị cường giả kia thật sự đã chết, hắn liền lấy đi cái hộp mà vị cường giả đó đến chết vẫn mang theo.

Sự việc xảy ra khi đó đã hơn mười năm trước, Sương Phá Thiên từ khi đoạt được chiếc hộp kia, hắn ngày đêm cũng nghĩ đến tìm cách mở ra chiếc hộp, nhưng công sức mười năm của hắn cũng không thể nào mở được, hắn triệu tập tất cả những thành viên cao tầng trong phủ thành chủ hợp lực nghiên cứu, kết quả vẫn làm cho tất cả thất vọng, ròng rã mười năm trời không có kết quả, Sương Phá Thiên liền có ý định bỏ cuộc, nhưng khi hắn có ý định đó, bỗng nhiên hắn nhận được một tin tức động trời.

Có một giáo phái gọi là Thiên Âm Giáo, ra lệnh tuyên bố tìm kiếm một món đồ của họ thất lạc, nếu ai tìm được sẽ được Thiên Âm Giáo chống đỡ. Dựa theo miêu tả, Sương Phá Thiên liền nhận định món đồ mà Thiên Âm Giáo đang tìm chính là chiếc hộp mà hắn vô tình đoạt năm xưa. Nhưng Sương Phá Thiên cũng không biết thực hư Thiên Âm Giáo ra sao, hắn không dám đánh cược, lỡ như đối phương sau khi đạt được món đồ mong muốn, liền trở mặt thì tất cả người ở Phủ thành chủ sẽ rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục, hắn cũng hiểu được đạo lý thất phu vô tội hoài bích có tội.

Hắn lo sợ việc hắn đang nắm giữ một món đồ có thể làm cho một thế lực lớn như Thiên Âm Giáo quan tâm, sẽ khiến phủ thành chủ máu chảy thành sông, cho nên bấy lâu hắn vẫn giữ kín chuyện này không để tin tức lọt ra ngoài, những người trong cuộc đều ý thức được nguy cơ nên cũng chưa bao giờ hé răng nửa lời với người bên ngoài. Giấu kín bao nhiêu năm, tất cả mọi người đều tưởng cái sự việc đó đã lãng quên nhưng không ngờ trong một đêm nọ, có một người đã len vào thám thính phủ thành chủ. Phủ thành chủ huy động rất nhiều cao thủ có cảnh giới vũ tướng vây bắt kẻ đột nhập nhưng vẫn để kẻ đó trốn thoát thành công. Lo sợ tin tức bị tiết lộ, Sương Phá Thiên liền triệu tập tất cả mọi người để thương nghị kế sách.

- Ta cũng không rõ nữa, nếu tin tức vật kia bị lộ, có lẽ phủ thành chủ sẽ không tránh khỏi kiếp nạn này! Sương Phá Thiên thở dài, âm trầm nói.

- Theo như ta biết, kẻ đã đột nhập vào có thực lực rất mạnh, tất cả chúng ta đều dùng hết thực lực nhưng vẫn không bắt được hắn. Có lẽ kẻ kia vẫn chưa biết được món đồ kia nằm trong tay chúng ta đâu, nếu như hắn biết thì với thực lực của hắn dễ dàng diệt sát hết tất cả chúng ta, chắc kẻ đó cũng chỉ mới nghi ngờ chứ không có nắm chắc! Lãnh Mặc nói ra suy nghĩ.

- Haizz, ta cũng mong là vậy, nếu như tin tức bị lọt ra ngoài, ta sợ rằng phủ thành chủ sẽ bị xóa sổ! Sương Phá Thiên thở dài, từ lúc kẻ đột nhập tiến vào bên trong cấm khu phủ thành chủ, Sương Phá Thiên ngày ăn không ngon tối ngủ không yên, hắn dường như già thêm mấy tuổi.

Thấy Sương Phá Thiên thở dài, tất cả mọi người trong căn phòng đều có cùng thái độ như nhau!

Tại Triệu Gia

Sau khi biết được Triệu Thanh bị Mục Vân giết chết, biết chỗ dựa của Mục Vân là Vạn Thương hội. Mặc dù Triệu Hàn trong lòng rất phẫn nộ, nhưng vì kiêng kỵ Vạn Thương hội nên chưa tìm đến Mục Vân gây phiền phức. Triệu Hàn là một con người mưu mô xảo quyệt, hắn mặc dù không dám đối cứng với Vạn Thương hội ngoài ánh sáng, nhưng có thể làm trong bóng tối. Sau khi tra xét về tin tức của Mục Vân, hắn liền biết hiện tại Mục Vân đang ở trong một cái sơn trang nằm phía Tây Bắc bên ngoài thành. Hắn đã phái người nhiều lần theo dõi tất cả những hành động của những người ở trong sơn trang sau nhiều này, hắn đã nắm rõ chi tiết cụ thể bên trong và dự định hôm nay sẽ đến san bằng và giết chết tất cả những người trong sơn trang để báo thù cho tam trưởng lão Triệu Thanh.

- Mọi việc đã sắp xếp ổn thỏa chưa? Triệu Hàn âm trầm hỏi!

- Bẩm gia chủ, mọi việc đã sắp xếp ổn thỏa, nhưng còn phía Vạn Thương hội, bọn chúng cũng đang giám sát chúng ta a! Triệu Lâm đáp lại.

- Không việc gì cả, ta đã thuê một nhóm sát thủ từ Tây Nhan vương quốc đến gây phiền phức cho Vạn Thương hội rồi, bọn chúng không có rảnh tay để trợ giúp tên tiểu tử kia đâu! Triệu Hàn băng lãnh lên tiếng.

- Nếu phụ thân đã có an bài, vậy thì từ sẽ cho người đến chặn tất cả lối thoát, một mảnh lưới bắt gọn bọn chúng! Triệu Tổng vỗ ngực đảm bảo.

- Tốt, tối hôm nay nhất định phải bắt cái tên tiểu tử Mục Vân kia, ta muốn hành hạ hắn, cho hắn sống không bằng chết, cho hắn nhìn thấy từng người thân của hắn bị hành hạ tàn nhẫn cho đến khi chết! Triệu Hàn lạnh giọng nói, trong lời nói của hắn cho thấy sự căm thù đến xương tủy.

Tại Vạn Thương Hội

Từ khi ngày Mục Vân giết Triệu Thanh, Vạn Thương cửa hàng đều bị một đám người bịt mặt tập kích, hằng ngày đều chết rất nhiều người, hành tung của đám người này rất quỷ dị làm cho Trương Bất Tài không tìm ra được dấu vết. Hôm nay hắn đến gặp tiểu thư của hắn để thương nghị đối sách.

- Bẩm tiểu thư, ngày hôm qua chúng ta tổn thất hơn 10 tên hộ vệ, sự tình bây giờ càng lúc càng khó khăn, không biết nhóm người lạ mặt kia vì sao lại nhắm vào thương hội chúng ta! Trương Bất Tài với sắc mặt lo lắng hỏi.

- Việc này cũng thật kì lạ, nếu như ta đoán không sai, thì đám người kia hẳn là sát thủ của một tổ chức nào đó, ta đã phái người điều tra những mối làm ăn của hai tổ chức sát thủ trong vương quốc nhưng không có kết quả gì, chắc hẳn bọn chúng đến từ vương quốc khác, nhưng mục đích của chúng là vì cái gì thì ta vẫn chưa thể hiểu được! Vị nữ tử nhân này.

- Chắc hẳn là Triệu gia sau lưng giờ trò quỷ, từ khi chúng ta hỗ trợ Mục Vân thì sau đó liền bị một nhóm người tập kích, chuyện này chắc chắn có dính líu đến Triệu gia, hừ đám cầu Triệu gia ăn gan hùm mật gấu, dám không coi chúng ta ra gì! Trương Bất Tài tức giận.

- Ủm, ta cũng nghi ngờ là do Triệu gia âm mưu, nhưng chúng ta chưa có bằng chứng cụ thể nên không thể manh động, nếu là Triệu gia dờ trò quỷ, ta e rằng tên tiểu tử Mục Vân kia sẽ gặp nguy hiểm, người hãy an bài thêm một số người đến giám sát Triệu gia cùng bảo vệ tiểu tử kia một chút, có chuyện gì thì mau bẩm báo cho ta biết, không thể để tên tiểu tử kia xảy ra chuyện được! Nữ tử ra lệnh.

- Rõ rồi thưa tiểu thư, ta sẽ đi an bài ngay! Trương Bất Tài cung kính sau đó lui ra!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Mục vân thảm hại

Bầu trời bắt đầu tối dần, lúc này, ở trước cổng Âm Ti sơn trang, một tên trung niên mặc một bộ y mực màu xanh đang chứng chấp hai tay sau lưng, phong thái nhàn nhã, hắn đưa mắt nhìn về phía trước.

- Phụ thân, tất cả mọi việc đã an bài xong, nhi tử đảm bảo không một người nào ở trong sơn trang có thể trốn thoát được! Triệu Tổng lên tiếng.

- Ủm, động thủ đi, nhớ kỹ giết hết tất cả những người trong sơn trang, còn riêng về những người có thân thuộc với tên súc sinh kia thì phải bắt sống, ta muốn tự tay tra tấn tụi nó! Triệu Hàn sắc mặt hung ác mở miệng ra lệnh.

- Tất cả nghe lệnh, theo ta giết vào bên trong, giết hết tất cả những thứ biết di chuyển trên đường! Triệu Tổng quát lớn. Ngay khi tiếng quát vừa dứt, hơn một trăm thân ảnh tay lăm le vũ khí một đường xông thẳng vào sơn trang.

- A nhất, không xong rồi, đám người Triệu gia kia giết vào rồi, chúng ta bây giờ phải làm sao? A nhị lo lắng hỏi.

- Người nhanh chóng đi bẩm báo thiếu gia, còn việc ở đây cứ để ta lo! A nhất âm trầm trả lời! A nhị nhận được lệnh liền xoay người phóng đi.

Lúc này Mục Vân đang điên cuồng luyện chế đan dược, hắn một mực không biết bên ngoài đã xảy ra chuyện lớn.

Đình... Chúc mừng kí sinh luyện chế thành công nhị phẩm đan dược Hồi Linh đan, độ thành thực tăng thêm 10.000.

Đình chúc mừng kí sinh chức nghiệp luyện đan sư tăng đến nhị phẩm sơ cấp luyện đan sư.

Phù.. thờ một ngụm trọc khí, Mục Vân cảm thấy tinh thần thoải mái hơn rất nhiều, hắn liên tiếp luyện chế đan dược đã hơn ba ngày, hơn ba ngày này hắn đã thành công tấn cấp nhị phẩm luyện đan sư, hắn mỉm cười thỏa mãn. Ngay khi hắn đang chuẩn bị luyện chế thêm một ít Hồi Linh đan nữa thì bỗng nghe có tiếng gọi vào!

- Thiếu gia, thiếu gia có chuyện lớn rồi, bên ngoài đám người Triệu gia đã bao vây xung quanh sơn trang chúng ta, không lâu sau chúng sẽ giết vào bên trong!

- Cái gì? Triệu gia làm sao biết được chúng ta đang ở đây? Mục Vân hoảng hốt, hắn nghi ngờ đang nghi ngờ làm sao Triệu gia lại biết được chỗ này, chẳng lẽ hắn sớm bị người của Triệu gia theo dõi ư? Không kịp suy nghĩ nhiều, Mục Vân liền lo lắng cho sự an nguy của mẹ hắn cùng Như Tâm, hắn lập tức đứng dậy phóng ra bên ngoài!

- A nhị, chuyện như thế nào, bọn chúng người có đông hay không? Mục Vân trầm giọng hỏi.

- Bẩm thiếu gia, bọn chúng có khoảng hơn một trăm tên, đã bao vây xung quanh sơn trang rồi a! A nhị lo lắng trả lời.

- Hừ... A nhị, người cùng mấy tên nam tử hộ tống phu nhân cùng tiểu thư rút ra khỏi sơn trang đi, ta sẽ tranh thủ thời gian cho các người rút đi! Mục Vân phân phó cho A nhị xong thì hắn lập tức phóng đi.

Keng... Keng... Âm... Phụt. Một thân ảnh bị đánh bay đung trúng một căn phòng làm đổ sập, phun ra một ngụm máu tươi, A nhất bây giờ thương thế nghiêm trọng, trước mặt hắn là một thanh niên tuấn tú, tay cầm một thanh kiếm dài đang chỉ thẳng vào A nhất.

- Một tên chỉ có tu vi Vũ sư ngũ trọng cũng dám cùng bản công tử so đấu, thật không biết sống chết? Ta cho người một cơ hội, nói ra chỗ trốn của tên tặc tử Mục Vân, ta có thể làm chủ tha cho người một con đường sống! Triệu Tổng gầm giọng nói.

- Ha ha.. Đám cầu tặc Triệu gia các ngươi, muốn từ miệng ta biết được tung tích của thiếu gia ư? Ngươi đang nằm nằm mộng hay là đầu bị kẹp cửa hã? haha.. A nhất vừa cười vừa khiêu khích Triệu Tổng, hần lúc này cảm thấy đã không còn đường sống, bây giờ trong đầu hần chỉ thầm cầu nguyện cho tiểu thư cùng phu nhân và thiếu gia an toàn.

- Hừ... nếu đã không biết sống chết, vậy thì xuống địa ngục đi....! Triệu Tổng nhận thấy đối phương dám ngang nhiên trào phúng hần, hần cả giận gầm lên một tiếng lao đến A nhất. Nhìn thấy kẻ thù của mình lao đến, A nhất mỉm cười nhắm mắt, hần hận mình không có thực lực, hần hận chưa thể báo đáp thiếu gia, hần hận không thể giữ trọn lời thề của hần với nhị đương gia Từ Chân là bảo vệ tốt cho tiểu thư, hần không cam lòng.... A nhất gầm lên một tiếng: - Thiếu gia, ngươi nhất định phải báo thù cho ta a!

- Có ta ở đây ngươi muốn chết cũng khó a! Một giọng nói vang lên làm A nhất sùng sốt, hần lập tức mở to đôi mắt ra thì trước mắt của hần là một thân ảnh cao lớn, bộ y phục màu xanh, tà áo tung bay phấp phới, thân ảnh đó chắn trước mặt hần đẩy lùi đi kẻ thù gần như sắp giết chết hần. A nhất nghẹn ngào mở miệng: - Thiếu gia!

Sau khi bị đẩy lùi, Triệu Tổng ổn định thân hình hần mở miệng châm chọc: - Mục Vân, cuối cùng ngươi cũng xuất hiện, ta cứ tưởng ngươi một mực không dám lộ mặt chứ!

- A nhất, ngươi lập tức đi hội họp với đám người A nhị, nhớ kỹ phải bảo vệ phu nhân cùng tiểu thư cho tốt, việc ở đây đã có ta! Mục Vân phát lời chế nhạo của Triệu Tổng, hần quay sang phân phó cho A nhất.

A nhất nhận được lệnh cũng không cật mạnh, hần biết bây giờ hần có lưu lại cũng làm vướng tay vướng chân thiếu gia, lập tức hần xoay người phóng đi!

Thấy Mục Vân không để ý tới sự hiện diện của mình, Triệu Tổng sắc mặt âm trầm, hần là thiên kiêu, lại có người dám phát lời đi lời nói của hần còn dám trước mặt hần thả đi con mồi của mình, hần tức giận lao nhanh tới Mục Vân.

- Lăng Sương kiếm, chết đi cho ta....

Mục Vân nhìn thấy Triệu Tổng lao đến hần như nhìn một người chết, Mục Vân nhếch mép khinh thường!

- Lưu Băng.. Keng... Cái gì? Triệu Tổng hoảng sợ, hần thật sự hoảng sợ, Lăng Sương kiếm pháp là sát chiêu cường đại nhất của hần, không ngờ lại bị Mục Vân dễ dàng hóa giải như vậy, hần không tin liền thi triển một lần nữa, nhưng khi Triệu Tổng vừa định tiếp tục xuất thủ, một đạo ánh sáng lóe lên trước mắt Triệu Tổng, Triệu Tổng lúc này trợn mắt, một dòng máu tươi từ trên chiếc cổ của hần phun ra như suối, ngay lập sinh cơ trong cơ thể tiêu tán, ngã xuống trên mặt đất.

Mục Vân thi triển chiêu thức quá nhanh, ngay lập tức lấy đi tính mạng của Triệu Tổng, đối với một tên có Vũ sĩ cửu trọng đối với Mục Vân bây giờ không khác gì một con kiến hôi cả.

- Đình.. Chúc mừng kí sinh diệt sát Vũ sĩ cửu trọng võ giả nhận được 1500 EXP.

Thấy nhi tử của mình chết trước mắt, Triệu Hàn tức giận, đôi mắt nổi lên từng tia máu, hần bây giờ muốn băm vằm cái tên súc sinh đã giết nhi tử của hần.

- Phách Bá Dao, chết đi súc sinh! Triệu Hàn gầm lên một tiếng.

Cảm nhận được kinh khí phát ra từ chiêu thức đối phương, Mục Vân có cảm giác nguy hiểm, hần vội vàng né sang một bên.

Thấy Mục Vân dễ dàng né được chiêu thức của mình, Triệu Hàn liền tiếp tục phát động công kích, một mực muốn nhanh chóng diệt sát cái tên súc sinh trước mắt này.

Keng... Âm... Chóng đờ liền tiếp từng đợt công kích của Triệu Hàn, Mục Vân dần dần chịu không nổi, hần bị chấn bay ra xa và đập vào một phiến đá làm vỡ vụn. Phụt.. phun ra một ngụm máu tươi, thân thể Mục Vân từng từng phục dựng qua ngũ phẩm đan dược Nghịch Thiên tẩy tủy đan cho nên thân thể mạnh mẽ hơn võ giả đồng cấp rất nhiều. Nhưng bị đao khí chấn thương cũng làm Mục Vân nhảm mảy mai, chịu đựng sự đau đớn, Mục Vân lừ mắt nhìn thẳng vào Triệu Hàn đang nhìn hần bằng con mắt căm phẫn.

Phủi phủi bụi trên quần áo xuống, Mục Vân đứng dậy liền châm chọc: - Ngươi chính là cậu cha của cái tên cậu con kia?

Thấy Mục Vân đã bị trọng thương còn buông lời khiêu khích, Triệu Hàn nổi giận lôi đình, hần gằn giọng: - Súc sinh miệng lưỡi bén nhọn, ngươi dám giết nhi tử của ta, yên tâm, ta sẽ không giết ngươi bây giờ, ta sẽ cho ngươi tận mắt chứng kiến mẫu thân của người từ từ bị tra tấn cho đến chết.

Triệu Hàn lúc tuôn ra lời nói, hần thật sự kinh ngạc về thể chất của đối phương, đường đường hần là Vũ Tướng thất trọng đỉnh phong mà chỉ có đánh bị thương một tên nhãi con có tu vi Vũ Tướng nhất trọng.

- Cậu chó già Triệu gia kia, hôm nay nếu ta may mắn không chết, thì Triệu gia các ngươi cũng đừng mong một ngày sống yên ổn! Mục Vân kích động hét lớn.

- Ngươi đã là một người sắp chết, còn dám buông lời ngông cuồng, đã vậy thì ta sẽ phế đi tứ chi của ngươi, phế đi tu vi của ngươi, ta sẽ chống mắt lên xem một tên phế nhân như ngươi là thể làm được cái gì? Triệu Hàn lạnh mặt, ngay lập tức hần lao đến Mục Vân.

- Mục Vân mặc dù trọng thương, nhưng hần vẫn còn ít chủ bài còn chưa dùng, thấy Triệu Hàn tiếp tục lao tới, Mục Vân liền xoay thanh kiếm Lưu Tinh trong tay một vòng, vẽ một hình bán nguyệt trảm tới phía trước.

- Ngũ Hành kiếm quyết thức thứ nhất, trăm... sát.

Ầm... ầm... phụt.. phụt

Triệu Hàn, Mục Vân đồng thời bị kinh khí chấn bay đi xa, cả hai đồng loạt phun một ngụm máu lớn, Triệu Hàn vì trực tiếp va chạm với kinh khí, mặc dù tu vi cao nhưng cũng không thể tránh khỏi bị trọng thương.

Mục Vân bây giờ tinh thần uể oải rất nhiều, sau hai lần trọng thương chồng chất cùng tiêu hao một lượng lớn linh khí để thi triển địa giai vũ kỹ làm hấn không còn sức lực để đứng lên.

Nhận thấy Mục Vân đã mất đi khả năng chiến đấu, Triệu Hàn liền ra lệnh một tên trưởng lão đến bắt Mục Vân.

Tên trưởng lão này tên Triệu Hằng, có tu vi ngũ trọng vũ tướng, có địa vị cao trong gia tộc, thấy Triệu Hàn ra lệnh cho mình đi bắt một tên nhai ranh đã bị trọng thương, đường đường là Vũ tướng ngũ trọng lại đi bắt một tên mất hết sức chiến đấu làm hấn vô cùng khó chịu, nhưng mệnh lệnh của gia chủ hấn không dám không tuân theo. Hấn bước đến chỗ Mục Vân đang nằm, duỗi đôi bàn tay của mình nắm vào cổ áo Mục Vân xách lên, nhưng lập tức hấn nhận thấy có một luồng kinh khí ập vào lồng ngực.

Xuy.. phụt.. Triệu Hằng phun một ngụm máu lớn, hấn bị chấn bay ra xa.

Triệu Hằng đưa đôi mắt sâu hóm của mình nhìn lại thân ảnh vừa đánh lên mình, khi thấy rõ ràng thân ảnh đó, Triệu Hằng thần sắc vài phần kiêng kỵ, hấn quát lớn: - Trương Bất Tài, ngươi làm cái gì? Chẳng lẽ ngươi muốn cùng Triệu Gia đối nghịch?

Đúng là thân ảnh đánh bay Triệu Hằng cứu Mục Vân là Trương Bất Tài chủ sự của Vạn Thương hội. Hấn không để ý đến Triệu Hằng đang quát mắng, hai mắt nhìn vào cái thanh niên đang nằm trên mặt đất kia đang cố gắng mở miệng nói: - Trương lão ca đây a, khụ khụ. Mục Vân ho khản rồi nhin không được phun ra một ngụm máu. Thấy tình trạng Mục Vân không ổn, Trương Bất Tài liền ôm lấy hấn nhanh chóng biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Mục Vân Tỉnh Lại

Bất lực nhìn thấy Trương Bất Tài ôm Mục Vân rời đi, Triệu Hàn cùng Triệu Hằng mặc dù không cam lòng nhưng cũng chẳng còn cách nào khác, chỉ biết đưa mắt nhìn hai thân ảnh biến mất trong bóng đêm.

Sau khi rời khỏi Âm Ti sơn trang, Trương Bất Tài đưa Mục Vân đang còn hôn mê sâu vì bị trọng thương về lại Vạn Thương cửa hàng.

Nhẹ nhàng đặt Mục Vân nằm xuống giường lớn, Trương Bất Tài thở dài liền xoay đi ra ngoài, hấn phân phó mấy thị nữ ở lại chăm sóc cho Mục Vân.

- Tình trạng Mục Vân sao rồi? Nữ tử lên tiếng hỏi!

- Bẩm tiểu thư, tình trạng của Mục Vân không được ổn cho lắm, nội thương nghiêm trọng, hai chân hai tay hầu như bị đánh gãy, lục phủ ngũ tạng tổn thương, e rằng sẽ trở thành phế nhân! Trương Bất Tài tiếc hận trả lời.

- Haizz, đều do mệnh mà ra, tiếc thay một thiên tài bị phế đi, Trương lão, khi ngươi cứu Mục Vân chẳng lẽ không nhìn thấy sự phụ của hấn? Nữ tử than thở nghi hoặc hỏi tiếp.

- Bẩm tiểu thư, lão nô cận thân quan sát xung quanh đều không có một bóng người nào khác ngoài đám người Triệu gia, nếu như lão nô không chần chừ ra tay thì Mục Vân cũng không thể thảm như này, lão nô thật hổ thẹn với Mục Vân!

- Ừm, thôi việc đã qua cũng không nhắc lại nữa, ngươi cũng đừng tự trách, ngươi hãy tìm người chữa trị tốt thương thế cho hấn, rồi an bài cho hấn làm việc tại thương hội đi a, coi như ta thay thương hội trả nhân tình cho hấn!. Nữ tử sắc mặt hơi đổi nói.

- Vâng, lão nô hiểu, lão nô xin được cáo lui! Trương Bất Tài cung kính xong rồi lui ra.

Trong căn phòng giờ chỉ còn một mình nữ tử, trông nàng dường như tiêu tụy hấn ra, nàng may mắn lắm mới thấy được một cơ hội để cứu giúp thương hội, nhưng ông trời lại không chiều lòng người, cơ hội chớp mắt đã tan thành mây khói! Buồn bực một lát, nữ tử liền khoanh chân tu luyện!

Chớp mắt hơn ba tháng sau, trong Ngọa Long thành xảy ra những chuyện lớn. Đầu tiên là Phủ Thành Chủ bị tập kích làm tổn thất nặng nề, hầu hết cao tầng của Phủ Thành chủ đều thương vong. Thứ hai, Triệu gia gia chủ Triệu Hàn bỗng dưng bị người phế đi đan điền mất hết tu vi trở thành phế nhân, các thành viên trong gia tộc hỗn loạn tranh giành chức vị. Thứ ba, Mặc gia tin đồn có Linh Vương cường giả tọa trấn, lập tức nắm giữ quyền hành trong thành.

Trong một căn phòng tại Túy Hương Lâu, một nữ tử mặc bộ y phục màu đỏ như máu đang ngồi thư thả uống trà, đôi mắt đẹp hồ hững nhìn về phía trước. Người nữ tử này chính là Tứ Nương mà Mục Vân từng gặp trước đó.

- Về phía tổng bộ có tin tức gì không?

- Bẩm chủ thượng, tổng bộ các vị trưởng lão sau khi biết chủ thượng đạt được món đồ kia liền mong muốn chủ thượng lập tức hồi tổng bộ để thương thảo việc của Thiên Âm Giáo! Tên thuộc hạ cung kính trả lời.

- Hừ, tại sao lại muốn ta quay về ngay bây giờ, chẳng lẽ Thiên Âm Giáo đã ra tay? Tứ Nương nghi hoặc hỏi.

- Bẩm chủ thượng, thuộc hạ cũng không rõ, chỉ biết tin tức từ tổng bộ đưa đến là muốn chủ thượng lập tức trở về, thuộc hạ cho rằng Thiên Âm Giáo đã không chịu đựng được nữa, chắc chắn chúng sẽ thực hiện một kế hoạch nào đó để chống lại chúng ta!

- Được rồi, chuyện của tổng bộ cứ để sau, mấy tháng nay ta bề quan, bên ngoài có chuyện gì lớn hay không?

- Bẩm chủ thượng, đoạn thời gian này tình hình bên trong Ngọa Long thành biến động, hầu như những biến động này nằm ở các đại gia tộc bên trong! Ngoài chuyện Phủ Thành Chủ bị chúng ta tập kích thì Triệu gia gia chủ Triệu Hàn bị cường giả phế đi tu vi, nghe nói là đã trở thành phế nhân hoàn toàn, gia tộc của hắn bây giờ nội bộ lục đục mâu thuẫn lẫn nhau! Tên thuộc hạ trả lời.

Sau khi nghe tên thuộc hạ kể, Tứ Nương vẫn an nhàn thưởng thức chén trà, nhấp một ngụm nước trà, nàng hỏi tiếp.

- Còn gì nữa không?

- Dạ bẩm chủ thượng, thuộc hạ còn nghe được tin, Mặc gia trong tam đại gia tộc xưa nay vẫn nằm sau cùng trong tam đại gia tộc, nhưng không biết từ đâu vào hai tháng trước, có tin đồn là bên trong Mặc gia có một tên Linh Vương cao giai tọa trấn, Mặc gia liền trở thành gia tộc đứng đầu ở đây!

- Được rồi, chuyện Mặc gia có một tên Linh Vương cùng Triệu gia hỗn loạn cũng không lớn, à đúng rồi, lúc trước ta bảo các người điều tra một tên tiểu tử có tên Mục Vân đã tra ra rõ chưa? Tứ Nương bỗng dưng nhớ ra điều gì hỏi!

- Bẩm chủ thượng, liên quan đến người có tên Mục Vân này thì thuộc hạ có một tin tức xấu về hắn, không biết chủ thượng có muốn nghe? Tên thuộc hạ dò hỏi!

- Ừm, nói ra nghe thử!

- Bẩm chủ thượng, cách đây hơn ba tháng, thuộc hạ đã âm thầm điều tra tất cả về người mà chủ thượng đã yêu cầu, kết quả tìm được là tên Mục Vân này thân là người ở một thôn trấn nhỏ ở trong phạm vi quản hạt của Ngọa Long Thành, sau đó hắn đem theo gia đình tới nơi này sinh sống, hắn có quan hệ một ít với công tử của Mặc gia là Mặc Nam, hắn cũng có quan hệ sâu sắc với một tên chủ sự của Vạn Thương hội có tên là Trương Bất Tài. Không lâu sau, hắn liền mua một sơn trang nằm phía ngoài hướng Tây Bắc để sinh sống. Trước đó, tên tiểu tử này hắn đã giết một vị trưởng lão của Triệu gia, bởi vì kiêng kỵ Vạn Thương hội nên Triệu gia nhịn nhục nhưng vẫn âm thầm theo dõi tìm cách trả thù, không lâu sau, Triệu gia đã thuê một nhóm sát thủ từ một Vương Quốc khác đến quấy nhiễu Vạn Thương hội để bọn hắn tiến hành vây bắt Mục Vân. Trong lần vây bắt đó, Mục Vân bị Triệu Hàn đã thương nghiêm trọng, nếu không nhờ Trương Bất Tài của Vạn Thương hội ứng cứu kịp lúc thì e rằng hắn đã chết, sau khi Mục Vân được Trương Bất Tài cứu đi thì đến nay vẫn không có tung tích! Tên thuộc hạ kể một loạt sự tình của Mục Vân cho Tứ Nương nghe!

Khi nghe chuyện của Mục Vân, Tứ nương cũng hơi nhíu nhíu mày một ít, sau đó nàng đặt chén trà xuống rồi đứng dậy!

- Được rồi, việc của người đã xong, người lui ra ngoài đi! Tứ Nương ra lệnh.

- Vâng thưa chủ thượng! Tên thuộc hạ cung kính rồi lui ra.

Tên tiểu tử Mục Vân này thật làm cho người hứng thú mà! Tứ Nương nhếch miệng nở một nụ cười!

Đình... đình.. Chủ kí sinh trạng thái hôn mê bắt đầu tỉnh lại sau 3. 2. 1.

Cố gắng mở đôi mắt ra, Mục Vân lúc này cảm thấy đau đầu chóng mặt, thân thể không còn một chút sức lực. Hắn định ngồi dậy thì chợt cảm thấy tứ chi của hắn hình như không có cảm giác, hắn hoảng sợ liền hỏi hệ thống!

- Hệ thống, ta làm sao thế này?

- Đình.. trạng thái của kí sinh bây giờ đã là một phế nhân! Hệ thống trả lời.

- Phế nhân, phế nhân, làm sao có thể.... A a Mục Vân không tin, hắn liền hét thật to!

Nghe thấy tiếng hét của hắn, mấy thị nữ đang ở bên ngoài liền nhanh chóng phóng vào bên trong, một thị nữ liền nhẹ giọng hỏi: - Công tử đã tỉnh lại rồi, công tử cảm thấy trong người có chỗ nào không khỏe hay không?

Cảm thấy mình hơi thất thố, Mục Vân liền bảo là mình không có chuyện gì, hắn yêu cầu mấy thị nữ ra ngoài làm cho hắn một ít thức ăn. Mấy thị nữ nghe hắn muốn ăn uống thì lập tức lui ra!

Sau khi chỉ còn một mình hắn ở trong phòng, Mục Vân liền bình tĩnh, hắn biết sau trận chiến đêm đó, hắn nhớ là bị Triệu Hàn đánh đến trọng thương, hắn tưởng mình sẽ chết chắc, không ngờ được Trương Bất Tài cứu, hiện giờ tuy rằng hắn là một phế nhân nhưng cũng còn đỡ hơn là một người chết. Tuy rằng hắn là phế nhân nhưng tu vi cảnh giới cũng không mất, chỉ có tứ chi của hắn có chút vấn đề, vấn đề của hắn đối với người bình thường thì rất khó giải quyết nhưng đối với một tên có một cái hệ thống nghịch thiên này thì quả thật là chuyện dễ dàng mà thôi! Cảm thán một lúc, Mục Vân liền hỏi hệ thống!

- Hệ thống, người có thể chữa trị cho ta giống như lúc trước hay không?
- Đỉnh.. tình trạng của kí sinh hiện tại có thể chữa trị, kí sinh cần trả 5000 tích lũy để tiến hành, xin hỏi kí sinh có chữa trị hay không?
- Lập tức chữa trị! Mục Vân sau khi nghe chỉ cần 5000 tích lũy có thể giải quyết vấn đề của mình thì hắn ngay lập tức vui mừng.
- Đỉnh.. hệ thống bắt đầu chức năng chữa trị sau 3 2 1..... đỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Nghịch Thiên Cải Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.